

BURMESE CLASSIC

မောင်ညိုအေး

(ပရိတ်)

အောင်ညိုအေး

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၃၉၀၅၀၁
 မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၁၃၄၀၅၀၂
 ထုတ်ဝေသူ ဦးသိန်းဇော် (လောကနတ်စာပေ)
 မြို့ (၀၃၉၁၈) ၊ အမှတ် (၂၇၀-၁)
 လမ်းသစ်ဓမ္မာရုံလမ်း ၊
 နံ့သာကုန်းရပ်ကွက်အင်းစိန်။
 အပိုးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် ဦးမြင့်ဦး၊ ၀၁၅၇၃
 သိန်းသန်းဦး၊ အောင်ဆက်
 အမှတ်(၁၂၁)၊ ၃၄ လမ်း (လယ်)
 ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ။

မျက်နှာပိုးပန်းချီ ကျော်သစ်
 အုပ်ရေ ၅၀၀
 တန်ဖိုး ၃၀၀ ကျပ်
 ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ပထမအကြိမ်
 ထုတ်ဝေသည့်ကာလ ၂၀၀၅-ခုနှစ် ၊ မတ်လ
 စီစဉ်သူ သိန်းဇော် ၊ ကာတွန်းဟင်္သာ
 လောကနတ်စာပေမှတ်တမ်းပြည့်လုံးသို့ဖြန့်ချိပါသည်
 လောကနတ် စာပေ
 ၂၇၀/၁ လမ်းသစ် ဓမ္မာရုံလမ်း ၊ အင်းစိန် ။
 ဖုန်း ၇၂၇၅၉၆ ၊ ၀၉-၅၀-၁၁၅၆၃

စာမူခွင့်ပြုချက်

လွမ်းသမုန်မှာရင်ကြီးချည်

စု : ၃ င် : ၀ ဇ္ဈာ ဘ ဇ်

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)
လွမ်းသမုန်မှာရင်ကြိုးချည်

BURMESE
CLASSIC

အဖွင့် (တစ်)

ခမ်းနားထည်ဝါသော အိမ်ထောင်ပရိဘောဂဆိုင်
ရှေ့သို့ ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာ၏။ ကားကို အမျိုးသမီး
ဖြစ်သူကိုယ်တိုင် မောင်းလာသည်

ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ဝယ်သူဖြစ်
နိုင်မှန်း ဝန်ထမ်းများအားလုံး နားလည်လိုက်ကြ၏။

မန်နေဂျာလည်းရှိနေခိုက်မို့၊ ဝန်ထမ်းများက
အမျိုးသမီးကို ခရီးဦးကြိုပြုကြ၏။

အဖော်မပါ တစ်ယောက်တည်းရောက်လာသော
အမျိုးသမီးအား ကားတံခါးဖွင့်ပေးမည့်သူ...။

ကားတံခါးပိတ်ပေးမည့်သူများက အဆင်သင့်။
ဆိုင်အတွင်းရှိ နန်းဆန်သော အခင်းအကျင်း ပရိဘောဂ

များက အမျိုးသမီး၏ အာရုံကို ဖမ်းစားထားပေ၏။
လောက်နတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးများကလည်း အမျိုးသမီး အနားမှာ အဆင်သင့်။

အမျိုးသမီးကလည်း ဆိုင်အတွင်းရှိ ပရိဘောဂ ဒီဇိုင်းများကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်နေ၏။

‘မင်းတို့တွေ ငါ့နောက်ကို ဒီလိုလိုက်နေလို့ မပြီးဘူး၊ ဆိုင်ပိုင်ရှင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မန်နေဂျာနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခဏတွေ့မှဖြစ်မယ်’

ဝယ်သူအမျိုးသမီး၏ မထင်မှတ်သော တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးတွေ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။ အကင်းပါးသော တစ်ယောက်က...

‘အစ်မသဘောကျတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို စိတ်တိုင်း ကျကြည့်ပါ။ ကြိုက်ပြီဆိုရင် ဈေးနှုန်းတွေကို ညီမတို့ ပြောနိုင်ပါတယ်’

မင်္ဂလာအခန်းဝင်အတွက်လား...။

လက်ဆောင်ပေးဖို့လား၊ ကိုယ်တိုင်အသုံးအဆောင်အတွက် ဝယ်မှာလားဟု ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးတွေ မဝေခွဲနိုင်ကြသေးပေ။

‘ဈေးနှုန်းက အရေးမကြီးဘူး၊ ဒီဆိုင်က တာဝန်အရှိဆုံးတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ စကားပြောဆိုပြီးမှ ဝယ်လို့ဖြစ်မှာ’

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

အမျိုးသမီး ထပ်ပြောလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးတွေ အလျှော့ပေးလိုက်ရ၏။

‘ကဲ... ဒါဆိုလည်း မန်နေဂျာကို ခေါ်ပေးလိုက်ပါ။ စိတ်တိုင်းကျ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြည့်နော်၊ အခုမြင်နေ တွေ့နေတာတွေကို မကြိုက်ရင်လည်း ကက်တလောက်ကြည့်ပြီး အော်ဒါမှာလို့ရတယ်၊ မင်္ဂလာခန်းဝင်အတွက် များလား အစ်မ’

ဝယ်သူ စိတ်ကျေနပ်သဘောကျအောင် ဝန်ထမ်းမိန်းကလေးက တတ်စွမ်းသမျှ ပြောပြရှာသည်။

အမျိုးသမီးကတော့ စကားခွန်းတုံ့မပြန်ဘဲ ကက်တလောက်ဒီဇိုင်းပုံစံများကို လှမ်းယူကြည့်နေလိုက်၏။

× × ×

‘ဒီက ညီမ၊ ဘာများသဘောမကျတာရှိလို့လဲ’ မန်နေဂျာဖြစ်သူ အသက်က သုံးဆယ်လောက်တော့ ရှိမည်ထင်၏။

ဝယ်မည့်အမျိုးသမီးက ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သော်လည်း အရောင်းအဝယ် သဘောအရနှုတ်ချိုပြီး ယဉ်ကျေးပြရ၏။

လောကနတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

‘ဒီဆိုင်ရဲ့မန်နေဂျာထင်တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ညီမ၊ ဘာများသိချင်တာ ရှိလို့လဲ၊ ညီမအနေနဲ့ လိုအပ်တာ၊ သိချင်တာမှန်သမျှကို အားမနာတမ်းပြောနော်’

မန်နေဂျာဖြစ်သူကတော့ သူ့ဝန်ထမ်းလေးတွေ၏ အဆက်အဆံကြောင့်ဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်သွားပုံရသည်။

‘ကြည့်ရတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကြိုက်တာလည်း ရှိတယ်၊ လိုချင်သေးတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုလည်း အော်ဒါမှာချင်တယ်၊ သူတို့လေးတွေ အားလုံးက တော့ အဆင်ပြေကြပါတယ်၊ ကျွန်မကိုယ်တိုင်က မန်နေဂျာကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးချင်စရာလေးရှိလို့ ခေါ်လိုက်ရတာပါ၊ အနှောင့်အယှက်ပေးမိသလိုမျိုးဖြစ်သွားရင်တော့ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်...’

ဝယ်သူအမျိုးသမီးကလည်း ငယ်ပေမယ့် ခေသူတော့မဟုတ်။

အရွယ်နှင့် အပြင်အဆင် ပြောပုံ၊ ဆိုပုံကြောင့် မန်နေဂျာဖြစ်သူက ပိုလို့ရှိကျိုးပြရပြန်၏။

‘ရပါတယ် ညီမရာ၊ ဘာများဆွေးနွေးချင်တာလဲ၊ ခုံမှာ အေးအေးဆေးဆေးထိုင်ပြီး ပြောကြ

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

တာပေါ့၊ အအေးတစ်ခုခု သုံးဆောင်ရင်း ပြောလို့ရတယ်၊ ညီမက ဘာပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့လိုချင်လို့လဲ’

ခုတင်ယူမှာလား၊ ဆက်တီတွေပဲယူမှာလားဟု ကွဲကွဲပြားပြား မသိရပေမယ့် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တော့မှာကို မန်နေဂျာက အကဲခတ်မိလိုက်၏။

‘ကျွန်မလိုချင်တာက မင်္ဂလာခန်းဝင်ပစ္စည်းတွေရယ်၊ ပြီးတော့ အိမ်တစ်အိမ်မှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ ပရိဘောဂ အသုံးအဆောင်မှန်သမျှကို လိုချင်တာပါ’

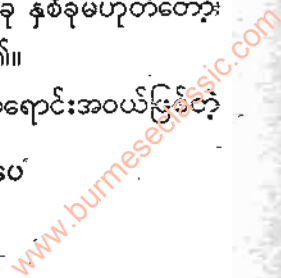
‘ညီမစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်ရစေမယ်’
‘ဆက်တီတို့၊ ခုတင်တို့ကတော့ အကြိုက်တွေ့တယ်၊ ကျန်တဲ့ စားပွဲ၊ ဘုရားစင်၊ စာအုပ်စင်တွေကိုတော့ အော်ဒါမှာချင်တယ်’

‘ရပါတယ်၊ ဈေးနှုန်းတွေကိုလည်း အေးအေးဆေးဆေး ညှိကြတာပေါ့’

ဝယ်မည့်သူ ပြန်ထွက်မသွားနိုင်အောင် စည်းရုံးနေပြီ။ ဝယ်မည့်ပစ္စည်းတွေက တစ်ခု နှစ်ခုမဟုတ်တော့ မန်နေဂျာကြီး ပိုသဘောကျသွား၏။

‘ဈေးနှုန်းတွေကိုတော့ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တဲ့

လောကနတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

အတိုင်း ပုံမှန်ဈေးပဲပြောပါ။ ဆစ်တာပြုတာကို မလုပ်ချင်ဘူး။ တစ်ခုပဲ ကျွန်မဘက်က ညှိချင် တယ်။

အရောင်းအဝယ်မှာ ဈေးနှုန်းကိစ္စပဲ ပြောရတာ များ၏။ ဈေးနှုန်းကြောင့်ပင် အလုပ်မဖြစ်တာတွေ ရှိခဲ့ ဖူးသည်။ ဒီလိုဝယ်သူမျိုးကိုတော့ ရောင်းသူက ပိုလို့ သဘောကျသည်ပဲ။

‘ဘာများညှိချင်လို့လဲ ညှိပါ’

‘မျက်မြင်ဝယ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုရော၊ အော်ဒါ မှာမညှိပစ္စည်းတွေကိုပါ ချက်ချင်းမသယ်သွား သေးဘဲ မန်နေဂျာကြီးတို့ဆီမှာပဲ အပ်ထားလို့ရ မလား၊ ငွေကိုလည်း အကုန်ချေသွားမှာပါ။ အော်ဒါမှာတဲ့ပစ္စည်းတွေ ပြီးမယ့်ရက်ကို ကျွန်မ လာကြည့်မယ်။ ပစ္စည်းတွေကိုတော့ ချက်ချင်း ယူသွားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’

ဝယ်သူ၏တောင်းဆိုမှုက ပြဿနာကြီးကြီးမား မားတော့ မဟုတ်ပေ။

‘ဖြစ်ပါတယ်၊ ကြိုက်တဲ့အချိန်မှာ လာယူလို့ရ ပါတယ်’

လို့ချင်သောဆန္ဒပြည့်သွားပြီမို့ မျက်စိကျရာ

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူ၏။ နောက်ထပ်လိုသော ပစ္စည်း များအတွက်လည်း ကက်တလောက်ကြည့်ပြီး အော်ဒါမှာ လေ၏။

ပြောထားသည့်စကားအတိုင်း အမျိုးသမီးက ဈေးဆစ်ခြင်းမရှိပေ။ တစ်ဦးတစ်ယောက် ညွှန်းဆိုလိုက် ၍သာဆိုင်သို့ရောက်လာခြင်းကို မန်နေဂျာလည်း သဘော ပေါက်၏။

ဈေးမဆစ်သူမို့ ပစ္စည်းကောင်းနှင့်ဈေးမှန်ကိုသာ ဘောက်ချာ ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

‘ပြောရဦးမယ်’

‘ပြောပါ ညီမ၊ ဘာများလိုအပ်တာရှိလို့လဲ’

‘အခုချိန်အထိတော့ လိုအပ်တာမရှိပါဘူး၊ အေး အေးဆေးဆေးပဲဆိုပြီး အော်ဒါမှာတာတွေကို တော့ သိပ်အချိန်မဆွဲနဲ့နော်၊ ချိန်းတဲ့ရက်တော့ ပြီးအောင် လုပ်ထားပေး၊ ကျွန်မ လာကြည့်ဖြစ် တဲ့အခါ အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်လို့ပါ’

‘စိတ်ချပါ၊ ရက်ချိန်းကလည်း ပိုပိုလိုလို ပေး ထားတာ၊ ချိန်းထားတဲ့ရက်ကို ရောက်အောင် သာလား၊ ညီမရဲ့ပစ္စည်းတွေကို မြင်ရတွေ့ရခေ မယ်၊ သေသေချာချာ စနစ်တကျ သိမ်းထားပေး’

လောကနတ်စာပေ

မှာပါ'

'ဒီလိုခင်းကျင်းပြီး ပြမထားဘဲ သိမ်းထားတာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ တော်ကြာ နောက်လူကတွေ့ လို့ မျက်စိကျပြီး အတင်းဝယ်သွားရင် ဒုက္ခဖြစ် နေဦးမယ်'

'အဲဒီလို လုံးဝမဖြစ်စေရပါဘူး၊ စိတ်ချပါ'

မန်နေဂျာကြီးကတော့ ပစ္စည်းတော်တော်များ များ ရောင်းလိုက်ရ၍ ကျေနပ်နေ၏။ ဝန်ထမ်းတွေက တော့ အမျိုးသမီးကို အထူးအဆန်းသဘောမျိုး မသိမသာ ကြည့်နေကြသည်။

'ဒါတွေတင်မကသေးဘူးနော်၊ စိတ်ကူးပေါ်လာ တဲ့အခါ လိုတာတွေကို ကျွန်မ ထပ်လာဝယ် ဦးမှာ'

'ရပါတယ်၊ ကျေးဇူးလည်းတင်တယ်။ ဒါနဲ့ ငွေ ရှင်းဘောက်ချာကို ဘယ်နာမည်နဲ့ ဖွင့်ရမှာလဲ၊ ညီမနာမည်နဲ့ပဲလား'

'ကျွန်မ နာမည်ပဲရေးပါ၊ 'နီနီခိုင်ဝေ' လို့ရေး လိုက်ပါ'

နီနီခိုင်ဝေဆိုသောအမည်ကိုတော့ ဆိုင်ကလူတွေ တော်တော်လေး အမှတ်ရသွားကြ၏။ တစ်ယောက်တည်း

လာပြီး မင်္ဂလာပရိဘောဂပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ပုံက တော် တော်လေးထူးဆန်းနေ၏။

ပြီးတော့ ပစ္စည်းများကို ချက်ချင်းမယူဖြစ်ဘဲ ဆိုင်မှာပဲထားဦးမည်ဟု ဆို၏။ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်ကာလ အထိကြာမည်ဆိုတာကို 'နီနီခိုင်ဝေ'က မပြောခဲ့။

မန်နေဂျာဖြစ်သူကလည်း ရောင်းရဖို့ အဓိက တွေးပြီး မမေးမြန်းဖြစ်လိုက်ခဲ့ပေ။

✘ ✘ ✘

အဖွင့် (နှစ်)

ဆောင်းနေမှာ အပူမလျော့။

တံလျှပ်တို့ပင် ကတ္တရာလမ်းပေါ်မှာ အတိုင်း
သားရှိနေကြ၏။ အေးငြိမ်းစွာ နားခိုနိုင်သော နေအပူမှ
ကင်းလွတ်ရာဆိုင်ရှေ့သို့ ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာသည်။

သွားလာလှုပ်ရှားထားမှုများကြောင့် ကားမောင်း
သူ အမျိုးသားရော၊ အနားမှာထိုင်လိုက်လာသူ အမျိုး
သမီးပါ ပင်ပန်းနေကြ၏။

အမျိုးသားဖြစ်သူက စိတ်ရောလူပါ ပိုပင်ပန်းနေ
မည်ထင်သည်။

ကားပေါ်မှဆင်းပြီး တံခါးမှန်တွေကို အမျိုးသား

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြီးချည်

လိုက်ပိတ်၏။ အနားမှာရှိနေသော အမျိုးသမီးက လက်
ကိုင်ပုဝါကို လှမ်းပေးရင်း...

‘ကိုကိုတော့ စိတ်ရောလူပါ အရမ်းပင်ပန်းနေ
တာ သိသာလွန်းတယ်၊ ချွေးတွေသုတ်လိုက်ဦး
ကိုကို’

‘ကျေးဇူးပဲ ‘မွန်မြတ်ဦး’ ရယ်’

နံ့သာသင်းသင်းရနံ့ကြောင့် ရင်အေးသွား၏။
အလိုက်သိတတ်မှုကြောင့်လည်း အမျိုးသားခမျာ အမော
အပန်းတွေ ပြေပျောက်သွားရ၏။

သူတို့နှစ်ဦး၏ အယုအယများကို ဘယ်သူပဲ
ကြည့်ကြည့်၊ ဘယ်သူပဲမြင်မြင် ချစ်သူတွေဟု နားလည်
ကြမည်။

တကယ်ကို ရှေ့သွားနောက်လိုက်ညီသော အတွဲ
ဟု ကောင်းချီးပေးကြမည်။ တကယ်တမ်းမှာလည်း ဘဝ
တစ်ခုကို ထူထောင်ကြဖို့ မင်္ဂလာဦးအတွက် နှစ်ဦးသား
ပြင်ဆင်နေသော အချိန်အခါလည်းဖြစ်၏။

‘အအေးမသောက်နိုင်သေးဘဲ ဘာတွေများ လုပ်
နေတာလဲ မွန်မြတ်ဦး’

ကိုကို...ဟု အခေါ်ခံရသူ အမျိုးသား၏အသက်
က ကြီးနိုင်၏။ ပျိုမျစ်သော မွန်မြတ်ဦး၏မျက်နှာကလေး

လောကနတ်စာပေ

က ရှင်းသန့်ပြီး မြင်ရသူကို စိတ်ရှင်းအေးစေသည်။

‘ဒီပစ္စည်းလေးတွေက တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး ကိုကို၊ မွန်မြတ်ဦးတို့နှစ်ယောက်အတွက် နမူနာ အဖြစ် တိုင်ပင်လိုရအောင် ဒေါ်လေးဆီကနေ မနည်းတောင်းယူလာရတာ’

‘ဘာလဲ အဒေါ်အပျိုကြီးဆီကလား’

ချစ်စခင်စ သက်တမ်းတွေ ရှည်လျားခဲ့ပြီးပြီ။

ထိုဘဝတွေမှ တစ်ဆင့်တက်ပြီး မခွဲမခွာနေည

တို့နှင့်အတူ တပေါင်းတစည်းတည်း ဖြစ်ကြတော့မည်။

‘ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ ဒေါ်လေးက အပျိုကြီးဖြစ် နေပေမယ့် မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာတွေကို အမှတ် တရသိမ်းတာ ဝါသနာပါတယ်လေ’

‘ဖိတ်စာနမူနာတွေကိုး’

ဖိတ်စာတွေကိုကြည့်ပြီး အမျိုးသား၏အမူအရာ တို့ အားလျော့လျော့ဖြစ်သွား၏။ မွန်မြတ်ဦးဆိုသူကတော့ အလုံးစုံတက်ကြွရွှင်လန်းလို့နေသည်။

‘ဘယ်လိုပုံစံမျိုးကြိုက်လဲ ကိုကို၊ မွန်မြတ်ဦး ကတော့ ဒီဖိတ်စာအရောင်လေးနဲ့ ဒီစာအိတ်ပုံ လေးကို အကြိုက်ဆုံးပဲ သိလား၊ ဒီအရောင် လေးပေါ်မှာပဲပေါ့၊ စွယ်တော်ရွက်လေးတစ်ရွက်

ကို သဘာဝအတိုင်းဖြစ်အောင် ထည့်ရိုက်ချင် တယ်’

ဖိတ်စာတွေကတော့ အမျိုးအမယ်စုံလွန်းလှ သည်။

အရောင်စုံ ဒီဇိုင်းစုံပင်...။

‘မွန်မြတ်ဦး ကြိုက်တဲ့ပုံစံ၊ စိတ်ကူးထားတဲ့ အတိုင်းပဲ ပြောပြီး အပ်လိုက်ကြတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ စာကြမ်းရော စီထားပြီးပြီလား’

‘ရေးလာခဲ့တယ် ကိုကို၊ ဖတ်ကြည့်လိုက်ဦး၊ မွန်မြတ်ဦးစိတ်ကူးနဲ့ ရေးထားတာ၊ လိုတာပိုတာ တွေရှိရင် ရှိနေဦးမှာလေ’

မင်္ဂလာဦးအတွက်၊ ကြင်စဦးအတွက်၊ အကွက် စေ့အောင် မွန်မြတ်ဦးက စိတ်ကူးယဉ်ထား၏။

စာကြမ်းစီလာခဲ့ခြင်းဟု ပြောလိုမရသော အနေ အထား...။

ပြီးပြည့်စုံသော ဖိတ်စာတစ်စောင်နီးပါး၊ ကြို တင်ရင်ခုန် ခံစားထားခြင်းဖြစ်၏။

ချစ်သူဘဝမရောက်ခင်နှင့် ရောက်ပြီးစကာလ များမှာတော့ ယောက်ျားတွေ၏ လှုပ်ရှားမှုအမူအရာပိုင်း

www.burmeseclassic.com

က သွက်လက်ပြီး သွေးဆူနေတတ်၏။

ထိုကာလများမှာတော့ မိန်းကလေးတိုင်း၏ တံ့ ပြန်မှုများသည် တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ကြောက်ရွံ့နေသလို မျိုး၊ ထုံထိုင်းထိုင်း လေးကန်နေတတ်၏။

မင်္ဂလာဆောင်ခါနီးမှာတော့ မိန်းကလေးအများ စုမှာသွက်လက်စိတ်ပါပြီး၊ ရင်ခုန်နေသလောက်၊ ယောက်ျား လေးများ၏ စိတ်ခံစားမှုများကတော့ ခြောက်ခမ်းစပြု နေသော ရေအိုင်သဖွယ်၊ လိပ်ပြာငယ်နေတတ်သည်လား။

အရာရာအတွက် လိပ်ပြာငယ်နေသော အမျိုး သားသည် ဖိတ်စာကြမ်းလေးကို လိုအပ်သည်ထက်ပိုပြီး အချိန်ယူဖတ်နေလိုက်သည်။

‘အားလုံးအတွက် ပြောစရာမရှိအောင်ကိုပဲ မွန် မြတ်ဦးက စိတ်ကူးကောင်းနေတယ်၊ ဒီနေ့ဖိတ် စာအပ်ဖို့ရှိတာ သိပေမယ့် နှစ်ယောက်တွေတော့ မှပဲ၊ ရေးကြသားကြမယ်လို့ တွေးထားခဲ့တာ။ ခုတော့ အားလုံးက အဆင်သင့်ပဲ။ တစ်ခုပဲပြော စရာရှိတယ် မွန်မြတ်ဦး’

‘ဘာများလဲ ကိုကို’

မင်္ဂလာယူနေသောအချိန်ခါမျိုးမှာ အမှားအယွင်း ကို အမျိုးသမီးက လက်ခံချင်ပုံမပေါ်ပေ။ သူမကိုယ်တိုင်

လောကနတ်စာပေ

စိတ်ကူးဖြင့် တည်ဆောက်ထားရသော နန်းတော်ကြီးကို မြူမှုန်မှု အစွန်းအထင်းမရှိချင်ပေ။

ပူပန်ကြောင့်ကြစိတ်ကြောင့်ပင် မွန်မြတ်ဦး မျက် နှာလေးငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်သွားလေ၏။

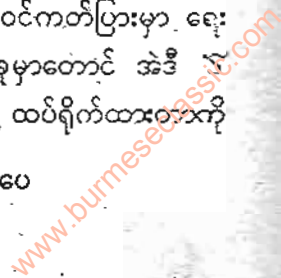
‘ဘာမှ အရေးမကြီးပါဘူး မွန်မြတ်ဦးရယ်၊ အမှားလေးတစ်ခုပါပဲ၊ ပြီးတော့ ဖိတ်စာက လည်း ရိုက်ရသေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘ဘာများသွားသလဲဆိုတာကို ပြောမှာသာပြော စမ်းပါ ကိုကိုရာ’

အမျိုးသားအတွက် အသေးအဖွဲ့ဆိုပေမယ့် အမျိုး သမီးအတွက်ကတော့ ကြီးကြီးမားမားဟု ခံစားနေ၏။

‘တခြား မဟုတ်ဘူး၊ ‘မင်းနိုင်အောင်’ ဆိုတဲ့ ကိုကိုရာမည်သေးက ရေးထားတဲ့ဘွဲ့ရဲ့ ဘာသာ ရပ်ဆိုင်းရာ အင်္ဂလိပ်အသုံးအနှုန်းပဲ။ Mathematic မဟုတ်ဘူး Mathematic၊ ‘S’ တစ်လုံး ပြုတ်ကျန်ခဲ့တယ်၊ ဒါကလည်း ဖြစ်တတ်ပါ တယ်။ ကိုကိုလည်း ကြုံဖူးတယ်။ ကိုကိုတို့ သင်္ချာအသင်းရဲ့ အသင်းဝင်ကတ်ပြားမှာ ရေး ထားတဲ့ ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုမှာတောင် အဲဒီ S ကျန်ခဲ့လို့ ရာဘာတံဆိပ်နဲ့ ထပ်ရိုက်ထားတာကို

လောကနတ်စာပေ

ကြံဖူးတယ်

ဒါဆိုရင် ကိုကိုကိုယ်တိုင်ပဲ ဖြည့်ပြီးရေးလိုက်လေ၊ မွန်မြတ်ဦးလည်း သတိမထားဘဲရေးလိုက်မိတာ

ဖိတ်စာအပ်ကြပြီဆိုကတည်းက သူတို့နှစ်ယောက် မင်္ဂလာပွဲမှာ သိပ်အဝေးကြီးမဟုတ်နိုင်တော့ပေ။

အမျိုးသမီးဖြစ်သူကတော့ ရိုးမြေကျအမြစ်တွယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်နေမှာ သေချာ၏။

ချစ်သူတွေ မဖြစ်ခင်တုန်းက တစ်မျိုးစိုးရိမ်ကြောင့်ကျခဲ့ရတယ်။ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့လည်း ကြောင့်ကျနေရပြန်တယ်။ ဟိုတုန်းက ကြောင့်ကျမှုက နှစ်ယောက်တည်းနဲ့ဆိုင်ပြီး နှစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဆုံးဖြတ်လို့ ပြီးတယ်။ အခုကိစ္စတွေမှာက အသေးအဖွဲ့ကလေးကစပြီး နှစ်ယောက်တည်းသဘောနဲ့ မပြီးကြတာတွေက အများကြီးပဲနော် မွန်မြတ်ဦး ကြောင့်ကျခြင်းထက် စိတ်ကုန်ခြင်းဘက်သို့ ကူးပြောင်းချင်နေသောစကား၊ မင်းနိုင်အောင်ဆိုသူ၏ မျက်နှာကို မွန်မြတ်ဦးက စေ့စေ့ကြည့်ရှင်းပြုံးလိုက်၏။

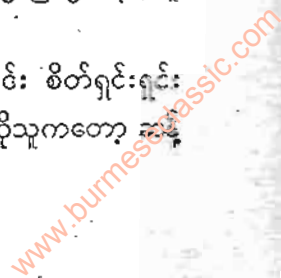
ဒါတော့ကွယ်၊ နှစ်ဖက်မိဘ အသိုင်းအဝိုင်းက

အကောင်းဆုံးကို ဖြစ်စေချင်ကြလို့ စေတနာတွေ ပိုနေကြတာပါ။ အခုချိန်က မွန်မြတ်ဦးတို့က စိတ်ချမ်းသာပြီးသားလေ။ သူတို့စိတ်ချမ်းသာဖို့ကိုပဲ လိုက်လျောပေးနေတာပါ။ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတွေအတွက်တော့ သူတို့တွေနဲ့ရောပြီး မွန်မြတ်ဦးတို့က လိုက်ခံစားနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ မွန်မြတ်ဦးတို့နှစ်ယောက်က တသွေးတည်း၊ တသားတည်း စိတ်ထားနဲ့ လျှောက်ရမယ့်ခရီးက အရှည်ကြီးပါ။ နှစ်ဖက်အသိုင်းအဝိုင်းကို နားလည်ပေးစမ်းပါကွယ်၊ မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြီးသွားတာနဲ့ မွန်မြတ်ဦးတို့နှစ်ယောက်က တစ်ဘဝဖြစ်သွားပြီပဲဥစ္စာ...

‘စိတ်အနှောင့်အယှက် သဘောမျိုးမဟုတ်ပေမယ့် တွေးကြည့်တာပါ’

‘မွန်မြတ်ဦးတို့အဖြစ်က တော်သေးပါတယ်နော်၊ အချို့တွေဆိုရင် မင်္ဂလာကိစ္စအတွက်နဲ့ ဝိုင်းစားကြတာနဲ့၊ ခေါင်းခြောက်ပြီး ခွာပြဲသွားရတဲ့သူတွေ နည်းတာမဟုတ်ဘူး’

မွန်မြတ်ဦးက အပြစ်ကင်းကင်း စိတ်ရှင်းရှင်းဖြင့် ပြောနေပေမယ့် ‘မင်းနိုင်အောင်’ ဆိုသူကတော့

၂၂

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

ကျင်ဖက်...။

မင်းနိုင်အောင် ရင်ထဲမှာတော့ မွန်မြတ်ဦးလို
မဟုတ်။

မင်္ဂလာဆောင်ခါနီးမှာ ဖြစ်ထရှိသော အသေး
အမွှားကိစ္စကလေးများသည် မထင်မှတ်ဘဲ ကြီးကြီးမား
မားတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ကြတာ၊ သာဓကများစွာ ရှိခဲ့ဖူးကြ
သည်ပဲ။

လောကနတ်စာပေ

အဖွင့် (သုံး)

‘နီနီခိုင်ဝေ’ဆိုသော အမျိုးသမီး ပရိဘောဂ
အရောင်းပြခန်းသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းမှာ ပထမဆုံးအကြိမ်
တော့ မဟုတ်ပေ။

ပထမဦးဆုံး ရောက်လာသည်။

သည့်နောက် အော်ဒါမှာထားသော ပစ္စည်းများ
ကို လာကြည့်သေး၏။

သည်ကြားထဲ စိတ်ကူးပေါ်လာသောအခါတိုင်း
လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများကို လာဝယ်တတ်သေး၏။

ငွေရှင်း၊ ဝယ်ခြမ်းပြီးသောပစ္စည်းများကို သူမ
ညှိနှိုင်းထားသည့်စကားအတိုင်း ချက်ချင်း သယ်မသွား
ဖြစ်ခဲ့ပေ။

ပထမဆုံးအခေါက်မှာတော့ အားလုံးက ‘နီနီ

လောကနတ်စာပေ

ခိုင်ဝေ'ကို ဘယ်သူဘယ်ဝါဟု သတိမထားဖြစ်လိုက်ကြပေ။

ဆိုင်ကို နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက်မက 'နီနီခိုင်ဝေ' ရောက်လာဖြစ်သောအခါ 'မော်ဒယ်(လ်)အေဂျင်စီ' တစ်ခုကို ဦးဆောင်ဖွင့်လှစ်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်မှန်း တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် ဆိုင်မှလူတွေ သိသွားကြ၏။

'မော်ဒယ်(လ်)မမတော့ ရောက်လာပြန်ပြီဟေ့' ဝန်ထမ်းကောင်လေးတစ်ယောက်က အသံဖြင့် တပ်လှန်လိုက်၏။ ဆိုင်ထဲရှိ ပုရိသအားလုံးတို့သည် ကြိုတင်မညှိနှိုင်းဖြစ်ဘဲ 'နီနီခိုင်ဝေ' ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားကြတော့၏။

ပုရိသတွေမှ မဟုတ်ပါလေ။ ဝန်ထမ်း ကောင်မလေးများကလည်း အလွတ်မပေးကြ။

နီနီခိုင်ဝေ၏ လှပကျော့ရှင်းမှု...။ ဝတ်ပုံစားပုံ စတိုင်(လ်)အားလုံးကို တငေးတမော ကြည့်ခဲ့ကြတာ ချည်းပင်။

'မောင်လေးရေ ဧည့်သည်ပါလာသေးတယ်' ထုံးစံအတိုင်းကားနားသို့ နှစ်ယောက်သုံးယောက် ပြေးသွားကြသည်။

နီနီခိုင်ဝေရှိသောဘက်ကိုသာ တံခါးဖွင့်ပေးဖို့ ကြိုးစားကြ၏။

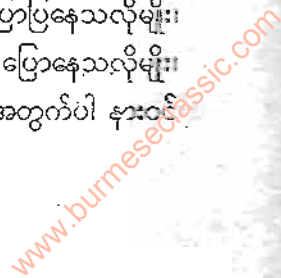
နီနီခိုင်ဝေပြောလိုက်မှ အဖော်ပါလာသည်ကို သတိထားဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် နောက်များစွာ ကျသွားခဲ့ပြီ။ အဖော်ပါလာသော အမျိုးသားက သူ့ဘာသာ ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းပြီးသားဖြစ်နေတော့၏။

အမျိုးသားမှာ နီနီခိုင်ဝေနှင့် အသက်မတိမ်းမယိမ်း။

'မင်္ဂလာခန်းဝင်အတွက်ရော၊ အိမ်အသုံးဆောင် ပစ္စည်းတွေအတွက်ပါ ဒီဆိုင်က ဈေးမှန်သလို၊ လက်ရာကောင်းပြီး ပစ္စည်းအသန့်ဆုံးပဲ၊ မင်း နိုင်အောင်'

နီနီခိုင်ဝေ ပြောလိုက်သော လေသံနှင့်အမှုအရာ တို့က ကြော်ငြာတစ်ခုကို မိတ်ဆက်ပြောပြနေသလိုမျိုး၊ အခမ်းအနားတစ်ခုမှာ မိတ်ဆက်စကားပြောနေသလိုမျိုး၊ အကြားအာရုံအတွက်ရော၊ အမြင်အာရုံအတွက်ပါ နားဝင်

ချို၊ ကြည့်ကောင်းစရာဖြစ်နေ၏။

မန်နေဂျာဖြစ်သူကလည်း နီနီခိုင်ဝေနှင့် အဖော် အမျိုးသားကို ခရီးဦးကြိုပြုလိုက်သည်။

‘ညီမရေ၊ ဒီခိုင်းအသစ်တွေ ဆိုင်မှာ ထပ်ရောက် နေတယ်။ ဆွယ်တာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ အရင်ပစ္စည်းဒီခိုင်းတွေကို မကြိုက်လို့ လဲချင်လဲ လို့ရတယ်။ အဖိုးအခကိစ္စကိုတော့ လူရင်းတွေမို့ အထွေအထူး ပြောမနေတော့ပါဘူး’

ဒီတစ်ခါတော့ မန်နေဂျာကြီး ရောင်းချင်စေ ကြီးသွားပုံရ၏။

နီနီခိုင်ဝေ ရောက်လာပုံ ထူးခြားကတည်းက သဘောပေါက်ဖို့ ကောင်း၏။

နီနီခိုင်ဝေက ပစ္စည်းထပ်ဝယ်ဖို့ ရောက်လာခြင်း မဟုတ်။

မင်းနိုင်အောင်ဆိုသောသူကို ဆိုင်သို့ခေါ်လာပြီး ဝယ်ထားသော ပစ္စည်းများကို သယ်သွားဖို့ပဲဖြစ်၏။

‘ဒါနဲ့ မန်နေဂျာကြီးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်’

အတူပါလာသူ အမျိုးသားအား နီနီခိုင်ဝေက တရားဝင်ပွဲထုတ်လေ၏။ အမျိုးသားကတော့ နီနီခိုင်ဝေ ၏ ဦးဆောင်မှုအောက်မှာ ရှိနေတာ သေချာ၏။

‘မြင်ဖူးသလိုလိုပါပဲ’

‘သူက ‘မင်းနိုင်အောင်’ တဲ့။ ကင်မရာမင်း တစ်ယောက်လေ။ ကျွန်မတို့နဲ့ လုပ်ငန်းချင်း ဆက်စပ်ပတ်သက်နေတဲ့သူပေါ့’

‘ဒါကြောင့် မြင်ဖူးတယ်လို့ ပြောတာပေါ့၊ အခု မှပဲ လူနဲ့နာမည်တွဲပြီး အမှတ်ရတော့တယ်’

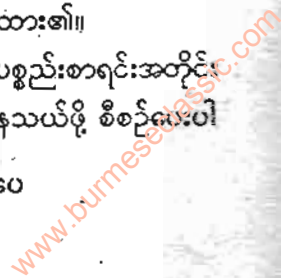
‘မင်းနိုင်အောင်’ ဆိုသောနာမည်ကို တကယ်ပဲ မန်နေဂျာကသိ၍ ပြောခြင်းလား။ ကင်မရာမင်းဆိုလိုက် ၍ ရောပြီးအလိုက်အထိုက် ပြောလိုက်တာလား မသိ။

တကယ်တမ်းမှာလည်း နီနီခိုင်ဝေ နာမည်ကြီး နေသလို၊ နီနီခိုင်ဝေကြောင့်ပင် ‘မင်းနိုင်အောင်’ ကို လူ တွေသိနေကြပြီပဲ။

မန်နေဂျာကြီးနှင့်တကွ ဆိုင်ထဲမှလူတွေအားလုံး နီနီခိုင်ဝေကြောင့်ပင် မင်းနိုင်အောင်ကို စိတ်ဝင်တစား ဂရုထား ကြည့်နေကြ၏။

မင်းနိုင်အောင်နှင့် နီနီခိုင်ဝေတို့ အတူတွဲပြီး ဆိုင် သို့ရောက်လာကြသည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းများ ကို နီနီခိုင်ဝေက ကြိုပြီး ဝယ်ယူထား၏။

‘ကျွန်မဆီမှာပေးထားတဲ့ ပစ္စည်းစာရင်းအတိုင်း သေချာစစ်ဆေးပြီး ဒီကနေသယ်ဖို့ စီစဉ်ပေးပါ’

မန်နေဂျာကြီး၊ ပစ္စည်းတွေကို သယ်ထုတ်ရင်း
မင်းနိုင်အောင်ကို ပြချင်တယ်’

‘ရပါတယ်၊ အားလုံးအဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေး
ရမှာပေါ့။ ဒီနေ့အပြီးသယ်မှာလား’

‘ဟုတ်တယ် မန်နေဂျာကြီး’

နီနီခိုင်ဝေ ဝယ်ထားသည့် ပစ္စည်းများကို စင်ကို
ခန်းမှာ သပ်သပ်ဖယ်ထားပြီးသား ဖြစ်၏။

ပစ္စည်းတွေသယ်တော့မည်ဆိုမှ သိမ်းထားပေး
ရသည့်သက်တမ်းကို စိတ်မှန်းဖြင့် မန်နေဂျာကြီး တွက်
ကြည့်မိ၏။

မှတ်မှတ်ရရ စပြီးဝယ်သည့်နေ့မှဆိုရင် နှစ်ပေါက်
လုနီးပါး ကြာမြင့်သွားတာကို သတိထားဖြစ်လိုက်၏။

✽ ✽ ✽

‘ပစ္စည်းတွေက တော်တော်စုံပြီး အရမ်းများလွန်း
နေပါလား၊ နီနီခိုင်ဝေ’

သယ်ထုတ်လာသော ပစ္စည်းတွေကိုကြည့်ရင်း
မင်းနိုင်အောင်က အံ့သြစွာပြောလိုက်၏။

မင်းနိုင်အောင်အဖို့ ထူးဆန်းနေပေမယ့် နီနီခိုင်
ဝေအတွက်ကတော့ မထူးဆန်းတော့ပေ။

‘ငါ့အနေနဲ့ ဒီပစ္စည်းတွေအားလုံးကို တစ်ရက်
တည်း တစ်ထိုင်တည်း ဝယ်ထားခဲ့တာ မဟုတ်
ဘူး၊ အနည်းဆုံး ငါးခေါက်လောက်လာပြီး
ဝယ်ပြီး သိမ်းထားခိုင်းတာ၊ ဒါကြောင့် အားလုံး
က အဆင်သင့်ဖြစ်နေတာပေါ့’

‘စိတ်ရှည်ပြီး အပင်ပန်းခံတာကိုတော့ ငါ့အနေ
နဲ့ မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ဘူး နီနီခိုင်ဝေ’

မင်းနိုင်အောင်က ထုတ်ဖော်ချီးကျူးနေပေမယ့်
နီနီခိုင်ဝေကတော့ တုန်လှုပ်ကျေနပ်ခြင်းမပြုပေ။

ဝယ်ထားသော ပစ္စည်းတွေကို ပြောပြနေပြန်၏။

‘စာကြည့်စားပွဲကအစ စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ထား
ပေးတာ၊ စာကြည့်ခန်းမှာထားဖို့ သစ်ထွင်းပန်း
ချိုကားကိုပါ နန်းဆန်အောင် ငါ့ အော်ဒါမှာ
ထားတာလေ၊ ဒီပစ္စည်းတွေအားလုံးက အသုံး
ဝင်ပြီး စိတ်ကျေနပ်စရာတွေချည်းပဲ၊ နင်သဘော
ကျတယ် မဟုတ်လား မင်းနိုင်အောင်’

အလုပ်သမားတွေကတော့ ချွေးတလုံးလုံးဖြင့်
ပစ္စည်းတွေကို တစ်ခုချင်းသယ်ထုတ်နေ၏။

အလှအပကို ဂရုထားတတ်သော စတိုင်(လိ)၊
ဖြစ်အောင် ဖန်တီးတတ်သော နီနီခိုင်ဝေ၏ အလေ့အထ

www.burmeseclassic.com

အရ ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို စိတ်ကူးကောင်းကောင်းဖြင့် စုဆောင်းတတ်ခြင်းပဲလေ။

‘ဒီပစ္စည်းတွေအားလုံးကို တစ်ခေါက်တည်းနဲ့ တော့ သယ်လို့မဖြစ်ဘူး။ ဆိုင်ကရှိတဲ့ကားနဲ့ လေးခေါက်လောက်တိုက်မှကုန်မှာ။ ပို့ပေးရမယ့် လိပ်စာကို လမ်းညွှန်ပါဦး’

မန်နေဂျာကြီးရော၊ အလုပ်သမားတွေအားလုံးပါ အလုပ်ရှုပ်သွားကြတာ အမှန်ပဲဖြစ်၏။

‘ပေးမယ် မန်နေဂျာကြီး၊ အဲဒီအိမ်မှာ ကျွန်မ လူတွေစောင့်နေကြတယ်။ ပစ္စည်းစာရင်းမိတ္တူ တစ်ရွက်လည်း သူတို့ဆီမှာ ရှိတယ်။ ဒီကသွား မယ့်လူက သေသျှောချာ ပစ္စည်းတွေအပ်ဖို့ မှာ လိုက်ပါဦး’

‘အမှားအယွင်း မရှိစေရပါဘူး’

‘အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ယူပါနော်၊ ချပြီးပို့ ပြီးတာနဲ့ တာဝန်ကျေပြီလို့ သဘောမထားဖို့ လည်း မန်နေဂျာကြီးရဲ့လူတွေကို မှာလိုက်ဦး။ ဟိုကလူတွေ နေရာချပြီးတဲ့အထိ ရွှေလို့ပြောင်း လို့ပြီးတဲ့အထိ စိတ်ရှည်ရှည်စောင့်ပေးဖို့မှာလိုက် ပါ။ အလုပ်သမားခ ကုန်ကျစရိတ်ကို ကျွန်မ

ကပဲ သပ်သပ်ထပ်ရှင်းပေးပါမယ်’

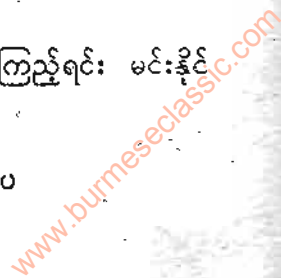
ဒီပစ္စည်းတွေကို ပို့ပေးရုံတာဝန်သာမဟုတ်။ အိမ်မှာ နေရာတကျဖြစ်အောင် သယ်ဖို့ ရွှေဖို့တာဝန်က လည်း ရှိနေပြန်၏။ ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင်တော့ ပစ္စည်းတွေ သယ်တာ၊ နေရာချတာနှင့် တစ်နေကုန်သွားနိုင်၏။

‘နင်ကတော့ အံ့သြဖို့ကောင်းလောက်အောင်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ ငါ့ကို ခေါ်လာခဲ့တာပဲနော် နီနီ ခိုင်ဝေ’

‘ဒါကလည်း ငါဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုတည်း နဲ့ မဟုတ်ဘူး။ နင့်ကုသိုလ်ကံကိုက ကောင်းနေ တယ်လို့ နင်ယူဆလို့ရတယ်လေ။ မင်းနိုင် အောင်’

‘ပရိဘောဂပစ္စည်းတွေ ဝယ်မယ်ဆိုတော့ ဆိုင် ကို ဒီတိုင်းသွားပြီး ဝယ်မယ်ထင်နေခဲ့တာ၊ ပစ္စည်းတွေ ကြိုဝယ်ထားမှာကို မတွေးမိသလို အိမ်မှာ နေရာချပြီး ပြင်ဖို့ဆင်ဖို့အထိ နင်စီစဉ် ပြီးသားဆိုတာကို ငါ တကယ်မတွေးဖြစ်ခဲ့ဘူး နီနီခိုင်ဝေ’

နီနီခိုင်ဝေကို တအံ့တဩကြည့်ရင်း မင်းနိုင် အောင် ချီးကျူးပြန်သည်။

“ငါ့အနေနဲ့ စိတ်ရောလူပါ အပင်ပန်းခံရမှာပေါ့၊ ဘဝတစ်ခုအတွက်၊ ကြင်စဉ်းအတွက်၊မကြောင့် မကျ စိတ်လက်ချမ်းသာစေဖို့ အနုပညာစိတ်နဲ့ ဖန်တီးထားတာပဲ၊ နင် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်ဖို့ ပေါ့၊ စိတ်တိုင်းရောကျရဲ့လား မင်းနိုင်အောင် နီနီခိုင်ဝေ၏အကြည့်များကတော့ မင်းနိုင်အောင် လိုမဟုတ်၊ ရင်ထဲမှ စိတ်ခံစားမှုကြောင့် အသံများပင် အဖျားခတ်ပြီး တုန်ယင်နေ၏။

နီနီခိုင်ဝေကိုကြည့်ပြီး မင်းနိုင်အောင် အကြည့် များလည်း ရီဝေသွားရပြန်၏။

“စိတ်ကျေနပ်မှု ဖြစ်စေတာကတော့ အတိုင်း ထက်အလွန်ပါပဲ နီနီခိုင်ဝေ၊ ဒီလောက်အထိ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုမျိုးတွေနဲ့ ကြုံကြိုက်ရလိမ့် မယ်လို့ မထင်ထားခဲ့တော့၊ ဘယ်လိုစကားလုံး မျိုးနဲ့ ပြောပြရမှန်းတောင် ငါ မသိတော့ဘူး၊ နီနီခိုင်ဝေ”

“နင် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်တယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါ ပဲ မင်းနိုင်အောင်၊ ငါ့ကန့်တွေလည်း ပြည့်ဝ သွားပြီလေ”

ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို မင်းနိုင်အောင် စိတ်

တိုင်းကျစေဖို့ ‘နီနီခိုင်ဝေ’ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ထားပုံ က အံ့မခန်းပါပဲဟု အားလုံးက ထင်မြင်ကြပေလိမ့်မည်။ တကယ်လည်း အချိန်ယူပြီး စနစ်တကျ နီနီခိုင်ဝေ ဖန်တီး ခဲ့သည်ပဲ။

သည်ဖြစ်ရပ်တွေကြောင့်ပင် ‘မင်းနိုင်အောင်’ကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကံအကောင်းဆုံး ယောက်ျားတစ်ယောက် ဟု အားလုံးက တွေးထင်ကြမှာ မလွဲပါလေ...

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း ၀၈

၁။

ဖြတ်သန်းကျင်လည်ခဲ့ရသော ငယ်ဘဝနှင့် ပတ်
ဝန်းကျင်သည် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနှင့် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းသာ
ဖြစ်ခဲ့၏။

ငယ်ဘဝအိပ်မက်တွေကလည်း များများစားစား
မျှော်လင့်ချက်မရှိခဲ့ပေ။

ဆယ်တန်းနှစ်မှာပင် မိမိမော်ဆိုသော သူငယ်
ချင်းမတစ်ယောက်နှင့် သံယောဇဉ်ဖြစ်ကြသည်။

သူမနှင့် မိမိမော်တို့ကြားမှာ သံယောဇဉ်တွေ
များများစားစား ရှိခဲ့ကြပေမယ့် အခြေအနေချင်းကတော့
မိုးနှင့်မြေလိုကွာ၏။

မိမိမော်၏ဘဝ....

အိပ်မက်တွေနှင့် ဝန်းကျင်တို့သည် သူမတို့နှင့်
တော့ တထီးတန်းပင် ဖြစ်နေခဲ့၏။

လောကနတ်စာပေ

ဆယ်တန်းဖြေပြီးသောအချိန်၊ မိမိမော်၏အဆွယ်
ကောင်းမှုကြောင့်ပင် သင်တန်းတွေ အတော်များများ
တက်ဖြစ်ခဲ့ပြန်၏။

‘အလှဓာတ်ပုံတွေကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ငါ
ရိုက်ရမယ် ‘ရည်မွန်ဦး’၊ ဂျပန်က ငါ့ဒယ်ဒီနဲ့
မာမိတို့က လှမ်းတောင်းထားတယ်၊ ဘွားဘွား
ကလည်း ရိုက်စေချင်နေတာ သည်းသည်းလှုပ်
ပဲ၊ သမီးလေးတစ်ယောက်တည်း မွေးထားပြီး
တော့ အရပ်ဆိုးလိုက်တာလို့ အကဲ့ရဲ့မခံရအောင်
ရိုက်မှဖြစ်မှာ’

အဘွားဖြစ်သူနှင့်မြန်မာပြည်မှာ မိမိမော်နေသော်
လည်း မိဘများကတော့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအရ ဂျပန်
မှာအခြေကျနေသူများဖြစ်၏။

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးရင်တော့ ဂျပန်ကို မိမိမော်
လိုက်သွားဖြစ်မည်ဟု အကြမ်းဖျင်းသိထား၏။

‘ဒါများ မိမိမော်ရယ်၊ ဓာတ်ပုံဆိုင်သွားပြီး ရိုက်
ပို့ပေးလိုက်ပေါ့၊ ဒီလောက်လွယ်တဲ့ကိစ္စကိုများ
နှင့်မို့လို့ ခေါင်းစားနေတာ’

‘နှင့်ပြောသလို တွေ့တဲ့ဓာတ်ပုံဆိုင်မှာ ဖြစ်သလို
ရိုက်လိုက်ရင်တော့ မလှမပ ငါ့ရုပ်ရည်က ပိုပြီး

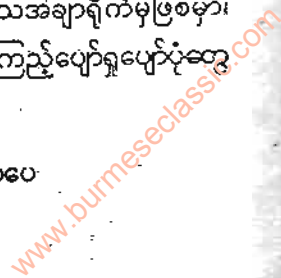
ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်တွေ ထွက်လာမှာ သေချာနေ
ပြီ၊ အဲဒါကိုရော သိရဲ့လား ရည်မွန်ဦး’

အလှဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်းက သာမန်မဟုတ်ဘဲ ကြီး
ကျယ်ခမ်းနားဖို့ မိမိမော် ကြိုးစားချင်နေပုံရသည်။

‘နှင့်က ဘယ်လိုပုံစံမျိုးရိုက်ချင်တာလဲ မိမိမော်’
သိသင့်သည်ထင်၍ မေးလိုက်မိသည်။

မိမိမော်ကလည်း ဖြစ်ချင်သည့်ဆန္ဒများကို စီကာ
ပတ်ကုံးပြောပြ၏။

‘ငါရိုက်ဖူးတဲ့ဓာတ်ပုံတိုင်းဟာ ရိုးရိုးနဲ့ပြီးစလွယ်
ရိုက်ဖြစ်တာ၊ နင့်လောက်ရုပ်မရှိတော့ ဓာတ်ပုံ
ရိုက်တာကို ငါ ဝါသနာမပါဘူးလေ ရည်မွန်
ဦး၊ အခုကိစ္စက ဂျပန်ကို လှမ်းပို့ပေးရမှာဆို
တော့ ပြီးစလွယ်နဲ့ဖြစ်သလိုရိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး၊
မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ ဂျာနယ်တွေက အလှစာမျက်နှာ
ပုံတွေ အဖုံးပုံတွေကို မြင်ဖူးတယ်မဟုတ်လား၊
မိတ်ကပ်ကအစ၊ အဝတ်အစားဒီဇိုင်းအဆုံး သေ
သေချာချာ ပြင်ဆင်ပြီး ကင်မရာမင်းတစ်
ယောက်ယောက်နဲ့ အသေအချာရိုက်မှဖြစ်မှာ၊
ဒါမှလည်း ငါ့ပုံတွေက ကြည့်ပျော်ပျော်ပုံတွေ
ထွက်လာမှာပေါ့ဟ’

မိမိမော် ရှင်းပြမှ သဘောပေါက်သွားသည်။

မဂ္ဂဇင်းအဖုံး၊ အတွင်းအလှစာမျက်နှာမှာပါဖို့၊

ငွေကုန်ခံပြီး တခမ်းတနားရိုက်ကြတာကို ကြားဖူးနားဝ

ရှိထားဖူး၏။ မိမိမော်၏အခြေအနေကလည်း ကုန်ကျ

မည့်ငွေကြေးပမာဏကို ထည့်တွက်စရာမလို... တစ်ခုပဲ

ပြောစရာရှိသည်က စာမျက်နှာတွေမှာ ဖော်ပြခံလောက်

အောင် မိမိမော်မှာ ရုပ်ရည်မရှိခြင်းပဲဖြစ်၏။

‘ဪ... ဒီလိုမျိုး နင်က ရိုက်မှာကိုး’

‘ဟုတ်တယ် ရည်မွန်ဦး၊ အလှအပကိစ္စနဲ့ ဝတ်

တာစားတာတွေကို ငါသိပ်ဂရုမစိုက်သလို၊ စိတ်

မဝင်စားဘူးဆိုတာ နင်သိနေတာပဲ၊ နင်က ငါ့

ထက်စာရင်တော့ အခုကိစ္စတွေမှာ တော်တော်

များများ ပတ်သက်နေတဲ့သူ မဟုတ်လား’

‘နင်ပြောချင်တဲ့သဘောက ဘာလဲ မိမိမော်’

‘နင်ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံလေးတွေကို ငါကြည့်

ဖူးတယ်၊ နင့်ရဲ့နဂါးရိုပြီးသားအလှက ကင်မရာ

မင်းရဲ့ ရိုက်ချက်တွေကြောင့်ပေါ်လွင်ခဲ့တာချည်း

ပဲ၊ နင် ငါ့ကို မိတ်ဆက်ပေးဖူးတယ်လေ၊ နင့်

အစ်ကို ကိုမင်းနိုင်အောင်က ကင်မရာမင်းတစ်

ယောက် မဟုတ်လား’

လောကနတ်စာပေ

ကိုမင်းနိုင်အောင်အကြောင်းနှင့်နောက်ဆုံးအဆုံး

သတ်လိုက်တော့မှ မိမိမော်ပြောချင်သည့် အဓိကအကြောင်း

ကို သိလိုက်ရ၏။

‘ဘာလဲ... ဒါတွေ နင်အလောသုံးဆယ်လုပ်

ချင်နေလို့ ကိုမင်းနိုင်အောင်ရဲ့ အကူအညီကို

လိုတာလား မိမိမော်’

မိမိမော် တောင်းဆိုတာကို ဘာမှ မကူညီစရာ

အကြောင်းမရှိပေ။

‘ဟုတ်တယ် မွန်မြတ်ဦး၊ ဓာတ်ပုံရိုက်မယ့်ကိစ္စ

အဝဝအတွက် နင့်အစ်ကိုနဲ့ အခုချက်ချင်းကို

တွေ့မှဖြစ်မယ်’

‘နင့်စိတ်ကို ငါသိပါတယ် မိမိမော်၊ နင်ကလုပ်

ချင်ပြီ ဖြစ်ချင်ပြီဆိုရင် တစ်စက္ကန့်လေးတောင်

စောင့်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ နင့်မှာကားရှိနေတာ

ပဲ၊ သူ့အလုပ်ခန်းကို ငါတို့နှစ်ယောက် အခုသွား

တွေ့လိုက်ကြတာပေါ့ဟာ’

ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်းကိစ္စက မိမိမော်အတွက် အရေး

ကြီးနေသောကိစ္စ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် မြန်မြန်တွေ့ပြီး

မြန်မြန်အလုပ်ဖြစ်ဖို့ပဲ အရေးကြီးသည်လေ။

✘ ✘ ✘

လောကနတ်စာပေ

‘ဆရာ အပြင်ခဏသွားတယ်’

‘ဘယ်သွားတာလဲ ကြာမှာလား’

အလုပ်ခန်းကို ရောက်သွားချိန်မှာတော့ ကိုမင်း နိုင်အောင်က ရှိမနေ။ တွေ့အောင်လာခဲ့မှတော့ တွေ့ရ မည်ဆိုသောစိတ်က ကြီးစိုးနေ၏။

‘ဧည့်သည်တွေနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ခဏသွား တာပါ’

‘ဘယ်နားကဆိုင်လဲ၊ ကျွန်မတို့ လိုက်သွားလိုက် မယ်လေ...’

အလုပ်ထဲမှလူတွေအားလုံးက ယောက်ျားလေး တွေဖြစ်၏။ သူမကိုလည်း သိဖူးထားပုံ မြင်ဖူးထားပုံ မရှိကြပေ။ သူမဘက်က အပိုင်ဆိုပြီး မိမိမော်ကို ခေါ်လာ ခါမှ ကိုမင်းနိုင်အောင်က အဆင်သင့်ရှိမနေပြန်။

‘ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ ရက်ချိန်းယူမှာလား၊ ခဏလေး ဒီကပဲ ထိုင်စောင့်နေပါ၊ ကျွန်တော်တို့ပဲ သွား ခေါ်ပေးပါ့မယ်’

‘ဓာတ်ပုံရိုက်မယ့် ကိစ္စအတွက် လာခဲ့တာတော့ ဟုတ်တယ်၊ အလုပ်ကိစ္စနဲ့လာတဲ့ မျက်နှာစိမ်း တော့ မဟုတ်ဘူး၊ မွန်မြတ်ဦးတို့ ထိုင်စောင့် နေတယ်လို့သာ သူ့ကို ပြောလိုက်ပါ...’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ’

သူမ၏ အပြောအဆိုတွေကြောင့်ပင် ကိုမင်းနိုင် အောင်၏ အပေါင်းအသင်းများက ခေါင်းထောင်ကြည့် ကြ၏။

‘ဟဲ့... မွန်မြတ်ဦး၊ ဒီကလူတွေက နင့်အစ်ကို ဆိုတာကို မသိကြဘူးလား၊ နင့်ကို မသိကြတာ တော့ သေချာတယ်’

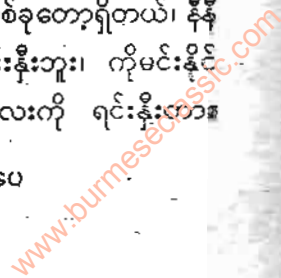
‘ဒါကြောင့် ငါ တမင်စီးစီးပိုးပိုး ပြောလိုက်တာ ပေါ့၊ နင် အသာနေစမ်းပါ မိမိမော်ရာ’

‘နင့်အစ်ကိုက ဓာတ်ပုံရိုက်တာပဲ ပြီးရင်ပြီးမှာ၊ မိတ်ကပ်တို့၊ အဝတ်အစားဒီဇိုင်းတို့ကျတော့ရော အဆင်ပြေပါ့မလား’

‘အဲဒီအတွက် မစိုးရိမ်နဲ့ မိမိမော်၊ ‘နီနီခိုင်ဝေ’ ဆိုတာကို ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား’

‘ဘာလဲ... မော်ဒယ်(လ်)အေဂျင်စီဖွင့်ပြီးနာမည် ကြီးနေတဲ့သူမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ နီနီခိုင်ဝေက အဲဒါတွေအားလုံး ကို လုပ်ပေးနိုင်တယ်၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ နီနီ ခိုင်ဝေကတော့ ငါနဲ့မရင်းနှီးဘူး၊ ကိုမင်းနိုင် အောင်နဲ့တော့ အတော်လေးကို ရင်းနှီးတာ။’

လုပ်ငန်းအဆက်အစပ်အရရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအပိုင်း
ပါ ရင်းနှီးကြတာ၊ သူတို့က ကျောင်းတုန်းက
တည်းက သူငယ်ချင်းတွေလေ’

‘ဒါဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေတာပေါ့ မွန်မြတ်
ဦးရာ’

‘တစ်ခုပဲ စိုးရိမ်စရာရှိတယ်’

‘ဘာများလဲ မွန်မြတ်ဦး’

‘တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်
အတွက်ကိုတော့ နင် ခေါင်းထဲထည့်ထားရပေ
မယ့် နီနီခိုင်ဝေအတွက်တော့ နင်ထည့်ထားမှ
ဖြစ်မယ်၊ ဒီမိန်းမက မအောင်မြင်ခင်ကတည်း
က နည်းနည်းဘဝင်မြင့်ပြီး ကြီးကျယ်တတ်တာ
လို့ ငါ သိထားတယ်၊ အဖိုးအခကတော့ နင့်
နေအောင်ယူမလား မသိဘူး၊ ဒီတစ်ခုတော့ နင်
ကြိုသိထားသင့်တယ်’

‘ငွေရေးကြေးရေးကပြဿနာမရှိဘူး၊ ဒီလောက်
အလုပ်ရှုပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးက ငါ့လိုဘာမှ
မဖြစ်စလောက်ကိစ္စလေးကို လုပ်ပေးပါ့မလား
ဆိုတာအတွက်ပဲ စိုးရိမ်တာ’

‘ဒီပြင်လူအနေနဲ့ သူ့ဆီရောက်သွားရင်တော့ တစ်

မျိုးပေါ့၊ ငါလည်း အာမမခံနိုင်ဘူး။ ကိုမင်း
နိုင်အောင်နဲ့ ပတ်သက်နေတော့ အိုက်တင်တော့
ခံမှာပဲ။ အလုပ်ဖြစ်မှာတော့ သေချာတယ်’

ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် သူ့မတို့အနေအထား၊ ပြီး
တော့ နီနီခိုင်ဝေနှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့ဆက်ဆံရေးတွေ
ကိုတော့ မိမိမော်တစ်ယောက် အလုံးစုံမသိနိုင်ပေ။

၂။

‘နီနီခိုင်ဝေ... ငါပါ... မင်းနိုင်အောင်ပါ’

ကိုမင်းနိုင်အောင် ရောက်လာသည်နှင့် မိမိမော်
ဖြစ်ချင်သော ပုံစံများကို ပြောပြလိုက်သည်။ ချက်ချင်း
ဆိုသလိုပင် ကိုမင်းနိုင်အောင်က နီနီခိုင်ဝေထံသို့ ဖုန်း
လှမ်းဆက်လိုက်၏။

‘ဒါဆိုလည်း နင့်ရုံးခန်းကိုပဲ ငါတို့လာခဲ့မယ်
လေ၊ အဲဒီရောက်မှပဲ စကားပြောကြတာပေါ့’

သူမနှင့်သာ အသိအကျွမ်း မဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ နီနီ
ခိုင်ဝေနှင့်မိမိမော်တို့ ပတ်သက်နိုင်စရာအကြောင်းမရှိပေ။

ကိုမင်းနိုင်အောင်လိုလူမျိုး ဖုန်းလှမ်းဆက်တာ
တောင်မှ လေကုန်မှာစိုးလို့ စကားကြောမရှည်တာ သိ
သာလွန်းသည်။

လောကနတ်စာပေ

‘သူ့ဆီကို မွန်မြတ်ဦးတို့ပါ လိုက်လို့ဖြစ်ပါ့မလား
ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲသွားပြီး
ပြောကြည့်လိုက်ပါလား’

‘လိုက်ခဲ့ပါ မွန်မြတ်ဦးရဲ့၊ သူက အကြံဉာဏ်
ပေးနိုင်သလို လိုအပ်တာမှန်သမျှတွေလည်း
အကူအညီပေးနိုင်ပါတယ်’

‘ဟုတ်သားပဲ မွန်မြတ်ဦးရယ်၊ ငါတို့တွေ လိုက်
သွားကြရအောင်’

အခုအနုအထားမျိုးမှာ သူမတစ်ယောက်သာ နီနီ
ခိုင်ဝေနှင့် မသိကျွမ်းလို၊ မဆုံလိုခြင်းရှိမည် ထင်၏။
ဘယ်သူမဆို နီနီခိုင်ဝေနှင့် သိချင် ခင်ချင်ကြမှာ သေချာ
နေ၏။ ကိုမင်းနိုင်အောင်က အာမခံပြီးခေါ်နေမှတော့
ငြင်းလို့ မကောင်းတော့ပေ။ မိမိမော်ကလည်းတွေ့ချင်နေ
တာ သည်းသည်းလှုပ်နေ၏။

‘ဓာတ်ပုံရိုက်တာက တစ်ရက်ဆို လုံလောက်
တယ်။ ပုံကူးတာလည်း ဘာမှမကြာဘူး။ မိတ်
ကပ်ဆရာကလည်း ဒီလောက်မဟုတ်ဘူး။ မိမိ
မော်နဲ့လိုက်မယ့် အဝတ်အစား ဒီဇိုင်းတွေချုပ်ဖို့
ဝယ်ဖို့အတွက်ပဲ ရက်ကကြာမှာ’

‘သူက ရုပ်သာမလှတာ၊ ကြွားချင်တာလည်း’

လောကနတ်စာပေ

လွန်ရောပဲ ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ ရှိတဲ့အဝတ်အစား နဲ့ပဲရိုက်ရင် ကိစ္စပြတ်နေတာကို အလုပ်တမင် ရှုပ်တယ်’

‘ငါက ဓာတ်ပုံရိုက်တာ နှင့်လောက်ဝါသနာမပါ ပါဘူးဟာ၊ အခုလိုဖြစ်ရတာကလည်း ငါဒယ်ဒီ တို့ မာမိတို့က လှမ်းတောင်းလို့ သေသေချာချာ လေး ရိုက်ချင်မိတာပါ’

သူမနှင့်မိမိမော်တို့ကတော့ ထူးစံအတိုင်း စကား နှာထိုးကြ၏။ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကတော့ ဘာမှဝင်မပြောဘဲ ခပ်ပြုံးပြုံးလုပ်နေ၏။

‘နီနီခိုင်ဝေ’ တို့ဖွင့်ထားသော အေဂျင်စီကတော့ တကယ့်ကို ထည်ဝါခမ်းနားလွန်းလှသည်။ ယောက်ျားလေးတွေရော၊ မိန်းမတွေကပါ သူမတို့လို အရွယ်မျိုးလေးတွေပဲဖြစ်၏။

‘ကဲ... ထိုင်ကြပါဦး၊ လာရင်းကိစ္စကို ပြောပြပါဦး မင်းနိုင်အောင်၊ ဒါနဲ့ ရှေ့အပတ်မှာလုပ်မယ့် ကုမ္ပဏီပရိုမိုးရှင်းအတွက် အခမ်းအနားမှာ နှင်တို့အဖွဲ့က ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးရမှာနော်၊ နောက်

ပြီးတော့ မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးအတွက် ရိုက်ခိုင်းထားတဲ့ ပုံတွေရော ပြီးပြီလား’

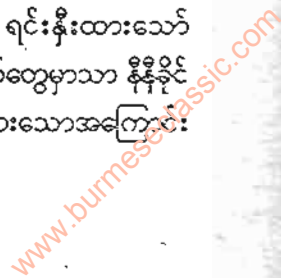
‘တလက်စတည်း ငါ ပါအောင်ယူလာခဲ့တယ် နီနီခိုင်ဝေ၊ အကောင်းဆုံးပုံသုံးပုံကို ငါရွေးခဲ့တယ်။ အဲဒီအထဲကမှ နှင်စိတ်ကြိုက်ထပ်ရွေးပေါ့’

နီနီခိုင်ဝေနှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့၏ ရင်းနှီးမှုကတော့ သိသာလွန်းသည်။ အခေါ်အပြောတွေကို နှင်တွေ့ငါတွေနှင့်သာ သုံးနှုန်းနေကြ၏။

လာရင်းကိစ္စကိုပြောဟု နီနီခိုင်ဝေက ပြောသော်လည်း သူမတို့နှစ်ယောက်ကို ရှေ့မှာထားပြီး အလုပ်ကိစ္စတွေကိုသာ နှစ်ယောက်သား ပြောဆိုနေကြ၏။

‘ဒီတစ်ပုံပဲ စိတ်ကြိုက်တွေ့တယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ဒီပုံပဲ နှင် ဝင်ပေးလိုက်ပါ။ ငါ ဖုန်းနဲ့လှမ်းပြောထားမယ်။ သူတို့ကလည်း ငါတို့ဆီကပုံကို စောင့်နေကြတာ မင်းနိုင်အောင်’

မိမိမော်ကတော့ နီနီခိုင်ဝေ၏ရုပ်ရည်နှင့် စတိုင်(လ်)တို့ကို တငေးတမောလုပ်ပြီး ကြည့်နေ၏။ သူမတောင်မှ နီနီခိုင်ဝေအကြောင်းကို ရင်းနှီးထားသော်လည်း လူချင်းမဆုံဖြစ်။ မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်တွေမှာသာ နီနီခိုင်ဝေကို တွေ့ဖူးမြင်ဖူးထား၏။ သိထားသောအကြောင်း

တွေသာ သူမစိတ်ကို မလွမ်းမိုးထားပါက မိမိမော်လိုပင် သူမလည်း ငေးမောမိမှာ သေချာသည်ပဲ။

‘အေးပါ... နင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် နီနီ ခိုင်ဝေ၊ သူက မွန်မြတ်ဦးတဲ့၊ ဇော်မင်းဦးရဲ့ ညီမလေးပဲ။ သူကတော့ မွန်မြတ်ဦးရဲ့သူငယ် ချင်းမိမိမော်၊ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ဆယ် တန်းဖြေထားကြတယ်’

နီနီခိုင်ဝေမှာတော့ ကိုမင်းနိုင်အောင် အပါအဝင် သူမတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အရှိန်အဝါ မဲ့နေကြ၏။

နီနီခိုင်ဝေကတော့ အတွေ့အကြုံရှိနေသော တကယ့်ဆရာမကြီးတစ်ယောက်...။

‘နင်က ညံ့တာမဟုတ်ဘူး၊ တုံးတာလို့ပြောရ မလိုပဲ မင်းနိုင်အောင်၊ ဇော်မင်းဦးမှာ ဒီလိုညီမ မျိုးရှိနေတာကို ဘာလို့မပြောတာလဲ၊ အခုမှ ဘာလို့ခေါ်လာရတာလဲ၊ အေးလေ... နောက် ကျသေးတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ နင်လည်း ဒီ နယ်ပယ်မှာ ကျင်လည်နေတာပဲ၊ မွန်မြတ်ဦးရဲ့ အမူအရာရော၊ မျက်လုံးတွေကိုရော နင် နီးနီး ကပ်ကပ်နေပြီး မမြင်ခဲ့တာများလား’

‘မဟုတ်ဘူး နီနီခိုင်ဝေ၊ မွန်မြတ်ဦးတို့က နင့်

လောကနတ်စာပေ

ဆီမှာ သင်တန်းတက်ဖို့ လာခဲ့ကြတာ မဟုတ် ဘူး...

မော်ဒယ်(လ်)ဆရာမကြီးကတော့ ရှေ့မှောက်ကို ရောက်လာသူတိုင်းကို သူမ အင်ပါယာထဲသို့ ဝင်ရောက် မည့်သူများဟု မှတ်ယူနေသလားမသိ။

အခုလည်း သူမတို့ရှေ့မှာပင် ကိုမင်းနိုင်အောင် ကို ချိုးချိုးဖဲ့ဖဲ့ပြောပြီး ထင်ရာတွေပြောနေပြန်ပြီ။

‘ဟုတ်ပါတယ် မမနီနီခိုင်ဝေ၊ ကျွန်မတို့လာခဲ့ ရခြင်းအကြောင်းကတော့ ဒီက ကျွန်မသူငယ်ချင်း မိမိမော်က ဓာတ်ပုံကိုကျကျနန ရိုက်ချင်လို့ပါ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကပြောလို့ အဝတ်အစား ဒီဇိုင်း အကြံဉာဏ်တောင်းရအောင် လာခဲ့ကြတာပါ’ ကိုမင်းနိုင်အောင်က ရှင်းပြချိန်ပင် မရလိုက်ပေ။

သူမက သွက်လက်စွာဖြင့် ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုပဲလာခဲ့ လာခဲ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို တော့ မမ စိတ်ဝင်စားသွားပြီ မွန်မြတ်ဦး၊ မင်း တို့လိုချင်တဲ့ အကြံဉာဏ်ကိုပေးဖို့ မခဲယဉ်းပါ ဘူး၊ မမ ကူညီလို့ရတယ်။ မွန်မြတ်ဦးကရော မမတို့အလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားဘူးလား’ မထင်မှတ်ထားသော ချိုးမွမ်းစကားနှင့် အေး

လောကနတ်စာပေ

စကားများကြောင့် ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင်ဖြစ်သွားရ၏။

‘စိတ်ဝင်စားတာပေါ့၊ မွန်မြတ်ဦးက မမပြောသလိုပဲ သူ့မှာစတိုင်(လ်)အပြည့်ရှိတယ်၊ ကိုမင်းနိုင်အောင် ရိုက်ပေးထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြည့်ပြီး သမီးက အမြဲချီးမွမ်းနေခဲ့တာ၊ မမဆီမှာသာအနီးကပ်သင်ကြားပေးလိုက်ရင် ကကယ့်ကို အောင်မြင်တဲ့သူဖြစ်မှာ’

သူမစိတ်ကိုအလုံးစုံသိနေသော ကိုမင်းနိုင်အောင်ကလည်း အဖြေခက်နေ၏။ သူမကိုယ်စား မိမိမော်ကဝင်ပြောပေးလိုက်၏။

ဘာမှ ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်မရှိဘဲ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုကြောင့်ပင် သူမကိုတွေ့ပြီး နီနီခိုင်ဝေ ချီးမွမ်းနေ၏။

သူမစိတ်ထဲမှာ စွဲနေသော အကြောင်းတရားများကို သိရင်တော့ နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက် ဒီလိုချီးမွမ်းပါမလားမသိ။

‘ဘာလဲ ဓာတ်ပုံရိုက်မှာက သမီးတို့နှစ်ယောက် စလုံးလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး မမ’

‘ရိုက်မှတော့ နှစ်ယောက် စလုံးပေါ့၊ သမီးက

ဒယ်ဒီတို့ မာမီတို့ ဟိုမှာ ကြွားလို့ရအောင် ရိုက်မှာ၊ မွန်မြတ်ဦးကတော့ မဂ္ဂဇင်းတွေ ဂျာနယ်တွေမှာ သုံးဖို့ ဖော်ပြဖို့ အရိုက်ခံမှာ မမ...’

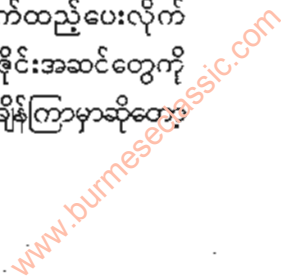
သူမကတော့ ဘာကိုမှ ရည်ရွယ်မျှော်လင့်မထားဘဲ ဖြစ်ချင်တာတွေ လျှောက်ဖြစ်နေရတော့သည်ပဲ။

မိမိမော်က စိတ်ပါလက်ပါဖြစ်နေတော့ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကပါ ဝင်ပြောလာသည်။

‘ဟုတ်တယ် မွန်မြတ်ဦး၊ နီနီခိုင်ဝေကလည်း မွန်မြတ်ဦးကို တကယ် သဘောကျနေတာလေ’ ဒီအတိုင်းကြီး ဆက်တင်းခံနေရင် မသင့်တော်မှန်းနားလည်လိုက်၏။

‘ဒါဆိုလည်း အားလုံးသဘောပါပဲ’

‘နီနီအောင်က ဘာမှ မခဲယဉ်းဘူးဆိုရင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခပ်မြန်မြန်ရိုက်ပေးလိုက်မယ်’ ‘မခဲယဉ်းပါဘူး မင်းနိုင်အောင်၊ သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် အဝတ်အစားဝယ်ဖို့ကိစ္စကို မနက်ဖြန်မှာ လူတစ်ယောက်ထည့်ပေးလိုက်မယ်၊ သူနဲ့ပဲ သူတို့ဝတ်ဖို့ ဒီခိုင်းအဆင်တွေကို ငါပေးလိုက်မယ်၊ ချုပ်ရင် အချိန်ကြာမှာဆိုတော့

ရယ်ဒီမိတ်တွေပဲ ဝယ်လိုက်ပေါ့ ဟုတ်ပြီလား၊
ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင်တော့ ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့်ပတ်
သက်ပြီး အမြင်မကြည်သော နီနီခိုင်ဝေနှင့် ဘယ်လိုဆက်
ပြီး စခန်းသွားရဦးမည် မသိပေ။

နီနီခိုင်ဝေ၏ အချိုးမွမ်းခံရသူအဖြစ် စိတ်ထဲမှာ
တော့ ကြိုတင်ပြီး ကျေနပ်နေဖြစ်သည်။ သူမအတွက်နှင့်
ပတ်သက်ပြီး မိမိမော်ရော ကိုမင်းနိုင်အောင်ပါ စိတ်ဝင်
တစားရှိနေကြတာ သိသာလွန်းသည်လေ။

၃။

မိမိမော်တစ်ယောက်ကတော့ ဆန္ဒတွေပြည့်ဝ
သွားတာထက် ပိုလျှံနေပြန်၏။ နီနီခိုင်ဝေတို့ဆီမှ အပြန်
မှာပင် ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် လမ်းခွဲလိုက်ကြ၏။ ကိုမင်း
နိုင်အောင်ကွယ်သည်နှင့် မိမိမော်တစ်ယောက် အမေ
အမြန်းထူတော့၏။

‘ငါ တကယ်မျက်စိလည်ပြီး ဘာတွေဘယ်လို
ဖြစ်မှန်း တကယ်မသိလောက်အောင်ပဲ ရည်မှန်းဦး’

‘ငါ့အဖြစ်ကိုလည်း နင်ပြောဦးလေ၊ ကိစ္စက
နှင့်ကိစ္စ၊ အခုတော့ ငါက နီနီခိုင်ဝေရဲ့သား
ကောင်အလိုလို ဖြစ်နေရော၊ အဲဒါကိုရော ဘာ
ပြောချင်သေးလဲ မိမိမော်’

‘ဒါကနှင့်အတွက် ကံဇာတာတက်လာတဲ့အတိုင်း
နိမိတ်ပဲ မွန်မြတ်ဦး၊ နီနီခိုင်ဝေဆီမှာ တပည့်ခဲ

ချင်သူတွေ သူ့ရဲ့အနုပညာကို မက်မောတဲ့သူတွေ က ဒုနဲ့ဒေး၊ နင်က သူ့ရဲ့ဖိတ်ခေါ်မှု၊ လိုလိုချင်ချင်ရှိမှုနဲ့ ကမ်းလှမ်းခံရတာလေ၊ ဒါတောင် နင်က မူချင်နေသေးတယ်'

'နင်မသိတာတွေ အများကြီးရှိတယ် မိမိမော်၊ နင်ရော ငါရော သူ့ကို ဒီနေ့မှ လူချင်းတွေ့ဖူးကြတယ်ဆိုပေမယ့် ငါကတော့ နင့်ထက်ပိုပြီး နီနီခိုင်ဝေရဲ့အကြောင်းကို အများကြီး ကြိုသိထားတယ် မိမိမော်'

သူများ တစ်ဖက်သား ကွယ်ရာမှာပြောရင်တော့ အတင်းအပျင်းစကားဟု ဆိုရိုးရှိ၏။ သူမ သိထားတာတွေက အတင်းအပျင်းတော့ မဟုတ်။ မကောင်းကြောင်းလည်း မဟုတ်။

ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘဝင်မကျချင်စရာ မကောင်းသော နီနီခိုင်ဝေ၏သဘောထားများပင် ဖြစ်၏။

'ငါကလည်း သိချင်တာတွေ မေးစရာတွေ အများကြီးရှိနေတယ်၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ရော၊ နီနီခိုင်ဝေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပတ်သက်တာတွေပါ မေးမှာ'

လောကနတ်စာပေ

'မေးပါ... ငါကလည်း နင့်ကို အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြမယ် မိမိမော်'

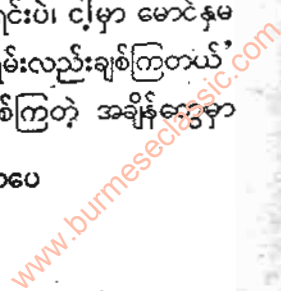
မိမိမော်နှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို မိတ်ဆက်ပေးတုန်းက ငါ့ရဲ့အစ်ကိုပဲဟု ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြီးတော့လည်း ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် အခေါ်အပြောမပျက် ဆက်ဆံတာတွေကို မိမိမော် သိသင့်သလောက်သိ၏။

အစ်ကိုအရင်းတစ်ယောက်ဟုပင် မိမိမော် ထင်မှတ်ထားပုံရ၏။

'ငါ ပထမဆုံး သိချင်တာက နင်နဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်က ဘာတော်သလဲ၊ ငါသိတာက ကိုမင်းနိုင်အောင်က နင့်အစ်ကိုဆိုတာပဲ၊ ဒီနေ့မှ ဘယ်ကနေဘယ်လို ဇော်မင်းဦးဆိုတဲ့လူက နင့်အစ်ကိုအဖြစ် ပေါ်လာရတာတုန်း၊ ငါသိတာတွေနေတာက နင့်အနားမှာ ကိုမင်းနိုင်အောင်ပဲရှိနေတာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ငါနဲ့ကိုမင်းနိုင်အောင်က တကယ်မောင်နှမအရင်း မဟုတ်ကြဘူး၊ ဇော်မင်းဦးဆိုတာကမှ ငါ့ရဲ့အစ်ကိုအရင်းပဲ၊ ငါ့မှာ မောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲရှိတာ။ အရမ်းလည်းချစ်ကြတယ်' ငါနဲ့နင် သူငယ်ချင်းဖြစ်ကြတဲ့ အချိန်တွေမှာ

လောကနတ်စာပေ

တော့ အဲဒီလူကို ငါ မတွေ့ဖူးဘူး၊ ငါတွေ့ဖူး
မြင်ဖူးတာက ကိုမင်းနိုင်အောင်ပဲ၊ နင့်ပါးစပ်
ကလည်း ဇော်မင်းဦးဆိုတဲ့လူအကြောင်းတစ်ခါ
မှ မပြောဘူး၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်အကြောင်းတွေ
ချည်းပဲ နင်ပြောနေခဲ့တာကိုး'

မိမိမော် ပြောမည်ဆိုလည်း ပြောလောက်သည်။
သူမအစ်ကို ကိုဇော်မင်းဦးအကြောင်းကိုတော့ မိမိမော်
ကို မပြောပြဖြစ်ခဲ့ပေ။

'ငါ့အစ်ကိုအရင်းနဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့က ဟိုး
ငယ်ငယ်ကတည်းက ပေါင်းခဲ့ကြတာ၊ ငါ့မိဘ
တွေကလည်း ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို သားတစ်
ယောက်လိုပဲ ခင်တွယ်ကြတယ်။ သူတို့သူငယ်
ချင်းနှစ်ယောက်ကလည်း အရမ်းချစ်ကြတာ။
ဒီတော့ဟာ ငါလည်း ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို
အစ်ကို တစ်ယောက်လို သံယောဇဉ်ရှိခဲ့တာပေါ့၊
နင် ရှင်းပြီလား'

'နင့်အစ်ကို ဇော်မင်းဦးကိုတော့ ငါမမြင်ဖူးဘူး၊
ဒါပေမဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကတော့ ခန့်ချောကြီး
ပဲနော်၊ ယောက်ျား ပီသတယ်၊ အားကိုးချင်စရာ
ရင်ခွန်ချင်စရာကောင်းတယ်၊ ငါပြောတာ ဟုတ်

လောကနတ်စာပေ

လား မွန်မြတ်ဦး'

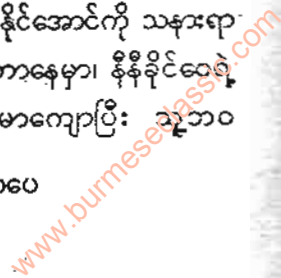
မိမိမော်ကတော့ သူမစိတ်ကို လာပြီးထိုးဆွပေး
နေ၏။ ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် တကယ့်မောင်နှမ မတော်
ဘူးဆိုတော့ တမင် စ၊ နောက်ပြီဆိုတာ ရှင်းနေသည်။

'ငါ မငြင်းပါဘူး၊ အစ်ကိုတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်
ခင်နေတဲ့ လည်ပင်းဖက်ပေါင်းသင်းခဲ့တဲ့သူ တစ်
ယောက်ကို ငါ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ငါ
တိတ်တခိုးတွယ်တာခဲ့တယ်၊ ငါ မရှက်မကြောက်
ဝန်ခံပါတယ် မိမိမော်'

'နင် ဝန်ခံလို့လည်း မဖြစ်ဘူးလေ၊ နင့်ပါးစပ်
ဖျားမှာ အမြဲရှိနေတဲ့ ယောက်ျားက နင်နဲ့သွေး
မတော်ဘူးဆိုမှတော့ အဖြေက ရှင်းရှင်းလေးပဲ၊
ဘာလဲ... နင် နီနီခိုင်ဝေကို စိတ်ထဲမှာ မကြည့်
မလင်ဖြစ်နေရတာက သူတို့နှစ်ယောက်ကနောက်
ကြောင်းရှိခဲ့ကြလို့လား'

'ရှိခဲ့တာပေါ့၊ ငါက ငယ်သေးတဲ့အချိန်မှာပဲ သူတို့
ဇာတ်လမ်းက နားရည်ဝနေခဲ့တာ။ ဒီအကြောင်း
တွေကြောင့်ပဲ ငါ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို သနားရာ
ကနေ တွယ်တာမိသွားတာနေမှာ၊ နီနီခိုင်ဝေရဲ့
အသည်းက အေးစက်မာကျောပြီး သူ့ဘဝ

လောကနတ်စာပေ

အတွက်၊ သူ့အောင်မြင်မှုအတွက်ပဲ ကြည့်တတ်
တာ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်က အနားမှာဖဝါးမခွာ
နေခဲ့ပေမယ့် ချစ်သူအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုဘူး
'နင်က ဒါကို သနားကရုဏာဖြစ်ပြီး အကြင်
နာတွေ အိတ်သွန်ဖာမှောက်ပေးခဲ့မိတာပေါ့၊
ဟုတ်လား ရည်မွန်ဦး'

'ငါနဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်က ဒီနေ့အထိ ဘာမှ
မဖြစ်ကြသေးပါဘူး မိမိမော်၊ ငါ့ဘက်ကသာ
ဖြစ်နေတာပါ။ သူကတော့ ငါ့ကို ညီမလေးတစ်
ယောက်လို ချစ်ခင်ပြီး အရိပ်ကြည့်စောင့်ရှောက်
ပေးနေတာ'

'သူလည်း လူပဲ မွန်မြတ်ဦးရယ်၊ မသိဘဲနေ
မလား'

'သိရင် သိနေမှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သူလည်း အပြော
ရခက်နေမယ် ထင်တယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့
နီနီခိုင်ဝေနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ ခံစားဖြစ်ပျက်ခဲ့တာ
တွေကို ငါက အကုန်သိနေခဲ့တာလေ'

'ဘာလဲ... နင်က အမြဲပဲ သူ့အတွက်ဖြည့်ပြီး
တွေးပေးနေတော့တာပဲနော်။ နင် နီနီခိုင်ဝေရဲ့
ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံမှာလားဟင်'

'အင်း... သူပြောလိုက်တုန်းကတော့ အံ့သြပြီး
ဘာပြောရမှန်းမသိခဲ့ဘူး။ သေသေချာချာ စဉ်း
စားကြည့်ရင်တော့ ကိုမင်းနိုင်အောင်နဲ့ပတ်သက်
ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ဖိတ်ခေါ်မှုကို ငါ လက်ခံရလိမ့်
မယ် မိမိမော်၊ ဒီကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး နောက်
ပိုင်းကျရင်တော့ ငါ အေးအေးဆေးဆေး ပြော
ပြပါမယ်'

သူမတို့သုံးဦး၏ ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေမှုက
တစ်ထိုင်တည်းပြောလို့ ပြီးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

နီနီခိုင်ဝေက သူမကို ရုတ်တရက်တွေ့ပြီး သင်
တန်းတက်ရန် တကူးတက ဖိတ်ခေါ်မှုမှာ အထူးအဆန်း
ပြောစရာဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နေ့ကူးမခံဘဲ သူမ မပြောပြရသေးဘဲ တစ်အိမ်
သားလုံးလည်း သိနေကြပြန်၏။ ကြားရသောစကားတွေ
အရ သူမကို အားမလို အားမရဖြစ်နေကြသည်။

ဒီသတင်းထူးကို အိမ်သို့သယ်ဆောင်လာသူက
အစ်ကိုကြီး ဇော်မင်းဦးပင်ဖြစ်၏။

‘လာစမ်းပါဦး သမီးလေးရဲ့၊ သားကြီးပြောတဲ့ သတင်းက တကယ်အမှန်ပဲလား’

‘ဘာမှ ဟိုလိုလို သည်လိုလို လုပ်မယ်မကြံနဲ့ နော် ညီမလေး၊ မင်းနိုင်အောင်က ငါ့ကိုအားလုံး ပြောပြပြီးပြီ’

‘သမီးလေးက အဲဒီ နီနီခိုင်ဝေပြောတာကို အင် တင်တင်လုပ်ခဲ့တာဆို’

ဖခင်ဖြစ်သူကပါ သူမကို မော်ဒယ်(လ်)တစ် ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဒီထက်ပိုပြီး သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ် ဖို့ စိတ်ကူးယဉ်ပစ်လိုက်ပါပြီလား။

‘အင်တင်တင် လုပ်နေတယ်ဆိုတာက သူက ရုတ်တရက်ကြီး ပြောလိုက်တာရယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီအနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစိမ်းကြီးဖြစ်နေ တာရယ်ကြောင့်ပါ’

‘နင် သင်တန်းတက်ရင်း နီနီခိုင်ဝေဆီမှာပညာ သင်ဖို့ရယ်၊ နှင့်တက်လမ်းအတွက် ဒီအလုပ်ကို အောင်မြင်အောင်လုပ်ဖို့ မင်းနိုင်အောင်ကငါ့ကို တိုက်တွန်းခိုင်းလိုက်တယ် ညီမလေး’

ကိုမင်းနိုင်အောင်ဆီမှ ဒီစကားမျိုး မကြားရ လည်း ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြဖို့ စိတ်

ပိုင်းဖြတ်ပြီးသားဖြစ်၏။

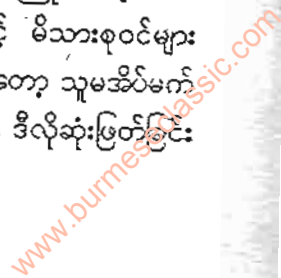
‘ညီမလေး လုပ်မှာပါ။ ဖြစ်အောင်ကိုလုပ်မှာ။ ဆယ်တန်းအောင်စာရင်း မထွက်သေးတော့ အစ်ကိုကြီးတို့ မေမေတို့ ခွင့်မပြုမှာစိုးလို့ ချက် ချင်း မပြောဖြစ်တာပါ’

‘အောင်စာရင်းကို စောင့်သာစောင့်နေရတာပါ။ သမီးအောင်မယ်ဆိုတာကို ဖေဖေတို့သိနေပါ တယ်။ အနုပညာမျိုးရိုးမရှိပေမယ့် အခုလို ကြုံ တုန်းအခါမှာတော့ ငါ့သမီးလေးကို ဖြစ်စေချင် တာ အမှန်ပဲ’

‘ဟုတ်တယ် သမီး၊ မောင်မင်းနိုင်အောင်လည်း ရှိနေတယ်။ ပြီးတော့ နီနီခိုင်ဝေဆိုတာကလည်း မောင်မင်းနိုင်အောင်နဲ့ သမီးအစ်ကိုကြီးတို့နဲ့ပါ ရင်းနှီးတဲ့သူလေ’

‘မေမေတို့အားလုံး ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ မနီ နီနီခိုင်ဝေဆီမှာ ပညာယူပြီး အောင်မြင်အောင် သမီး စိတ်ရောလူပါနှစ်ပြီး ကြိုးစားပါမယ်’

သူမ၏ ကတိစကားကြောင့် မိသားစုဝင်များ အားလုံး ကျေနပ်သွားကြ၏။ သူမကတော့ သူမအိပ်မက် စိတ်ကူးနှင့် သူမအစီအစဉ်များကြောင့် ဒီလိုဆုံးဖြတ်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ သူမ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုတော့ ဘယ်သူမှ သိနိုင်မည်မထင်။ ကိုမင်းနိုင်အောင်လည်း သိမှာမဟုတ်ပေ။

‘အစ်ကိုကြီး’

‘ဘာလဲ ညီမလေး’

‘တခြား မဟုတ်ဘူး၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင်တော့ အစ်ကိုကြီးတို့ပြောဆိုခဲ့တာတွေကို ကြားခဲ့ရတာရော၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို သနားခဲ့တာတွေက အဲဒီမိန်းမနဲ့ ပတ်သက်ရမှာကို စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေရတာ အမှန်ပဲ’

သူမ ဘာဆိုလိုသည်ကို အစ်ကိုကြီးကတော့ သဘောပေါက်ပုံရ၏။

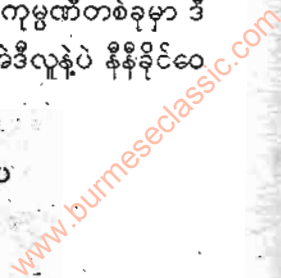
‘အင်း... မင်းနိုင်အောင်အပေါ် ပြုမူဆက်ဆံတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးလိုပဲ သူနဲ့မဆက်ဆံချင်တာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ နီနီခိုင်ဝေက တကယ်ရဲရင့်ပြီး တကယ်တော်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။ အင်းလေ... မင်းနိုင်အောင် ဘယ်လောက်ပဲ အနစ်နာခံခဲ့ ခံခဲ့၊ ချစ်သူအဖြစ် မရွေးချယ်တာ သဘာဝတော့ကျတယ်။ ဒါက မင်းနိုင်အောင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အစ်ကိုကြီးတို့ ခံစားတဲ့အပိုင်းပဲလေ’

‘အဲဒီစိတ်က နှစ်ကြာလာခဲ့တာ၊ အစ်ကိုကြီးက ထားပါတော့၊ ညီမလေးဆို ဒီနေ့မှ လူချင်းဆုံဖူးတာ’

‘ဒီကိစ္စကြီးကို ခေါင်းထဲကနေ ဖျောက်လိုက်ပေါ့ ညီမလေးရော၊ မင်းနိုင်အောင်နဲ့က ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ နီနီခိုင်ဝေက သူ့ဘဝအတွက် လက်ထပ်ရမယ့်သူကို ရွေးချယ်ထားပြီးသားပဲ။ သူ့အောင်မြင်အောင်လုပ်တယ်။ သူ့ အောင်မြင်တော့ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မင်းနိုင်အောင်ကို လုပ်ငန်းသဘောအရ ပြန်ကြည့်တာပဲ မဟုတ်လား။ အခုဆို အစ်ကိုကြီးတို့နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ ညီမလေးကို မြေတောင်မြှောက်ပေးဖို့ သူ လုပ်လာတာပဲ မဟုတ်လား’

‘မနီနီခိုင်ဝေမှာ လက်ထပ်ရမယ့် ချစ်သူရှိနေပြီ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် ညီမလေး၊ သူနဲ့အလုပ်ချင်းဆက်စပ်တယ်လို့ ပြောရမှာပဲ၊ မြန်မာနိုင်ငံသားပါပဲ။ ဂျပန်နိုင်ငံက အဝတ်အစားကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ဒီ နိုင်ငံမှာလုပ်နေတဲ့သူလေ။ အဲဒီလူနဲ့ပဲ နီနီခိုင်ဝေ လက်ထပ်ဖြစ်လိမ့်မယ်’

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

လုပ်ငန်းသဘောအရပဲပြောပြော၊ သံယောဇဉ်
အရပဲဆိုဆို၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကတော့ နီနီခိုင်ဝေ၏ လက်
အောက်ခံတစ်ဦးပင် ရှိနေသေး၏။

ကိုမင်းနိုင်အောင် ကိုယ်တိုင်ကိုက ဒီနေ့အထိ
ရုန်းမထွက်နိုင်တာလား။ နီနီခိုင်ဝေကိုယ်တိုင်က ပညာ
သားပါပါဖြင့် ရင်ကွဲအောင် တဖြည့်ဖြည့် ရက်စက်ပြနေ
တာလားဟု ဝေခွဲ၍မရပြန်။

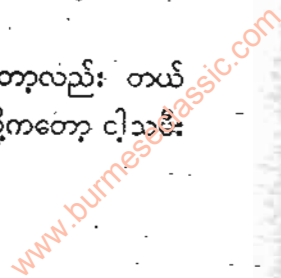

သူမနှင့် မိမိမော်တစ်ယောက် ဝတ်ဖို့ အဝတ်
အစားတွေကို တစ်နေ့တည်းအပြီး လိုက်ဝယ်ဖြစ်သည်။
နီနီခိုင်ဝေရော မင်းနိုင်အောင်ပါ မလိုက်ခဲ့ကြ
ပေမယ့် နီနီခိုင်ဝေ ထည့်ပေးလိုက်သူက ဦးဆောင်ပြီး
လိုက်ဝယ်ပေး၏။

ဓာတ်ပုံရိုက်မည့်နေ့မှာလည်း မိတ်ကပ်သမား၊
သူမတို့ထံသို့ အသင့်ရောက်လာ၏။

မိတ်ကပ်အစွမ်းနှင့် ပြင်ထားဆင်ထားလိုက်ပြန်
တော့ မိမိမော်တစ်ယောက် သိသိသာသာ ရုပ်ကလေး
ထွက်လာ၏။

ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒီလိုကျတော့လည်း တယ်
ဟုတ်နေပါလား၊ နင့်ဒယ်ဒီတို့ကတော့ ငါ့သမီး

လေး ဘယ်ကနတ်ရေကန်ထဲဆင်းပြီး လှပလာ
သလဲလို့ ရင်သပ်ရှုမောဖြစ်ကြမှာ သေချာနေပြီ
မိမိမော်

သူမကို မိတ်ကပ်လိမ်းနေဆဲမှာပင် မိမိမော်က
ပြင်ဆင်ပြီးသွား၏။ သူမ မေ့လျော့နေသောအချက်ကို
မိတ်ကပ်ဆရာက ခွဲခွဲပျစ်ပျစ်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။
‘သူများကိုသာ ချီးမွမ်းနေတာ၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
လည်း ပြန်ကြည့်စမ်းပါဦး သမီးရယ်။ သမီး
လေးလှတာမှ ပိုလို့တောင် ဖြူညှပြီးနေသေး
တယ်။ မထိရက်၊ မတို့ရက်စရာကောင်းလောက်
အောင် ယဉ်ကျေးကျော့ရှင်းနေတာ။ မာမိပြင်
ထားပေးတာရယ်၊ မမနီဆင်မယ့်ဒီခိုင်း၊ ပြီးတော့
ကင်မရာမင်းလေးရဲ့ လက်စွမ်းနဲ့ဆိုရင် မာမိတို့
လောကမှာ နာမည်ကြီးနေတဲ့သူတွေအားလုံး
သမီးလေးကို မော်ကြည့်ကြမှာ သိလား။ မာမိ
အခုကတည်းက နိမိတ်ဖတ်လိုက်မယ်။ အောင်
မြင်ထင်ရှားတဲ့ နာမည်ကြီးမယ့် မင်းသမီးတစ်
ယောက်ဖြစ်ရုံမကဘူး၊ နာမည်ကြီးမယ့် မင်း
သမီးတစ်လက်အဖြစ်နဲ့ မာမိတို့ရှေ့လျှောက်မြင်
ရမှာ သေချာတယ်’

မိတ်ကပ်ဆရာ၏ ချီးမွမ်းစကားကြောင့် သူမ
မနေတတ်တော့ပေ။ မိမိမော်ကပါ ဝင်ပြီးပင့်ပြန်သည်။

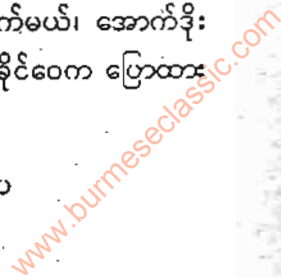
‘ဟုတ်တယ် မွန်မြတ်ဦး၊ နင့်ရုပ်ရည်စတိုင်(လ်)
က တကယ့်မင်းသမီးဖြစ်လောက်တဲ့ အစွမ်းတွေ
ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသလိုမျိုးပဲ’

‘ပြောထားကြ၊ တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ရင်တော့ နင်
ရော ဒီကမာမိပါ ငါ့ရဲ့ပထမဦးဆုံး ပုရောဟိတ်
တွေလို့ အမြဲသတ်မှတ်ပါ့မယ်’

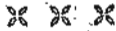
‘တကယ်နော်... တကယ် နာမည်ကြီးလာတဲ့
အခါကျမှ မာမိကိုတော့ ဆေးဖက်ကြောဖက်
မလုပ်ဘဲ မနေနဲ့ဦးနော်၊ မာမိနဲ့ အမြဲတွဲရမှာ
နော်’

သူမတို့တွေ ပြင်နေဆင်နေသလိုပင် ကိုမင်းနိုင်
အောင်ကလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ ကင်မရာတွေမီးတွေ
အသင့်ပြင်ဆင်နေ၏။

‘မာမိရေ... ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ အားလုံး
အဆင်သင့်ပဲ။ မာမိတို့ပြီးရင် အဝတ်အစားလဲ
ပြီး အင်ဒိုးပုံတွေ အရင်ရိုက်မယ်၊ အောက်ဒိုး
တွေထွက်ရိုက်ဖို့လည်း နိနီခိုင်ဝေက ပြောထား
သေးတယ်’

ကိုမင်းနိုင်အောင် လှမ်းပြောသောအသံကိုသာ ကြားရ၏။ အခန်းအပြင်ဘက်မှာ ရှိနေသည်မို့ ကိုမင်း နိုင်အောင်ကို လှမ်းမမြင်ရပေ။

‘ဟာ... မိမိမော်က ဒီလိုကျတော့ မဆိုးပါဘူး အခန်းပြင်သို့ ပထမဆုံးထွက်သွားသော မိမိမော် ကိုကြည့်ပြီး ကိုမင်းနိုင်အောင် မှတ်ချက်ချ၏။ အဝတ်အစားလဲနေခိုက်မို့ မိမိမော်၏ပြန်ပြောသံ ကိုသာ ကြားရ၏။

‘သမီးကိုချည်း ချီးမွမ်းမနေနဲ့ဦးနော်၊ မွန်မြတ် ဦး အပြင်ထွက်လာတဲ့အခါ ဘယ်လိုချီးမွမ်းရ မယ်ဆိုတာကို အခုကတည်းက စကားလုံးစဉ်း စားထားဦး ကိုမင်းနိုင်အောင်’

‘ကြားလား... သမီး၊ တော်ကြာ ကင်မရာမင်း လေး ဓာတ်ပုံမရိုက်ရက်ဘဲ ဒီတိုင်း ထိုင်ကြည့် နေမှာစိုးရတယ်’

‘မာမိက ပြောတော့မယ်’

နီနီခိုင်ဝေဆိုသော အမျိုးသမီး၏ အစီအမံတွေ ကြောင့်ပင် ဒီလိုချီးမွမ်းခံနေရတာပဲဟု တွေးလိုက်မိ၏။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးစိတ်ဖြစ်အောင် ပတ်ဝန်းကျင် ကတော့ လမ်းဆုံးအထိ တွန်းပို့နေပြီပဲ။

‘ကဲ... မွန်မြတ်ဦးရဲ့လှပမှုကို တွေ့ပြီမြင်ပြီ မဟုတ်လား ကိုမင်းနိုင်အောင်’

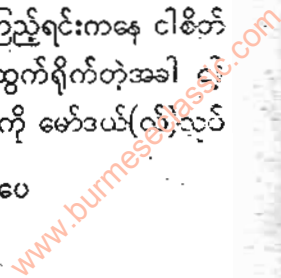
‘ဟုတ်ပါရဲ့၊ ငါ့ညီမလေး လှတယ်၊ ချောတယ် ဆိုတာကို သိထားပေမယ့် ဒီလို ထည်ထည်ဝါ ဝါမျိုးတွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ မထင်ထားမိဘူး၊ နီနီ ခိုင်ဝေက မွန်မြတ်ဦးကိုစိတ်ဝင်စားတာတကယ် မမှားဘူး’

မိမိမော်ကို အစမ်းတစ်ပုံရိုက်ရင်းကပင် ကိုမင်း နိုင်အောင် ပြောလိုက်၏။

မာမိတို့ မိမိမော်တို့ မိန်းမချင်း ချီးမွမ်းတုန်းက နေသာသေး၏။ ကိုမင်းနိုင်အောင်က ချီးမွမ်းလာတော့ နေရထိုင်ရ ခက်ရပြန်၏။

‘သိပ်မမြှောက်နဲ့နော် ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ ဒီနေရာ ကနေ မွန်မြတ်ဦး တကယ်ထွက်ပြေးသွားမှာ’

‘ငါက အရှိကိုအရှိအတိုင်း ပြောတာပါ၊ ထွက် တော့မပြေးပါနဲ့။ နင့်ကိုကြည့်ရင်းကနေ ငါစိတ် ကူးရတယ်။ အောက်ခိုးထွက်ရိုက်တဲ့အခါ ငါ့ ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲအတွက် နင့်ကို မော်ဒယ်(ဂျွန်)လုပ်

ပြီး ပုံကောင်းကောင်းရအောင် ရိုက်ရဦးမယ်
ဓာတ်ပုံမရိုက်နဲ့ဦးနော် ကိုမင်းနိုင်အောင်
ကိုမင်းနိုင်အောင်စကားကြောင့်ပင် နီနီခိုင်ခိုင်
လွတ်ထားသော အမျိုးသမီးက ဝင်ဟန်လိုက်၏။

ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ
ဥစ္စာ၊ အောက်ခိုးထွက်ရိုက်ဖို့ အချိန်ကြည့်ရဦး
မယ်။ ဒီမှာ ခပ်သွက်သွက်ရိုက်ထားမှ တော်ရုံ
ကျမယ်

မဟုတ်သေးဘူး ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ မမကိုယ်
တိုင် ဒီကိုလာမယ်လို့ မှာလိုက်လို့ပါ။ ကျွန်မတို့
အားလုံးမစောင့်ဘဲ လုပ်ထားကိုင်ထားလို့မဖြစ်
ဘူး။ မမ အကြောင်းကို ကိုမင်းနိုင်အောင်လည်း
သိရဲ့သားနဲ့

သူမတို့ဓာတ်ပုံရိုက်ကွင်းကို နီနီခိုင်ခိုင် ရောက်
လာပြီး လမ်းညွှန်သွန်သင်ဦးမည်ဆိုပဲ။

ကိုမင်းနိုင်အောင်ကတော့ ကင်မရာကိုချပြီး...

နီနီခိုင်ခိုင်က ဒီကိုလာလိမ့်မယ် ဟုတ်လား

ဟုတ်တယ် ကျွန်မကို သေသေချာချာ မှာလိုက်
တာလေ၊ ဟော... ပြောရင်းဆိုရင်း မမရဲ့ကား
ရောက်လာပါပြီ

ချယ်ရီစိုးဆိုသော အမျိုးသမီးကသူမတို့အတွက်
အဝတ်အစားတွေ လိုက်ဝယ်ပေးသူဖြစ်၏။

နီနီခိုင်ခိုင် ရောက်လာသောကြောင့် ချယ်ရီစိုး
အပြေးသွားကြီးလေ၏။

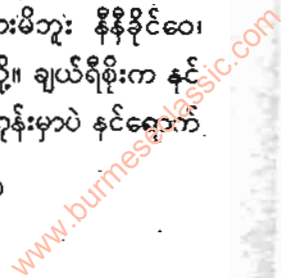
နီနီခိုင်ခိုင်တစ်ယောက် ဒီလောက်ထိ ပါဝင်ပတ်
သက်လိမ့်မည်ဟု သူမ မထင်ထားသလို ကိုမင်းနိုင်
အောင်လည်း ထင်ထားမှာ မဟုတ်ပေ။

တွေ့လား မွန်မြတ်ဦး၊ နင်ကံဇာတာကတော့
အရမ်းတက်နေတာ သေချာတယ်၊ မမနီနီခိုင်ခိုင်
ကိုယ်တိုင် တကူးတကနဲ့ ငါတို့ဓာတ်ပုံရိုက်ကွင်း
အထိ ဆင်းလာတာကြည့်ပါလား

သူမကို ဘာတွေ့ခိုင်းပြီး ဘာတွေ့ညွှန်ဖြည့်မည်
မသိပေ။

ထင်ထားသည်ထက်ပင် နီနီခိုင်ခိုင်က သူမကို
ဂရုစိုက်လေ၏။ ရင်ထဲမှာတော့ ဒီကလူတွေချီးမွမ်းကြ
သည်ထက်ပိုပြီး ဘဝင်မြင့်နေမိပြန်သည်။

ဒီနေရာကို နင်ကိုယ်တိုင် ရောက်လာလိမ့်မယ်
လို့ ငါတကယ် မထင်ထားမိဘူး နီနီခိုင်ခိုင်၊
ငါက ပုံတွေစရိုက်တော့မလို့။ ချယ်ရီစိုးက နင်
လာလိမ့်မယ်လို့ သတိပေးတုန်းမှာပဲ နင်ရောက်

လာတာ။ ကင်မရာစမ်းရင်း မိမိမော်အတွက် တစ်ကွက်ရိုက်ထားဖြစ်သေးတာပဲရှိတယ်’
‘ချယ်ရီစိုးကို ငါမှာလိုက်ပါတယ် မင်းနိုင် အောင်၊ ကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ ပရိုဂျက်ရှင်းပွဲလေးအတွက် စကားလက်ခံပြောနေရလို့ ငါနည်းနည်းနောက် ကျသွားတာပါ။ ကဲ... နင်အလုပ်စလို့ရပြီ မင်း နိုင်အောင်’

နီနီခိုင်ဝေကတော့ သူ့ရှေ့မှာပင် မင်းနိုင်အောင် အား လက်အောက်ငယ်သားဆန်ဆန် ဆက်ဆံ၏။ တကယ်တော့ သူတို့ချင်းက တကယ့်သူငယ်ချင်းတွေ။ ဒီထက်ပိုပြီး ပြောရရင်တော့ မဖြစ်နိုင်မှန်းသိလျက်နဲ့ နီနီခိုင်ဝေကို ကိုမင်းနိုင်အောင်က စွဲလမ်းစွာ ချစ်ခဲ့ရသူပဲ လေ။

‘အခု အဝတ်အစားနဲ့ နှစ်ပုံလောက်ပဲရိုက်ရမယ် မွန်မြတ်ဦး၊ ပြီးရင် အဝတ်လဲမယ်။ မင်းနိုင် အောင်လည်း စိတ်ထင်တာ စွတ်မရိုက်နဲ့ဦးနော်။ ငါလိုချင်တဲ့ပုံစံမျိုးကို ပြောမယ်။ နင်က ကင် မရာအမြင်နဲ့ ရုပ်လုံးကြွအောင် ရိုက်ဖို့ပဲ’

အလုပ်ကို အလုပ်နှင့်တူအောင်တော့ စေ့စပ်စွာ လုပ်တတ် ကိုင်တတ်သည့်မိန်းမပဲဟု ချီးကျူးမိသည်။

အလုပ်ထဲမှာသာ အာရုံထားပြီး ကျန်တာတွေကို သိနိုင်စွမ်းမရှိသော ကဝေမတစ်ဦးလိုပင်။ နီနီခိုင်ဝေမှာ သံယောဇဉ်ဆိုတာတွေကို မထောက်ထားတတ်ရုံမက ဖြစ်ချင်တာ၊ လုပ်ချင်တာတွေကိုပဲ အာသာငမ်းငမ်းဖြင့် လုပ်တတ်ကိုင်တတ်သည့်သူတစ်ယောက်ဟု ရင်မောစွာ နားလည်လိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

၅။

အပြင်ထွက်ပြီး ရှုခင်းများကို နောက်ခံဖြင့် ရိုက်ကြပြန်သည်။ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကတော့ စောစောက ပြောထားသည့်အတိုင်း သူ့စိတ်တိုင်းကျ ပုံများရအောင်ရိုက်ယူ၏။

ဒါကို နီနီခိုင်ဝေဆိုသော အမျိုးသမီး သတိထားမိသည်လား မပြောတတ်။ မိမိမော်ကတော့ နီနီခိုင်ဝေကို အစစအရာရာရှိန်ပြီး ကြောက်နေပုံရသည်။ သုံးလေးခါ ညွှန်ပြတာတောင်မှ အလွဲလွဲအချော်ချော်တွေဖြစ်၏။

နီနီခိုင်ဝေ၏အမိန့်ဩဇာကို တစ်ခါသာကြားချင်သူမို့ သူမအတွက်ကတော့ အားလုံးကွက်တိဖြစ်ပြီး ချောချောမောမော ဖြစ်ခဲ့တာချည်းပင်။

အားလုံးပြီးစီးသွားတော့ သူမအနားသို့ ကိုမင်း

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

၇၇

နိုင်အောင် ရောက်လာသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ မွန်မြတ်ဦး၊ တော်တော်လေး ပင်ပန်းသွားပြီ မောနေပြီလား’

ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံဖြစ်သောကြောင့် စိတ်မောလူမောဖြစ်ရတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက်လည်း သူမတို့နီးပါးပင်ပင်ပန်းနေမှာ သေချာ၏။

‘ဒီမှာ လူတွေအများကြီးရှိနေတာကို သူတစ်ယောက်တည်းမှရွေးပြီး ပင်ပန်းရမှာလား မင်းနိုင်အောင်၊ ငါလည်းပင်ပန်းတယ်၊ နင်လည်းပင်ပန်းတာပဲ မဟုတ်လား၊ အလကား အပိုစကားတွေပြောနေရတယ်လို့’

သူမကိုရွေးပြီး ဂရုတစိုက်လုပ်ပြတာကို နီနီခိုင်ဝေက သဘောမတွေ့။ တော်တော် နားလည်ရခက်တဲ့ မိန်းမပဲဟု မှတ်ချက်ချမိသည်။

‘မွန်မြတ်ဦးကို အားပေးတဲ့စကားပါပဲ၊ အားလုံးပင်ပန်းကြမယ်ဆိုတာကို ငါသိပါတယ် နီနီခိုင်ဝေ’

‘နင့်ကိုပြောရဦးမယ်’

‘ဘာများလဲ နီနီခိုင်ဝေ’

လောကနတ်စာပေ

‘တခြား မဟုတ်ဘူး၊ ငါမခိုင်းဘဲ မွန်မြတ်ဦးကို နင်စိတ်တိုင်းကျ လေးငါးကွက်လောက် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူတဲ့ကိစ္စပဲ’

‘ဒါလား... ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲအတွက် စိတ်ကူးရတာနဲ့ ငါရိုက်လိုက်တာပါ နီနီခိုင်ဝေ’

‘နင်လည်း သိထားတဲ့ကိစ္စပဲ၊ နင် ငါ့ကိုပြောပြီး လုပ်ရမယ်လေ၊ အခုကိစ္စက အရေးမကြီးဘူး။ မွန်မြတ်ဦးကလည်း ငါ့သင်တန်းသူမဖြစ်သေးသလို၊ စာချုပ်စာတမ်းတွေလည်း လုပ်မထားရသေးဘူး။ နောက်ဆိုရင်တော့ နင့်သဘောနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့သဘောနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဘာတစ်ခုမှ လုပ်လို့မရတာကို နင်သိတယ်နော်’

‘မွန်မြတ်ဦးက ငါ့ရဲ့လူရင်းပဲဆိုပြီး ငါ သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားတာပါ။ ငါမှားသွားတယ်ဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံပါတယ် နီနီခိုင်ဝေ’

ဒီမိန်းမကတော့ စိတ်ပျက်ချင်စရာကောင်းလောက်အောင် အလုပ်သဘောဆန်ပြနေ၏။ ဒီလိုစရိုက်မျိုးတော့ ရွံမိ၏။

ဂျာနယ်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ စာချုပ်ဖောက်ဖျက်

လောကနတ်စာပေ

မှုနှင့် အကျင့်စီနှင့် မော်ဒယ်(လ်)တို့ပြဿနာဖြစ်သံတွေကိုတော့ ကြားဖူးနားဝရှိထား၏။

ဒါပေမဲ့ ရေရေရာရာ သေသေချာချာ မသိခဲ့ပေ။

‘မမ...’

နီနီခိုင်ဝေ ရောက်မလာရင်လည်း သူမတို့ကို ကူညီပံ့ပိုးပေးခြင်းအတွက်တော့ ကန်တော့ဖို့အနုပညာကြေးကို မိမိမော်က အဆင်သင့်လုပ်ထား၏။

‘ဘာများလဲကွဲ့... ဘာလုပ်ချင်လို့တုန်းသမီး’

‘တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သမီးတို့ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ အပင်ပန်းခံပြီး ကြီးကြပ်ပြသပေးတဲ့အတွက်ပါ။ မမရဲ့ပညာကို တန်ဖိုးထားတဲ့အနေနဲ့ သမီးတို့ ကန်တော့ချင်လို့ပါ’

မိမိမော်က အရာအားလုံးအတွက် တတ်နိုင်သည်။ ပြီးတော့လည်း နီနီခိုင်ဝေကို လေးစားတာလည်း ပါ၏။

‘မမအတွက် မလိုပါဘူး၊ မင်းနိုင်အောင်နဲ့ ကျန်တဲ့သူတွေကိုသာ သမီးတို့ ထိုက်သင့်တဲ့ငွေကြေးပေးလိုက်ပါ’

‘မဟုတ်တာပဲ နီနီခိုင်ဝေ၊ ကလေးတွေက တကယ့်စေတနာနဲ့ နင့်ကို ကန်တော့တဲ့သဘော

လောကနတ်စာပေ

မျိုးပါ

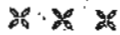
သူမရှေ့မှာပင် ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ စိတ်အမျိုးမျိုး ပြောင်းပြနေပါလား။ ဒီအမျိုးသမီးကိုတော့ နားလည်အောင် မနည်းကြိုးစားရဦးမည်ပဲ။

မိမိမော်က ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေ၏။ လူကို အမြင်မကြည်လင်ပေမယ့် ကျေးဇူးဆိုတာကိုတော့ ပစ်ပယ်ထားလို့မရမှန်း သူမ သိသည်မို့...။

‘ဟုတ်ပါတယ် မမနီနီခိုင်ဝေ၊ သမီးတို့ကို ဒီလို စေတနာထားတဲ့အတွက် ကန်တော့တာကို လက်ခံစေချင်ပါတယ်’

‘မမဒီကိုရောက်လာတာရော၊ မင်းတို့အကူအညီ အကြံဉာဏ်တောင်းစဉ်ကတည်းကရော၊ အလုပ် သဘောနဲ့ပြောခဲ့တာ တစ်ခုမှ မပါဘူး။ မမ အကြောင်းကို မင်းနိုင်အောင် အသိဆုံးပါ။ ဒီ ပိုက်ဆံတွေကို ပြန်ယူထားပါ။ မင်းတို့ကန်တော့ ချင်ရင် လက်ချည်းကန်တော့လို့ရတယ်’

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူမနှင့် မိမိမော်တို့ လက်ချည်းသက်သက်ဖြင့် ကန်တော့ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

လောကနတ်စာပေ

‘သမီးနဲ့ မမ စကားမပြတ်သေးဘူးနော်’ ပစ္စည်းတွေသိမ်းဆည်းပြီး ပြန်ဖို့ပြင်ဆင်မှာပင် နီနီခိုင်ဝေ ပြော၏။

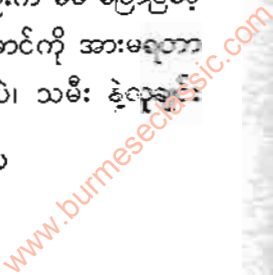
‘ဘာများလဲ မမနီနီခိုင်ဝေ’

‘တခြား မဟုတ်ဘူးလေ၊ သမီးကို မမဆီမှာ သင်တန်းတက်စေချင်တယ်။ အောင်မြင်တဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် မမ မွေဖွားပေးချင်တယ်။ သမီးဆီမှာရှိတဲ့ သမီးကိုယ်တိုင်မသိတဲ့ အရည်အသွေးကို လူတကာသိအောင် မမ လုပ်ပြပေးချင်တယ်’

စကားပြောဆိုပုံကတော့ တစ်ခါတည်း ကျသွားလောက်ပေ၏။ ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်အခံသာရှိမထားပါက ခေါင်းပေါ်တင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားမိမှာ သေချာ၏။

‘ဟုတ်တယ် မွန်မြတ်ဦး၊ မမရဲ့ဖိတ်ခေါ်မှုကို တော့ နင် လက်ခံမှဖြစ်မယ်။ နင့်ပုံစံ နင့်စတိုင် (လ်)နဲ့ တကယ်လုပ်ရင် တကယ်အောင်မြင်မှာ’ ဒီစကားမျိုးကိုတွေ့ကတည်းက မမ ပြောပြခဲ့တာနော် သမီး၊ မင်းနိုင်အောင်ကို အားမရတာ စိတ်တိုင်းမကျတာ ဒီကိစ္စပဲ၊ သမီး နဲ့လူချင်း

လောကနတ်စာပေ

ရင်းနှီးပြီး သူ့မှာ မျက်စိကန်းများနေသလား
မသိဘူး'

'ငါ စဉ်းစားထားပါတယ်။ သူက ဆယ်တန်း
ဖြေနေတာရယ်၊ စကားမစပ်လို့ မပြောဖြစ်တာ
ရယ်ကြောင့်ပါ နီနီခိုင်ဝေ၊ နင် သူ့ကိုတွေ့ပြီးတဲ့
နောက်ပိုင်း ဇော်မင်းဦးကို ငါ ပြောပြပြီးပြီ။
ဇော်မင်းဦးကလည်း လူကြီးတွေကို ပြောပြပြီး
လောက်ပြီ'

နီနီခိုင်ဝေဆိုသော အမျိုးသမီး၏ စေတနာကို
တော့ သူမ အကြွင်းမဲ့ မယုံကြည်ချင်ပေ။ ကိုမင်းနိုင်
အောင်ကိုတော့ သူမ ယုံကြည်၏။

'သမီး စဉ်းစားထားပြီးသားပါ မမနီနီခိုင်ဝေ၊
သမီးကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီကိစ္စကို လိုလိုလား
လားရှိပါတယ်။ မမနီနီခိုင်ဝေရဲ့ တပည့်အဖြစ်
ပညာကုန်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားပါ'

'ဒါဆိုရင် မနက်ဖြန်ကစပြီး မမဆီကို မွန်မြတ်
ဦး ပုံမှန်လာပေါ့၊ ဟုတ်ပြီလား၊ မနက်ဖြန်တစ်
ရက်တော့လူကြီးတွေခေါ်လာခဲ့။ အလုပ်သဘော
အရ ထုံးစံအတိုင်း စာချုပ်ချုပ်ကြတာပေါ့။ နင်
ကလည်း မွန်မြတ်ဦးနဲ့ လူကြီးတွေသိသင့်သိ

လောကနတ်စာပေ

ထိုက်တာတွေကိုပြောပြထားဦး မင်းနိုင်အောင်'
သူမဆီက လိုချင်သော စကားရပြီးသည်နှင့်
နီနီခိုင်ဝေ ပြန်သွားတော့၏။ မိမိမော်ကတော့ ဒီကိစ္စဖြစ်
မြောက်သွားသည့်အတွက် ကြားထဲကနေပြီး ဝမ်းသာအား
ရဖြစ်နေ၏။

'ငါ့သူငယ်ချင်း ကံဇာတာ အရမ်းတက်လာပြီ။
ငါ ထင်တယ်။ နင်ကုသိုလ်ထူးတယ်။ ဖြစ်ချိန်
တန်တာလည်းပါမယ်။ သူ့များတကာတွေက ဒီ
အသိုင်းအဝိုင်း ဒီလောကထဲကို ခြေချခွင့်ရဖို့
ငွေရော၊ လူပါ အားစိုက်ပြီး ကြိုးစားနေရတာ။
နှင့်အတွက်ကတော့ တကယ် သက်သက်သာ
သာပဲ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့ မမနီနီခိုင်ဝေတို့ရှိ
နေပြီးသားဆိုတော့ တကယ် အောင်မြင်ဖို့ အခွင့်
အလမ်းများနေပြီ မွန်မြတ်ဦး'

'သိပ်လည်း အတပ်မပြောနဲ့ဦး မိမိမော်။ ဒီကိစ္စ
မျိုးက တကယ်နတ်ကြီးတယ်လို့ နင်လည်းကြား
ဖူးမှာပါ။ ဘယ်လောက်ကြိုးစား ကြိုးစား လူ
တိုင်းဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်တာ။ သင်တန်းတက်တဲ့

လောကနတ်စာပေ

လူတိုင်း ဘယ်မှာအကုန်ဖြစ်လို့လဲ'

သူမတော့ အထင်ကြီးစိတ်ကို တမင်ချိုးနှိမ်ထား
၏။ နီနီခိုင်ဝေ၏ လိုလိုလားလား ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကြောင့်
ဒီအထိ လုပ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းပဲလေ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့်ပတ်
သက်ပြီး လုပ်ပြချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် သဘောတူလိုက်ရ
ခြင်းဖြစ်၏။

'နင် တကယ်ဖြစ်မှာ ညီမလေး၊ နီနီခိုင်ဝေက
ဒီလောကမှာတော့ ဆယ်နှစ်ကြိုးစားပြီးတဲ့ကဝေ
တစ်ပါးပဲ။ သူ မျက်စိကျတဲ့ လူတိုင်းဟာ နေရာ
တစ်ခုခုရသွားကြတာချည်းပဲ။ နင်နဲ့ပတ်သက်
ပြီး သူ ဒီလောက် စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်လို့ ငါ
မထင်ခဲ့ဘူး ညီမလေး'

'အားလုံးကတော့ သမီးကို အရောက်ပို့ပေးကြ
တာပဲနော်။ တော်ကြာ လမ်းခုလတ်မှ ဒီအတိုင်း
ပစ်ထားခဲ့ရင်တော့ ဗွန်မြတ်ဦး ထော်လော်ကန့်
လန့်ဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ ကိုမင်းနိုင်အောင်
အားကိုးနဲ့ သမီး မိုက်မိုက်မဲမဲ လုပ်ဖြစ်တာနော်။
သမီးကို ဘယ်တော့မှ ပစ်ထားရဘူးနော်'
'ငါတို့တွေက အခုမှ သိကြတာမှ မဟုတ်ဘဲ
ညီမလေးရာ။ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့ကြတာ နှစ်နဲ့ချီ

လောကနတ်စာပေ

နေပြီပဲ။ ညီမလေး ဒုက္ခရောက်မယ့်လမ်းမျိုးကို
တော့ ငါက ဘယ်ရွေးချယ် တိုက်တွန်းပေးပါ
မလဲ'

'ညီမလေးတွေ ဘာတွေလုပ်မနေကြနဲ့ဦး' ဗိုက်
ထဲမှာ အရမ်းဆာနေပြီ။ တစ်ခုခုစားရင်း ပြော
ချင်တာတွေ ဆက်ပြောကြ။ ဒီမှာပဲ အချိန်ကုန်
လို့မဖြစ်ဘူး'

'ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဇောတွေနဲ့ဆိုတော့ ဆာလို့ဆာမှန်း
တောင် သတိမရဖြစ်ဘူး။ မိမိမော် အစားပုပ်
တာ ကိုမင်းနိုင်အောင်လည်း သိသားနဲ့။ သူ
တကယ်ဆာတာနေမှာ'

မိမိမော်သာ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ကိစ္စ မလုပ်ခဲ့ပါက
ဒီအခြေအနေမျိုး ရောက်လာစရာအကြောင်းမရှိပေ။

နီနီခိုင်ဝေဆိုသော မိန်းမနှင့်လည်း ဆုံဖြစ်မှာ
မဟုတ်။ အခုတော့ ဘယ်လိုဆက်ပြီး ရှေ့စခန်းသွားရ
မည်ဆိုတာကို တွေးရင်း ရင်လေးနေဖြစ်ပြန်၏။

✘ ✘ ✘

လောကနတ်စာပေ

၆။

ဆယ်တန်း အောင်စာရင်းတွေထွက်တော့ သူမ
ရော မိမိမော်ပါ အတူတူအောင်ကြ၏။ မိမိမော်ကတော့
သူမထက် တော်သူမို့ ဂုဏ်ထူးငါးခုပါသည်။ သူမက
တော့ သင်္ချာဂုဏ်ထူးတစ်ခုသာပါ၏။

‘ငါတို့နှစ်ယောက် ဆယ်တန်းအောင်တဲ့အတွက်
ရော၊ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ တိုးတက်ပြောင်းလဲ
သွားတဲ့ နှင့်အတွက်ပါ ငါ အရမ်းအားရကျေနပ်
တာပဲ မွန်မြတ်ဦး’

သူများတကာတွေက မော်ဒယ်(လ်)လောကထဲ
အနုပညာလောကထဲသို့ ဝင်သည်နှင့် နာမည်တွေပြောင်း
ကြ၏။

နီနီခိုင်ဝေကတော့ ‘မွန်မြတ်ဦး’ ဆိုတဲ့နာမည်

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြီးချည်

၈၇

လေးက သူ့အလိုလို အောင်မြင်ဖို့ လူသိများဖို့ ပြည့်စုံပြီး
သားဟုဆိုကာ နာမည်ပြောင်းဖို့ကိစ္စကို အားမပေးခဲ့ပေ။

‘ငါက သင်တန်းသူလိုသာ ပြောတယ်။ မမနီ
နီခိုင်ဝေရဲ့ ညီမတပည့်တစ်ယောက်လိုပဲ။ အခြား
လူတွေက ငါ့လောက် နီးနီးကပ်ကပ်မနေရသလို
ပညာစုံရဖို့လည်း မလွယ်ဘူး’

‘နင်နဲ့ သူနဲ့က လူကြီးတွေပြောကြသလို ပဋ္ဌာန်း
ဆက်ပါတာမျိုးပဲနေမှာပေါ့။ နင့်ကို သံယောဇဉ်
ရှိပြီး အားကိုးချင်တာလည်းပါမယ်။ နင့်ကို
သူများတွေထက် အရမ်းဖြစ်စေချင်တာ သိသာ
တယ်။ အခြားလူတွေဆိုရင် ပွဲတိုင်းကို ခေါ်ခေါ်
သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ အခု ဂျာနယ်တွေမှာ
နှင့်သတင်း၊ နှင့်ပုံတွေက မမနဲ့ရောပြီး လူသိ
များနေပြီ’

မိမိမော်ပြောတာလည်း မမှားပေ။ နီနီခိုင်ဝေ
အတွက်တော့ မြွေပွေးခါးပိုက်ပိုက်သလိုမျိုး ဖြစ်နေမည်
လား။

ဒါပေမဲ့ နီနီခိုင်ဝေကတော့ သူမ၏လက်ဦးဆရာ
ရင်းပင်။ တစ်နေ့တစ်မျိုး နီနီခိုင်ဝေထံမှ ပညာများကို
သူပေး၍ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ယူ၍ဖြစ်စေ ရှေးနေ

လောကနတ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

သည် မဟုတ်ပါလား။

‘ပဋ္ဌာန်းဆက်တော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ သူ့ဆီမှာ ငါ အနီးကပ်နေပြီး သူ့ဆီက ပညာတွေ၊ အခွင့်အရေးတွေကိုသာ ငါ ယူနေတာ။ ငါ့စိတ်ထဲမှာ တော့ သူ့ကို တစ်မျိုးဖြစ်နေတာ အမှန်ပဲ’

သူမ ပြောချလိုက်သော စကားကြောင့် မိမိမော်တစ်ယောက် မျက်လုံးပြူးသွားလေ၏။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နင့်စကားက အထူးအဆန်းပါလား မွန်မြတ်ဦး’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နင်လည်း နည်းနည်းတော့သတိထားမိမယ် ထင်တာပဲ။ ငါနဲ့တိုက်ရိုက်ပတ်သက်ပြီး သူ့ကို စိတ်ထဲမှာ အလိုမကျ ဖြစ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို ဆက်ဆံတာ နင်မြင်တယ် ကြားတယ် မဟုတ်လား’

‘တွေ့စကြားစကတော့ တစ်မျိုးဖြစ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ဟာ သူတို့တွေက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်လား။ ပြောမနာ ဆိုမနာဖြစ်နေကြမှာပဲ’

‘သူငယ်ချင်းထက်ပိုတဲ့ အခြေအနေကို ကိုမင်းနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ငါ သိခဲ့ကြားခဲ့

ရတာ ကြာပါပြီ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို သူအရမ်းနှိမ်တာပဲ။ ဒါကလည်း ဟိုးကတည်းက သူ အနိုင်ကျင့်ခဲ့တာ။ အဲဒီယောက်ျားကလည်း ဒီမိန်းမရဲ့လောင်းရိပ်အောက်ကကို လွတ်အောင် မနေနိုင်ရှာဘူး’

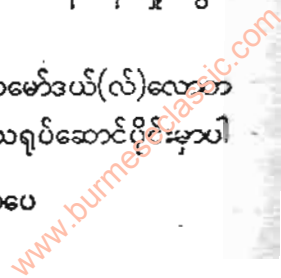
‘ဪ... ဒီလိုကိုး။ နင်က ကိုမင်းနိုင်အောင် ကြီးအတွက် မမကို မျက်မာန်တော်ရှုနေခဲ့တယ် ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား မွန်မြတ်ဦး’

‘ဟုတ်တယ်လို့ ငါ ရဲရဲဖြေရဲ့ပါတယ် မိမိမော်၊ ငါလေ ကိုမင်းနိုင်အောင်အတွက် သူထက်အောင်မြင်အောင် ငါကြိုးစားပြချင်တယ်။ အဲဒီစိတ်နဲ့ပဲ ငါ သူနဲ့လက်တွဲဖြစ်တာ’

‘အဲဒီလိုကြီးတော့ဟာ’

‘ငါ ဆရာကို ဘာမှမဖြစ်ခင်က အာခံချင်တဲ့ သဘောမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူက ငါ့ဆရာဖြစ်တာက တစ်ပိုင်း၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်အတွက် လုပ်ပြချင်တာကတစ်ပိုင်းပါ။ နင် နားရွပ်သွားပြီလား’

‘ဘာလဲမွန်မြတ်ဦး၊ နင်ကမော်ဒယ်(လ်)လောဘာမှာတင် မဟုတ်ဘူး။ သရုပ်ဆောင်ပိုင်းမှာပါ

လျှမ်းလျှမ်းတောက်ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်။ အဲဒီ အခါကျမှ မမကို မချီတင်ကဲဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို လက်တွဲပြီး နန်းသိမ်းပွဲ ခံမယ်ဆိုတဲ့ အိပ်မက်လား

မိမိမော်က ကျော်ပြီးတော့ မြင်တတ်နေပြီပဲ။ 'သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ မိမိမော်။ မရှက်တမ်းပြော ရရင်တော့ ကိုမင်းနိုင်အောင်ဟာ ငါ့ကို ပထမ ဆုံးရင်ခုန်စေတဲ့ ယောက်ျားပဲ။ ငါ့ဘဝမှာ သူဆို တာပဲရှိရမယ်။ သူ့ကိုလွမ်းမိုးထားတဲ့ အဲဒီမိန်းမ ရဲ့အရိပ်ကို ငါ လုံးဝမြေလှန်ပစ်မယ်'

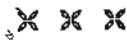
'ဘုရား... ဘုရား ကိုမင်းနိုင်အောင်နဲ့ မမတို့က အခုအချိန်မှာရော နောင်တစ်ချိန်မှာပါ ခင်ကြ မင်ကြရုံကလွဲပြီး ထူးထူးခြားခြား ပတ်သက် စရာမှမရှိဘဲ။ နင့်တိုက်ကွက်က အလကားပဲ ဖြစ်မှာနော်။ နင် ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို သံယော ဇဉ်ရှိနေတာ ငါအပြစ်မပြောချင်ဘူး'

'ရိုးရိုးလေးပါပဲ။ ဒီမိန်းမနဲ့ မပတ်သက်ရင် လည်း တစ်ချိန်ချိန်မှာ ကိုမင်းနိုင်အောင်နဲ့ငါ ချစ်သွားကြမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့လိုသာမန်မိန်း ကလေးမျိုးကိုပဲ မင်းနိုင်အောင်က ရအောင်ယူ

နိုင်မယ်ဆိုတာပဲလိုတော့ သူထင်သွားမှာကို ငါ မလိုလားဘူး။ အနည်းဆုံးတော့ဟာ သူ့နဲ့ပါဝါ အတူတူဖြစ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မင်းနိုင် အောင် ရသွားပါလားဆိုတဲ့ အသိမျိုးတော့ သူ နားလည်သွားစေချင်တယ်'

'ငါပြောရင်လည်း နင်က သဘောကျချင်မှ ကျ မယ်။ နင့်အကြံအစည်ကို ငါ မတားတော့ပါ ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရိုးရိုးတန်းတန်းစိတ် နဲ့ နင် ကြိုးစားတာထက်၊ အဲဒီစိတ်မျိုးနဲ့ ဒီ လောကထဲကို နင် ဝင်သွားတာက တွန်းအား တစ်ခုပိုဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့် နင့်စိတ်ထဲရှိတာ တွေကို ငါအပြစ်မမြင်ချင်တော့တာပဲ...'

ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲတူသူ သူမ၏ဆန္ဒများကိုတော့ မိမိမော်တစ်ယောက် လက်ခံသွားသောကြောင့်ကျေနပ်မိ၏။

'မိမိမော် ဒယ်ဒီနဲ့မာစီတို့က ညီမလေးကို ဂျပန် လိုက်လည်ဖို့ခေါ်နေတယ်ဆို သင်တန်းတက်ခိုက်မှာပင် ကိုမင်းနိုင်အောင်နှင့် အေးအေးလူလူ စကားပြောဖြစ်၏။ ကျန်သည့်အချိန်များ

မှာမြင်နေ တွေ့နေရပေမယ့် စကားကောင်းမပြောဖြစ်။
နီနီခိုင်ဝေ၏ မျက်စိရှေ့မှာမို့ သူမရော၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်
ပါ အနေကျပ်ခဲ့ရတာချည်းပင်။

အားလပ်ချိန်တိုင်းမှာ သူမနှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်
တို့ တစ်ခုခုစားရင်း သောက်ရင်း စကားပြောနေကြ
ဖြစ်၏။

‘ဟုတ်တယ် ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ ဒီမှာက အလုပ်
တစ်ဖက်ကြီးနဲ့ဆိုတော့ ဘယ်သွားလို့ဖြစ်မလဲ၊
သွားရင် နှစ်ပတ်သုံးပတ်လောက် မိမိမော်နဲ့
အတူနေရမှာလေ’

‘ညီမလေး သွားချင်ရင် နီနီခိုင်ဝေကို ပြောပေး
မယ်လေ’

‘ရတယ် ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ စာချုပ်တွေဘာတွေ
ရှိနေတာဆိုတော့ မပျက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။
သူကိုယ်တိုင်ကလည်း သမီးကို အရမ်းဖြစ်စေ
ချင်တာဆိုတော့ မသွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ။
ဟိုမှာကျောင်းတက်ဖြစ်ရင်တောင် သူ့အဘွားကို
မခွဲနိုင်တာနဲ့ မိမိမော်က မကြာခဏ ပြန်လာမှာ
လေ။ ဒီတစ်ခေါက် မလိုက်ဖြစ်တောင်မှ တစ်
ခေါက်တစ်ခေါက်တော့ မိမိမော်နဲ့အတူလိုက်ဖြစ်

မှာပဲ’
‘နီနီခိုင်ဝေကတော့ ညီမလေးကို ဂရုအရမ်းစိုက်
တယ်။ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာတစ်ခု လာအပ်
တယ်။ သူ့စိတ်ကြိုက်လုပ်ရမှာဆိုတော့ ညီမ
လေးကို တော်တော်များများ စမ်းသပ်ဖို့ သူပြင်
ဆင်နေတယ် ညီမလေး...’

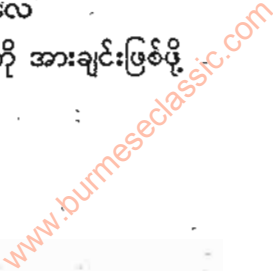
‘ဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ဒီရက်ပိုင်းမှာ အမှု
အရာတွေကို ကြိုရင်ကြိုသလို ပြောပြောပြနေ
တာကိုး။ အဖွဲ့လိုက်ထဲမှာ ဝင်ပါခိုင်းမှာ မဟုတ်
ဘူးလား’

‘အဖွဲ့လိုက်ဆိုပေမယ့် ညီမလေးကိုတင်တဲ့အနေ
နဲ့ တည်ပြီးရိုက်ဖို့ ညှိနေတာ’

‘ကင်မရာမင်းက မင်းနိုင်အောင်လား’

‘သူ့ခြေ သူ့လက်အားလုံးလုပ်ခွင့်ရတဲ့ ကိစ္စတိုင်း
မှာ ကိုယ်ကလွဲပြီး အခြားဒါရိုက်တာတွေ ကင်
မရာမင်းတွေကို သူ သုံးလေ့မရှိဘူး။ ပိုင်ရှင်က
ဘယ်သူဘယ်ဝါလို့ တောင်းဆိုတဲ့အခါမျိုးမှာ
သာ ကိုယ့်ကို သူမသုံးတာလေ’

ရီရီခိုင်ဝေကတော့ တကယ့်ကို အားချင်းဖြစ်ဖို့
လုံးပန်းနေသည်ပဲ...။

‘ဒီလောက်လောလောကြီးနဲ့ ညီမလေး ဖြစ်ပါ
မလား ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ သူထင်ထားတဲ့အတိုင်း
ညီမလေးလိုက်မလုပ်နိုင်ရင် ခက်နေဦးမယ်’

‘ဖြစ်တယ် ညီမလေး၊ ကြော်ငြာဆိုတာ သိပ်
အားထည့်ပြီး လုပ်ရတာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ။ စက္ကန့်
အတွင်းမှာ လူအများအာရုံစိုက်အောင် တစ်ခု
နှစ်ခုပဲလုပ်ပြရတာ။ ပံ့ပိုးပေးမယ့် အပိုင်းတွေ
လည်း ပါနေတာပဲ’

‘ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို မေးရဦးမယ်’

‘ဘာများလဲ ညီမလေး’

‘တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး။ မမနီနီခိုင်ဝေနဲ့လက်
တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ရတာကို ပျော်ရောပျော်ရဲ့လား
ဟင်...’

ကိုမင်းနိုင်အောင် ဒီဘဝ ဒီအခြေအနေရောက်
အောင် နီနီခိုင်ဝေက တင်ပေးထားတာကို သိနေ၏။

‘ဘာလဲ ညီမလေးက မပျော်လို့လား၊ စိတ်ကျဉ်း
ကျပ်နေလို့လား။ ကိုယ်သိရတွေ့ရသလောက်
ကတော့ ညီမလေးကို သူ တကယ်သံယောဇဉ်
နဲ့ ဆက်ဆံနေတာပဲ’

‘ညီမလေး မပျော်လို့ မမနီနီခိုင်ဝေကို သဘော

မကျလို့ မေးတဲ့မေးခွန်းမဟုတ်ဘူး။ ကိုမင်းနိုင်
အောင်အတွက် ညီမလေးက ဘေးကကြည့်ပြီး
မေးမိတာပါ’

ကိုမင်းနိုင်အောင်မျက်နှာလေး အနည်းငယ် ညှိုး
သွား၏။

‘ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက သူ့ဝသီက ကိုယ့်
အပေါ်မှာ ဒီနေ့အထိ မပြောင်းလဲသေးဘူး။ သူ
ကျေးဇူးတွေရှိတယ်။ ပြောတတ်ဆိုတတ်တာကို
နာပြီးထွက်သွားရင် သူ ဘာဖြစ်ကျန်ခဲ့မလဲလို့
အမြဲတွေးပြီး နေနေရတာ။ သူ့ဝသီပါ။ နောက်
ပြီးတော့ သူနဲ့မကင်းနိုင်သေးတဲ့ ကိုယ့်ဝဋ်ကြွေး
ဆိုလည်း ပြောလို့ရရင်ရမှာပေါ့လေ’

ကိုမင်းနိုင်အောင်၏စကားကြောင့်ပင် ရင်ထဲမှာ
ထိခိုက်နာကျင်သွားမိ၏။

သူမသာ ကိုမင်းနိုင်အောင် နေရာမှာရှိနေရင်
ဒီမိန်းမမျိုးနှင့်တစ်စက္ကန့်တောင် အတူနေနိုင်မှာမဟုတ်ပေ။

ပြုတဲ့သူကပြုပြီး ခံနေတဲ့သူက မပြုငြင်တာ
တောင် သူမအနေဖြင့် အမြင်မတော် ဖြစ်နေရသေးသည်ပဲ
ဟု တွေးမိပြန်၏။

၇။

သူမ ခေါင်းဆောင်ပါဝင်သော တီဗီကြော်ငြာ
လေးမှာ လွင့်လွင့်ခြင်းမှာပင် လူအများ၏ပါးစပ်ဖျား၌
ရေပန်းစားပြီးသွား၏။ သူမတို့ လောကုမ္မကားနှင့်ပြော
ရရင်တော့ 'ပေါက်' သွားသည်ဟုပြောရမည်ဖြစ်၏။

သူမ သတင်းနှင့် ဓာတ်ပုံများမှာလည်း မဂ္ဂဇင်း၊
လူငယ်အသီးသီးတွင် တော်တော်လေးနေရာယူသွားခဲ့၏။

'မိတ်ဆက်စာတွေ လာတာ အများကြီးပါလား
မွန်မြတ်ဦး၊ ငါ ဂျပန်မသွားခင်တော့ ဒီစာတွေ
ကို ကုန်အောင် ပြန်ပေးလိုက်မယ်'

မိမိမော်တစ်ယောက်တည်း ဂျပန်သွားဖို့ အတော်
နီးနေပြီ။

ဂျပန်မသွားခင်စပ်ကြားမှာ အတူတူနေရအောင်
ဆိုပြီး မိမိမော်နှင့်အတူတူ လိုက်နေဖြစ်၏။

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

၉၇

'နင် ဂျပန်သွားရင်တော့ ငါတစ်ယောက်တည်း
ဖြစ်ပြီ မိမိမော်။ နင့်ကားနဲ့ နင့်ဟန်းဖုန်းရှိနေ
တော့ ငါ့အတွက် တော်တော်လေး အဆင်ပြေ
နေတာ၊ အဲဒီအတွက်လဲဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး'
'ငါ စဉ်းစားပြီးသားပါ မွန်မြတ်ဦးရယ်၊ ငါ
ဂျပန်သွားရင် ဟန်းဖုန်းရော၊ အခုစီးနေတဲ့ ကား
ပါ နင့်ကိုပေးထားခဲ့မှာ၊ ငါ့ဘွားဘွားကို ပြော
ပြီးပြီ၊ ဒီရိုင်ဘာမရှိတာ တစ်ခုပဲ ပြောစရာရှိ
တယ်။ အခုလည်း နင်ကိုယ်တိုင် မောင်းနေတာ
ပဲ။ ဒီရိုင်ဘာတော့ ငှားမနေနဲ့'

မိမိမော်ကတော့ သူမကို ညီမအရင်းလို ချစ်ခင်
၏။ သူမ ဒီအခြေအနေထိဖြစ်လာအောင် စိတ်ရောကိုယ်
ပါဖြင့် အနားမှမခွာဘဲ မိမိမော် အဖွဲ့တာခံပေးတာလည်း
ပါသည်။

အကြောင်းမသိသူများကတော့ ဖုန်းတွေ၊ ကား
တွေကို သူမအပိုင်ဟု ထင်ကြမှာလေ။

'ချစ်စရာကောင်းလိုက်တဲ့ သူငယ်ချင်းရယ်၊ နင်
ဂျပန်မှာပဲအကြာကြီး မနေနဲ့ဦးနော်'

'အခုတစ်ခေါက်က ကျောင်းတက်ဖို့ကိစ္စတွေ
စီစဉ်ရမှာဆိုတော့ ကြာနိုင်တယ်။ ကျောင်းတက်

လောကနတ်စာပေ

ဖြစ်တဲ့အခါမှာလည်း ဘွားဘွားနဲ့ နင့်ကိုသတိရ
လို့ ပြန်လာဖြစ်ရင်ခဏတဖြုတ်လောက်ပဲနေမှာ
'ငါတော့ နင့်ကို သတိရနေမှာ အမှန်ပဲ မိမိမော်'
မိတ်ဆက်စာတွေကတော့ အမျိုးမျိုး။ အချို့က
ရိုးရိုးသားသား မိတ်ဆက်၏။ အချို့ပုရိသတွေကျပြန်
တော့လည်း မရိုးမသားဖြင့် လှမ်းပြီး အိပ်မက်မက်ပြ
နေသေး၏။

'မဂ္ဂဇင်းတွေ ဂျာနယ်တွေမှာပါတဲ့ လိပ်စာက
ငါ့အိမ်လိပ်စာပဲ မဟုတ်လား။ ဘွားဘွားက
တောင်ပြောနေတယ်။ ငါမရှိရင်လည်း ဒီအိမ်မှာ
ပဲ နင်နေပါတဲ့။ ငါ့ကိုယ်စား နင်ရှိနေတော့
သူတို့အလွမ်းပြေတယ်တဲ့။ ငါမရှိတော့ရင်လည်း
ဒီအတိုင်းပဲ အိမ်မှာဆက်နေပေါ့။ နင့်အိမ်ကို
ခဏတဖြုတ်ပဲပြန်နေလေ'

အသိုင်းအဝိုင်းကောင်းပြီး တောင့်တင်းသော မိမိ
မော်လို သူငယ်ချင်းမျိုးရှိနေခြင်းက သူမအတွက် ရေကန်
အသင့်ကြာအသင့်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေ၏။

'အင်း... နင်ပြောတာ မဆိုးဘူး။ ဒီအိမ်မှာနေ
တာကို မေမေတို့ကလည်း စိတ်ချတယ်။ ငါ့အိမ်
ကျတော့ ရပ်ကွက်ထဲမှာဆိုတော့ သွားရလာရ

တာ၊ နေရထိုင်ရတာသိပ်လွတ်လပ်မှာမဟုတ်
ဘူး၊ ဒီမှာနေတော့ ငါ့အတွက်ပိုကောင်းတာပေါ့'
'နင်က ငါတို့ထင်ထားသလို အရမ်းအောင်မြင်
မှာပါ။ အခုဆို ကြော်ငြာတစ်ခုပဲ ရိုက်ရသေး
တယ်။ နင်ဖြစ်သွားပြီလို့ ပြောလိုရတယ်။ နင်
တကယ်အောင်မြင်လာတဲ့အခါ ဒီထက်မက
ခမ်းနားတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို နင်မလိုချင်တောင်
သူ့အလိုလို ဖြစ်လာမှာသေချာတယ် မွန်မြတ်ဦး၊
အဲဒီအခါကျမှ ငါတို့ကို မေ့မသွားနဲ့ဦးနော်
ကောင်မ...'

'မေ့လို့ဖြစ်မလား၊ နင်တို့ ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့
မမနီနီခိုင်ဝေတို့ဆိုတာ ငါ့ရဲ့ပထမဦးဆုံးကျေးဇူး
ရှင်တွေပဲ'

မိတ်ဆက်စာတွေကို ပြန်ဖို့ နှစ်ယောက်သား
တိုင်ပင်ကြနေစဉ်မှာပင် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းဆီမှ စကားသံ
တွေ ကြားရ၏။

'မွန်မြတ်ဦးရေ၊ အပြင်မှာ ဘယ်ကဧည့်သည်
ရောက်နေလဲ မသိဘူး၊ ငါခဏသွားကြည့်လိုက်
ဦးမယ်'

နားနားနေနေ နေခိုက်မှာမို့ မိတ်ဆက်စာတွေ

ကို အကုန်ဖတ်ကြည့်ဖြစ်သည်။ ရှေ့လျှောက်ဒီလိုပဲ စာ
တွေလာနေတော့မှာပဲဟု တွေးမိပြန်၏။

‘မွန်မြတ်ဦးရေ... နည်းနည်းပါးပါး ပြင်ဆင်ပြီး
ထွက်တွေ့လိုက်ဦး။ နင့်ဆီကလာတဲ့ ဧည့်သည်
တွေပဲ’

‘ဒုက္ခပါပဲ၊ လူကိုယ်တိုင်ရောက်လာပြီး အိမ်
တိုင်ရာရောက် မိတ်ဆက်ပြီထင်တယ်’

‘မဟုတ်ဘူးဟ၊ အလုပ်စကားပြောမလို့ဆိုလား
ပဲ။ နင်နဲ့ဆွေးနွေးချင်လို့တဲ့’

‘အဲဒါမဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ မမနီနီခိုင်ဝေရဲ့ခွင့်ပြု
သဘောတူမှုမရဘဲ ငါ ဘာမှလုပ်လို့မရဘူးလေ’

‘အေးပါ၊ အဲဒါကိုပဲ ငါကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီး ပြော
ပြလိုက်ပါလား။ အိမ်ရောက်လာပြီးမှ နင်ထွက်
မတွေ့ရင် အထောက်အပံ့တယ်လို့ ပြောနေကြလိမ့်
မယ်’

ဒီကိစ္စအဝဝကို မမနီနီခိုင်ဝေကပဲ အားလုံးစီမံ
ဖို့ ကြိုးကိုင်ထားသည်ပဲ။ ကြည့်ကောင်းအောင် သူတို့
သဘောပေါက်အောင်တော့ ပြောပြဖို့ တာဝန်ရှိသည်
လေ။

လောကနတ်စာပေ

‘ဘယ်လိုလဲ မွန်မြတ်ဦး။ နင်နဲ့တွေ့ပြီး လာဆက်
သွယ်တဲ့ ကိစ္စတွေကို ရှင်းသွားအောင် မမနီနီ
ခိုင်ဝေကို ပြောပြလိုက်ပါလား။ ဒီတစ်ခါအင်
တာယျူးလုပ်တဲ့အခါတိုင်းမှာ အဲဒီကိစ္စကိုထည့်
ပြောရင် နင်ထွက်တွေ့ပြီး ရှင်းရလင်းရမယ်၊
ဒုက္ခအေးသွားမယ်’

‘နင်ပြောတဲ့ အကြံကောင်းတယ်၊ မနက်ဖြန်ကျ
ရင် မမနီနီခိုင်ဝေကို ပြောရဦးမယ်။ လူတွေက
လည်းဟာ ငါ့ဆီပဲလာချင်ကြတာ။ မမနဲ့ဆက်
သွယ်ပြီးလုပ်ပါဆိုတော့ အင်တင်တင်ဖြစ်သွား
ကြတယ်’

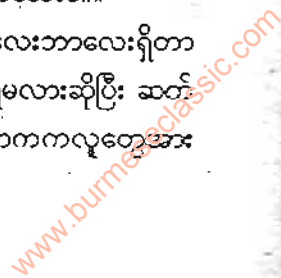
မနေ့ကလည်း နှစ်ဖွဲ့လောက်ကို ကြော်ငြာရိုက်
ဖို့ကိစ္စအတွက် ရှင်းပြရသည်။

ဒီနေ့မှာလည်း ပြက္ခဒိန်ရိုက်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၊ ဝေါရှိုလ်
ပိုစတာရိုက်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ထပ်ရောက်လာကြသေး၏။

ဒီကြားထဲမှာ မဂ္ဂဇင်း၊ မျက်နှာဖုံးနှင့် အင်တာ
ယျူးလုပ်ဖို့ အဖွဲ့ကလည်း ရောက်လာသေး၏။

‘အဲဒါတွေပေါ့။ နင်က ရုပ်လေးဘာလေးရှိတာ
သိတော့ ပေါချောင်ကောင်းရမလားဆိုပြီး ဆက်
သွယ်ကြတာနေမှာ။ ဒီလောကကလူတွေအား

လောကနတ်စာပေ

လုံးကလည်း ထဲထဲဝင်ဝင်နေကြည့်မှ မလွယ်ဘူးဆိုတာ သိရတော့တယ်။ မမအဖို့ အလုပ်သဘောဆန်ဆန် ဆက်ဆံတာ မမှားဘူးလို့ပြောရမယ်။ မဟုတ်ရင် သူက ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ကြိုးစားပမ်းစားတင်ပေးပြီး သူများလက်ထဲရောက်သွားရမှာပေါ့’

သူမမှ မဟုတ်။ နီနီခိုင်ဝေနှင့်ပတ်သက်သော သူ့ အားလုံးမှာလည်း စာချုပ်အသီးသီး ချုပ်ဆိုထားရ၏။ စာချုပ်ဖောက်ဖျက်ပါက ပြန်လျော်ရမည့် ငွေကြေးပမာဏကလည်း အတော်လေးများလွန်းလှသည်။

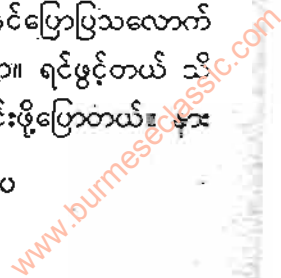
‘နင် မြန်မာပြည်မှာမရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာ ငါအားငယ်ရမှာ အမှန်ပဲ။ နင်ရှိနေတော့ ဘာကိစ္စဖြစ်ဖြစ် အချိန်မရွေးတိုင်ပင်လို့ရတယ်လေ’
‘ဒါများတွေပူမနေနဲ့၊ နင့်အနားမှာ ညီမလေးလို့ တဖွဖွခေါ်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးနေတဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်တစ်ယောက်လုံး ကျန်နေပါသေးတယ်’
‘ကိုမင်းနိုင်အောင်နဲ့ ပြောတာလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ငါက နင်တို့နှစ်ယောက်ကို ဒီထက်ပိုပြီး ရင်းနှီးချင်လို့ မီးထိုးပေးလိုက်တာ။ တစ်ခါတည်း အဲဒီလူကြီး ရင်ဖွင့်ပြတော့တာပဲ’

‘ဘာတွေများ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ သွားပြောရတာလဲ မိမိမော်...’

‘ဟုတ်တာတွေပြောတာပါ၊ ငါပြောပြမယ်၊ တစ်နေ့တုန်းက သူနဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး စကားအကြာကြီး ပြောဖြစ်တယ်။ ငါက သူမခံချင်အောင် သူ့ အန်ထွက်လာအောင် လုပ်လိုက်မယ်။ ကိုမင်းနိုင်အောင်က မွန်မြတ်ဦးကို အစောကြီးသိနေပြီးတော့ ဒီလောကထဲကို ဆွဲခေါ်ဖို့ ဘာလို့လက်တွန့်ရတာလဲ။ မွန်မြတ်ဦးကတော့ သံယောဇဉ်ကြီးပြီး အားကိုးနေတဲ့ဟာကိုပေါ့ဟာ။ ငါ သာသာထိုးထိုးလေးတွေ ပြောပြလိုက်တယ်။ အခုဆိုရင် မွန်မြတ်ဦးကို ခင်မင်ချစ်ခင်တဲ့သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာပဲ။ ကျွန်မတို့တောင် ဘေးကနေမနာလိုဖြစ်တယ်ပေါ့ဟာ’
‘သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါပြောပြထားတာတွေ အားလုံးကိုရော ပြောပြလိုက်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား မိမိမော်’

‘အကုန်နီးပါးဆိုပေမယ့် နင်ပြောပြသလောက်တော့ ဖီလင်မပါပါဘူးဟာ။ ရင်ဖွင့်တယ် သိလား။ သူ့ကိုအမြင်မစောင်းဖို့ပြောတယ်။ နား

လည်ပေးဖို့ပြောတယ်။ ငါကတစ်ဆင့် နင်နား
လည်အောင် ပြောပေးပါတဲ့။ နင့်ကို သူ့ကိုအရိပ်
ကြည့်နေချင်တာတဲ့။ သူ့မှလွဲပြီး အခုလို လူတွေ
စိတ်ဝင်စားခံရတာမျိုးကို သူ မလိုချင်ဘူးတဲ့။
သူ့ညီမလေးကို သူ့အမြဲပဲ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့
စောင့်ရှောက်ချင်တာပါတဲ့ဟာ။ ပြီးတော့ နင့်ကို
သူ့ချစ်နေတယ်ဆိုတာကိုပါ ဝန်မခံခံအောင် ငါ

က ရအောင်မေးဖြစ်လိုက်တယ် သိလား
'သူ ဘာပြောလဲ မိမိမော်'
'ဘာပြောရမှာလဲ၊ နင့်ကို သူ ချစ်နေတာပဲ။
ချစ်တယ်လို့ နောက်ဆုံးမှာ ဝန်ခံရတာပေါ့။ နင်
ကလည်း ဒါကိုပဲကြားချင်နေတာ မဟုတ်လား။
မမနဲ့ ပတ်သက်နေတာကိုတော့ ငါကလည်း
အစမဖော်သလို သူကလည်း မပြောဘူး။ ငါ
ထပ်ပြီး မီးထိုးပေးလိုက်သေးတယ်'

မိမိမော်ကတော့ စိတ်ထင်ရာတွေကို လျှောက်
လုပ်ခဲ့တာ သေချာနေ၏။ မိမိမော်တစ်ယောက် ဂျပန်
မသွားခင်အားရအောင် မွေသွားခဲ့သည်လား။

'ဘာတွေများ မီးထိုးပေးရတာလဲ'
'တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ချစ်နေရင်လည်း ဒီအခြေ

လောကနတ်စာပေ

အနေမှာ မြန်မြန်ဖွင့်ပြောဖို့ တိုက်တွန်းတာ။
နင် အောင်မြင်လာတာနဲ့ နင်နဲ့ပိုပြီးဝေးရမယ်ဆို
တာကိုအကြောင်းပြပြီး မီးလောင်ရာ လေပင့်လုပ်
ပေးလိုက်တာပေါ့။ နင်ကလည်း ဒီအကြောင်း
တွေသိနေပြီမဟုတ်လား။ သိပ်မူမနေနဲ့၊ ကိုမင်း
နိုင်အောင်ကြီး သနားပါတယ်။ မမနဲ့ပတ်သက်
ပြီး ခံထားရတာများတော့ နင့်ကိုတော့ သူ ဒီလို
အဖြစ်မခံဖို့လေ။ ဒါပဲနော်၊ နင်ဘယ်ဘဝရောက်
ရောက် နင့်အနားမှာ ကိုမင်းနိုင်အောင်ရှိနေတာ
ကိုပဲ ငါမြင်ချင်တွေ့ချင်တယ်'

ဒီစကားတွေအရဆိုရင်တော့ ကိုမင်းနိုင်အောင်
တစ်ယောက် အနှေးနှင့်အမြန်ဆိုသလို ဖွင့်ပြောလာတော့
မှာ သေချာနေ၏။

မိမိမော်ကို ဖွင့်ဟဝန်မခံဖြစ်ပေမယ့် သူမ ပြော
ရမည့်စကားကတော့ ဟိုးအရင်ကတည်းက ရှိပြီးသား
ဖြစ်၏။

သူမရင်အစုံကိုသူမှတပါး အခြားသောယောက်ျား
တစ်ယောက်ယောက်က အပိုင်စိုးနိုင်ဖို့ လွယ်ကူလိမ့်မည်
မထင်ပေ။

လောကနတ်စာပေ

၈။

ဂျပန်မသွားခင် အချိန်အတောအတွင်းမှာပင် သူမ နှင့် မိမိမော်တို့ နေ့နေညည မခွဲမခွာ အတူတူနေဖြစ်ကြ ၏။ အရင်ကတည်းက နှစ်အိမ်တစ်အိမ်ကူးပြီး နေခဲ့ကြ ပေမယ့် မိမိမော်တို့အိမ်မှာ အနေများခဲ့တာချည်းပင်။

‘သမီး သူငယ်ချင်း မိမိမော်ကတော့ သမီးအနား မှာ အရိပ်လိုရှိနေတာပဲနော်။ မသိကြတဲ့လူများ ကဆိုရင် ညီအစ်မတွေလို ထင်ကြမှာ သေချာ တယ်။ သမီးအတွက်လည်း တကယ့်ကို အပင် ပန်းပြီး ပါရမီဖြည့်ပေးရှာတာ’

‘ဟုတ်တယ် မမနီနီခိုင်ဝေ၊ မမတို့ဆီရောက် ကတည်းက သူ့ဟန်းဖုန်းနဲ့ သူ့ကားကို အမြဲလို လိုပေးထားတာ။ သူ့အိမ်မှာလည်း ပြောင်းနေ ဖြစ်တယ်’

လောကနတ်စာပေ

‘သူ ဂျပန်သွားရင်တော့ သမီး ပျင်းကျန်ရစ်ခဲ့ မှာပဲ။ သူ မရှိတော့ သမီးအတွက် လက်ရုံးတစ် ခုပြုတ်သွားသလိုမျိုး ဖြစ်မှာပေါ့နော်’

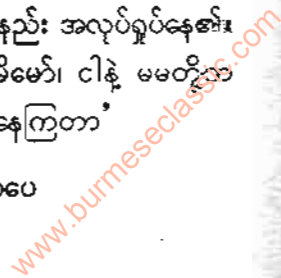
‘သူ မတတ်သာလိုသာ သူ့မိဘတွေဆီသွားရ တာ။ သူ့ဘွားဘွားကို အချစ်ဆုံးလေ။ သူ ဘွား ရင်တောင် သူ့ဘွားဘွားအိမ်မှာပဲ သူ့ကိုယ်စား နေပေးဖို့ ပူဆာထားတယ်။ သူ့ဖုန်းနဲ့ သူ့ကားကို လည်း သမီးသုံးဖို့ ပေးထားခဲ့မှာ။ ဟိုရောက် သွားရင်လည်း သမီးအတွက်ရော၊ မမအတွက် ပါ အဝတ်အစားတွေ၊ အသုံးအဆောင်တွေ အမြဲ လှမ်းပို့ပေးဖို့ အခုကတည်းက အစီစဉ်ဆွဲနေ တာ...’

‘သူ့လိုလူမျိုး သူငယ်ချင်းတော်ရတာ သမီး အတွက် အများကြီးကံကောင်းတယ်’

မမနီနီခိုင်ဝေနှင့် သူမတို့ စကားပြောနေကြစဉ် မှာပင် မိမိမော် ရောက်လာ၏။ လက်ထဲမှာလည်း စား စရာအထုပ်တွေ ပါလာသေး၏။ ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာတော့ ဂျပန်သွားဖို့အတွက် မိမိမော် နည်းနည်း အလုပ်ရှုပ်နေ၏။

‘အသက်ရှည်ဦးမယ် မိမိမော်၊ ငါနဲ့ မမတို့သာ နှင့်အကြောင်းကို ပြောနေကြတာ’

လောကနတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

‘ငါလည်းသိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ နင်တို့ မမတို့
စားဖို့ ဖက်ထုပ်ကြေးအိုး ဝင်ဝယ်လာခဲ့တာလေ’
‘အတော်ပဲကွယ်၊ မမလည်း ဆာနေတာ။ မိမိ
မော်မါ တစ်ခါတည်း စားမှာမဟုတ်လား။ မမ
ပြင်ခိုင်းလိုက်မယ်’

‘ကောင်းတာပေါ့ မမ’
‘မိမိမော်သာ ဂျပန်သွားရင်တော့ ဒီလိုအစား
အသောက်တွေကို လမ်းကြိုလို့ဆိုပြီးတကူးတက
ဝယ်လာပေးမယ့်သူ ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး’
ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဖြင့် နီနီခိုင်ဝေပြော၏။

အပြောင်အနောက်သဘောမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်
သော်လည်း မိမိမော်တစ်ယောက် ခွဲသွားတော့မှာပါလား
ဆိုသော အသိကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

‘အလုပ်တွေရှုပ်တာနဲ့ မင်းတို့နဲ့ အေးအေးဆေး
ဆေး စကားနဲ့မပြောဖြစ်ဘူး။ ဒီနေ့တော့ စားပြီး
သောက်ပြီး အလုပ်မရှိတာနဲ့ စကားထိုင်ပြော
ကြရအောင်’

မိမိမော်သွားခါနီး လာခါနီးမို့ ရင်းရင်းနှီးနှီးနေ

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

ဟန်ပြတာလား မပြောတတ်ပေ။ အလုပ်ကိစ္စတွေအပေါ်
မှာသာအာရုံထားတတ်ပြီး တခြားစကားတွေမပြောတတ်
သောကြောင့် နီနီခိုင်ဝေအား နားလည်ရခက်ပြန်သည်။

‘ဟုတ်တယ် မမရဲ့၊ မမနဲ့ခင်နေပေမယ့် နွေးနွေး
ထွေးထွေးနဲ့ စကားဝိုင်းမပြောဖြစ်ဘူး။ မမက
လည်း အလုပ်အမြဲရှုပ်နေတာကိုး’

‘အခုလို စကားပြောကြတုန်းမှာတော့ မမနည်း
နည်းစပ်စုကြည့်ချင်တယ်နော်။ တစ်မျိုးတော့
မထင်ကြနဲ့ဦး’

စကားပလ္လင်ခံနေပုံထောက်တော့ သူမနှင့်မိမိ
မော်တို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကြောင်းကိစ္စပဲ ဖြစ်မည်
ဟု တွေးယူကြည့်မိသည်။

‘သမီးတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး မမအနေနဲ့ အားလုံး
စပ်စုပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်’

‘မိမိမော်ရော မွန်မြတ်ဦးပါ ဆယ်တန်းအောင်
ပြီးစ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လေးတွေ။ လှပ
ပျိုမြစ်ခြင်းရဲ့အစွမ်းကုန် အချိန်အခါ မိမိမော်က
အခုဆိုရင် မိဘတွေရှိတဲ့ ဂျပန်ကိုသွားပြီး ပညာ
သွားသင်တော့မှာ။ မွန်မြတ်ဦးဆိုရင်လည်း အခု
ပညာလုပ်ငန်းမှာ အောင်မြင်မှုရဖို့အတွက် ခြေ

လောကနတ်စာပေ

လှမ်းတွေတစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြင်ဆင်နေတဲ့အချိန် အခါမျိုးပဲ’

သူမတို့နှစ်ယောက်အတွက် မှတ်သားစရာ၊လိုက် နာစရာ စကားတစ်ခုခုကို လက်ဆောင်ပါးဖို့ အစပျိုး နေ၏။ သူမရော မိမိမော်ပါ နီနီခိုင်ဝေ၏မျက်နှာကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့် စေ့စေ့ကြည့်နေမိ၏။

‘မမသိချင်တာက ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ သမီးတို့ နှစ်ယောက်စလုံးအတွက်ရင်ခုန်ဖက်တစ်ယောက် ယောက်ရှိနေပြီလားဆိုတာပဲ...’

‘သမီးကတော့ မရှိသေးပါဘူးလို့ ချက်ချင်းပြော လို့ရတယ် မမ၊ မမအမေးကိုတော့ဖြေဖို့အတွက် မွန်မြတ်ဦးကတော့ စဉ်းစားနေကောင်း စဉ်းစား နေလိမ့်မယ်’

မိမိမော်ကတော့ သူမကို တွန်းပို့လုပ်ပြီး ကိုယ် လွတ်ရုန်းထွက်သွားလေ၏။

‘မိမိမော်ပြောတာ ဟုတ်နေလား မွန်မြတ်ဦး’

‘ဟုတ်သလိုလိုတော့ ရှိတယ် မမ။ ဒီစကားမျိုး ဘာလို့ ပြောရတာလဲဆိုတော့ သမီး ညာမပြော ချင်လို့ပဲ’

‘မမ ထပ်မေးမယ်၊ အဲဒီလူက မွန်မြတ်ဦးရဲ့

လောကနတ်စာပေ

အနီးအနားမှာ ရှိနေတာမဟုတ်လား’

မိမိမော်ကတော့ ပါးစပ်လေးအဟောင်းသားဖြစ် သွား၏။

သူမနှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့၏ အခြေအနေကို နီနီခိုင်ဝေက ကောင်းကောင်းရိပ်စားမိနေပြီပဲ...။

‘မင်းမဖြေခင်မှာပဲ ထပ်ပြောလိုက်ပါဦးမယ်။

မင်းနိုင်အောင်ပဲ မဟုတ်လား မွန်မြတ်ဦး၊ သမီး

ရော သူပါ စိတ်ထဲမှာရှိနေကြပေမယ့် တရားဝင်

သဘောမျိုးအထိတော့ မရောက်ဖြစ်ကြသေးဘူး

ဆိုတာကို မမ သိတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး

မမ ပြောတာဆိုတာကို မွန်မြတ်ဦး နားထောင်

မလား။ ကိုယ့်ကိစ္စနဲ့ ကိုယ့်အတွက်လို သဘော

ထားပြီး ပြောမယ့်စကားပါ’

‘နားထောင်ပါမယ် မမ၊ ပြောပါ’

သူမ အဖြေစကားက အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခွထွက်လာ

သောစကား။ နီနီခိုင်ဝေပြောတာကိုကြားချင်လို့နားထောင်

လိုခြင်းဖြစ်၏။ နီနီခိုင်ဝေ ပြောသမျှ ဆိုသမျှကို ကြည်ဖြူ

စွာဖြင့် လက်ခံပြီး ခေါင်းညိတ်မည့် သဘောမျိုးတော့

မဟုတ်ပေ။

‘အရင် မွန်မြတ်ဦး ဘဝမှာတုန်းက မင်းနိုင်

လောကနတ်စာပေ

အောင်ကို ရင်ခုန်ခဲ့တာ သဘာဝကျတယ်။ အခု အနေအထားမှာတော့ သဘာဝကျဘူး။ မွန် မြတ်ဦးလည်း သိရင်သိနေလိမ့်မယ်။ မင်းနိုင် အောင်က မမကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီအခါက တည်းက မမ ပြတ်ပြတ်ပြောခဲ့တယ်။ သံယော ဇဉ်ရှိတာမှန်ပေမယ့် သူဟာ မမအတွက် အဖော် ကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးလို့။ မင်းနိုင် အောင်ဟာ အစွမ်းအစရှိပေမယ့် ဒါတွေကို သူ ဘာသာသူ ကျေနပ်ပြီး ဖျက်စီးပစ်နေတဲ့ လူစား မျိုးပဲ။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို သစ္စာရှိရှိ စွဲလမ်းစွာ ချစ်ရုံနဲ့ အဲဒီယောက်ျားကိုအကြွင်းမဲ့အားကိုးအား ထားပြုလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။ မမတို့လို မွန်မြတ် ဦးတို့လို အောင်မြင်တိုးတက်ချင်တဲ့ မိန်းကလေး တွေအတွက် အဲဒီလိုချစ်ခြင်းမျိုးဟာ ခလုတ် ကန်သင်းတစ်ခုပဲ။ မမ ပြောတာရင်းတယ်နော်။ မိန်းမဆိုတာ ဈေးတွက်တွက်တတ်ကြတယ်လို့ လူတွေက ပြောတယ်။ သူတို့ယောက်ျားတွေပဲ ပြောကြတာပါ။ အဲဒီတော့ အရပ်ဈေးတွက် တော့ မတွက်မိစေနဲ့ပေါ့ မွန်မြတ်ဦးရာ... ကိုမင်းနိုင်အောင်သာ ကြားရင်တော့ ရင်ကွဲမှာ

လောကနတ်စာပေ

သေချာ၏။

ရင်ထဲမှာ ဖြန်းခနဲဖြစ်သွားပေမယ့် အခုအချိန် အခါမျိုးမှာ အရမ်းအတိုက်အခံကြီး လုပ်လိုက်ရင် မျက် နှာပျက်စရာတွေ ဖြစ်မည်။

သူမကိုလည်း အရပ်ဈေးတွက် တွက်တတ်သူ၊ သာမန်မိန်းမတစ်ယောက်မျိုးဟု နီနီခိုင်ဝေ ထင်သွားပေ လိမ့်မည်။ သူမ တစ်ခုခုပြန်ပြောမှာကို မိမိမော်ကလည်း စိုးရိမ်နေ၏။

စကားတွေ အစွန်းမထွက်စေဖို့ အခြေအနေက ပင် သူ့အလိုလို စစ်ပြေငြိမ်းစေတော့၏။

‘ဪ... နီနီက ကလေးတွေနဲ့ ဒီမှာစကား ပြောနေတာကိုး’

‘ဟာ... ကိုပြေဇော်ပါလား။ လာမယ်ဆိုလည်း ဖုန်းလေးဘာလေး ကြိုဆက်တာမဟုတ်ဘူး။ သူ အလုပ်မအားဘူးထင်လို့ နီနီတောင်မှ ဖုန်းလမ်း မဆက်ဘဲ သူတို့လေးတွေနဲ့ စကားကောင်းနေ လိုက်တာလေ’

ဂျပန်မှာ ဒီဇိုင်နာအဖြစ် အလုပ်လုပ်နေသောသူ

လောကနတ်စာပေ

ကိုပြောစော်ဆိုသောသူကတော့ ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့နှင့် အသက်တူအရွယ်တူလောက်ပဲ ဖြစ်မည်ထင်၏။ ဒါပေမဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်ထက်တော့ ကိုပြောစော်က ပါဝါတွေများ နေလေ၏။

‘ကိုပြောစော်ကြီး မီးမီးကို သေချာကြည့်ပါဦး။ မိမိမော်ဆိုတဲ့ မီးမီးလေ။ မှတ်မိရဲ့လား’

‘ဝင်လာတုန်းကတော့ မမှတ်မိဘူး၊ အခုတော့ မှတ်မိပြီ မီးမီး၊ ဒါနဲ့ မီးမီးက ဂျပန်ကိုလာ တော့မလို့ဆို’

နီနီခိုင်ဝေ၏ မော်ဒယ်(လ်)အေဂျင်စီမှာ မိမိမော် ကိုတွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ကိုပြောစော် အံ့ဩသွားပုံရ၏။

‘ဟုတ်တယ် ကိုပြောစော်၊ ရှေ့အပတ်ထဲမှာ သွား မှာ၊ ဒယ်ဒီတို့ကတောင် ကိုပြောစော် ရန်ကုန် ပြန်ရောက်နေတယ်။ အသက်သွယ်လုပ်ပြီးအတူ တူလာခဲ့ဖို့ ပြောသေးတယ်။ ဒုက္ခမပေးချင်တာ နဲ့ ဒီတိုင်းနေလိုက်တာ’

‘ဒါဆို လေယာဉ်တစ်စီးတည်း စီးရအောင်လို့ စီစဉ်လိုက်မယ် မီးမီး၊ တော်ကြာ ဒယ်ဒီတို့က လူချင်းတွေ့ရဲ့သားနဲ့၊ ခေါ်မလာရကောင်းလား ဆိုပြီး ပြောနေဦးမယ်။ မီးမီးတို့ရဲ့ ဒယ်ဒီကြောင့်

ပဲ ဂျပန်ရောက်သွားဖြစ်ပြီး အလုပ်ဝင် လုပ်ဖြစ် တာလေ နီနီ...

‘ကိုပြောစော်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဒါက မီးမီးရဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း မွန်မြတ်ဦးတဲ့။ မမနီနီခိုင်ဝေကြောင့်ပဲ မကြာခင် ဖူးပွင့်လာတော့ မယ်။ အနုပညာဌေးကြယ်ပွင့်ပဲ။ တော်ကြာ ဒီ မှာတွေ့လို့ မော်ဒယ်(လ်)လုပ်မလို့လားဆိုပြီး အထင်ကြီးမှာစိုးလို့ ပြောရတာ။ မွန်မြတ်ဦးကို ဖြစ်စေချင်လွန်းလို့ အနားမှာ အဖော်လုပ်ပေးနေ တာ’

သူမတို့စကားတွေ စကားပြောနေကြစဉ်မှာပင် ကိုမင်းနိုင်အောင် အပြင်မှပြန်ရောက်လာ၏။

သူမတို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းခုံမှာပင် ထိုင်နေရှာ၏။

နီနီခိုင်ဝေကလည်း အဖက်လုပ်ပြီး ဧည့်သည်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးဖို့ စိတ်ကူးမရှိပေ။

နီနီခိုင်ဝေကတော့ ကိုပြောစော်နှင့် အတူတူတွဲပြီး ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဖြင့် အပြင်ထွက်သွားလေတော့၏။

၉။

မနေ့က ကိုပြေဇော် ရောက်လာသည်။ ဒီနေ့ အစောပိုင်းကလေးပဲ နီနီခိုင်ဝေ ခဏရောက်လာပြီး တစ်နေကုန် ပျောက်နေ၏။

ကိုပြေဇော်နှင့် လျှောက်လည်ကြတာပဲနေမှာဟု အားလုံးက နားလည်လိုက်ကြ၏။

နေကုန်အောင် မစောင့်တော့ဘဲ အိမ်ပြန်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြ၏။

‘ဒီနေ့ မိမိမော်ကို မတွေ့ပါလား’

‘ရှေ့အပတ်ထဲ ဂျပန်သွားဖို့အတွက် သူ အလုပ်ရှုပ်နေတာ။ ဒီနေ့ မလာနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်အစီအစဉ်နဲ့ ကိုယ်ပြန်ရမှာ။ ကားရော လူပါ ရောက်လာမှာမဟုတ်ဘူး ကိုမင်းနိုင်အောင်’

‘ဒါဆို အတူတူပြန်ကြတာပေါ့’

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

အိမ်ပြန်ရောက်ရင်လည်း မိမိမော်က မိုးချုပ်မှာဆိုတော့ သူမ တစ်ယောက်တည်း နေရမှာသေချာသည်။

‘ဒီကနေ့ အပြန် မေမေတို့ဆီ သွားမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ။ မေမေတို့ဆီ မပြန်ဖြစ်တာ ရက်တော်တော်ကြာသွားပြီလေ...’

‘ဒါလည်း ကောင်းတာပဲ၊ ဒေါ်လေးတို့နဲ့ မတွေ့ရတာကြာပြီ။ ဇော်မင်းဦးနဲ့သာ အပြင်မှာ တွေ့ဖြစ်ကြတာ’

‘လမ်းမှာ အအေးသောက်ရင်း တစ်ဆိုင်ဆိုင် ထိုင်ကြရင်ကောင်းမလား ကိုမင်းနိုင်အောင်’

‘ညီမလေး သဘောပဲလေ၊ ကိုယ်လည်း အားနေတာပဲ၊ ဒေါ်လေးတို့ဆီမှာ ညစာစားပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်မှာလေ၊ မိမိမော်တို့ အိမ်ကို ပြန်သွားဦးမှာလား’

‘ဒီညတော့ မေမေတို့ဆီမှာပဲ အိပ်မလားလို့၊ မိမိမော်ကအပြန် မိုးချုပ်မှာလေ’

လမ်းမပေါ်ရောက်တော့ မောင်းလာသော အငှားကားတစ်စီးကို လှမ်းတားလိုက်၏။ သူမတို့ ထိုင်နေကျ ဆိုင်နေရာကို ကိုမင်းနိုင်အောင်က လမ်းညွှန်လိုက်သည်။

‘ကိုပြေဇော်ဆိုတဲ့လူက မမနီနီခိုင်ဝေရဲ့ချစ်သူ’

လောကနတ်စာပေ

ဆိုတာ ဟုတ်လား၊ ကိုမင်းနိုင်အောင်
 သိသိကြီးနှင့် တမင်မေးလိုက်သည်။
 ‘ဟုတ်တယ် ညီမလေး၊ လက်ထပ်ဖြစ်ကြဖို့
 အထိ သဘောတူပြီးသားလေ’
 သံယောဇဉ်ကုန် မကုန် မျက်နှာကို အသေအချာ
 အကဲခတ်လိုက်မိသည်။
 ‘မမကိုကြည့်ပြီး ကိုမင်းနိုင်အောင် မနှမြောဘူး
 လားဟင်၊ နှစ်ရှည်လများ မမအနားမှာ နေခဲ့တာ
 တွေအတွက်ရော နောင်တရမနေဘူးလား’
 ‘အခုချိန်မှာပြောရင် ကိုယ် မရလိုက်လို့ ဒီစကား
 မျိုးပြောတာလို့ထင်မှာပဲ၊ ကျင့်သားရခဲ့တာ ကြာ
 ခဲ့ပြီပဲ၊ သိပ်တော့ ထွေထွေထူးထူးမဖြစ်ပါဘူး’
 သေချာရဲ့လားဆိုသော အကြည့်ဖြင့် ထပ်ကြည့်
 လိုက်သည်။
 အကြည့်ချင်းအဆုံမှာ ကိုမင်းနိုင်အောင် ခပ်ယဲ့
 ယဲ့ပြုံးလေ၏။

‘ဒီက လူတွေတော်တော်များများက ကိုမင်းနိုင်
 အောင်တို့ နောက်ကြောင်းကို သိကြတဲ့သူ ခပ်
 လောကနတ်စာပေ

ရှားရှားပဲ၊ အကြောင်းသိထားတဲ့ ညီမလေးကျ
 တော့ မမ ဆက်ဆံပြောဆိုတာတွေကိုကြည့်ပြီး
 ကြားထဲက အခံခက်ရတယ်’
 ‘ကိုယ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းချင်ပါဘူး ညီမလေး၊
 ချစ်ခြင်းတွေကို မရခဲ့ပေမယ့် သူ့အကူအညီ သူ
 သံယောဇဉ်တွေနဲ့တော့ ဒီနေ့အထိ မကင်းလွတ်
 နိုင်သေးဘူး’
 ‘ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ သူနဲ့
 ကိုယ်နဲ့က သံယောဇဉ်ပဲရှိကြတာ၊ လုပ်ငန်းအရ
 ဆက်ဆံနေရတာပဲ၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်နိုင်နေမှ
 တော့ ဒါတွေကို ဘယ်တွေးဖြစ်တော့မလဲ’
 တကယ်ပြောချင်တာက ဒီအကြောင်းတွေတော့
 မဟုတ်။ သူမနှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့၏ အကြောင်းတွေ
 သာဖြစ်၏။
 သူမ စ၊ မပြောရင်လည်း ကိုမင်းနိုင်အောင်က
 ဒီအတိုင်းပဲနေသွားမှာ သေချာ၏။ မိမိမော်ကို သူမနှင့်
 ပတ်သက်ပြီး ရင်ဖွင့်ပြခဲ့တာ ဟုတ်ရော ဟုတ်ပါ့မလား
 ဟု သံသယမကင်းပြန်။

‘ကိုယ်နဲ့ မိမိမော်နဲ့တောင် မကြာသေးခင် ရက်
 တွေတုန်းက စကားအေးအေးဆေးဆေး ပြော
 လောကနတ်စာပေ

ဖြစ်ကြသေးတယ်’

သူမ သိနေပြီဟုယူဆပြီး ပြောတာလား၊ သူမ မသိသေးဘူးဟု သိအောင်ပြောဖို့ ကြိုးစားတာလားဆို တာ ကွဲပြားအောင် တွေးမရပေ။

‘ဘာတွေပြောကြတာလဲ၊ ညီမလေးအကြောင်း ရောပါရဲ့လား ကိုမင်းနိုင်အောင်’

မသိသလိုလို မာယာများပြလိုက်သည်။

‘ဒီပြင် အကြောင်းတွေ မပါပါဘူး၊ ညီမလေး အကြောင်းပဲ ပြောဖြစ်တာပါ’

မိမိမော်ကသာ စကားတွေဖြင့် သွေးထိုးလှုံ့ဆော် ခဲ့သည်မသိပေ။ ကိုမင်းနိုင်အောင်တစ်ယောက် အရင်က တော့ ရဲရဲတင်းတင်း ဖြစ်နေ၏။

‘ဟုတ်လား’

သိပြီးသားအကြောင်းတွေဖြစ်နေပေမယ့် အကုန် သိပြီးပြီဟု ပြောဖို့ခက်သည်။

‘ညီမလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နှုတ်ကစောင့်စည်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အချက်နှစ်ချက်ရှိပါတယ်’

ရဲတင်းလာခဲ့ပြီးမှ စကားတွေကို ဆက်မပြောဘဲ ကိုမင်းနိုင်အောင် ရပ်ထားလိုက်၏။ လည်ချောင်းထဲမှာ ပင် စကားလုံးတွေက တစ်ဆိုကုန်ပြီလားမသိ။

ကမန်းကတမ်း ရေတစ်ခွက်သောက်လိုက်သေး ၏။ အလိုက်တသိပင် ဆက်ပြောဖြစ်အောင် လမ်းဖွင့်ပေး မိသည်။

‘ဘယ်လို အချက်တွေများလဲ ကိုမင်းနိုင်အောင်’

‘ပထမဆုံးအချက်က ညီမလေးဟာ ကိုယ့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းရဲ့ ညီမအရင်းဖြစ်နေတာရယ်။ ပြီး

တော့ ကိုယ့်နဲ့ နိနီခိုင်ဝေတို့ရဲ့ နောက်ကြောင်းကို ညီမလေး သိနေတာပဲဆိုတဲ့ အချက်ပဲ’

‘အဲဒါတွေက...’

သူမ စကားဝင်မထောက်ဘဲ ဒီတိုင်းလွှတ်ပေး ထားရင်း၊ ဟိုရောက်ဒီရောက် ဖြစ်ကုန်မှာ သေချာ၏။

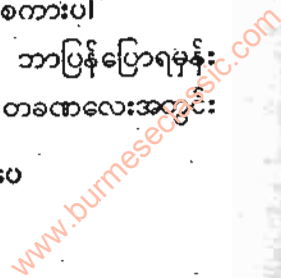
‘အဲဒီ အချက်နှစ်ချက်ကြောင့်ပဲ ညီမလေးငြိုငြင် မှာစိုးလို့ ဒီနေ့အထိ ဖွင့်မပြောဘဲနေလာခဲ့တာပဲ’

‘ရည်းစားကားဆိုတာက အဓိပ္ပာယ်ပေါ့လွန်း တယ်။ ကိုယ်ပြောချင်တာက ညီမလေးကို ချစ်

နေတယ်ဆိုတဲ့စကား၊ မြတ်နိုးတဲ့စိတ်နဲ့ နှစ် ယောက်ပိုရင်းနီးစေတဲ့ စကားပါ။ သံသရာ

အထိ တွယ်ငြိစေချင်တဲ့ စကားပါ’

တကယ်ကြားရပြန်တော့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိလောက်အောင် ဖြစ်သွားရ၏။ တခဏလေးအတွင်း

မှာ ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ကြားရလိမ့်မည်ဟု ထင်မထားခဲ့ပေ။

‘သံယောဇဉ်နဲ့နေခဲ့ကြတဲ့ ကာလတွေကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူးဆိုရင်တော့ ကိုယ်ဖွင့်ပြောရကျိုးနပ်မှာပါ။ တကယ်လို့များ ညီမလေး ငြိုငြင်ရင်တော့ ဒီစကားပြောမိတဲ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် တစ်သက်လုံး ခွင့်လွှတ်လို့ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး’ ပြောပါ။ ရင်ထဲရှိတာတွေကို အားမနာစတမ်း ပြောပြလိုက်ပါလေ။

‘ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို ညီမလေး သံယောဇဉ်ရှိတယ်။ မမနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ခဲ့ပျက်ခဲ့တာတွေ အခုဖြစ်နေတာတွေကို မြင်နေတွေ့နေပြီးတော့ ကရုဏာဖြစ်ခဲ့တယ်။ အချစ်ဆိုတာ ညီမလေးတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘယ်အချိန်ကစပြီး ဖြစ်စေခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ ညီမလေးလည်း ပြောမပြတတ်ဘူး’
‘မွန်မြတ်ဦး’

ခေါ်သံကြားပေမယ့် ကိုမင်းနိုင်အောင်မျက်နှာကို မော်မကြည့်ရဲ။ သူ ဝမ်းသာသွားပြီး ရွှင်ပျနေပုံကို မြင်ချင်ပေမယ့် သတ္တိနည်းခဲ့သည်ပဲ။

‘ချစ်တယ်လို့ပြောလိုက်တဲ့ စကားထက် အဆပေါင်းများစွာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့စကားပါပဲ’
‘ချစ်တယ်လို့ မပြောရသေးပါဘူးနော်’
‘ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုပြောတာထက်ပိုပြီး အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံနေတယ်လေ။ ကိုယ့်မျက်နှာကို မော်ကြည့်ပါဦး’
နှုတ်ဖြင့်လည်း ခိုင်းစေသလို မေးဖျားလေးကိုလည်း ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပြုမူ၏။

‘မကြည့်ချင်ပါဘူး၊ ညီမလေးကို အိမ်ရောက်အောင်ပြန်ပို့ပေး’
‘ပို့ပေးမှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ရင်ထဲမှာတော့ ညီမလေး ထာဝရရှိသွားခဲ့ပြီနော်’
‘မသိဘူး’

ဒီအချိန်မှာ နှုတ်မှထွက်ဖြစ်သော သူမ စကားအားလုံးတို့သည် ဆန်ကျင်ဘက်တွေ ဖြစ်နေမှာသေချာ၏။ အမှတ်တမဲ့ တုံ့ပြန်ဖြစ်သော အငြင်းစကားလုံးများသည် ဝန်ခံခြင်း၊ နားလည်ခြင်း၏ နိမိတ်ပုံတွေဟု ထင်မှတ်နိုင်စွမ်း ရှိလိမ့်မှာပါလေ။

× × ×

စာပိုဒ် ၅၈

၁။

‘ဒီစာအိတ်ထဲက ဘာလဲ မင်းနိုင်အောင်၊ နင်
ငါ့ကိုပေးတာလား’

စတွေ့ကတည်းက မင်းနိုင်အောင် အမှုအရာတွေ
ပျက်နေ၏။ စကားပြောတာတွေကလည်း တောင်တောင်
မြောက်မြောက်တွေ ဖြစ်နေသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဘာလဲ ရည်းစားစာလား။ ဘယ်သူက မြှောက်
ပေးလို့ လာပေးရတာလဲ၊ ဘယ်သူပေးခိုင်း
တာလဲ’

မင်းနိုင်အောင်ကို စသိခဲ့တာ တက္ကသိုလ်ရောက်
မှတော့မဟုတ်။ ရှစ်တန်းကျောင်းသားကတည်းကဖြစ်၏။

ယောက်ျားလေး အပေါင်းအသင်း ရှိသင့်သ
လောက် ရှိခဲ့သော်လည်း သူမ ထားရာနေ၊ စေရာခိုင်း

လောကနတ်စာပေ

သမျှ နေတတ်ခဲ့သော မင်းနိုင်အောင်ကိုတော့ သံယောဇဉ် ဖြစ်ခဲ့မိသည်။

‘ဘယ်သူမှ ပေးခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ နိနီခိုင်ဝေ၊ ငါ့သဘော ငါ့စိတ်ကူးနဲ့ ငါ့ဖာသာ နင့်ကိုပေး တာ’

‘နင်က ငါ့ကို ရည်းစားစာပေးတာ ဟုတ်လား’
မင်းနိုင်အောင်ကိုကြည့်ရင်း ငိုအားထက် ရယ်

အားသန်ခဲ့ရသည်။ မင်းနိုင်အောင်စိတ်ထဲမှာ ဒီလိုအတွေး မျိုး ဖြစ်လာတာကို မတွေးတတ်ခဲ့။ သူမစိတ်ထဲမှာတော့ မင်းနိုင်အောင်ကို ဒီသဘောမျိုး မထားဖြစ်ခဲ့ပေ။

‘မှန်မှန်ပြောစမ်း မင်းနိုင်အောင်၊ နင်နဲ့ငါ ပေါင်း လာတာ ကြာပြီနော်၊ တစ်ယောက်ယောက်က မမြှောက်ပေးဘဲ နင် ဒီလိုစိတ်မျိုး မကူးဘူး။ မှန်းစမ်း၊ ငါ့နှာခေါင်းမှာ ချဉ်စုပ်စုပ်အနံ့ ရသလိုပဲ’

မနက်ခင်းကတည်းက တစ်ချိန်လုံးရှိနေပြီး နာရီ ပိုင်းသာသာလောက် ပျောက်သွားပြီးမှ မင်းနိုင်အောင် ပြန်ရောက်လာ၏။

‘အရက်နဲ့ပါလား၊ ကြည့်စမ်း... ကွမ်းလည်း စားထားသေးတယ်။ နင် မူပျက်နေတာ သေချာ

လောကနတ်စာပေ

တယ်။ နင့်ကို ဘယ်သူက အရက်တိုက်ပြီး မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပေးတာလဲ။ အဲဒီ ကောင်နဲ့ စာရင်းရှင်းရမယ်’
တကယ်ဆို မင်းနိုင်အောင်က ငယ်တော့တာ မဟုတ်။ ဒုတိယနှစ်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ။

‘မရှင်းပါနဲ့ဟာ၊ ငါ့စိတ်ရဲအောင်ဆိုပြီး နည်း နည်းသောက်ခဲ့တာပါ။ ငါ မမူးပါဘူး’

‘နင် အခုလို ကြိုတင် အစီအစဉ်ဆွဲတာ နင် တစ်ယောက်တည်း အကြံတော့ မဟုတ်ဘူး၊ နင့် အကြံပေးက ဘယ်သူလဲ၊ ဇော်မင်းဦးမဟုတ် လား’

မင်းနိုင်အောင်က ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက လူ အေးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ပန်းချီဆွဲတာ၊ ဓာတ်ပုံရိုက်တာ ဝါသနာပါပြီး အပေါင်းအသင်းနည်းတာလည်း အသိဆုံး ဖြစ်၏။ အထက်တန်းတုန်းက လည်ပင်းဖက်ပြီး ပေါင်း တဲ့သူမရှိ။ တက္ကသိုလ်ရောက်မှ ဇော်မင်းဦးနှင့် လုံးလား ထွေးလားနေ၏။

‘ဇော်မင်းဦးပါ၊ ပါတယ်ဆိုတာတော့ဟုတ်တယ်၊ ငါ့ကိုယ်ကိုင်ခံစားနေရလို့ ဒီကောင်က မကြည့်

လောကနတ်စာပေ

ရက်လို့ အကြံပေးတာပါ။ ငါ့ကိုယ်တိုင်က ဖြစ်နေတာပါ။

‘နင်ကိုယ်တိုင်ကဖြစ်တာ၊ နင်ကိုယ်တိုင်က ခံစားရတာ ဟုတ်လား၊ ငါ့အနားမှာ ငါနဲ့ပေါင်းသင်းနေပြီး ဒီလို မရိုးမသားအကြံတွေ ဘယ်တုန်းကတည်းက နင်ဖြစ်ခဲ့တာလဲ မင်းနိုင်အောင်’

စာအိတ်ကတော့ သူမ လက်ထဲမှာပင် ရှိသေး၏။ စာထဲမှာ ဘယ်လိုဘာတွေ ရေးထားသည်တော့ မပြောတတ်ပေ။

မင်းနိုင်အောင်ကို တစ်ခုချင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းမိ၏။

‘နင်နဲ့ စတွေ့တဲ့အချိန်ကတည်းက ဆိုပါတော့ဟာ’

မူးယစ်စေသော သေရည်သေရက်ကြောင့်တော့ မဖြစ်တန်ရာ။

‘ဒါဆိုရင်တော့ ငါ လူကဲခတ်မှားတာပဲ။ နင် ဒီလိုလုပ်တာ ငါ့ရဲ့ခင်မင်မှု၊ အလေးပေးမှုကို စော်ကားတာပဲ၊ နင့်နေရာမှာ တခြားယောက်ျား တစ်ယောက်ယောက်ဆိုရင်တော့ ဒီထက်မက

ပိုးစိုးပက်စက်ပြောပြီး ငါ လက်ပါ၊ ပါမိတာ သေချာတယ်’

‘အခုလည်း နင်ကြိုက်သလို လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဘာမှမပြောဘဲ နှစ်ရှည်လများ ဒီအတိုင်းကြီးနေရတာထက်စာရင် တစ်ခုခုတော့ ငါ သက်သာရာရသွားမှာပါ’

သူမနေရာမှာ ဒီပြင် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ယောက်ဆိုရင်တော့ အခြေအနေက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်၏။

မင်းနိုင်အောင်၏ ဒိုင်ယာလော့ကတော့ ကြွေကျသွားလောက်၏။

‘ဒီလိုဖြစ်လာရင် ဒီစကားတွေပြောဖို့ တော်တော် လေ့ကျင့်ထားပုံရတယ် ဟုတ်လား၊ အေး... ငါက နင်ကို လုံးဝအထင်မကြီးတော့ ဘယ်လိုမှ မနေဘူး။ ငါ့စိတ်ဓာတ်ကို နင်မသိလို့ ဒီလို အကဲစမ်းတာလား။ နင် ရူးနေသလား မင်းနိုင်အောင်...’

‘နင်အတွက်နဲ့ ငါ့ရူးနေတာတော့ သေချာတယ်၊ ငါပေးတဲ့စာကို နင် ဖတ်ကြည့်ပါ။ နင် ဖတ်သင့်ပါတယ်’

မင်းနိုင်အောင်ကတော့ တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် ကဲလာ၏။

‘နင်ရေးတာ ဟုတ်မဟုတ် ငါဖတ်ကြည့်တာနဲ့ သိတယ် မင်းနိုင်အောင်၊ ငါ ဖတ်ပေးမယ်’ မင်းနိုင်အောင်ကို သင်ခန်းစာပေးမှဖြစ်တော့ မည်ဟု နားလည်လိုက်၏။ တဖွဲ့တဖွဲ့ရေးထားမည်ဖြစ် သော ရည်းစားစာကို အသံထွက်ပြီး ခပ်ကျယ်ကျယ်လေး ဖတ်ပြလိုက်သည်။

‘နီနီခိုင်ဝေ... တဲ့။’ ငါ့ရင်ထဲမှာ နင်နဲ့ပတ်သက် ပြီး အမှတ်တရတွေ စုဆောင်းထားတာ များခဲ့ ပါပြီ’ ဆိုပါလား။ ဘာတဲ့... ‘သံယောဇဉ်ဆို တာ မိုးကောင်းကင်ဖြစ်တယ်’ ဆိုရင် နင်ဟာ ငါ့ကို အစဉ်အုပ်မိုးထားတဲ့သူ’ ‘တော်ပါတော့ နီနီခိုင်ဝေရယ်၊ နင် အဲဒီလောက် တော့ ငါ့ကို ပျက်ရယ်မပြုပါနဲ့ဟာ’ ‘နင်ဖတ်ဆိုလို့လည်း ဖတ်ပြရသေးတယ်လေ’ ‘မဟုတ်သေးဘူး နီနီခိုင်ဝေ’

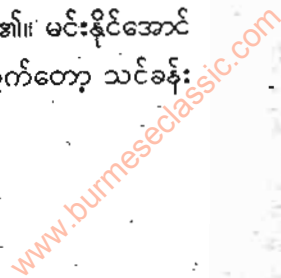
မင်းနိုင်အောင်တစ်ယောက်တော့ သင်ခန်းစာ ပေးမှုကြောင့် မျက်နှာကြီးရဲတက်နေ၏။ ဖိလင်တွေလည်း အရမ်းအောက်မှာ သေချာ၏။

‘မဟုတ်တာက နင်ပဲ မင်းနိုင်အောင်။ ဇာတ် လမ်းစတာလည်း နင်ပဲ။ နင့်ဘက်က ဒီလိုစိတ် ကူးမိလည်း ငါ့အကြောင်းကို နင် သိနေတာပဲ။ နင် မှတ်ထားဦး... ငါမှ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ် မိန်းမ၊ မဆို သူ အထင်ကြီးလောက်စရာမရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့မှ ရင်ခုန် မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာပဲ...’

‘ငါ့ကို အထင်မကြီးပေမယ့် ငါ့သံယောဇဉ်၊ ငါ့အချစ်ကိုတော့ သေးသိမ်အောင် ပြက် ရယ်မပြုပါနဲ့’

‘လူကို အထင်မကြီးဘူးဆိုမှတော့ အဲဒီအချစ် တွေ၊ သံယောဇဉ်တွေက ဘာများ အသုံးဝင် တော့မှာလဲ မင်းနိုင်အောင်ရာ။ နင် ဒီလို စိတ် ကူးယဉ်ရမယ့် မိန်းကလေးဟာ ငါမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကို နင် သိကိုသိနေရမယ်’

အမြဲတမ်း အနားမှာနေပြီး သူမ စေခိုင်းသမျှ လုပ်တတ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်။ ယောက်ျားတို့ ၏ အတ္တဇာတိတွေကို မေ့လျော့သွားခဲ့၏။ မင်းနိုင်အောင် ဒီလိုလုပ်ပြလိုက်တာလည်း သူမအတွက်တော့ သင်ခန်း စာတစ်ခုပါပဲ...။

‘ငါလေ ဒီထက်မကတဲ့စကားတွေ ပြောပြဖို့ ရင်ထဲမှာရှိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေကို မပြော ပြရဘဲနဲ့ အားလုံးဟာ သဲထဲရေသွန်သလို ပျက် စီးသွားပြီဟာ’

‘နင် လွမ်းပြတဲ့ စကားလုံးတိုင်းဟာ ငါ့အတွက် တော့ ပျက်လုံးတွေချည်းပဲ မင်းနိုင်အောင်၊ နင့် ကိုယ်နင်ကြည့်ဦး၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို စကား ပြောဖို့ သတ္တိနည်းပြီး အရက်သောက်လာရ တယ်လို့၊ ဘဝတစ်ခုကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုရမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အမှုအကျင့်ဟာ ဒါတွေမဟုတ်ဘူး။ နင်ကိုယ်တိုင်က လွဲနေတော့ နင့်အချစ်၊ နင့်မေတ္တာကို ဘယ်မိန်းမက ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ စိတ်ချပြီး ကိုးကွယ်တော့မှာလဲ’

‘နင် ငါ့ကို ဆုံးမနေတာလား နီနီခိုင်ဝေ၊ နင့် ကိုချစ်မိတဲ့ ငါ့ကို ဒီလိုပဲ လက်တုံ့ပြန်တာလား’

‘ငါ့မှာ သံယောဇဉ်သာ မရှိဘူးဆိုရင် ဒီလောက် ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေ ပြောပြနေတော့မှာ မဟုတ် ဘူး။ ဒီကိစ္စတစ်ခုတည်းနဲ့ နင့်ကို ဆုံးမရတာ မဟုတ်ဘူး။ အမြဲတမ်း နင် လုပ်ပုံကိုပုံတွေ၊ တွေးပုံခေါ်ပုံတွေက ခပ်တုံးတုံးဖြစ်နေလို့ ငါ

ဆုံးမခဲ့တာ နင်မေ့သွားပြီလား’

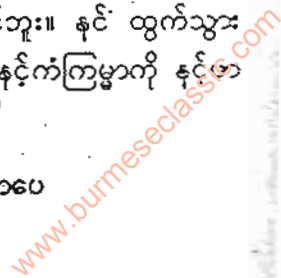
မင်းနိုင်အောင်မှာ ရုပ်ရည်မရှိတာတော့ မဟုတ်။

မိန်းကလေးတွေ မက်လောက်သော ရုပ်ရည်ရှိပေမယ့် အပြုအမူ အတွေးအခေါ်က ရိုးစင်းလွန်း၏။

အရည်အသွေးကောင်းများ ရှိနေသော်လည်း အသုံးမချတတ်သလို၊ တစ်ကိုယ်ရည် စိတ်ချမ်းသာမှု အတွက် ခပ်အေးအေးနေချင်သော စရိုက်မျိုးဖြစ်နေ၏။

‘နင့်အတွက်တော့ ငါဟာ မှားကောင်းမှားနေ လိမ့်မယ် နီနီခိုင်ဝေ၊ ဒါပေမဲ့ နင့်ကိုချစ်တာ ဘယ်တော့မှ မှားတယ်လို့ ငါ မယူဆဘူးသိ လား...’

‘အေး... ဒါကတော့နှင့်အပိုင်းပဲ မင်းနိုင်အောင်၊ ငါကလည်း နင့်ကို ပြောလိုက်ဦးမယ်။ နင့်စိတ် ထဲမှာ ငါ့ကို ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်တာကလွဲ ပြီး ကျန်တာတွေ စွန်းထင်းနေသမျှ ငါ့ဆီကို ဘယ်တော့မှ နင် မလာနဲ့။ အဲဒီအချစ်တွေ ပေ ကျန်စွန်းထင်းနေတဲ့ နင့်စိတ်ကိုရော၊ နင့်ကိုယ်ကို ပါ ငါ မပတ်သက်ချင်ဘူး။ နင် ထွက်သွား တော့ မင်းနိုင်အောင်၊ နင့်ကံကြမ္မာကို နင့်မှာ သာနင် ဖန်တီးခဲ့တာပဲ’

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

စိတ်ထဲမှာမကောင်းပေမယ့် ဒီပြဿနာကို ဒီလို
ကိုိုင်တွယ်မှ ဖြစ်မည်။ ရောဂါမရင့်မီမှာပင် မင်းနိုင်အောင်
စိတ်ကို ဇာတ်ကြမ်းတိုက်ပြီး ကုသမှ တော်ရုံကျတော့
မည်ပဲ။ မင်းနိုင်အောင်ကတော့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး
တဖြည်းဖြည်းချင်း ထွက်ခွာသွားခဲ့လေ၏။

✘ ✘ ✘

၂။

‘ဒါဆိုရင်တော့ ဒီကမ္ဘာမှာ ကံအကောင်းဆုံး
ယောက်ျားတစ်ယောက်လို့ ဂုဏ်ယူရမှာပေါ့နော်
နီနီ...’

ကိုပြောစော်က သူမ၏ ‘မောင်’ဖြစ်လာခဲ့သည်
မှာ သိပ်တော့ မထူးဆန်းပေ။ မောင့်အသိုင်းအဝိုင်း၊
မောင့်စိတ်ဓာတ်နှင့် မောင့်အမူအကျင့်များက သူမ
သဘောကျအားကိုးချင်စရာဖြစ်သလို၊ အထင်လည်း ကြီး
မသသောကြောင့်ဖြစ်၏။

‘ဂုဏ်ယူပေါ့ မောင်၊ နီနီနဲ့ပတ်သက်တဲ့ မှတ်မှတ်
ရရ ယောက်ျားတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပါ
ဆိုလို့ ပြောပြရတာ။ မောင့်မှာရော နီနီနဲ့မတွေ့
ခင်တုန်းက ရင်ခုန်စရာ ကောင်မလေးတွေရှိခဲ့
ဖူးသေးလား’

သူမနှင့်မောင်တို့ အေးအေးဆေးဆေး တွေ့ခိုက် မှာပင် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေကို အပြန်အလှန်ပြော ဖြစ်ကြ၏။ မောင်က သူမ နောက်ကြောင်းကိုသိလို၍ မကွယ်ဝှက်စတမ်း ပြောခိုင်းသည်။

ပြောစရာယောက်ျားအကြောင်းဆို၍ မင်းနိုင် အောင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိခဲ့၏။

‘မောင်လည်း အမှန်အတိုင်းပြောမယ်နော်’

‘ပြောပါ မောင်ရဲ့၊ မကွယ်ဝှက်စတမ်းပေါ့။ ပြီး

ခွဲတာတွေကို သိထားရတော့ စိတ်လုံတာပေါ့။

မောင်ပြောပြလို့ သိရတာထက် တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်

လာတဲ့အခါ တစ်စုံတစ်ယောက်ပြောမှ သိရတာ

မတူဘူးလေ’

မောင်ရုပ်ရည်၊ မောင်အဆင့်အတန်းနှင့် ငြိတွယ်

ခဲ့ဖူး၊ ရင်ခုန်ခဲ့ဖူးမှာတော့ သေချာ၏။

‘ငယ်ငယ်တုန်းက တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဆယ်

တန်းအောင်စမှာ ဖြစ်ခဲ့ကြတာ။ သူငယ်ချင်းတွေ

အောင်သွယ်ကောင်းတာရော၊ ကိုယ်တိုင်က ရင်

ခုန်မိတာရောပါတာပေါ့ နီနီ။ အဲဒီတစ်ယောက်

နာမည်က ပန်းအိချိုတဲ့။ သိပ်တော့ မကြာလိုက်

ဘူး။ တက္ကသိုလ်တက်ဖြစ်တော့ ဘယ်ကနေ

ဘယ်လိုပြတ်သွားသလဲ မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီ တစ်ယောက် ဆယ်တန်းကျကျန်ခဲ့လို့ အနေဝေး တာလည်း ပါမယ်ထင်တာပဲ’

မောင်လေသံကတော့ အခုအချိန်ကျမှ ခွာပြုရ ခြင်းကို သတိရပြီး ကောက်ချက်ချပုံပေါ်နေ၏။

‘ဒီတစ်ယောက်နဲ့တင် ပြီးသွားရောလား မောင်၊ မောင်စတိုင်(လ်)က တစ်ယောက်တည်း မက လောက်ပါဘူး’

နောက်သလို၊ ပြောင်သလိုမျိုး မောင့်ဆီကစကား ထွက်လာအောင် ဆွပေးလိုက်မိ၏။ အတိတ်ကအကြောင်း ကို ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ မောင်ပြောပြ၏။

‘နောက်တစ်ယောက်ပဲ ကျန်တော့တာပါ နီနီ။

တက္ကသိုလ်မှာ တွေ့ဖြစ်ကြတာ။ အဲဒီအချိန်တုန်း

က ပျော်ပျော်ပါးပါးနေခဲ့တဲ့ အချိန်လေ။ ဘဝရှေ့

ရေးအတွက် အကြောင့်ကျမဲ့စွာ နေခဲ့တယ်ပေါ့။

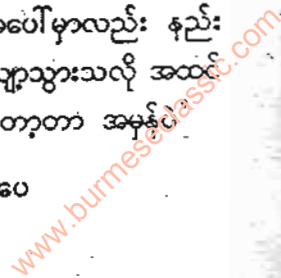
ဒီတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ မောင် နည်းနည်းခံ

လိုက်ရသလိုပဲ။ နှလုံးသားကို တည့်တည့်ထိ

သွားခဲ့တာ။ မိန်းမတွေအပေါ်မှာလည်း နည်း

နည်းတော့ ယုံကြည်မှုလျော့သွားသလို အထင်

ကြီးချင်စိတ်လည်း မရှိတော့တာ အမှန်ပဲ’

အတိတ်က အဖြစ်အပျက်သည် မောင့်အတွက် ကြေကွဲစရာကောင်းမည် ထင်၏။ လှည့်စားတတ်သော မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် မောင် ကံဆိုးစွာ တွေ့ခဲ့ရသည် လား။

‘ပြောပါဦး မောင်၊ တကယ့်ဖီလင်ဇာတ်လမ်း မျိုးလား၊ နီနီ စိတ်ဝင်စားတယ်’

‘ဒီတစ်ယောက်မှာမည်က ချယ်ရီတဲ့ နီနီ၊ ချယ် ရီပန်းလေးတွေလိုပဲ ချစ်စရာကောင်းတယ်။ လှ လည်းလှတယ်။ သူ့အကြောင်းကို အိမ်ကလူ တွေတောင်သိတယ်။ တမင် သိအောင်လည်း မောင်ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူခဲ့တာ။ သူ့ကို တစ်ဘဝ လုံးအတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့တယ်။ မောင့်ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ မောင်က စန်းပွင့်တဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ် ပေမယ့် မျက်နှာ မများတတ်တဲ့သူပါ။ လေးလ လောက်အကြာမှာတော့ သူ့ပကတိဇာတ်ရုပ်ကို မောင် သိလိုက်ရတာ။ မောင် သူ့ကို စပြီး စိတ်ဝင်စားကတည်းက သူ့မှာ ချစ်သူရှိနေခဲ့တာ။ ဒါကို သူက လျှို့ဝှက်ထားခဲ့တယ်။ မောင်က တရားဝင်ဖွင့်ပြောဖြစ်တာနဲ့ အရင်လူကို လုံးဝ အဆက်ဖြတ်လိုက်တာလေ။ အဲဒီအကြောင်းကို

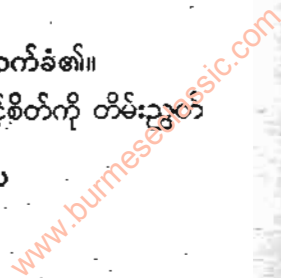
မောင်လည်းသိတယ်။ အိမ်ကလူတွေလည်း သိ သွားကြတယ်။ မောင်လေ ရှက်တာရော၊ ကြေ ကွဲတာရောပေါင်းပြီး မျက်နှာမပြရဲခဲ့ဘူး။ အဲဒီ နောက်ပိုင်း နီနီကို မတွေ့ခင်အထိပဲဆိုပါတော့။ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မောင် စိတ်မကူးမိတော့ ဘူး...’

မောင့်စကားတွေကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်ပြီးမှ...

‘ဒါဆိုရင်တော့ အဲဒီတစ်ယောက်ကို နီနီက ကျေးဇူးတင်ရမှာနော်’

‘ဘာဖြစ်လို့ နီနီက ကျေးဇူးတင်ရမှာတုန်း’

‘ဪ... မောင်ရယ်၊ ချယ်ရီကြောင့်သာ မောင့် နှလုံးသား အထိတ်တလန့် မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ချယ်ရီနဲ့ မြဲကောင်းမြဲနေမယ်။ ဒါမှမဟုတ် မောင့်အနားမှာ တစ်ယောက်ယောက်ရှိရင်လည်း ရှိမှာပေါ့။ အဲဒီလိုဆိုရင် မောင်နဲ့နီနီတို့ တွေ့ကြ ပေမယ့် တစ်ဘဝလုံးဆုံဖို့အတွက် ချစ်သူတွေ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူးလေ’ သူမပြောတာကို မောင် လက်ခံ၏။ သူမစကားတိုင်းသည် မောင့်စိတ်ကို တိမ်းညွှတ်

စေ့ရှောလားကွယ်။ သူမက လွမ်းမိုးထားနိုင်လို့သာ ရေခြားမြေခြားမှာ နေကြရပေမယ့် စိတ်ချင်းရင်းနှီးနေတာ ဖြစ်နိုင်သည်ပဲ။

‘ဟုတ်တယ်နော် နီနီ၊ မောင်အစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နီနီနဲ့ လူချင်းတွေ့ကောင်း တွေ့မယ်။ ရိုးရိုး တန်းတန်းပဲ မေးထူးခေါ်ပြောဆက်ဆံဖြစ်ရင် ဆက်ဆံဖြစ်မှာ။ အခုလိုတော့ တရင်းတနှီးဖြစ်ပြီး ချစ်သူတွေဘဝကိုတော့ ရောက်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး...’

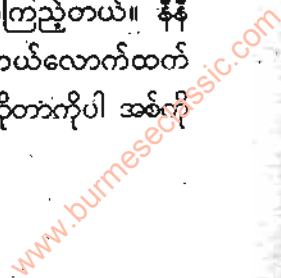
‘မောင်ကို စတော့ကတည်းက ဒီက ကြွေသွားခဲ့တာနော်။ ယောက်ျားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရင်မရန်ဇာတ်တဲ့ မိန်းမက မောင်ကိုမြင်တော့ ဘာဖြစ်သွားလဲ မပြောတတ်ဘူး။ အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်ချင်သွားတာ။ မောင်မှာ ပိုင်ရှင်ရှိနေရင် ဒုက္ခပါပဲလို့တောင် တွေးပြီး အိပ်ပျော်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ မမမေကို မေးကြည့်တော့မှ မောင်အကြောင်းကို သိပြီး စိတ်အေးခဲ့ရတာ’

‘မောင်နဲ့ နီနီတို့ အခုလို ဖူးစာဆုံဖြစ်တာက မောင်အစ်ကိုနဲ့ မမမေတို့ ပယောဂမကင်းဘူးနော်’

‘ဒါပေါ့မောင်၊ အဲဒီအချိန်မှာ မောင်က ဂျပန်မှာ ရောက်နေပြီးသား။ ရန်ကုန်ကို အလုပ်နဲ့ ပြန်လာတုန်းမှာ တွေ့ကြတာပဲ။ နီနီကလည်း နောက်ဆုံးနှစ်မှာပဲ ဗြူတီပါလာကိုဦးစီးပြီး ဖွင့်ထားတဲ့အချိန်။ မောင်ရဲ့အကူအညီ အကြံဉာဏ်တွေနဲ့ စင်္ကာပူမှာ ဒီပလိုမာသင်တန်းတွေ ဘာတွေတက်ဖြစ်ပြီး အခု အေဂျင်စီကို ဖွင့်ဖြစ်ခဲ့တာလေ။ မောင်နဲ့မတွေ့ဖြစ်ရင် ဗြူတီပါလာလောက်နဲ့ပဲ အခုချိန်ထိ နပန်းလုံးရင် လုံးနေရမှာ။ နီနီ အခုလိုအောင်မြင်နေတာ မောင်ကျေးဇူးမကင်းဘူး၊ အခုထိ မောင်အကူအညီ အကြံဉာဏ်တွေကို ယူနေရတာပဲမဟုတ်လား’

ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေ ပြောစဉ်ကပင် မောင်နှင့် ပတ်သက်ခဲ့တာတွေကို ကျေးဇူးသိတတ်ဆဲဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြလိုက်၏။

‘မောင်ကလည်း အစ်ကိုနဲ့ပတ်သက်ပြီး နီနီကို တွေ့တွေ့ချင်းမှာ စိတ်ဝင်စားသွားတာ။ အစ်ကိုကို အပူကပ်ပြီး စကားအစ်ကြည့်တယ်။ နီနီဘယ်လောက်တော်တယ်၊ ဘယ်လောက်ထက်ပြီးအရည်အချင်းတွေရှိတယ်ဆိုတာကိုပါ အစ်ကို

က ပြောတာလေ။ ဒါကြောင့်ပဲ နီနီဖြစ်ချင်တာ တွေအားလုံးကို မောင်က ဖြစ်လာအောင် လုပ် ပေးတာပေါ့။

‘နီနီထက် မောင်ကပိုထက်ပြီး ပိုတော်တာပါ နော်။ နီနီကတော့ ရှိတဲ့အရည်အချင်းလောက်နဲ့ ပဲ ဒီမှာ ဆရာကြီးလုပ်နိုင်နေတာ။ မောင်တို့လို တော့ ရေခြားမြေခြားမှာ ပွဲမတိုးနိုင်သေးပါ ဘူးနော်’

‘တကယ်တော့ အတူတူလောက်ပါပဲ။ ဟိုမှာ က ဒီမှာထက် ပိုပြီးကျယ်ပြန့်တာပဲရှိတယ်။ နီနီလိုတော့ ဆရာကြီးတစ်ဆူအဖြစ်နဲ့ နေနေရ တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ နီနီကတော့ မော်ဒယ်(လ်) အေဂျင်စီနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒီမှာ အစောဆုံးလုပ်နိုင် ပြီး ဆရာမကြီးဖြစ်နေတာပဲ’

‘အမယ်လေးနော်၊ မောင်တို့က ဟိုမှာ သိပ်ပင် ပန်းရတာမဟုတ်ဘူး။ နီနီကတော့ ဒီမှာ တစ် ယောက်တည်း တတ်သမျှ နားလည်သမျှနဲ့ အား စိုက်လုပ်ရတာ။ တစ်ခါတစ်ခါ အလုပ်တွေ ပီလာ၊ စိတ်မလွတ်လပ်ဖြစ်တာများပြီး ထွက် ပြေးချင်စိတ်တောင် ပေါက်တယ်သိလား’

လောကနတ်စာပေ

မောင်ကို စကားအရာဖြင့်သာ ပြောမိခြင်းဖြစ် ၏။ တကယ်တော့ ဒီလိုနေထိုင်ရခြင်းကို ခုံမင်မြတ်နိုး ၏။ အောင်မြင်သည်ထက် အောင်မြင်အောင်၊ ဆက်ခါ ဆက်ခါ ကြိုးစားနေဦးမှာဖြစ်၏။

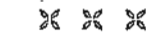
‘အလုပ်ကိစ္စတွေဆီ ရောက်သွားတာနဲ့ တွေး ထားတာလေးတောင် မေ့မေ့လျော့လျော့ ဖြစ် သွားတော့မလို့’

‘မောင်က ဘာမေးချင်သေးလို့လဲ’

‘ဘာဟုတ်ရမှာလဲ နီနီ၊ မင်းနိုင်အောင်အကြောင်း လေ။ နီနီပြောတာက ပြီးမှမပြီးသေးဘဲ၊ မောင် ဘက်က ဖြစ်ရပ်တွေကို အကုန်ပြောပြပြီးပြီနော်။ ဘာလဲ နီနီ၊ နီနီ အဲဒီလို အပြတ်မြောလိုက်တာ နဲ့ ဇာတ်လမ်းက တစ်ခါတည်းပြီးသွားရောလား’ မောင်က မင်းနိုင်အောင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ် ဝင်စားနေပုံရ၏။

မောင်ဘက်က အားလုံးကို မခြင်းမချန်ပြောပြ ခဲ့ပြီးမှတော့ သူမကလည်း စကားချန်လို့မဖြစ်ပေ။

မင်းနိုင်အောင်နှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်ခဲ့သမျှ တွေကို တစ်ခုချန် ပြောပြမိပြန်၏။

လောကနတ်စာပေ

၃။

‘နင့်ဆီကို မင်းနိုင်အောင် ရောက်မလာတာ ရက်
တော်တော်ကြာသွားသလိုပဲ။ နင့်ရဲ့ဝေယျာဝံစ္စ
တော်တော်များများကို သူက လုပ်ပေးနေကျပဲ’
‘ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း မေးမလို့ပဲ။ နင်တစ်ခုခု
ပြောမှား ဆိုမှားရှိလို့ မလာတော့တာလား၊ နင်
ကလည်း နင်ပါပဲ။ လူရှေ့မရှောင် အမြဲပြော
တတ်တာ’

တွဲနေကျ အဖော်များကတောင် မင်းနိုင်အောင်
ပျောက်ဆုံးနေသည့်အတွက် တမ်းတနေကြ၏။

ပြောလွှတ်လိုက်သော နေ့ကတည်းက မင်းနိုင်
အောင်၏ အရိပ်ယောင်ကို မမြင်တွေ့ရတော့ပေ။

နှစ်ယောက် ပြဿနာဖြစ်ရပုံကို လူသိမခံချင်
သောကြောင့်ပင်၊ မုသားဆိုလိုက်ရ၏။

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြိုးချည်

၁၄၇

‘မသိပါဘူးဟာ၊ ငါပြောနေကျ ဆိုနေကျဆိုတာ
သိသိကြီးနဲ့ ကောက်သွားတာနေမှာပေါ့၊ အချိန်
တန်ရင်တော့ သူ့ဖာသာသူ စိတ်ပြေသွားမှာပါ’

စကားကျွဲပြီးတော့မှ ပြန်နှုတ်လို့ မဖြစ်တော့ပေ။

ပြောလွှတ်လိုက်သော စကားက လမ်းဆုံးသွားခဲ့ပြီပဲဟု
စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်မိ၏။

အနေကြာလာခဲ့သော သံယောဇဉ်များကိုတော့
နှမြောသလိုလိုပင်။ ဒီလိုမှ မပြောရင်လည်း သံသရာ
ရှည်မှာစိုးရ၏။

‘သူ့ရောက်မလာရင်လည်း နင်မှားမှန်းသိရင် သူ
အခန်းကို သွားတွေ့လိုက်ပါလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူရှိရှိနေတော့ တော်ရုံအသေး
အမွှားကိစ္စလေးတွေကို ငါတို့ပါ ခိုင်းလို့ အဆင်
ပြေနေတာပဲ’

မင်းနိုင်အောင်ကြားရင်တော့ ပိုပြီး နာကျည်းမှာ
သေချာ၏။ မင်းနိုင်အောင်က သူ့မ တစ်ယောက်တည်း
၏အနွံအတာကို ခံသူမဟုတ်။ သူမနှင့်ပတ်သက်သူများ
၏ အနွံတာကိုလည်း သူ့ခမျာ မဆီမဆိုင် ခံရရှာသေး၏။

‘သွားမတွေ့နိုင်ပါဘူးဟာ၊ ငါက သူ့ဆီသွားပြီး
တွေ့ရတောင်းပန်ရလောက်အောင် အရေးပါတဲ့’

လောကနတ်စာပေ

သူ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ အနားမှာမရှိလို့မဖြစ်တဲ့ အနေအထားမျိုးမှ မဟုတ်တာပဲ။ သူ့ကိုစွန့်သူ မလို့ မလာနိုင်တာလည်း နေချင်နေမှာပေါ့။

သူမဘက်က အလျှော့ပေးလိုက်ရင် အခွင့်အရေး ပေးရာကျသွားမည်။ ဒီလို အခြေအနေမျိုးနှင့် ပြတ်သွား ခဲ့ရင်လည်း ဝမ်းနည်းစရာမဟုတ်ဟု လွယ်လွယ်တွေးဖြစ် ခဲ့ပြန်၏။

တစ်ပတ်လည်း ရောက်မလာ၊ နှစ်ပတ်ကျော် သွားတော့လည်း မင်းနိုင်အောင်၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရပေ။

ဘယ်ဝေးဝေးသို့ မင်းနိုင်အောင် ပြေးမှာမဟုတ် ပေ။ ဒီကျောင်းပုရဂုဏ်ထံမှာ မင်းနိုင်အောင်ရှိနေမှာ သေ ချာ၏။

အရှောင်အတိမ်းကောင်းကောင်းနှင့် ကိုယ် ယောင်ဖျောက်ထားနိုင်၏။ သုံးပတ်ကြာသွားသော်လည်း မင်းနိုင်အောင်ကို မတွေ့။

ထူးဆန်းသည်က ဖြတ်သွားဖြတ်လာလုပ်ရင်းက ပင် ဖျတ်ခနဲတောင်မှ မမြင်မတွေ့ရခြင်းပဲဖြစ်၏။

သူမနှင့် ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့ကြားမှာ ပဋိပက္ခ ဖြစ်အောင် သွေးထိုးပေးခဲ့သော ဇော်မင်းဦးနှင့်တောင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်ကြသေးသည်ပဲ။

မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့တော့ မင်းနိုင်အောင် အကြောင်းကို မေးမလားဟု သမင်လည်ပြန်တွေ့ လုပ်ပြ သေး၏။

ပြဿနာဖြစ်ထားသော အရှိန်ကြောင့် ကြည့်မရ သည်မို့ ဇော်မင်းဦးကို ဆေးဖော်ကြောဖက်လုပ်ဖို့ စိတ် မသတိစရာဖြစ်မိ၏။

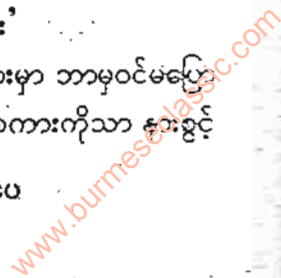
‘ဟဲ့... ငါ မင်းနိုင်အောင်ရဲ့သတင်းကို ရလာ တယ်’

သူငယ်ချင်းမတစ်ယောက်က သူမတို့ထိုင်နေရာ စားပွဲသို့ ရောက်လာပြီး အရေးတကြီးဟန်ဖြင့် ပြော၏။

‘ဘာလဲ နာရေးသတင်းလား၊ ဘယ်နေ့ သပြီဟ် မှာလဲဟင်’

‘နင်တို့ကဟယ်၊ ပေါက်ကရတွေ ပြောတော့ မယ်၊ သူ ကြားလာတဲ့သတင်းက ဘာလဲဆိုတာ ကို နားထောင်ကြည့်ပါဦး’

အပြောင်အနောက်တွေကြားမှာ ဘာမှဝင်မပြော ဖြစ်ဘဲ သတင်းရလာသူ ပြောမည့်စကားကိုသာ နားစွင့်

ထားလိုက်မိ၏။

‘တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သတင်းဆိုးတစ်ခုပဲ။

သူ့အဖေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းပဲ’

မင်းနိုင်အောင် ဖခင်အကြောင်းဆို၍ ငြိမ်ပြီး

မနေသာတော့ပေ။

‘ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းနိုင်အောင်အဖေ ဘာများ ဖြစ်လို့တုန်း’

‘မင်းနိုင်အောင်တို့အဖေ အလုပ်ထဲမှာ ပြဿနာ ဖြစ်တယ်။ သူက တကယ်ပါတာလား မပါတာ

လားဆိုတာ သေသေချာချာတော့ မသိဘူး။

အလုပ်ကိစ္စနဲ့ အုပ်စုလိုက် ပြဿနာဖြစ်ပြီး

တရားစွဲခံရတယ်။ ထောင်တွေ့တာတွေတောင်

ကျရင်ကျမယ်ဆိုလားပဲ။ နင့်ဆီရောက်မလာဖြစ်

တာ၊ ဒီကိစ္စနဲ့လည်း ပတ်ရင်ပတ်သက်နေလိမ့်

မယ် နီနီခိုင်ဝေ၊ နင် သတင်းသွားမေးသင့်

တယ်’

ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာတော့ ဖြစ်ခဲ့ပျက်ခဲ့သည့်

ကိစ္စများကို အမှတ်ထားလို့ မဖြစ်တော့ပေ။

စိတ်ပျော့သော မင်းနိုင်အောင်ကတော့ အခုချိန်

ခါမျိုးမှာ အရမ်းအားငယ်နေမှာ သေချာ၏။

လောကနတ်စာပေ

သူနှင့် ပြဿနာဖြစ်ပြီး မျက်နှာချင်းမဆိုင် လောက်အောင်ဖြစ်သော အခါမျိုးမှ ဒီပြဿနာ တက်ရ သည်။

မင်းနိုင်အောင်အကြောင်းကို ကြားကြားချင်းမှာ ပင် မင်းနိုင်အောင် အခန်းရှိရာသို့ ထွက်လာဖြစ်သည်။

မင်းနိုင်အောင် တက်သောအခန်းကို သိသော် လည်း အကြောင်းမရှိသောကြောင့် တစ်ခေါက်မှရောက် ဖြစ်တာ မဟုတ်ပေ။

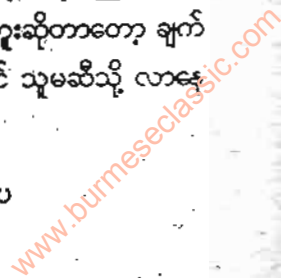
ပထမတုန်းက သူငယ်ချင်းတွေပါ လိုက်ခဲ့ဖို့ ပြောကြသေး၏။ သူတို့ပါလာရင် အပြောအဆိုတွေ၊ မလွတ်မလပ်မှာ စိုးရသည်။ စကားကြည့်ကောင်းအောင် ပြောပြီး တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာဖြစ်၏။

‘နီနီခိုင်ဝေ’

မင်းနိုင်အောင်တို့အခန်းရှေ့ကို ရောက်သွားသည် နှင့် နောက်ဖက်ဆီမှ ခေါ်သံကြားလိုက်ရသည်။

မင်းနိုင်အောင်အသံမဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ချက် ချင်းသိလိုက်၏။ လှည့်အကြည့်မှာပင် သူမဆီသို့ လာနေ သော ဇော်မင်းဦးကို တွေ့ရ၏။

လောကနတ်စာပေ

‘နီနီခိုင်ဝေနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ’

‘ငါတို့ တစ်နေရာရာမှာ အေးအေးဆေးဆေး

စကားသွားပြောရအောင်’

‘ကောင်းတယ် နီနီခိုင်ဝေ’

ဇော်မင်းဦးမှာလည်း မင်းနိုင်အောင်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာတွေရှိမှာ သေချာ၏။

သူမနှင့် ဇော်မင်းဦးတို့ ထွက်သွားကြသည်ကို အားလုံးက အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ကြည့်နေခဲ့ကြ၏။

မင်းနိုင်အောင်၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရ။ ဒီအခြေအနေမျိုးမှာတောင် ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို မေ့လျော့ထားပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ မင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားခြင်း မရှိပေ။

‘မင်းနိုင်အောင်ကို မတွေ့ပါလား ဇော်မင်းဦး၊ သူ ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီကျောင်းထဲမှာပဲ ရှိနေတယ် မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဒီကျောင်းထဲမှာ ရှိမနေဘူး၊ တစ်နေ့ကတင်ပဲ သူတို့မိသားစုလိုက် နယ်ကိုပြောင်းသွားကြပြီ’

‘ဟုတ်လား’

အဖြစ်အပျက် အပြောင်းအလဲတွေက မြန်ဆန်းလွန်းလှသည်ထင်၏။ မင်းနိုင်အောင်နှင့် မတွေ့ဖြစ်တာ

သုံးပတ်သာရှိသေး၏။ အားလုံး အခြေအနေပျက်လောက်သည်အထိ ဆိုးရွားလိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့ပေ။

‘ဟုတ်တယ်၊ မှတ်မှတ်ရရပြောရရင် နီနီခိုင်ဝေနဲ့ ပြဿနာဖြစ်တဲ့နေ့မှာပဲ သူ့အဖေ အချုပ်ခံရတာ၊ မင်းနိုင်အောင်လိုပဲ သူ့အဖေက ရိုးတယ်၊ အလုပ်အပေါ် သစ္စာရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အလုပ်လုပ်တာက တစ်ယောက်တည်းနဲ့ မပြီးဘဲ ကိုယ်တိုင်က ဖြူစင်နေခဲ့ပေမယ့် ပြဿနာပေါ်တော့ အားလုံး အမှုတွဲထဲ ပါသွားတာပေါ့’

‘ဒါဆို မင်းနိုင်အောင်အဖေကို အမိန့်ချလိုက်ပြီဆိုတဲ့သဘောပေါ့’

‘အချုပ်နဲ့ပဲ ပြီးသွားတယ်၊ လျော်ကြေးပေးလိုက်ရတယ်၊ သူ့အဖေကလွဲပြီး ကျန်တဲ့သူတွေကတော့ အမှုကိုဆက်ပြီး ရင်ဆိုင်နေရတယ်။ သူတို့အိမ်ကို အားချင်းရောင်းရတာပေါ့။ အေးအေးဆေးဆေးနေတတ်တဲ့ စရိုက်ကြောင့်ပဲ။ ရန်ကုန်မှာ ဆက်မနေတော့ဘဲ နယ်ပြောင်းသွားတာလေ။ အလုပ်ကလည်း အနားပေးခံရတယ်လေ’

‘ဒါဆိုရင် ဒီပြဿနာတွေဖြစ်ကတည်းက မင်းနိုင်အောင် ကျောင်းမတက်တော့တာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီသတင်းကပွကုန်တော့ ဒီကောင်လည်း ရှက်တယ်ထင်တာပဲ။ ကျောင်းကို ခြေဦးမလှည့်တော့ဘူး။ အပြင်မှာပဲ သူနဲ့တွေ့ဖြစ်တယ်’

‘မိသားစုပြောင်းတာနောက်ကို လိုက်သွားတာဆိုတော့ ကျောင်းကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ စာမေးပွဲဖြေဖို့ကလည်း တစ်လလောက်ပဲ လိုတော့တယ်’

‘ဒီနှစ်တော့ သူနားလိမ့်မယ် ထင်တာပဲ။ သူ့အဖေကလည်း စိတ်ထိခိုက်ပြီး ကျန်းမာရေးမကောင်းချင်ဘူး ဖြစ်နေတာလေ’

သူမနှင့်သာ ပြဿနာမဖြစ်ခဲ့ပါက မင်းနိုင်အောင်ကို ထိခိုက်စရာအကြောင်းမရှိပေ။

သူမနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်နေခိုက်မှာပင် မင်းနိုင်အောင်တစ်ယောက် ထင်မိထင်ရာတွေ လျှောက်လုပ်မိတာပဲဖြစ်၏။

သူမ၏ပယောဂလည်း ပါနိုင်သည်ပဲလေဟု စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။

‘အေးလေ... သူ နယ်ရောက်သွားပြီဆိုတော့ ငါလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး။ သူ့ရန်ကုန်

လာရင်တော့ နင့်ဆီဝင်မှာ သေချာတယ်။ နင့်နဲ့တွေ့ရင် သေသေချာချာ ပြောလိုက်ပါ။ ငါ့ဆီလာတွေ့ပါလို့၊ သူနဲ့ငါ အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောချင်လို့၊ သူ့စိတ်ကို ငါသိတယ်၊ ဒီကောင် စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ထင်ရာတွေလျှောက်လုပ်နေမှာ’

‘စိတ်ချပါ နီနီခိုင်ဝေ၊ သူ ငါ့ဆီရောက်လာတာနဲ့ သေသေချာချာ ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်’

သူမနှင့် ဝေးသွားရခြင်းမှာ ဇော်မင်းဦးတို့ မြှောက်ထိုးပင့်ကော်လုပ်ပေးကြတယ်ဆိုတာကို သိ၏။

ဒီအချိန်မှာ ရန်တွေနေလည်း အပိုပါပဲဟုတွေးပြီး ဒီအတိုင်းပင် စကားနည်းရန်စသဘောမျိုးဖြင့် ပြန်လာဖြစ်သည်။

၄။

‘ဒါဆိုရင် အဲဒီအချိန်ကတည်းက မင်းနိုင်အောင် နဲ့ မတွေ့တော့ဘူးဆိုပါတော့ ဟုတ်လား နီနီ’ တကယ်ဆို မင်းနိုင်အောင်နှင့် ဇာတ်လမ်းက ဒီမှာပဲ တစ်ခန်းရုပ်သွားဖို့ဖြစ်၏။ သူမ နီးနီးကပ်ကပ် ဖြစ်လာတာ မရှိတော့ပေ။

‘တွေ့ဖြစ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နီနီ ဗြူတီပါလာ လုပ်ငန်းလုပ်တော့မှ ပြန်တွေ့ဖြစ်တာ။ သူ ကျောင်းတစ်နှစ်အောက်ပြီး အဝေးသင်ပြောင်း ဖြေတယ်။ ရန်ကုန်ရောက်လာတော့ သူ နီနီဆီ လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ နီနီက မေမေ ရှိတဲ့ အမေရိကကို အလည်သွားနေခဲ့တာနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သူ နယ်ပြန်သွားရ တာ’

‘ဘယ်လို ပြန်တွေ့ဖြစ်တာလဲ။ မောင် တကယ် စိတ်ဝင်စားလို့ မေးတာနော်’

‘သူဖေဖေ နယ်မှာဆုံးတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားရတယ်။ ဒီကြားထဲ သူ ရန်ကုန်လာသေး တယ်။ နီနီဆီကို သူ ရောက်မလာဖြစ်ဘူး။ ဒီလို နဲ့ပဲ နေလိုက်တာ နီနီဆိုင်ဖွင့်တော့မှပဲ သူ့သတင်း ကိုကြားရတယ်။ သူ့မိသားစု စီးပွားရေးကြောင့် ပဲ ရန်ကုန်မှာ သူ အလုပ်လုပ်နေရတာတဲ့။ ဇော် မင်းဦးတို့အိမ်မှာ သူ နေတာပေါ့။ ပိုစတာတွေ အခစားနဲ့လိုက်ဆွဲတယ်။ ဗီဒီယိုရိုက်ကွင်းတွေမှာ ဓာတ်ပုံလိုက်ရိုက်ရင်း အလုပ်လုပ်နေတယ်လို့ ကြားတယ်။ သူက ပန်းချီတို့၊ ဓာတ်ပုံတို့ရိုက် တာမှာတော့ ဝါသနာပါသလို စိတ်ကူးလေး တွေလည်း ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အစွမ်း အစကို ကောင်းကောင်း အသုံးမချတတ်တော့ ဘာမှဖြစ်မလာခဲ့ဘူးလေ’

‘နီနီတို့ ပြန်တွေ့ဖြစ်ကြတာက...’
‘နီနီကိုယ်တိုင် သူ့ကိုရှာပြီး သွားတွေ့ရတာ။ သူ့ကျင်လည် ရုန်းကန်နေရတဲ့ဘဝကနေ ဆွဲ ထုတ်ခဲ့တယ်။ သူ့အတွက် တည်တည်တံ့တံ့ဖြစ်

အောင် ကူညီခဲ့တယ်။ နီနီဆိုင်ဘေးမှာပဲ သူ့ရဲ့ ဓာတ်ပုံဆိုင်ကို ဖွင့်ပေးခဲ့တယ်။ နီနီစီမံမှုအောက် မှာပဲ ဒီနေ့အထိ သူ ရှိနေတယ်။ အခုဆိုရင် နီနီနဲ့တွဲပြီးတော့ အောင်မြင်တဲ့ဓာတ်ပုံဆရာ ကင် မရာမင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီလေ။

မောင်ကတော့ သူ့မဘဝထဲမှနေပြီး မင်းနိုင် အောင်ကို သူ့အလိုလို ပျောက်ဆုံးသွားမှာပဲဟု ထင်နေ သည်လား။

‘ဟင်... ဒါဆို မင်းနိုင်အောင်က နီနီအနားမှာ အခုချိန်ထိ ရှိနေတာပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ဟိုတုန်းက ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို နီနီလည်း အမှတ် မထားတော့ဘူး။ သူကလည်း သူ့ဘဝသူ နား လည်တယ်။ နီနီကြောင့်ပဲ သူ့ဘဝအခြေအနေ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်လာခဲ့တာလေ။ နီနီ အိမ်နဲ့အာဏာစက်အောက်ကနေပြီး သူ့ရုန်းထွက် နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး’

‘ဒါမျိုးတွေကဖြစ်တော့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သူ ကို ချစ်သူအဖြစ် နေရာမပေးနိုင်ပေမယ့် သံ ယောဇဉ်ကြောင့် သနားပြီး အနားမှာထားခဲ့တာ ပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ဘာလဲ မင်းနိုင်အောင် အနားမှာရှိနေတာကို မောင်က တစ်မျိုးတမည် ခံစားနေရလို့လား။ သူက မောင်ကို ဘယ်လိုမှမယှဉ်နိုင်ပါဘူး။ နီနီ ကျေးဇူးနဲ့ သွန်သင်ခဲ့မှုတွေကလည်း သူ့အပေါ် မှာ အများကြီးပဲ။ သူ့အတွက်နဲ့တော့ ဘာမှစိတ် ထဲမှာ မထားနဲ့။ သူက နီနီသေဆိုရင်သေ ရှင် ဆိုရင်ရှင် အမျိုးအစားပဲ...’

‘မောင်တို့ အခြေအနေတွေကိုရော သူ့သိရဲ့လား’
‘သိပိသိတာပေါ့ မောင်၊ မောင်ကသာ သူ့ကို မသိတာ။ သူကတော့ မောင်ကို ကောင်းကောင်း သိနေတယ်။ သူ့မှာလည်း ဘာလိုလို ညာလိုလို ဖြစ်နေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်လည်း ရှိ နေတယ်’

ဇော်မင်းဦးတို့အိမ်မှာ နေစဉ်ကတည်းက သူတို့ ချင်းသံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့ပုံရ၏။ မွန်မြတ်ဦးကတော့ မင်း နိုင်အောင်ကို နည်းနည်းလေး အထင်ကြီးပုံရသည်။

‘ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် မောင်၊ တခြားလူတော့ မဟုတ် ဘူး၊ သူ့ကို မြှောက်ပေးခဲ့တဲ့ ဇော်မင်းဦးရဲ့ညီမ မွန်မြတ်ဦးပဲ မောင်’

မောင် တစ်ယောက်ကတော့ မင်းနိုင်အောင် အကြောင်းကို နားထောင်ရင်းကပင် မျက်စိတွေလည်ကုန် ပြီလား မပြောတတ်ပေ။

‘နေပါဦး နီနီရဲ့၊ မွန်မြတ်ဦးဆိုတာ မိမိမော်ရဲ့ သူငယ်ချင်း မော်ဒယ်(လ်)မလေးများလား’

မင်းနိုင်အောင်နှင့် ပတ်သက်သောသူကို မောင် ဇေဝေဝါဖြစ်သွား၏။ မောင်သိထားသော မွန်မြတ်ဦး မဟုတ်တန်ရာဟု မောင် တွေးပုံရသည်။

ဒါကလည်း သဘာဝကျသည်ပဲ။ မွန်မြတ်ဦးနှင့် မင်းနိုင်အောင်သည် တွဲဖက်ဖြစ်လို့မကောင်းသော အနေ အထားတစ်ခုပင်...။

‘အဲဒီတစ်ယောက်တည်းဆိုရင် မောင် ဘယ်လို ပြောမလဲ။ မောင်ပြောတာကို နီနီ နားထောင် ကြည့်ချင်တယ်’

‘နီနီပြောတဲ့ မွန်မြတ်ဦးဟာ မကြာသေးခင်က မောင်သိထားတဲ့ မွန်မြတ်ဦးဆိုရင်တော့ အဲဒီ မင်းနိုင်အောင်ဆိုတဲ့သူကို ချီးကျူးရမလိုတောင် ဖြစ်နေပြီ နီနီ၊ နီနီ နေရာမပေးလို့ ချစ်သူမဖြစ်ခဲ့ ပေမယ့် မင်းနိုင်အောင်ရဲ့ရုပ်ရည်ကလည်း ခပ် ဆိုးဆိုးထဲက မဖြစ်နိုင်ဘူး’

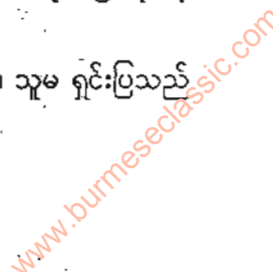
‘သူပုံစံနဲ့ သူ့အနေအထိုင်ကြောင့် မိန်းကလေး တွေ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလောက်တဲ့ ရုပ်မျိုး ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မွန်မြတ်ဦးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မောင် ချီးကျူးတာကတော့ ပြန်ရုပ်သိမ်းရမလိုဖြစ်နေ ပြီ မောင်’

သူမနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ မဆုံဖြစ်ခဲ့ရင် သူမနှင့် သာ တရင်းတနီး မနေဖြစ်ခဲ့ရင် မင်းနိုင်အောင်နှင့် မွန် မြတ်ဦးတို့ အနေအထားက တစ်မျိုးဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

‘ဘာဖြစ်လို့များလဲ နီနီ’

‘တခြား ဟုတ်ရိုးလား၊ အခု နီနီဆီရောက်နေတဲ့ မွန်မြတ်ဦးက အရင်လို မွန်မြတ်ဦးမှ မဟုတ် တော့ဘဲ။ ဆက်ဆံရတဲ့ ဝန်းကျင်ရော၊ လှုပ်ရှား ရတဲ့အနေအထားတွေကိုပါ အများကြီး တံတိုင်း ခြားသွားခဲ့ပြီ။ သူတို့ချင်းကလည်း အနေနီးခဲ့ကြ လို့ တွယ်ချင်ချင် ဖြစ်နေတာပဲ ရှိသေးတာ။ မိန်းမကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းနိုင်အောင် နှလုံး လမ်းကြောင်းမှာ ကျွန်းခံနေတာလို့ ပြောရမလို ဖြစ်နေပြီ မောင်’

မောင်က ခေသူတော့မဟုတ်။ သူမ ရှင်းပြသည် ကို ချက်ချင်းနားလည်လိုက်၏။

‘နီနီတွေ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီကလေးမလေး တစ်နေ့တခြား အောင်မြင်မှုရလာလေ။ ဒီလူနဲ့ ပိုဝေးသွားလေဖြစ်မှာပဲ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ် နီနီက ကြားထဲကနေပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အက်ကြောင်းမပေါ်ဖို့ ကြိုးစားပေးနေရင်ရော’ မောင်တွက်တာ ချက်တာ မှားယွင်းသွားပြန်၏။

မင်းနိုင်အောင်အပေါ်ထားသေ သံယောဇဉ်က သတ်သတ်၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တာက သတ်သတ်ဆိုတာကို မောင် မတွေ့ခဲ့ပြန်။

မင်းနိုင်အောင်နှင့် ဘယ်လိုပဲရင်းနှီးရင်းနှီး မိန်းမချင်းကို ပိုပြီး ရိုင်းပင်းရမည့် သဘာဝကို မောင် မေ့လျော့သွားပုံရ၏။

‘ဒီလိုပြောလိုက်တော့ မောင် မှားသွားသလိုပဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ နီနီ’

‘မင်းနိုင်အောင်နဲ့တော့ မွန်မြတ်ဦးကို အဖြစ်ခံဖို့ မသင့်ဘူးလေ။ မွန်မြတ်ဦးကလည်း နီနီရဲ့ သွန်သင်မှုအောက်မှာ ခိုလှုံနေရတာ။ မင်းနိုင်အောင်ဟာ မွန်မြတ်ဦးအတွက် တကယ်ရွေးချယ်ရမယ့် လူတစ်ယောက်မှ မဟုတ်ဘဲ။ မင်းနိုင်အောင်ကို သာစေဆိုပြီး တိုက်တိုက်တွန်း

တွန်း လုပ်ပေးလိုက်ရင် မွန်မြတ်ဦးလမ်းတွေကို ပိတ်ပေးတာမျိုး ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ မွန်မြတ်ဦးကို တော့ မင်းနိုင်အောင်နဲ့ အဖြစ်ခံနိုင်ဘူး မောင်’

‘အင်း... ဒီတစ်ခါလည်း နီနီလက်ချက်ကြောင့်ပဲ မင်းနိုင်အောင်တစ်ယောက် အသည်းထပ်ကွဲရလိမ့်ဦးမယ်ထင်တယ်’

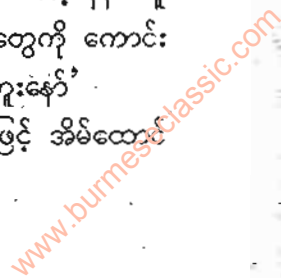
‘သိပ်သေချာတယ် မောင်၊ မင်းနိုင်အောင် အသည်းကွဲမှာက အရေးမကြီးဘူး၊ မွန်မြတ်ဦးလေး အညွန့်မတုံးသွားဖို့က အရေးကြီးတယ် မောင်’

သံယောဇဉ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲရှိခဲ့ ရှိခဲ့။ အခု အချိန်မှာတော့ မွန်မြတ်ဦးအနေဖြင့် ရက်စက်တတ်၊ ခွဲခြားဆက်ဆံတတ်ဖို့ပဲ လိုပါသည်။

ဒီလိုဖြစ်လာအောင်လည်း မွန်မြတ်ဦးကို သွန်သင်ဆုံးမဖို့ သူမမှာ တာဝန်တွေရှိနေပြန်၏။

‘မင်းနိုင်အောင်ကိုယ်စား နီနီကို မောင်တောင် ကြောက်ချင်ချင်ဖြစ်လာပြီ။ နီနီကတော့ နီနီအယူအဆ အတွေးအခေါ်နဲ့ ပုရိသတွေကို ကောင်းကောင်း အကောင်းမမြင်နိုင်ဘူးနော်’

‘ဟုတ်မယ် မောင်၊ အထူးသဖြင့် အိမ်ထောင်

တစ်ခု ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုကို ဦးစီးပဲ့ကိုင်နိုင်
မယ့် အရည်အချင်းမျိုးမရှိတဲ့ ယောက်ျားတွေကို
ပစ်မှတ်ထားပြီး တိုက်ခိုက်ချင်၊ ရှုတ်ချချင်တာ
ဆိုရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်'

မင်းနိုင်အောင်ဟာ သူမ သတ်မှတ်ပြီးသား
ယောက်ျားစာရင်းမှာ ပါပြီးသားဆိုတာကိုတော့ ရှင်းမပြ
ဘဲ မောင် သဘောပေါက်လောက်မည်ထင်၏။ သွေး
မတော်သားမစပ် တစ်ဘဝလုံး လူနှစ်ယောက်ပေါင်းသင်း
နေထိုင်ဖို့ဆိုတာ အချစ်တစ်ခုတည်းနှင့် မလုံလောက်ပေ။

'ဒီလောက် သဘောထားတင်းမာနေပုံထောက်
ရင်တော့ နီနီမှာ ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ကြီးကြီးမားမား အစွဲအလမ်းတစ်ခုတော့ ရှိရ
မယ်။ နီနီနှလုံးသားကို တော်တော်လေး မှတ်
မှတ်ရရဖြစ်စေတဲ့ ဖြစ်ရပ်မျိုးပေါ့။ အဲဒီလူဟာ
မင်းနိုင်အောင် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မောင် သိနေ
တယ်'

ဆက်စပ်တွေးခေါ်တတ်သော မောင့်စကား
ကြောင့်ပင် ယဲ့ယဲ့ပြုံးလိုက်မိသည်။

'ရှိခဲ့တာပေါ့ မောင်၊ ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက
နေမျက်စိထဲကရော၊ အရိုးအသားထဲက မထွက်

လောကနတ်စာပေ

အောင်ကို ရှိခဲ့ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့'
'မောင် သိလို့ရမလား နီနီ'

'သိပ်သိရတာပေါ့ မောင်၊ မောင် အမှုမဲ့နေလို့
ဖြစ်ရင်လည်းဖြစ်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ဒီအကြောင်း
တွေကို မောင်တကယ်မသိတာမျိုးလည်း ဖြစ်
နိုင်တယ်'

မောင်တစ်ယောက် တော်တော်လေး စိတ်ဝင်စား
သွားပုံရ၏။

'ပြောပြစမ်းပါ။ အဲဒီယောက်ျားဟာ ဘယ်သူ
များဖြစ်မလဲ'

'တခြားလူတော့ မဟုတ်ဘူး မောင်၊ နီနီဖခင်
အရင်းဖြစ်တဲ့ ဦးနီဆွေပါပဲ'

မောင် အံ့ဩသွားလိမ့်မည်ထင်၏။

'ဖေဖေကြောင့် မေမေက နိုင်ငံခြားမှာ သွားနေနေ
ရ၏။ ဖေဖေကြောင့်ပင် မိသားစုအသိုက်အမြဲလေးမှာ
အမြဲတမ်း ဆူညံခဲ့ရ၏။ သူများဖခင်တွေလို အရက်
သောက်၊ အလောင်းအစားလုပ်၊ လူမှုရေးဖောက်ပြန်တာ
မျိုး ဖေဖေ မလုပ်ခဲ့။

ဖေဖေမှာ ညာဉ်ဆိုးတစ်ခုရှိခဲ့သည်ပဲ။

လောကနတ်စာပေ

၅။

သူမနှင့်မမေ (နီနီခိုင်မေ)တို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လေးနှစ်ကြီး လေးနှစ်ငယ်ကြ၏။

မမေကတော့ ဘယ်လိုကြီးပြင်းခဲ့သည်မသိ။ သူမသည် မေမေရင်ခွင်မှာ အချိန်ပြည့်ခိုလှုံပြီး ကြီးပြင်းခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပေ။ သူမ မှတ်မိသရွေ့ကတော့ ဖေဖေသည် သူမကို ရင်ခွင်ပိုက်ပြီး အိမ်မှာပဲအနေများ၏။

ဖေဖေရယ်၊ ဖေဖေ နေပုံထိုင်ပုံ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ တွေက တလွဲဖြစ်နေတော့တာပဲ။ မေမေကတော့ မိုးလင်းက မိုးချုပ် စီးပွားထွက်ရှာတာ၊ ဖေဖေကတော့ ညီမလေးကိုချည့်ပဲ ကြည့်နေတော့တာပဲ။ ကလေးထိန်းဖို့ ဒီပြင်လူတွေလည်းရှိသားနဲ့ မမေမေ ဝေဖန်တော့လည်း ဖေဖေက အထွေအထူးမပြောခဲ့ပေ။ ဖေဖေ ပြန်ပြောသော စကားက

လောကနတ်စာပေ

လွမ်းသမုဒ်မှာရင်ကြီးချည်

၁၆၇

တကယ့်ကို ရိုးရိုးလေးပဲဖြစ်၏။ မမေမေကိုမှ ဒီလိုပြောတာမဟုတ်။ အိမ်ထောင်ဦးစီး တစ်ယောက်အနေဖြင့် ပြောလာသူတိုင်းကို ဒီလိုချည်း ဖေဖေပြောတတ်သည်ပဲ။

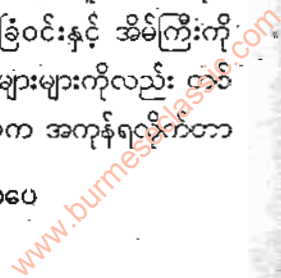
သမီးကြီးရယ်၊ ဖေဖေမှ အဲဒီစီးပွားရေးကိစ္စကို မလုပ်တတ်ဘဲ။ ဖေဖေလုပ်ရင် ဘာတစ်ခုမှဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့မေမေက ပါးရည်နပ်ရည်ရှိတာရော၊ အရည်အချင်းရှိတာပါ။ ဖေဖေထက် အများကြီးသာတယ်လေ။

ဖေဖေမိဘတွေရဲ့ အမွေအနှစ်သာ ရှိမနေရင်တော့ မေမေက ဒီထက်ပင်ပန်းပြီး သမီးတို့တွေလည်း အခုလိုမျိုးနေနိုင် စားနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ မမေမေက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရက်ပေမယ့် သူမကတော့ ဖေဖေကိုကြည့်ပြီး သနားနေ၏။

မေမေနှင့် ဖေဖေတို့ နှစ်ဦးသဘောတူချစ်ကြိုက်ပြီး လက်ထပ်ဖြစ်တော့ ဖေဖေမိဘတွေ ပေးလိုက်သည့် ပစ္စည်းက နည်းနည်းနော့နော့မဟုတ်။

အဘိုး၊ အဘွားတွေဆုံးတော့ သူမက အရမ်းငယ်နေ၍ မမှတ်မိ။ အခုနေသောခြံဝင်းနှင့် အိမ်ကြီးကို သာမက အမွေပစ္စည်း တော်တော်များများကိုလည်း ငွေဦးတည်းသော သားဖြစ်သူ၊ ဖေဖေက အကုန်ရလိုက်တာ

လောကနတ်စာပေ

ကိုတော့ သိ၏။

‘ဖေဖေ’

‘ဘာများလဲ သမီးငယ်’

‘သမီးသူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အဖေတွေကတော့ ကျောင်းကြို ကျောင်းပို့တာ မလုပ်ကြပါဘူး။ အမေတွေပဲ လာလာကြိုကြတာ။ အချို့က ဖေဖေကို သမီးရဲ့ဦးလေးလား၊ ကလေးထိန်းလားလို့ မေးကြတယ် သိလား’

မမမေလို ပြင်းပြင်းထန်ထန် မဝေဖန်ရက်ပေမယ့် နည်းနည်းသိတတ်စပြုတော့ ဖေဖေကို မေးကြည့် ဖြစ်ခဲ့၏။

‘သူတို့အဖေတွေက အလုပ်တွေ အကိုင်တွေနဲ့ မအားလပ်ကြဘူးလေ။ ဖေဖေက အားနေတဲ့သူပဲ။ သမီးလေးမေမေကလည်း သမီးလေးကို အကြိုအပို့မှ မလုပ်နိုင်ဘဲ။ ဒီတော့ ဖေဖေပဲ ဂရုစိုက်ရမှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား’

ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ဖေဖေစကားကို သဘောကျသလိုရှိခဲ့၏။ နောက်ပိုင်း အတန်းကြီးလာပြီး အရွယ်ရောက်လာတော့ ဖေဖေ အကြိုအပို့လုပ်တာကို ငယ်ငယ်တုန်းကလို သဘောမကျချင်တော့ပေ။

လောကနတ်စာပေ

ဖေဖေကလည်း အလိုက်တသိဖြင့် အရင်တုန်းကလောက် အကြိုအပို့ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့တော့ပေ။

အလုပ်ကိစ္စမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သားရေး သမီးရေးနှင့် ပတ်လက်လာရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မေမေလုပ်သမျှတွေကို ဖေဖေ ခေါင်းညှိတ်ခဲ့တာချည်းပဲဖြစ်၏။ မေမေက ဘယ်လိုပဲပြောပြော၊ မမမေက ဂရုမစိုက်ရင်ပဲနေနေ၊ ဖေဖေကတော့ အနေအထိုင် အသွားအလာ မပျက်ခဲ့ပေ။

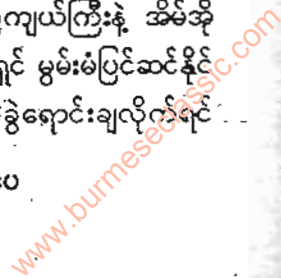
မှတ်မှတ်ရရ ဖေဖေ ခေါင်းငုံ့မခံဘဲ ပြဿနာအဖြစ်ခဲ့တာဆို၍ တစ်ကြိမ်တစ်ခါပဲရှိခဲ့၏။

မိဘတွေ၏ အခြားပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ဖေဖေ မမက်မော။ အဘိုးအဘွားတို့၏ ခြံကြီးနှင့်အိမ်ကို ရောင်းပစ်မည်ဆိုတော့။ မေမေကို အတိုက်အခံလုပ်တော့၏။

‘ဘာပြောလိုက်တယ် မေနှင်း၊ ဒီခြံကြီးနဲ့အိမ်ကို ရောင်းဖို့ မင်းစပ်ခဲ့ပြီဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ သမီးကြီးနဲ့တိုင်ပင်ပြီးမှလုပ်တာ။ ဘာလုပ်မှာလဲ ဒီခြံကျယ်ကြီးနဲ့ အိမ်အိုကြီးကို ခေတ်နဲ့ညီအောင် ရှင် မွမ်းမံပြင်ဆင်နိုင်လို့လား။ ဒါကြီးကို ထုခွဲရောင်းချလိုက်ရင်’

လောကနတ်စာပေ

ကျွန်မတို့ရဲ့ အရင်းအနှီးတွေ ဒီထက်ပိုများလာ
မယ်။ အခုဆို သမီးကြီးမေက ဆယ်တန်းအောင်
ပြီ။ အိမ်မှာစီးနေတဲ့ကားကလည်း မော်ဒယ်
(လ်)အောက်နေပြီ။ သမီးကြီးကို နိုင်ငံခြားပို့ပြီး
ပညာသင်ပေးဖို့ တာဝန်ကလည်း ရှိသေးတယ်။
ဒါကြီးကို ရောင်းပစ်လိုက်ရင် အားလုံး အဆင်
ပြေသလို နောင်ရေးအတွက်လည်း မကြောင့်မကျ
နေနိုင်စားနိုင်အောင် မေမေ စီစဉ်တာပဲ။ ဖေဖေ
အနေနဲ့ ဘာမှ သဘောတူစရာမရှိဘူးလို့ သမီး
ထင်တယ်။

‘သမီးကြီး၊ ဒီခြံနဲ့အိမ်က ဖေဖေအဘိုးအဘွား
လက်ထက်ကတည်းက ရှိနေခဲ့တာ။ သူတို့တွေ
မက်မောခဲ့သလို သမီးရဲ့အဘိုးအဘွားတွေက
လည်း မက်မောကြတယ်။ ဖေဖေတို့လက်ထက်
ကျမှ ဒီအမွေအနှစ် ပျောက်ပျက်သွားမှာကိုတော့
မလိုလားဘူး။ ဒီအိမ်ကိုရောင်းဖို့ ဒီကခွာသွား
ဖို့ ဖေဖေ သဘောမတူနိုင်ဘူး...။’

မေမေတို့တစ်တွေ အပြန်အလှန် စကားစစ်ထိုး
နေတာကို ဘာမှဝင်မပြောဘဲ ကြောင်ကြည့်နေမိ၏။

‘ကျွန်မ အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီ ကိုနီဆွေ၊ စရံငွေ

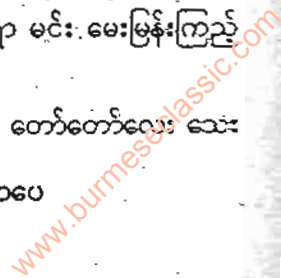
တောင်ယူပြီးထားပြီ။ ကျွန်မတို့နေဖို့ လုံးချင်း
တိုက်နဲ့မြေကိုလည်း ဝယ်ဖို့ စရံပေးထားပြီးပြီ။
ဒီလကုန်မှာ ကျွန်မတို့ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်
နဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို လက်လွှဲပေးရတော့မှာ
မေမေစကားတွေကြောင့် ဖေဖေ အကျပ်ရိုက်
သွားတော့၏။

မမမေကလည်း ဖေဖေအစွမ်းအစကို သိထား
လေတော့ ချောင်ပိတ်ပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။

‘ညီမလေးသာ ဒီအကြောင်းတွေမသိတာ။ သမီး
ကတော့ အားလုံးသိပြီးသဘောတူတယ် ဖေဖေ’
ဖေဖေမှာ အားကိုးစရာ ကောက်ရိုးမျှင်ဆိုလို့
သူမပဲရှိနေသည်လားမသိ။ ငယ်သေးသည့်အရွယ်မို့
မေမေတို့က လစ်လျူရှုထားသူကိုမှ ဖေဖေက စစ်ကူ
တောင်းနေပြန်၏။

‘ကောင်းပြီ မေနှင်း၊ မင်းရော သမီးကြီးရော၊
ဒီခြံကြီးနဲ့ အိမ်ကိုပိုင်သလို ငါနဲ့သမီးငယ်လည်း
ပိုင်နေတာပဲ။ ငါ့သဘောက မရောင်းချင်ဘူး။
ဒီတော့ သမီးငယ်ကိုရော မင်း မေးမြန်းကြည့်
ဖို့ကောင်းတယ်’

ဖေဖေဦးနှောက်ကတော့ တော်တော်လေး သေး

တာပဲဟု အဲဒီအချိန်ကတည်းက ရေးရေးနားလည်လိုက်
၏။ ဖေဖေကိုယ်တိုင်ကတောင် ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲကို
ရောက်နေမှတော့ သူမကရော ဘာအတွက် တောင့်ခံထား
ပေးနိုင်မည်နည်း။

‘ရှင်မေးဆိုလို့ ကျွန်မ မေးပြမယ်၊ သမီးငယ်က
သဘောတူ ခေါင်းညှိတ်တယ်ဆိုရင် အရောင်း
အဝယ်ကိစ္စကို ရှင် အနှောင့်အယှက်မပေးရ
တော့ဘူး ဟုတ်လား’

မေမေကတော့ ဖေဖေကို အပိုင်ချည်လေပြီ။

‘သမီးငယ်ရဲ့ ဆန္ဒသဘောထားကို မင်း မေး
ကြည့်ပါဦး။ ဒီကိစ္စမှာ သမီးငယ်လည်း ဆုံးဖြတ်
ပိုင်ခွင့်ရှိရမယ်’

‘ကြားတယ်နော် သမီး၊ မေမေတို့ကတော့ ဒီခြံ
ကြီးကို ရောင်းဖို့စီစဉ်ပြီးပြီ။ သမီးလေးသဘော
ထားကရော...’

သူမဆီမှ ဘာစကားထွက်လာမည်ဆိုတာကို
မေမေရော မမမေပါ သိထားပြီးသားဖြစ်လိမ့်မည်ထင်၏။

ဖေဖေကသာ သူမ ပြောမည့်စကားကို အားကိုး
တကြီးဖြင့် မျှော်လင့်နေရှာပုံရ၏။

‘သမီးပြောတတ်တာကို ပြောမယ်နော်၊ တကယ်

ရောင်းပစ်မယ်လို့ကြားတော့ နှမြောတာပဲရှိ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ မရောင်းရဘူးလို့ ဝင်ပြော
လောက်တဲ့အထိတော့ သမီး မစဉ်းစား မသုံး
သပ်တတ်ဘူး မေမေ’

‘ဒီနေရာမှာ ခြံစည်းရိုးခွဲထိုင်လို့ မရဘူး သမီး
ငယ်၊ သမီးငယ်ကို ဘယ်လိုဆုံးမထားလဲ၊ ဘယ်
လိုစိတ်ဓာတ်မျိုး မွေးခိုင်းထားလဲ၊ ပြတ်ပြတ်
သားသားဖြေပါ’

မေမေကတော့ သူမ သဘောထားကို တောင်း
ဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ အမိန့်ပေးသလိုမျိုး ဖြစ်နေ၏။

‘ကဲ... သမီးငယ်၊ သူတို့ကြားချင်တာက ဒီခြံ
နဲ့အိမ်ကို သမီးမရောင်းချင်ဘူးလား၊ ရောင်းချင်
တာလားဆိုတာပဲ၊ သမီးသဘောကို ပြောပြ
လိုက်ပါ’

တကယ်တော့ သူမမှာ ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ရော၊
ခုခံပြောဆိုပိုင်ခွင့်ပါ မရှိသည်ကို ဖေဖေ သိထားပုံရ၏။

ဖေဖေကိုလည်း သနားစိတ်က ရှိနေသည်မို့ စိတ်
ကူးပေါ်လာသည့်အတိုင်း ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။

‘ဖေဖေက ဒီခြံနဲ့အိမ်ကို လုံးဝမရောင်းချင်
တာမဟုတ်လား၊ သမီးအနေနဲ့ နှမြောပေးမယ်’

မရောင်းပါနဲ့လို့ ပြောရအောင် သမီးမှ ဘာမှ မသိဘူး၊ ဘာမှလည်း မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဖေဖေမှာ ဒီခြံနဲ့အိမ်ကို မရောင်းရဖို့ နည်းလမ်း တစ်ခုခုတော့ရှိမှာပေါ့၊ မရောင်းဘူးလို့ အတိုက် အခံပြောနေမယ့်အစား၊ နည်းလမ်းတကျ တစ်ခု ခုကို ဖေဖေ ပြောပြလိုက်ပါလား။

မေမေကတော့ သူမကို ဘာမှမပြောဘဲ ခပ်ပြုံး ပြုံးဖြင့်ကြည့်နေ၏။ ဒီလိုစကားမျိုးဖြင့်သာ မေမေနှင့် မမမေတို့ အမျက်လွတ်အောင် ပြောပေးနိုင်တာပဲ တတ် နိုင်၏။

‘ညီမလေးပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ တကယ်ဆို ဖေဖေက အိမ်ထောင်ဦးစီးနေရာမှာ နေတဲ့သူပဲ။ သမီးတို့ မေမေတို့ လုပ်ခဲ့ကိုင်ခဲ့ပြီးပေမယ့် အဲဒါ တွေကို ချေဖျက်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းတော့ ရှိရမှာ ပေါ့ ဖေဖေ’

တကယ်တမ်းမှာတော့ ဖေဖေက တကယ်ကို သိုးငယ်လေးနှယ်သနားစရာ၊ ကရုဏာသက်စရာကောင်း နေပြန်၏။

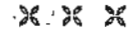
သူမ ပြောသည့်စကားအတွက်ရော၊ မမမေပြော သည့်စကားအတွက်ပါ ဖြေရှင်းတုံ့ပြန်ဖို့ အတော်စဉ်းစား

ယူနေရ၏။

ပါးနပ်လွန်းသော မေမေက ဖေဖေအရွိုက်ကို တစ်ကြိမ်တည်း အနိုင်ထိုးနှက်လိုက်လေ၏။

‘သမီးပြောတာ ဟုတ်တယ် ဦးနီဆွေ၊ ရှင်က အိမ်ထောင်ဦးစီးနေရာမှာ နေတဲ့သူပဲ၊ ကျွန်မတို့ လုပ်ခဲ့ကိုင်ခဲ့ပြီးပြီ။ ရှင် မရောင်းချင်ဘူးဆိုရင် နည်းလမ်းတော့ရှိတယ်။ စာချုပ်ချုပ်ဖို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ရက်မှာမှ အရောင်းအဝယ် မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မတို့ ကြိုယူထားပြီးဖြစ်တဲ့ ငွေကြေး ပမာဏထက်များတဲ့ငွေကြေးကို အလျော်ပေးရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုလျော်ဖို့ ရှင် စွမ်းဆောင်နိုင်ရင်တော့ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို လက်မှတ်မထိုးပေးပဲနေလို့ရတယ်လေ’

မေမေစကားတွေကြောင့် ဖေဖေတစ်ယောက် အရပ်ကြီးပြတ်ဖြစ်သွားရှာ၏။ သူမသိသလောက် မိသားစုအရေး၊ စီးပွားရေးတွေမှာ ဦးမဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက် မေမေပြောသမျှ သူမတို့ပြောသမျှအတိုင်း ဖေဖေ နေလာခဲ့တာပဲလေ။

www.burmeseclassic.com

၆။

‘အဲဒီအိမ်နဲ့ခြံကို ရောင်းဖြစ်သလားဆိုတာတော့ အခုချိန်မှာ မေးနေစရာ မလိုတော့ဘူးဆိုတာ မောင် သိတယ်။ ဒါနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ဘယ်ကနေ ဘယ်လို အမေရိကကို ရောက်သွား ကြတာလဲ နီနီ’

မမမေ၏ အမျိုးသား၊ ကိုဝေထွန်းနှင့် ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲတော်ပေမယ့် သူမတို့ မိသားစုအကြောင်းကို အတွင်းကျကျ သိသူမဟုတ်ဟု ခန့်မှန်းလို့ရ၏။ အားလုံး ကိုသိနေပါက ဒီမေးခွန်းမျိုးကို မောင် မေးမှာမဟုတ်ပေ။

‘မောင်က ဘယ်လိုထင်လို့လဲ၊ ဖေဖေရော မေမေပါ အမေရိကမှာ အတူတူရှိနေကြတယ် လို့ ထင်လို့လား’

‘မောင်သိသလောက်ကတော့ မမမေရော၊ ကို

လောကနတ်စာပေ

ဝေထွန်းပါးစပ်က နီနီမေမေအကြောင်းပဲ ပြော သံကြားရတယ်။ နီနီဖေဖေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရေးတယူနဲ့ သူတို့မပြောကြဘူး’

‘ဘယ်ပြောပါ့မလဲ၊ ဖေဖေကို မမမေက သိပ် ချစ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဖေဖေအကြောင်းလည်း မိသားစုစကားပိုင်းမှာ ပြောစရာမရှိအောင်ကို ဦးဆောင်နိုင်မှု မဲ့ခဲ့တာကိုး’

ဖေဖေဘယ်မှာ ရှိနေသည်။ သူမတို့ မိသားစု လေး ဘယ်လို တကွတပြားနေကြရသည်ကို မောင် သိထားပုံမရပေ။

‘မမမေတစ်ယောက် စင်္ကာပူမှာ ကျောင်းသွား တက်ပြီး အလုပ်လုပ်တယ်။ စင်္ကာပူမှာပဲ ကိုဝေ ထွန်းနဲ့ဆုံဖြစ်ပြီး လက်ထပ်ဖြစ်တယ်။ စင်္ကာပူ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာလုပ်တဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို အမေ ရိက၊ ကနေပြီး နီနီတို့မိဘတွေ ရောက်လာကြ တယ်ဆိုတဲ့သတင်းကို ကြားခဲ့မိသလိုပဲ။ ဒါနဲ့ နီနီဖေဖေက အမေရိကမှာ ရှိမနေဘူးပေါ့ ဟုတ် လား...’

မောင်တွေ့တာ မမှားပေ။ ဖေဖေက မြန်မာပြည် ထဲမှာပင် အသက်ထင်ရှား ရှိနေ၏။ မကြာခင်မှာ လက်

လောကနတ်စာပေ

ထပ်တော့မည့် မောင်ကိုတော့ သူမတို့မိသားစုလေးနောက်
ကြောင်းကို ပြောပြသင့်သည်ဟု ယူဆမိသည်။

‘ဟုတ်တယ် မောင်၊ မေမေနဲ့ ဖေဖေတို့ ရှင်ကွဲ
ကွဲနေကြတာလို့ ပြောရမယ်။ ပြန်တွေးကြည့်ရင်
တော့ မိသားစုအသိုက်အမြုံလေး ကွဲပြားခဲ့တာ
ဖေဖေဦးဆောင်မှု လုံးလုံးမရှိခဲ့လို့ပဲ။ တကယ်ဆို
ဖေဖေသာ အိမ်ထောင်စုကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုနိုင်
မယ်ဆိုရင် မေမေလည်း အမေရိက ရောက်စရာ
မလိုသလို အခုချိန်ခါမျိုးမှာ နီနီတို့မိသားစုလေး
သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းလေး နေနိုင်မှာအမှန်ပဲမောင်’
ဖေဖေကိုသနားပေမယ့် အိမ်ထောင်တစ်ခုအပေါ်
တာဝန်မကင်း နေထိုင်ခဲ့မှုအတွက်တော့ ရင်မှာ အမှတ်
အသားဖြစ်မိသည်။

‘နီနီ ဖေဖေအကြောင်းကို ပြောပြပါဦး၊ အခု
ဘယ်မှာရှိပြီး ဘယ်လိုနေတယ်ဆိုတာရယ်၊ ပြီး
တော့ နီနီမေမေ နိုင်ငံခြားထွက်သွားဖြစ်တဲ့
အကြောင်းတွေကိုပေါ့’

‘နီနီ ပြောပြခဲ့တယ်၊ အိမ်နဲ့ခြံကြီးကို ရောင်းပြီး
တစ်နှစ်မပြည့်ခင်မှာပဲ အမေရိကကို မေမေ
ထွက်ဖို့ လုပ်ခဲ့တယ်။ မေမေ အရင် မမမေက

လောကနတ်စာပေ

စင်္ကာပူကို ထွက်သွားခဲ့တယ်’

‘မမေမေ စင်္ကာပူသွားတာကိုတော့ ထားပါ။ နီနီ
မေမေ နိုင်ငံခြားသွားပြီး အလုပ်လုပ်မယ့်ကိစ္စ
ကိုတော့ နီနီဖေဖေက မတားခဲ့ဘူးလား နီနီ’
ယောက်ျားချင်း ကိုယ်ချင်းစာပြီး မောင်မေးသော

စကားဟု နားလည်လိုက်မိပြန်၏။ တားပေမယ့်လည်း
အရာမှ မထင်ခဲ့ပဲလေ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လုပ်ချင်
တာတွေကို ဦးဆောင်ပြီး လုပ်ခဲ့ကိုင်ခဲ့သော မေမေအပေါ်
မှာ ဖေဖေဩဇာလွမ်းမိုးမှု ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရတာပေါ့။

‘အဲဒီအချိန်မှာ နီနီက ကိုးတန်းကျောင်းသူပဲ
ရှိဦးမယ် မောင်၊ မေမေ နိုင်ငံရပ်ခြားသွားမယ်
ဆိုတော့ အားငယ်တာပေါ့။ ဖေဖေကလည်း
အိမ်ရောင်းပြီးက တည်းက မေမေနဲ့ဆက်ဆံရေး
သွေးအေးသွားခဲ့တယ်။ တကယ် မေမေ သွား
တော့မယ်ဆိုတော့ ဖေဖေ တားတယ်။ မေမေ
တကယ်အဝေးသွားတော့မယ်ဆိုမှ ဖေဖေ ထိတ်
ပျာသွားတယ်။ သိတယ် မဟုတ်လား။ မေမေ
ကို ဖေဖေရအောင် မတားခဲ့နိုင်ပါဘူး’

‘ဒါဆိုရင် နီနီနဲ့ နီနီဖေဖေတို့ပဲ အဲဒီတုန်းက
မြန်မာပြည်မှာ ကျန်ခဲ့ကြတာပေါ့ ဟုတ်လား။’

လောကနတ်စာပေ

အခုရော နီနီနဲ့အတူတူ သူ နေတုန်းပဲလား နီနီ’
သူမ ခေါင်းခါယမ်းပြုပြီးမှ...

‘မေမေတို့ မမမေတို့ မရှိကြတော့တဲ့နောက်ပိုင်း
နီနီအနားမှာ နေတော့နေပေးတယ်။ ဖေဖေလည်း
သူ့ဘဝကို သူ စိတ်ကုန်တယ် ထင်ပါရဲ့။ သမီး
ငယ်ကို သံယောဇဉ်မပြတ်လို့ နေနေရပေမယ့်
လူဝတ်ကြောင်ဘဝနဲ့ တရားစခန်းဝင်တယ် နီနီ
ဆယ်တန်းအောင်ပြီးတဲ့အချိန်က မမမေ အိမ်
ထောင်ပြုတယ်။ မေမေကလည်း ဟိုမှာ အခြေ
ကျပြီး ဒီကိုပြန်လာဖို့ စိတ်မကူးတော့ဘူး။ နီနီတို့
အတွက်တော့ အခုချိန်ထိ လစဉ်မပြတ် ငွေပို့ပေး
နေတယ်။ ပထမဆုံး နီနီဆီမှာ သူ သာသနာ
ဘောင်ဝင်ဖို့ ခွင့်တောင်းတယ်။ နီနီကတစ်ဆင့်
မေမေဆီမှာခွင့်တောင်းတယ်...’

‘ဒါဆိုနီနီဖေဖေက ရဟန်းဝတ်နဲ့ပေါ့ဟုတ်လား’
‘ဟုတ်တယ် မောင်၊ မေမေကလည်း ခွင့်ပြု
တယ်။ မောင်ရယ် သူ့ဘဝအတွက်ကတော့ အား
လုံးကို အေးအေးဆေးဆေး စိတ်ချပြီး ထားနိုင်
ခဲ့တယ်။ မေမေကလည်း ရဟန်းဝတ်ဖို့ ခွင့်ပြုပါ
တယ်။ နီနီလေ နီနီတို့ မိသားစုအကြောင်းကို

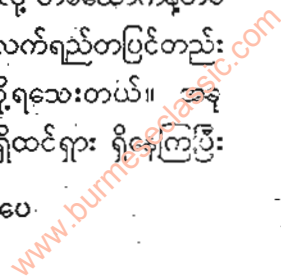
လောကနတ်စာပေ

တွေးရင် အရမ်းဝမ်းနည်းတယ်။ သေကွဲမကွဲကြ
ဘဲ ရှင်လျက်နဲ့ တကယ့်ကို တကွဲတပြားစီပဲ။
အဲဒါတွေအားလုံးဟာ ဖေဖေမိကြာင့်ပဲလို့ တွေးမိ
တိုင်း ရင်နာတယ်’

‘စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူးနော် နီနီ၊ နီနီမေမေက
နောက်ထပ်အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေရော ပြုဖြစ်
သေးလား၊ အဲဒီလို မကြားမိပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ
တစ်မျိုးဖြစ်နေလို့ မေးတာနော်’

‘မေးလို့ရပါတယ် မောင်၊ မေးသင့်ပါတယ်။
အမေရီကကို မေမေခေါ်လွန်းလို့ တစ်ခေါက်
ရောက်သွား ဖြစ်တယ်။ မေမေ စီစဉ်ထားတဲ့
ဟိုတယ်မှာပဲ နီနီ တည်းဖြစ်တယ်။ မေမေနေတဲ့
အိမ်ကို နီနီ မရောက်ခဲ့ဘူး။ နီနီ တို့ညီအစ်မနှစ်
ယောက်စလုံးလည်း ဒီကိစ္စကို မမေးဖြစ်ခဲ့ကြ
ဘူး၊ သူလည်း ဟိုမှာ သူ့ဘဝ၊ သူ့မိသားစုနဲ့
ဖြစ်ရင်လည်း ဖြစ်နေမှာပေါ့ မောင်၊ ဒါကြောင့်
နီနီဝမ်းနည်းတာပေါ့။ သေလို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်
ယောက် မမြင်တွေ့နိုင်။ လက်ရည်တပြင်တည်း
မနေနိုင်ရတာက ဖြေလို့ရသေးတယ်။ အခု
အဖြစ်က အာလုံး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေကြပြီ’

လောကနတ်စာပေ

စုစုစည်းစည်း မနေနိုင်ကြတာလေ
 'အင်း... ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်ရမှန်း မပြော
 ပြတတ်အောင်ပါပဲ နီနီ၊ အဓိက၊ ကတော့ နီနီတို့
 စိတ်ထဲမှာ စွဲထင်နေသလို နီနီဖေဖေကြောင့်လို့ပဲ
 ကောက်ချက် ချရမလို့ပဲ။ ခက်တာက သူလည်း
 သူ့ကိုစွန့်သူ သာသနာ့ဘောင်မှာဆိုတော့ မောင်
 တို့လို ဘေးလူအနေနဲ့ ပြောရ ဝေဖန်ရကျပ်နေ
 ပြန်ရော'

'နီနီဘဝအကြောင်းကို သိရလို့ မောင် စိတ်ညစ်
 သွားပြီလားဟင်။ ပြောသင့်တယ်ထင်လို့ သိ
 သင့်တယ်ထင်လို့ မောင့်ကို ရင်ဖွင့်ပြတာပါ'
 'စိတ်မညစ်ပါဘူး နီနီ၊ နီနီကို ပိုလိုနားလည်
 သွားတယ်၊ မောင့်စိတ်ထဲမှာမေးစရာမလိုအောင်
 အဖြေက ရှင်းသွားတယ် သိလား နီနီ'

'မောင်က ဘာများမေးမှာမလို့လဲ'
 'တခြား မဟုတ်ပါဘူး၊ နီနီမှာ မင်းနိုင်အောင်
 ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်အပြင် ကျန်တဲ့လူ
 တွေနဲ့ မပတ်သက်ခဲ့ဘူးလားဆိုတာကို မောင်
 မေးမလို့ပဲ။ အခုတော့ မောင်အားလုံးကိုသဘော
 ပေါက်သွားပြီ၊ ယောက်ျားတွေအပေါ်မှာ နီနီ

လောကနတ်စာပေ

ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်စဉ်ကြီးက လွမ်းမိုးထား
 လေတော့ အားလုံးဟာ နီနီအတွက် စိတ်ဝင်စား
 စရာ လူတွေမှ မဖြစ်နိုင်တော့တာပဲ
 မောင်ပြောတာ အကြွင်းမဲ့မှန်နေ၏။ မင်းနိုင်
 အောင်ကို သံယောဇဉ်ရှိတာ မှန်ပေမယ့် ဘယ်လိုမှအထင်
 ကြီးဖို့ စိတ်ကူးလို့မရခဲ့ပေ။

ဒါပေမဲ့ မောင်နှင့်ကြုံဖြစ်ခဲ့ပြန်တော့ သူမရဲ့
 တင်းမာသော သဘောထားတွေက အရည်ပျော်ကျခဲ့ရပြန်
 ရော မဟုတ်လား။

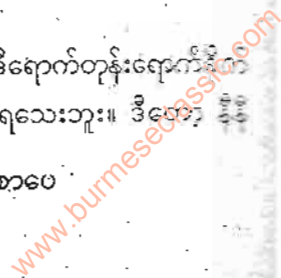
'မောင့်ကိုတော့ အထင်ကြီးရုံမကဘူး၊ ချစ်
 တောင်ချစ်မိသေးတာပဲ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါပြီကွယ်'

'ဒါနဲ့ မောင် ဖေဖေကို မောင်တွေဖူးချင်လား
 ဟင်၊ မနက်ဖြန် နီနီမွေးနေ့လေ၊ ဖေဖေတို့ ဘုန်း
 ကြီးကျောင်းမှာ တရားစခန်းရှိတယ်။ မွေးနေ့
 တိုင်းမှာ ကျောင်းရှိသံဃာနဲ့ ယောဂီတွေအားလုံး
 အတွက် အရက်နဲ့နေဆွမ်းကပ်တယ်။ မောင်
 လိုက်ခဲ့ပါလား'

'ကောင်းတာပေါ့ နီနီ၊ ဒီရောက်တုန်းရောက်ခိုက်
 မှာ ဘာအလှူမှ မလုပ်ရသေးဘူး။ ဒီတော့ နီနီ

လောကနတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

ရာ၊ နီနီမွေးနေ့အတွက် မောင်က ကုသိုလ်လုပ်
ပေးမယ်။ နီနီဖေဖေနဲ့လည်း တွေ့ရတာပေါ့။
နီနီ မောင့်အစီအစဉ်ကို လက်ခံသဘောတူတယ်
မဟုတ်လား။

သူမအစီအစဉ်တွေကို မောင်ကပါ အားတက်
သရော၊ ပါဝင်လာမှတော့ ပိုလို့ကြည့်နူးရပြန်သည်လေ။
ဖေဖေနှင့်မောင်ကို တွေ့ပေးဖို့အတွက်လည်း
အဆင်ပြေသွားခဲ့၏။

✘ ✘ ✘

၇။

မနက်ခင်းအရုဇာန်ကိုတော့ ဆွမ်းကပ်ဖို့ ရောက်
မသွားဖြစ်ပေ။

ရိုက်လက်စကြော်ငြာက မပြတ်သောကြောင့်
တစ်မနက်ခင်း အချိန်ပေးလိုက်ရင်း သူမလှုပ်ငန်းကို
မောင်လည်းသိရအောင်ဆိုပြီး ရိုက်ကွင်းသို့ မောင့်ကိုပါ
အစောကြီးခေါ်ထားလိုက်၏။

ဒီနေ့ သူ့မွေးနေ့ဆိုတာ မောင်တစ်ယောက်ကလွဲ
လို့ ကျန်သည့်လူများကို အသိမပေးခဲ့ပေ။

မွန်မြတ်ဦးက အတော်လေး ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်
နော်၊ သူ့ရုပ်ရည် သူ့အရပ်အမောင်းနဲ့ ဘော်ဒီ
ကလည်း တကယ့်ကို ကိုရီးယား မင်းသမီးပုံစံ
မျိုးလေးပဲ။

သူပင်ကိုယ်ပါရမီက အခဲကောင်းလို့ထင်တယ်။

အခုဆိုရင် သူများတွေလို သင်တန်းပြီးအောင် တက်ရသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာ ပရိသတ် တဖြည်းဖြည်း ရှိလာနေပြီ။ အချိန်တိုအတွင်းမှာ မထင်မှတ်လောက်အောင်ကို အောင်မြင်မှုရနေ တာလေ

ကြော်ငြာ ဒါရိုက်တာကတော့ သူမ၏ ကင်မရာ မင်း မင်းနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်၏။ သူမဆီကို မွန်မြတ်ဦး ရောက်လာတာ သိပ်မကြာသေးပေ။ သူမ စမ်းသုံးကြည့် တာကို ပရိသတ်ကရော၊ လုပ်ငန်းရှင်တွေကပါ လက်ခံ လာကြ၏။

‘ကင်မရာမင်းကလည်း မင်းနိုင်အောင် ဖြစ်နေ တာကို၊ တကယ့်ကို စိတ်တိုင်းကျအောင်ပေါက် အောင် အပင်ပန်းခဲပြီး လုပ်ပေးတာလည်း ပါမှာပေါ့နော် နီနီ’

‘အားလုံးကို စီစဉ်ညွှန်ကြားပေးနေတဲ့ ဒီက နီနီ ကိုရော၊ မောင် မချီးမွမ်းတော့ဘူးလား’

‘ချီးမွမ်းပါတယ် နီနီ၊ ဟိုမှာ ရောက်နေပေမယ့် ဒီကထုတ်တဲ့ စာစောင်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေကို မောင် ဖတ်ရပါတယ်။ နီနီအကြောင်း...’ ပြီး တော့ နီနီအေဂျင်စီက ထွက်သွားတဲ့သူတွေ

လောကနတ်စာပေ

အားလုံးနီးပါး အနုပညာလုပ်ငန်းမှာ အောင်မြင် နေတယ်ဆိုတာကို မောင် မသိဘဲနေပါ့မလား နီနီ...

‘မယုံရင် မောင်စောင့်ကြည့်နေ၊ အရင်လူတွေ အားလုံးကို ကျော်တက်ပြီးတော့ မွန်မြတ်ဦး လျှမ်းလျှမ်းတောက် အောင်မြင်စေရမယ်။ သူ့ကို အရမ်း အားထားပြီး၊ အရမ်းလည်း ဖြစ်စေချင် တယ်လေ။ ဒါကြောင့် အစစအရာရာ သူ့ကို နီနီ စောင့်ကြည့်သင်ကြားပေးနေတာပေါ့’

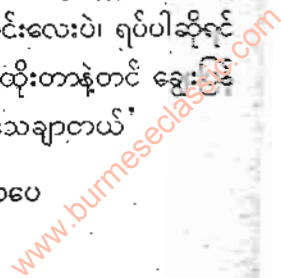
နေ့လည် ဆွမ်းကပ်အမိသွားရမှာဆိုတော့၊ ဆယ် နာရီမထိုးခင်မှာ ရိုက်တာပြုတာတွေကို လက်စသတ် လိုက်ရ၏။

မိုးမလင်းခင်ကပင် အားလုံးကိုမနားတမ်းမောင်း ထားတော့ တော်တော်လေး ပင်ပန်းလောက်ပြီ။

‘မီးမီးရေ၊ သူငယ်ချင်းနဲ့အတူတူ အမှတ်တရ တစ်ကဒ်ကဒ်လောက် ဝင်ရိုက်ကြည့်ပါလား’

‘မဖြစ်ဘူး ကိုပြေဇော်၊ ကင်မရာရှေ့မှာ ဘာအမူ အရာမှ မလုပ်ဘဲ ဒီအတိုင်းလေးပဲ၊ ရုပ်ပါဆိုရင် တောင်မှ မီးထိုးပေး၊ မိုးထိုးတာနဲ့တင် ခွေးဖြီး ပြီး အသက်ထွက်မှာ သေချာတယ်’

လောကနတ်စာပေ

မိမိမော်ကတော့ မောင်နှင့် လူချင်းရင်းနှီးပြီး သား၊ ဂျပန်ပြန်ဖြစ်ကြရင်တောင် လေယာဉ်တစ်စီးတည်း အတူစီးသွားကြဦးမှာ ဖြစ်၏။

‘ဒီနေ့အဖို့တော့ အလုပ်တွေ ပြီးသလောက်ရှိ သွားပြီ။ မွန်မြတ်ဦးလည်း ပင်ပန်းလောက်ရော ပေါ့။ အိမ်ပြန်နားရင်လည်း နားလေ။ သင်တန်း ကို သွားမနေနဲ့တော့’

‘ရပါတယ် မမ’

‘မီးမီးတို့ မွန်မြတ်ဦးတို့ကိုပါ ခေါ်သွားရအောင် နီနီ၊ အလုပ်မရှိရင် ကိုမင်းနိုင်အောင်ကိုပါ လက် စနဲ့ ခေါ်ခဲ့ပါလား’

တကယ်ဆို သူမမွေးနေ့ အလှူအတွက် မောင်နှင့် နှစ်ယောက်တည်း သွားချင်မိသည်။ အားလုံးရှေ့မှာ မောင်က လောကွတ်လုပ်လိုက်တော့ အကြံအိုက်သွား ရ၏။

‘ကိုပြေဇော်တို့က ဘာအစီအစဉ်ရှိလို့ မီးမီးတို့ ကို ခေါ်ရတာလဲဟင်’

သာလိကာမလေး မိမိမော်က အလိုက်ကန်းဆိုး မသိဘဲ ဝင်ပြီး စပ်စုသည်။ မောင်ကလည်း တစ်ခုမှ မခြွင်းမချန်ဘဲ ပြောပြလိုက်၏။

‘တခြားမဟုတ်ဘူး မီးမီး၊ ဒီနေ့က နီနီမွေးနေ့ လေ။ တရားကျောင်းမှာ ဆွမ်းကပ်မှာ၊ နီနီ အတွက် ကိုယ်က ဒါနလုပ်တာ။ ပါရမီကူဖြည့် တဲ့သဘောပေါ့၊ ဒါကြောင့် နီနီတို့အားလုံးကို ခေါ်ဖို့ ပြောနေရတာပေါ့’

‘ဟာ... ဒါဆိုရင်တော့ အတော်ပဲ၊ မနက်က တည်းက ကော်ဖီတစ်ခွက်နဲ့မှန်တစ်ခုပဲ စားထား ရသေးတာ။ ဟိုရောက်မှ အဝအပြေကို စားပစ် လိုက်ဦးမယ်’

‘မိမိမော်ရယ်၊ မမတို့ဘာသာ လွတ်လွတ်လပ် လပ်သွားရင် သွားပါစေလား’

မွန်မြတ်ဦးက အားနာပြီး မိမိမော်ကို ဝင်ဟန်၏။ ဒီအခြေအနေထိ ရောက်ပြီးမှတော့ ကာယကံရှင် အဖို့ ဒီအတိုင်းငြိမ်နေလို့ မဖြစ်။

‘လိုက်ခဲ့ပါ မွန်မြတ်ဦး၊ သိပ်ကြီးကြီးကျယ် ကျယ်လည်း လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျောင်း ရှိသံဃာရယ်၊ ယောဂီတွေကိုပဲ အဓိကထားပြီး ဆွမ်းကပ်မှာ။ ဒီပြင်လူတွေလည်း ဖိတ်ထားဦး။ ပြီးတော့လည်း အဲဒီကျောင်းက မမဖေဖေ ဘုန်း ကြီးနေတဲ့ကျောင်းပါ’

ကားနှစ်စီးဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ထွက်လာ
ဖြစ်သည်။

သူမကားကိုတော့ မောင်က မောင်းပြီး သူမတို့
နှစ်ယောက်တည်း စီးဖြစ်ကာ မိမိမော်မောင်းသော ကား
ပေါ်မှာတော့ မင်းနိုင်အောင်နှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့သုံးယောက်
အတူတူ စီးကြ၏။

ဘုန်းကြီးကျောင်းရောက်ပြီး ဆွမ်းကပ်ကြသည်။
သူတို့တွေအားလုံး ဝိုင်းဖွဲ့စားကြသည်။ ဒီအထိက ပြဿ
နာမရှိသေး။

ဖေဖေနှင့်မောင်ကို အားလုံးရှေ့မှာပင် မိတ်ဆက်
ပေးမိ၏။

‘ဦးဇင်းဘုရား။ ဒီဒကာကြီးက ကိုပြေဇော်ပါ။
ဂျပန်မှာ အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ တပည့်တော်မနဲ့
လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့သူပါ’

တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့တော့ အဆင်ပြေအောင်
လျှောက်လိုက်ရသည်။ သူစိမ်းတွေတော့ အနားမှာမရှိ။
တကယ်တော့ ဘုန်းကြီးကို ဒီစကားမျိုးတွေ ပြောရတာ
မတင့်တယ်။ တွေ့လက်စနှင့်မို့သာ လူရင်းတွေရှေ့မှာ

အသိပေးသလိုမျိုး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

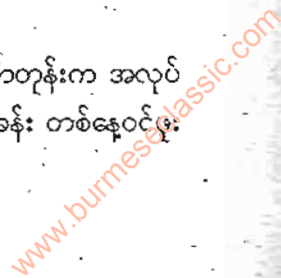
‘အေးကွယ်... ကြားရတာတော့ စိတ်အေးဝမ်း
သာစရာပါပဲ။ လောကီကိစ္စ သံယောဇဉ်ကိစ္စ
တွေနဲ့ အလှမ်းဝေးနေတာတော့ ကြာပါပြီ။
အင်း... ပြောရရင်တော့ လူ့ဘဝတုန်းကတည်း
က လူမှုရေးအပိုင်း၊ မိသားစုအပိုင်းမှာ ဦးဇင်း
က တာဝန်ကျေခွဲတဲ့သူမျိုးကျတော့ မဟုတ်ဘူး
ကွဲ့၊ ဒကာလေးတို့၊ ဒကာမလေးတို့ တင့်တယ်
စိတ်ချမ်းသာကြရင်လည်း နောက်ဆံတင်းတာ
လျော့ပါးရတာပေါ့ကွယ်’

မင်းနိုင်အောင်တစ်ယောက်တည်းသာ သူမတို့
မိသားစုအကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံနီးပါး သိထား၏။
မောင်နှင့် မင်းနိုင်အောင်ကတော့ ဖေဖေဦးဇင်းမိန့်သော
စကားကို အပြည့်အစုံ နားလည်နိုင်ကောင်း၏။

မွန်မြတ်ဦးနှင့် မိမိမော်ကတော့ ရေရေရာရာ
သိနိုင်ကြမည် မထင်ပေ။

‘တပည့်တော် တစ်ခုလျှောက်ပါရစေ ဦးဇင်း’
‘ပြောပါ ဒကာလေး’

‘တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဂျပန်မှာတုန်းက အလုပ်
အားရကန့် ကြုံတုန်း တရားစခန်း တစ်နေ့ဝင်ဖူး’

ပါတယ်။ ကြာလည်း ကြာပါပြီ။ ဦးဇင်းဆီကို ရောက်တုန်း ရောက်ခိုက်မှာ တရားထိုင်ချင်စိတ် ဖြစ်လို့ လျှောက်ရတာပါ။ တစ်ချိန်လောက်ဖြစ် ဖြစ် ယောဂီနဲ့အတူတူ ဝင်ထိုင်ဖို့လျှောက်တာပါ။ ‘ဒီအလုပ်မျိုးဆိုတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ။ ဦးဇင်း ရော ကျောင်းကဆရာတော်ကပါ ခွင့်ပြုပါ တယ်။ လာတဲ့လူတွေအားလုံးပဲ ထိုင်ကြမှာ လား’

ဒီလူတွေအားလုံးပါလာအောင် စတင်ခေါ်သူက လည်း မောင်ပဲဖြစ်၏။

သူမ လုံးဝထင်မထားသော စကားမျိုးကို ပြော တာလည်း မောင်ပဲဖြစ်၏။

ဦးဇင်းအမေးကို သူမတစ်ယောက်သာ မဖြေဘဲ နေလိုက်မိ၏။ ကျန်လူတွေအားလုံးကတော့ မောင်နှင့် တသဘောတည်းဖြစ်သွားကြပြီး ပြိုင်တူဖြေလေ၏။

‘တင်ပါ့ဘုရား’

‘ဒကာမလေး နီနီခိုင်ဝေကရော’

လာကြတာချင်း အတူတူမှာ၊ သူမတစ်ယောက် တည်း ငြင်းဆိုလိုက်ရင် မျက်နှာပျက်စရာ၊ အရှက်ရစရာ တွေဖြစ်သွားဖို့ပဲ ရှိတော့၏။

‘ရသရွေ့တော့ ထိုင်ကြည့်ပါ့မယ်’

သူမစကားကြောင့် ဦးဇင်းပြုံးသည်ကို ဖြတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရ၏။ မောင်ကလည်း အလိုက်မသိစွာဖြင့် သူမ ကို တီးတိုးပြောပြန်၏။

‘တကယ်ဆို စိတ်နဲ့အလုပ်တွေ လုပ်နေကြတဲ့ နီနီတို့ အနုပညာသည်တွေ ဝိပဿနာကို မြည်း စမ်းကြည့်သင့်တယ်။ စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု အလုံးစုံ ရစေတဲ့ စိတ်ဖိစီးမှုကိုလျှော့ပါးစေတဲ့ နည်းလမ်း ကောင်းတစ်ခုပဲ နီနီ’

မောင်ကတော့ သူမကို ဘုန်းကြီးစာချလုပ်နေ ပြန်၏။

မှန်ရာပြောကြေးဆိုရင်တော့ တရားကျောင်းကို ရောက်ဖြစ်ပေမယ့် တရားဝင်ထိုင်ကြည့်ဖို့ တစ်ခါမှ စိတ် ကူးမပေါ်ဖြစ်ခဲ့ပေ။

× × ×

၈။

မိမိမော်နှင့် မောင်တို့ လေယာဉ်တစ်စီးတည်း စီးရမှာဆိုတော့ သူမနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ အတူတူလိုက် ပို့ဖြစ်၏။ မောင်နှင့်ခွဲရသည့်အတွက် သူမ ရင်မှာစိတ် မကောင်းသလို၊ မိမိမော်နှင့် ခွဲရသည့်အတွက် မွန်မြတ်ဦး လည်း မျက်နှာလေး ငယ်နေရှာသည်။

သူမကတော့ မောင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရင်ထဲမှာ သိုသိပ်ဖုံးဖိနိုင်ခဲ့၏။

မွန်မြတ်ဦးကတော့ လေယာဉ်ကွင်းထဲအရောက် မှာပင် မျက်ရည်လေး တစ်စင်းစမ်းဖြစ်နေရှာ၏။

‘ငါတော့ တော်တော်နဲ့ နေတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး မိမိမော်ရယ်’

‘ငါလည်း ဒီအတိုင်းပဲပေါ့၊ ဖုန်းဆက်လို့ရနေ တာပဲဟာ၊ နင် စာရေးချင်လည်း အီးမေးနဲ့ပို့လို့

လောကနတ်စာပေ

ရနေတာပဲ၊ လူချင်းဝေးကြပေမယ့် အဆက် အသွယ်ပြတ်စရာ မရှိပါဘူး’

မိမိမော်က နေရာသစ်သို့ ထွက်သွားမည့်သူဆို တော့ မွန်မြတ်ဦးတစ်လောက်တော့ စိတ်ခံစားမှုမရှိပေ။

မွန်မြတ်ဦးနှင့် မိမိမော်တို့ စကားတွေ တွတ်ထိုး နေခိုက်မှာပင် မောင်ကိုနှုတ်ဆက်ရင်း အောက်မေ့ရာ စကားအဖြစ် ပြောဖြစ်၏။

‘မောင်’

‘ဘာပြောချင်လို့လဲ နီနီ’

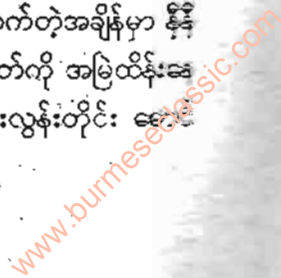
‘တခြား မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတစ်ခေါက် နီနီဆီ မောင်ရောက်လာတာ အရက်အခေါက်တွေ ထက် ပိုပြီး ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။ ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကို ပြောဖြစ်ကြ လို့ပဲလေ’

‘မောင်လည်း နီနီနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကို မြန်နိုင် သမျှ မြန်အောင် ကြိုးစားနေမှာပါ နီနီ’

‘မောင် ဖုန်းအမြဲဆက်ဦးနော်’

‘ဆက်ချင်တာပေါ့၊ မောင်ဆက်တဲ့အချိန်မှာ နီနီ အလုပ်ရှုပ်နေမလားဆိုပြီး စိတ်ကို အမြဲထိန်းဆဲ ခဲ့ရတာပါ နီနီ။ အရမ်းလွမ်းလွန်းတိုင်း မောင်

လောကနတ်စာပေ

ဆက်နေကျပဲ မဟုတ်လား နီနီ
မောင့်စကားကြောင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု များစွာ
ဖြစ်ရ၏။

‘သွားတော့ မောင်၊ သူများတွေ ကွင်းထဲဝင်နေ
ကြပြီ’

‘ကျန်းမာရေးလည်း ဂရုစိုက်ဦး နီနီ၊ အလုပ်
တွေမှာပဲ စိတ်ကို အရမ်းနှစ်မထားနဲ့ဦး’

‘စိတ်ချပါ မောင်၊ အရင်တုန်းကတော့ အောင်
မြင်ချင်၊ လုပ်ချင်တဲ့ဇောတွေနဲ့ အသက်ရှင်နေရ
တာပါ။ အခုတော့ မောင့်အတွက်ပါပိုပြီး
အသက်ရှင်နေရတာလေ’

‘ဒီစကားတွေနဲ့ပဲ ရေခြားမြေခြားမှာ မောင်
အလွမ်းပြေရမှာပါ နီနီရယ်’

အချိန်တွေကို စိတ်ရှိတိုင်း ဆွဲဆန်ထားချင်၏။
အခြေအနေတွေကတော့ သူမစိတ်ကို ထင်တိုင်း

ဖြစ်ခွင့်မပေးပေ။ မောင်တစ်ယောက် နောက်ဆံမတင်း
သော ခြေလှမ်းများဖြင့် လေယာဉ်ကွင်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။
မောင်တစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်ဘဲ မိမိမော်လည်း
မျက်ရည်ဝဲပြီး ထွက်သွားလေ၏။

✘ ✘ ✘
လောကနတ်စာပေ

‘အဲဒီလောက် စိတ်မပျော့နဲ့လေ မွန်မြတ်ဦး။
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အနားမှာမရှိတာနဲ့ ဒီ
လောက် ဝမ်းနည်းနေတတ်ရင် မင်းဘဝမှာ ကြုံ
တွေ့လာရမယ့် အခက်အခဲတွေ၊ ပူဆွေးသောက
တွေအတွက် မင်း မျက်ရည်ကျန်ပါတော့မလား’
သူမကိုယ်တိုင်ကလည်း ဝမ်းနည်းမှု ကင်းနေ
တာတော့ မဟုတ်။ သူမ ဖြစ်ပျက်နေတာကို မေ့လျော့
ထားပြီး မွန်မြတ်ဦးကို ဆုံးမနေဖြစ်ပြန်၏။

‘မိမိမော်က ညီအစ်မရင်းတစ်ယောက်လို သမီး
အပေါ်မှာ ကောင်းခဲ့တာ။ သူမရှိတော့ ရင်ထဲ
မှာ ဟာရုံမကဘူး။ အားငယ်ချင်တာ အမှန်ပဲ
မမ’

ဒီကလေးမလေးကတော့ ခက်နေပြီ။ မိမိမော်
နှင့်အတူတူ ထွက်ခွာသွားသူက သူမချစ်သူတစ်ယောက်
ဆိုတာကို မေ့နေပြီလားမသိ။

‘တယ်ခက်ပါလား၊ ဒီအကျင့်စရိုက်မျိုးက
အောင်မြင်ကျော်ကြားချင်တဲ့သူမှာ လုံးဝမရှိသင့်
တဲ့အရာပဲ။ မမကိုကြည့်လေ၊ မောင်က မမနဲ့
အဝေးမှာ နေတာ။ ဘာဖြစ်လဲ မမတစ်ယောက်
တည်း ဒီဝန်းကျင်မှာ ရှင်သန်နေရတာပဲ မဟုတ်

လောကနတ်စာပေ

လား။ မမပြောတာ မင်းအတွက်နော်
‘သိပါတယ် မမ၊ သမီးနားလည်ပါတယ်’

စိတ်ပျော့တတ်တာ၊ မလိုလားအပ်ဘဲ တွယ်တာ
တတ်တာမျိုးကိုတော့ မွန်မြတ်ဦးအတွက် အမွေမပေးခဲ့
လိုပေ။

သူမလိုပင် ရဲဝံ့ပြတ်သားပြီး အောင်မြင်သော
သူတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်၏။

‘လက်စနဲ့ တစ်နေရာရာမှာ မင်းနဲ့ အေးအေး
ဆေးဆေး စကားပြောရဦးမယ် မွန်မြတ်ဦး’
သူမပြောတာကု မွန်မြတ်ဦး မငြင်း။

သူမ ဘာပြောမည်ဆိုတာကိုလည်း မွန်မြတ်ဦး
တစ်ယောက် သိကောင်းသိနိုင်မည် ထင်၏။

‘မင်းနဲ့ မင်းနိုင်အောင် အခြေအနေက ဘယ်လို
လဲ မွန်မြတ်ဦး၊ ညီမလေးတစ်ယောက်လို၊
တပည့်သားမြေးတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး
ငါမေးတာနော်၊ မင်းနိုင်အောင်ဆိုတဲ့ ယောက်ျား
ကလည်း ငါနဲ့ သံယောဇဉ်မကင်းတဲ့သူပဲ’
သူမရှေ့မှာ နေတာထိုင်တာ၊ အလေးပေးတာ

လောကနတ်စာပေ

တွေက လိုအပ်တာထက် တစ်နေ့တခြား ပိုနေသည်ဟု
ထင်၏။

လူတွေရှေ့မှာ သူမနှင့်မင်းနိုင်အောင်တို့ ဆက်ဆံ
ပြီးအလုပ်တွဲလုပ်လာတာ နှစ်ကြာနေပြီ။ ဘယ်သူတစ်
ယောက်မှ သူမနှင့် မင်းနိုင်အောင်ကို ကွယ်ရာမှာ တစ်မျိုး
တမည်တွေ မပြောကြပေ။

သူမဆီကို မွန်မြတ်ဦး ရောက်လာတာ ဘာမှ
မကြာသေးပေ။ မင်းနိုင်အောင်နှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့နှစ်
ယောက်အကြောင်းကို လူပြောသူပြော များနေ၏။

‘သမီးနဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်က မမထက် အရင်
မစောတောင်မှ ရင်းနှီးခဲ့တာ ကြာပြီပဲ။ ဒီကို
ရောက်လာမှ သမီးတို့ချင်း စတွေ့ပြီး ခင်မင်ကြ
တာမှ မဟုတ်ဘဲ မမရယ်’

မွန်မြတ်ဦး၏ ဆင်ခြေစကားကိုက အကြွင်းမဲ့
လက်ခံချင်စရာ မကောင်းလှပေ။

‘သမီးက အရင်တုန်းက မွန်မြတ်ဦး မဟုတ်
တော့ဘူးဆိုတာကိုရော သတိထားဖြစ်ရဲ့လား။
မင်းကို ငါတို့ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကရော၊
မင်းကို အားပေးချီးမြှောက်ချင်တဲ့ ပရိသတ်တွေ
ကပါ ဂရုစိုက်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာရော မင်း

လောကနတ်စာပေ

သိရဲ့လား'

သူမရှေ့မှာတော့ ပြောသမျှ ခေါင်းညိတ်နေရှာ
သော ယုန်သူငယ်လေး ဖြစ်နေပြန်၏။

'ပြီးခဲ့ ကျန်ခဲ့တာတွေအတွက် မင်း ဘာမှ
နောက်ကြောင်းငဲ့စရာ မလိုဘူး။ အတိတ်မှာ
ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ ဖြစ်ခဲ့။ အခုအချိန်မှာတော့ မင်း
နိုင်အောင်ကို အကျွမ်းတဝင် မင်း မနေသင့်
တော့ဘူး မွန်မြတ်ဦး။ မင်းအနေအထားနဲ့ သူ
အနေအထားက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သိသိသာသာ
ကို ကွာလာနေပြီ'

'ကိုမင်းနိုင်အောင်ဟာ သမီးအစ်ကိုရဲ့ သူငယ်
ချင်းပါ'

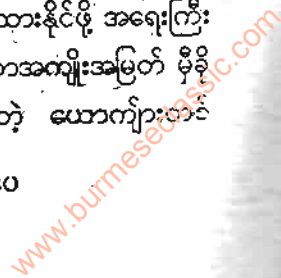
'ဒါတွေကို မင်းမပြောလည်း မမသိပါတယ်။
မင်းနိုင်အောင်က ငါ့ရဲ့သူငယ်ချင်း၊ သူ့ကို ငါ
ဒီဘဝရောက်လာအောင် အကူအညီပေးခဲ့တာ
ပါ။ မင်း သိရင်သိနေလိမ့်မယ်။ ဟိုအချိန်တုန်း
က မင်းနိုင်အောင်က မမကို ချစ်သူအဖြစ် စိတ်
ကူးယဉ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ မမဟာ
ကျောင်းသူဘဝမှာပဲ ရှိသေးတာနော်၊ ဒီလိုအခြေ
အနေမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီအချိန်ကတည်းက

ချစ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် မမ လက်ခံပြီး မစဉ်း
စားဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ဒီကောင်က ခပ်ညှည့်လူတစ်
ယောက်ပဲ။ သူ့ဘဝသူတောင် လမ်းကြောင်းမှန်
ပြီး လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် မကြံစည်
မစွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ
မွန်မြတ်ဦး'

'မမရယ် သူလည်း သူ့အရည်အချင်းနဲ့'
'နေဦး မွန်မြတ်ဦး၊ သူ့မှာ အရည်အချင်းမရှိဘူး
လို့ မမ ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး။ မင်းအနေနဲ့
သူ့ကို အရင်လိုဆက်ဆံပြီး သံယောဇဉ်တွယ်မှာ
စိုးလို့ပြောနေတာ။ မင်းရွေးချယ်ရမယ့် ယောက်ျား
ဟာ သူ မဟုတ်ဘူး။ သူ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ
ကိုပဲ မမ ပြောချင်တာ'

'စေတနာနဲ့ မမသွန်သင်တာကို သမီး နာခံပါ
တယ်'

'ဆက်ဆံတာ ခေါ်တာ ပြောတာလောက်နဲ့တော့
ဘာမှ ပြဿနာမဖြစ်ဘူး။ မင်းစိတ်ထဲမှာ သူနဲ့
ပတ်သက်ပြီး စိတ်ရှင်းရှင်းထားနိုင်ဖို့ အရေးကြီး
ဆုံးပဲ၊ မင်းဘဝအတွက် ဘာအကျိုးအမြတ် မှီခို
အားထားမှုမျိုးမှ မရှိနိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

ယောက်ကို မင်း သံယောဇဉ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ပဲ
သူမ စေတနာကို မွန်မြတ်ဦးက အသိအမှတ်
ပြုသည်ဟု ပြောနေသည်။ မင်းနိုင်အောင်နှင့် ပတ်သက်
ပြီး ဒီထက်မက ပြောချင်သေးပေမယ့် စကားလုံးတွေကို
တစ်ဆင့်လျော့ပြီး နားချနေခြင်းဖြစ်၏။

မင်းနိုင်အောင်ကို သံယောဇဉ်မကင်းတာကတစ်
ပိုင်း၊ မွန်မြတ်ဦး စိတ်ယိုင်ပြီး မဖြစ်သင့်တာ ဖြစ်သွား
မှာက တစ်ပိုင်းဖြစ်၏။

မွန်မြတ်ဦးသည် မင်းနိုင်အောင်အတွက် လုံးဝ
မဖြစ်စေရဟု ယုံကြည်ထားသည်ပဲ။

မင်းနိုင်အောင်ကိုလည်း အခွင့်ကြုံတာကို
မစောင့်ဘဲ ပြောရဦးမည်ဟု တွေးဖြစ်ခဲ့ပြန်၏။

✘ ✘ ✘

ဧပိုင်း သုံး

၁။

သူသံယောဇဉ်မှာ 'မွန်မြတ်ဦး' ။

သူ့အချစ်တွေကို အနားလည်ဆုံးဟု ပြောရမည့်
သူမှာလည်း မွန်မြတ်ဦးပင်ဖြစ်၏။

ဟိုတစ်ချိန်တုန်းကလည်း သံယောဇဉ်စိတ်ဖြင့်
မွန်မြတ်ဦးကို တိတ်တခိုးတွယ်တာပေးသည်။ ချစ်သူတွေ
ဖြစ်ကြပြန်တော့လည်း သူ့အဖြစ်က မလွတ်လပ်။ ချစ်သူ
လက်ကိုရဲရဲတွဲပြီး မော်မော်ကြွားကြွား မလုပ်နိုင်သော
ဘဝ...။

သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း နီနီခိုင်ဝေလက်မှ ရုန်း
မထွက်နိုင်။

နီနီခိုင်ဝေကလည်း သူနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ကို
အရိပ်တကြည့်ကြည့်...။ မွန်မြတ်ဦးကလည်း နီနီခိုင်ဝေ
၏ အရိပ်အောက်မှာပင် တစ်နေ့တခြား အောင်မြင်ထင်

လောကနတ်စာပေ

ရှားလာခဲ့၏။

‘ဟေ့ကောင် မင်းနိုင်အောင်’

ရင်းနှီးနေသော ဖြိုးမင်းက သူ့နောက်ကို အမော တကော ပြေးလိုက်လာ၏။ သူ့အတွေးနှင့်သူမို့ ဖြိုးမင်း လှမ်းခေါ်တာကို သူ မကြားတာလည်းဖြစ်သည်။

‘ဘာလဲ ဖြိုးမင်း၊ အလုပ်ကိစ္စအတွက်ဆိုရင် တော့ နီနီခိုင်ဝေနဲ့ပဲ စကားပြောကွာ။ မင်းကို ဘာတစ်ခုမှ ငါ မကူညီနိုင်ဘူး’

ဖြိုးမင်းကလည်း သူ့လိုပင် ကင်မရာမင်းဖြစ်၏။

နီနီခိုင်ဝေဆီကို မရောက်ခင်ကတည်းက သူနှင့် ဖြိုးမင်း သိကျွမ်းခဲ့၏။ ရှစ်ရှင်တွေ၊ ဗီဒီယိုတွေမှာ ရုပ် ငြိမ်ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ရင်း သိကျွမ်းခဲ့တာ ဖြစ်၏။

ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်းကို သူ့လိုပင် ဖြိုးမင်း ဝါသနာ ကြီး၏။

‘မင်းရဲ့ မင်းသမီးကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါပြောမယ့်သတင်းက မွန်မြတ်ဦးနဲ့တော့ ပတ် သက်တယ်’

ဖြိုးမင်း အလုပ်လုပ်နေသော ကုမ္ပဏီက ကား ကြီးရိုက်ဖို့ မွန်မြတ်ဦးကို ငှားသည်။ ခက်တာက အဲဒီ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်နှင့် နီနီခိုင်ဝေက ကမ္ဘာ့ရန်တွေ ဖြစ်၏။

မွန်မြတ်ဦးဆီ အရင်ဝင်သည်။ မရတော့၊ ဖြိုး မင်းမှတစ်ဆင့် သူ့ဆီဝင်၏။

သူနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ နှစ်ယောက်စလုံး မိမိ သဘော၊ မိမိဆန္ဒဖြင့် ဘာတစ်ခုမှ လုပ်ခွင့်မရကြပေ။

‘ဒါဆိုလည်း ပြော... ဖြိုးမင်း’

‘ပြောတော့ ပြောမယ်။ မင်း နောက်ကို ပြေး လိုက်ရလို့ ငါ မောသွားတယ်။ အအေးတစ်ပု လင်းကတော့ သတင်းပေးခအနေနဲ့ အရမ်းတန် ပါတယ်ကွာ’

နောက်ဆုံးတော့ သူ့ကြားရမည့် သတင်းနှင့် အအေးပုလင်းကို အပေးအယူလုပ်လိုက်ရသည်။

‘သောက်စရာရှိတာလည်းသောက်၊ ပြောစရာရှိ တာလည်း ပြောဦး ဖြိုးမင်း’

‘ပြောပါ့မယ်ကွာ၊ အမောပြေအောင် သောက်ပါ ရစေဦး’

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတွေ့ဖြစ်တာက များ၏။ နယ်မြေတစ်ခုတည်းမှာ ကျင်လည်နေကြသော် လည်း အလုပ်တွေရှုပ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး မဆုံဖြစ် ကြ။ တွေ့တုန်းတွေ့ခိုက်မှာ ဖြိုးမင်းက ဇာတိပြတော့၏။

‘မင်းမှာ အလုပ်မရှိလို့ အားနေပေမယ့် ငါမှာ

လုပ်စရာတွေ၊ သွားစရာတွေရှိတယ်
'ဘာလဲ နီနီခိုင်ဝေဆိုတဲ့ မော်ဒယ်(လ်)မကြီးရဲ့
အလုပ်တွေပဲ မဟုတ်လား။ မင်းက မိန်းမကိစ္စ
နဲ့ပတ်သက်ပြီး အရမ်းလာဘ်ရှိတဲ့ကောင်ပဲ။ နီနီ
ခိုင်ဝေကလည်း မင်းမှမင်း... အခုတစ်ခါ မင်း
သမီးအသစ်လေးနဲ့ ဘာလိုလို ညာလိုလိုဖြစ်နေ
တာ မဟုတ်လား'

'ငါနဲ့ နီနီခိုင်ဝေက သူငယ်ချင်းတွေပါ။ သူ
လည်း ဘာမှမဖြစ်ခင် ငါလည်း ဘာမှမဖြစ်ခင်
ကတည်းက ခင်ခဲကြတာ၊ သိခဲကြတာ။ ဒီ
လောကထဲကို ငါ ထဲထဲဝင်ဝင်ဖြစ်တာကလည်း
သူ့ကျေးဇူးမကင်းဘူး၊ သူနဲ့ငါက အမြဲလက်တွဲ
လုပ်ရမယ့်သူတွေပါ'

'ထားပါ... အဲဒီ မော်ဒယ်(လ်)မမနဲ့ မဟုတ်ရင်
မွန်မြတ်ဦးနဲ့ကျတော့ရော'

ဖြိုးမင်းကို ပြောပြချင်ပေမယ့် ကိုယ့်အကြောင်း
နှင့်ကိုယ်မို့ ရေငုံနှုတ်ပီလိုက်လုပ်နေရ၏။ ဖြိုးမင်းက
ပါးစပ်ဖွာရင် သတင်းက ပိုပြန့်သွားနိုင်၏။

'ထားပါ။ မင်းမဖြေရင်လည်း ငါက ကြုံတုန်း
ကြုံကံတုန်းမှာ မင်းကို တမင် စားတာပါ။

မင်း ကောင်းစားရင် ငါဝမ်းသာရမှာပေါ့'
စတွေ့တုန်းက ပြောပြမည်ဆိုသောသတင်းက
လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားပြီလားမသိပေ။

'မင်း ငါ့ကို သတင်းတစ်ခု ပြောမှာဆို ပြော
လေ ဖြိုးမင်း'

'ဓာတ်ပုံအသင်းက လုပ်တဲ့ပြိုင်ပွဲမှာ မင်းရော
ငါရော ပြိုင်ခဲ့ကြတာနော်'

'ဘာဖြစ်လဲ...'

'ငါ့ပုံတွေကတော့ အရွေးမခံရဘူး။ ဘာဆုမှ
လည်း မရဘူး မင်းနိုင်အောင်။ မွန်မြတ်ဦးပုံ
တွေနဲ့ မင်းပြိုင်ခဲ့တာကို ငါသိတယ်။ မင်း အဲဒီ
ပုံတွေနဲ့ပဲ ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမရတယ် သိလား'
ဖြိုးမင်းပြောသော သတင်းကြောင့် ထုခန့်
မတတ် ဝမ်းသာသွားမိသည်။

ဒီသတင်းကို မွန်မြတ်ဦးကို ပြောရဦးမည်။ မွန်
မြတ်ဦးကတော့ သူ့အတွက် ဝမ်းသာမှာ သေချာ၏။

'ညီမလေးပုံတွေနဲ့ ကိုကို တကယ်ဆုရတယ်
ဟုတ်လား ကိုကို'

‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုကိုလည်း ပြိုင်ပွဲဝင်ပြီး မေ့
မေ့လျော့လျော့ နေခဲ့တာ။ ဒီသတင်းကို သိရ
တော့ အရမ်းဝမ်းသာတယ်’

‘ပြိုင်ပွဲတွေကို သူဝင်ပြိုင်ဖူးသည်။ မွန်မြတ်ဦး
ပုံတွေနှင့်ကျမှ သူ ပထမရဖြစ်တော့သည်။’

‘ဒီသတင်းကိုကြားရင် ဝမ်းမသာမယ့် လူတစ်
ယောက်က မွန်မြတ်ဦးတို့ အနားမှာ အသင့်ရှိ
နေတာ’

နီနီခိုင်ဝေကို ညွှန်းဆိုကြောင်းကို သူ နားလည်
လိုက်မိ၏။

မွန်မြတ်ဦးကတော့ နီနီခိုင်ဝေနှင့် မတတ်သာလို့
သာ လက်တွဲနေရ၏။ မကြိုက်သော်လည်း ချုပ်ဆိုထား
သော စာချုပ်အရ အောင်ခံနေရမှန်း သူ သိသည်။

‘ဒါကတော့ကွယ် ကိုကိုနဲ့ဖြစ်မှာစိုးတာက ညီ
မလေးအတွက်ပဲ သူ စိုးရိမ်ပေးတာမဟုတ်လား၊
ဒါကတော့ သူစေတနာပါကွယ်’

‘ကိုကို အဲဒီလို ခေါင်းငုံ့ခံနေလို့ အဲဒီမိန်းမက
ကိုကိုအပေါ် အမြဲတမ်း စီးနှင်းနေတာ သိလား’

အတိတ်အဖြစ်အပျက်တွေတုန်းက သူကလည်း
နီနီခိုင်ဝေအချစ်ကို အိပ်မက်မက်ခဲ့ဖူးသည်။ ပြီးတော့

လည်း နီနီခိုင်ဝေ၏ ကျေးဇူးတွေကလည်း သူ့အပေါ်မှာ
အများကြီးရှိနေ၏။

ဒီအချက်တွေကြောင့်ပင် နီနီခိုင်ဝေကလည်း သူ
အပေါ် ချီးချီးနှိမ်နှိမ် ဆက်ဆံခဲ့တာလည်း ဖြစ်နိုင်ကောင်း
၏။

‘သူက ကိုကိုအပေါ်မှာ ဝသီဖြစ်နေတာပါ။
ကျောင်းတုန်းကတည်းက ဒီလိုပဲ ပြောလာခဲ့
တာ’

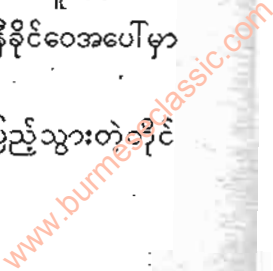
‘ဘာလဲ ကိုကို၊ ကိုကိုက သူ့ကိုချစ်ခဲ့ဖူးတာ
ရယ်၊ သူ့ကျေးဇူးတွေကြောင့်ရယ်ဆိုပြီး အမြဲပဲ
ခေါင်းငုံ့ခံနေတော့မှာလား။ မွန်မြတ်ဦးတို့ကို

သူဖိုလ်ကျပြီး ချုပ်ချယ်ချင်တိုင်း ချုပ်ချယ်လို့
မရဘူးကိုကို။ ကိုကိုနဲ့သူက ဘာစာချုပ်မှ ရှိတာ
မဟုတ်ဘူး။ မွန်မြတ်ဦးနဲ့စာချုပ်ကလည်း ပြည့်

ခါနီးပြီ။ မွန်မြတ်ဦး သူနဲ့ လွတ်ကင်းတာနဲ့
ကိုကိုလည်း သူ့ဆီမှာ ကျန်မနေခဲ့ရဘူး’

မွန်မြတ်ဦး စကားတွေကြောင့်ပင် သူ စိတ်လေး
သွားရ၏။ သူနှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ နီနီခိုင်ဝေအပေါ်မှာ
မွန်မြတ်ဦး အတွေးမှားနေ၏။

‘မဟုတ်သေးဘူး၊ စာချုပ်ပြည့်သွားတဲ့အခိုက်

အောင် နီနီခိုင်ဝေနဲ့ ညီမလေး လက်တွဲမဖြုတ် သင့်ဘူး

ဘာလို့ လက်တွဲမဖြုတ်ရမှာလဲ၊ ဒီမိန်းမ ချုပ် ချယ်သမျှကို ညီမလေးတို့က တစ်သက်လုံးပဲ ခေါင်းငုံ့ခံသွားရတော့မှာလား။ ညီမလေးမှာရော ကိုကိုမှာပါ ကိုယ့်မာန၊ ကိုယ့်အတ္တတွေ ရှိနေ ကြတာပဲ

ညီမလေးအပေါ် သူ ကောင်းခဲ့တာချည်းပဲ။ ကိုကိုနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ မဖြစ်စေချင်တာက လည်း ညီမလေးအတွက်ပဲ။ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပတ် သက်ရင်လည်း ပြုံးမင်းပြောတဲ့ ကုမ္ပဏီနဲ့မရိုက် ခိုင်းတာ တစ်ခုပဲ။ သူ မှားတာရှိတယ်။ ကျန်တဲ့ အချက်တွေ အဖြစ်အပျက်တွေက ညီမလေး ဒီအချိန်မှာ နာမည်မကျအောင် သူ စိစစ်ပြီး လက်ခံနေတာချည်းပဲ။ သူနဲ့လမ်းခွဲဖို့ စိတ်မကူး ပါနဲ့။ ညီမလေးအပေါ်မှာ သူကောင်းသလို၊ ဒီ ထက်မကလည်း ဖြစ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ သူမှာ အပြည့်ရှိနေတာပါ

ကိုကို သဘောကောင်းသလိုတော့ ညီမလေး မကောင်းနိုင်ဘူး။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ညီမလေး

ဘာလုပ်ပြမလဲဆိုတာကို သူ သိလာရစေမယ် မွန်မြတ်ဦး စကားကို သူ သိနေသည်။ သူနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြောင်းကို တရားဝင် ဖွင့်ပြောလိုက်ပါလား။ နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက် ဒေါသပုန် ထမှာ သေချာနေ၏။

ကဲပါ... ညီမလေးရယ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ကို ပို အောင်မြင်အောင်လုပ်ပါ။ တစ်နေ့နေ့တော့ ကိုကိုတို့အကြောင်းကို သူသိလာရမှာပဲ။ နောက် ရက်တွေဆိုရင် ညီမလေး ရန်ကုန်မှာရှိမှာမဟုတ် တော့ဘူး မဟုတ်လား။ တွေ့တုန်းအခိုက်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေကြရအောင်။ ဒီအကြောင်း တွေ မေ့ထားလိုက်ကြရအောင်

မွန်မြတ်ဦးတစ်ယောက် ရုပ်ရှင်ကားကြီးတွေ၊ ဝီဒီယိုခွေအရိုက်များလာတော့ သူနှင့် အေးအေးဆေးဆေး တွေ့ဖို့ အချိန်တွေ နည်းနည်းလာခဲ့၏။ အခုလည်း သန် ဘက်ခါဆို ကားကြီးရိုက်ဖို့ မွန်မြတ်ဦး ခရီးထွက်ရဦး မည်ပဲ။

၂။

မွန်မြတ်ဦး ခရီးသွားနေတုန်းမှာပင် သူ ဓာတ်ပုံ ဆုရသော သတင်းတွေက မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ ဂျာနယ်တွေထဲမှာ ပါလာ၏။

အင်တာဗျူးသမားများကလည်း အနုပညာရှင် များနှင့် ပတ်သက်ရာ သတင်းများကို အစရသည်နှင့် ဖွဖို့ လူစိတ်ဝင်စားဖို့ပဲ ရေးသားကြ၏။

ဒီအချက်ကို မွန်မြတ်ဦးက သိသိကြီးနှင့် တမင် လုပ်ပြလိုက်တာလား မပြောတတ်ပေ။

‘ဟေ့ကောင် ဒီလထုတ် မဂ္ဂဇင်းတွေ ဂျာနယ် တွေထဲမှာတော့ မင်း ဆုရတဲ့သတင်းရယ်၊ ပြီး တော့ မင်းတို့သုံးယောက် အကြောင်းရယ်က တကယ် ဟစ်ဖြစ်နေတော့ပါလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ မွန်မြတ်ဦးကလည်း မင်းနဲ့ဘာလို

လောကနတ်စာပေ

လို ညာလိုလိုဖြစ်နေတဲ့သတင်းကို သေသေချာ ချာ မဖြေဘူး၊ တရားရုံးမှာ လက်မှတ်ထိုးဖြစ် တဲ့အခါမှ ဝမ်းသာအားရ ပြောပါ့မယ်လို့ ဖြေ တယ်’

‘မွန်မြတ်ဦးဖြေတဲ့အဖြေရယ်၊မင်းဆုရတဲ့သတင်း ရယ်၊ မင်းနဲ့ မွန်မြတ်ဦးတို့က ကောလဟာလ တွေ ဖြစ်နေသလိုမျိုး မဟုတ်ပါဘူးလို့ ရဲရဲပြော တဲ့ နီနီခိုင်ဝေရဲ့စကားတွေကို နောက်ကြောင်း ပြန်ကောက်ပြီး အတူတူ ရေးထည့်လိုက်တယ်’

‘ပွဲကတော့ ကြည့်ကောင်းပြီ မင်းနိုင်အောင်၊ မင်းကပါ ဝင်ပြီး နှောင့်လိုက်ရင်တော့ ပြီးနေပြီ’ နီးစပ်ရာအပေါင်းအသင်းတွေက သူ့ကိုမြင်သည် နှင့် ဂျာနယ်တွေမှာ ရေးသမျှကို ပြောပြကြ၏။

သူတို့ရေးကြတာတွေကို သူလည်း ဖတ်ရ၏။ မွန်မြတ်ဦးကတော့ နယ်ရောက်နေသည်မို့ အားလုံးကို တော့ ဖတ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပေ။

ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ ဘယ်သတင်းသမား၊ အင် တာဗျူးဆရာတို့နှင့်မှ သူ အတွေ့မခံဘဲ နေလိုက်၏။

ဒီသတင်းတွေဖတ်ပြီး ဒေါသထွက်နေမည့် နီနီ ခိုင်ဝေကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ဖြစ်

လောကနတ်စာပေ

အောင် သူ ရှောင်နေလိုက်၏။

✘ ✘ ✘

‘မင်းရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ သူငယ်ချင်း၊
ငါတောင် မင်းဆီ လာတွေ့တော့မလို့ပဲ’

ဇော်မင်းဦးဆီ ရောက်သွားတော့မှ မျက်နှာပူ
စရာတွေ ထပ်ဖြစ်လာရသည်။ ဂျာနယ်တွေမှာ ရေးထား
တာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဇော်မင်းဦးတို့ နားလည်အောင်ရှင်း
ပြမည်ဟု တွေးပြီး သူ ရောက်လာရခြင်းဖြစ်၏။

‘ဒေါ်လေးတို့ရော ဇော်မင်းဦး’

‘ရှိကြပါတယ်၊ လာပါကွာ၊ တစ်ဆိုင်ဆိုင် သွား
ပြီး မင်းနဲ့ငါ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြော
ကြတာပေါ့’

မွန်မြတ်ဦးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အရင်တုန်းက
လည်း ပါဖူးတာ ရှိ၏။ အခုကိစ္စက မွန်မြတ်ဦးကိုယ်တိုင်
ဝန်ခံသလိုမျိုးဖြစ်နေတော့ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေကို
ပြန်လှန်ကြပြီး အကျယ်ချဲ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

‘ငါလည်း ဂျာနယ်တစ်ခုမှာ ညီမလေးဖြေလိုက်
တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းကို ပြောမလို့ပဲ၊ ခက်
တာက သူကလည်း နယ်ရောက်နေတာဆိုတော့

ဒီတိုင်းပြောခဲ့တာ ဟုတ်မဟုတ် ဝေခွဲလို့မရဘူး။
အပိုင်ပြောလို့မရဘူး ဇော်မင်းဦး’
သူနှင့်နှစ်ယောက်ချင်း ဇော်မင်းဦး စကားပြော
ချင်နေတာ ဒီအကြောင်းပဲဖြစ်ရမည်ဟု တွေးပြီး သူ
စကားခင်းလိုက်ရ၏။

‘မွန်မြတ်ဦးက ဂျာနယ်မှာ ရေးထားတဲ့အတိုင်း
ပြောဖြစ်တာ သေချာတယ် မင်းနိုင်အောင်’
သူထက်ပိုပြီး တိတိကျကျ ပြောနိုင်နေပါလား
ဟု သူ အံ့ဩသွားမိသည်။ ဂျာနယ်ပါတာလောက်ပဲ
သိမည်ထင်ခဲ့သည်။ သူသည်ပင် ဒီလိုသေချာပေါက်ပြော
ဖို့မလွယ်ပေ။

‘မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိနေရတာလဲ၊ ဘာလဲ
မွန်မြတ်ဦးကိုယ်တိုင်က ပြောလို့လား’

‘မဟုတ်ဘူး မင်းနိုင်အောင်၊ မင်းတို့သတင်းတွေ
ဝိုင်းရေးထားတဲ့ဂျာနယ်တွေကို ကိုင်လာပြီး နီနီ
ခိုင်ဝေကိုယ်တိုင် မေမေတို့ဆီရောက်လာခဲ့တာ’
ပြဿနာကတော့ သူထင်ထားသည်ထက် ပိုရှုပ်
ထွေးကုန်တော့မည်။ သူနှင့်မွန်မြတ်ဦးတို့အကြောင်းကို
ဇော်မင်းဦးရော၊ လူကြီးတွေပါ သိထားကြတာ မဟုတ်
သေးပေ။ နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက်ကတော့ မွန်မြတ်ဦး ပို

ဒေါသထွက်အောင် မွေပြီဟု စိတ်မောလူမောဖြစ်သွားရသည်။

‘မင်းနဲ့ရော တွေ့သွားသေးလား ဇော်မင်းဦး’

‘ငါနဲ့တော့ မတွေ့သွားဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေနဲ့ ရော မေမေနဲ့ပါတွေ့သွားပြီး အကြောင်းစုံကို နီနီခိုင်ဝေ ပြောသွားခဲ့တယ်’

အပြစ်ရှိသူမို့ ဇော်မင်းဦးမျက်နှာကို စေ့စေ့ မကြည့်ရဲတော့ပေ။ သူ့အနေနှင့် ဘာပြန်ပြောလို့ ပြောရ မှန်းမသိအောင် ချောင်ပိတ်နေမိသည်။

‘မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ငါ့မျက်နှာကို သေသေချာချာ မကြည့်ဝံ့တော့တာလဲ မင်းနိုင်အောင်၊ ဘာလဲ မင်းနဲ့ညီမလေးအကြောင်းကို ငါတို့တွေ သိသွားကြပြီဆိုပြီး မင်းက မျက်နှာပူတာလား၊ လုပ်မနေနဲ့၊ ငါ့ရော ဖေဖေတို့ပါ ရိပ်မိသင့်သလောက် ရိပ်မိကြတာပဲ၊ ဒါက သဘာဝပဲ၊ ခက်နေတာက နီနီခိုင်ဝေပဲ မင်းနိုင်အောင်’

ဇော်မင်းဦး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောတော့မှ သူ့အနေရချောင်သွား၏။ ဇော်မင်းဦးအပါအဝင် လူကြီးတွေက သဘောထား မတင်းမာဘူးဆိုတာကို သူ ကြိုတွေ့ပြီးသား။

‘အေးကွာ၊ ကိုယ့်ညီမလေးတစ်ယောက်လိုစောင့်ရှောက်ရမယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် ငါ စည်းဖောက်ခဲ့တဲ့အတွက်တော့ မျက်နှာပူတာ အမှန်ပဲ’

‘ရပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ နီနီခိုင်ဝေဖြစ်နေတာ ပြောသွားတဲ့စကားတွေကိုတော့ ငါနားမလည်နိုင်ဘူး၊ ငါတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ရော၊ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ပါ မင်းက သူ့စိမ်းမှမဟုတ်ဘဲ’

နီနီခိုင်ဝေကတော့ ဖြစ်ချင်တာရော၊ ပြောချင်တာတွေကို စိတ်ရှိတိုင်း ပြောခဲ့ပြီထင်၏။

‘ခက်တယ်၊ သူဒီလိုလျှောက်လုပ်နေရင်တော့ မွန်မြတ်ဦးနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ကုန်တော့မှာ စိုးရတယ် ဇော်မင်းဦး၊ နီနီခိုင်ဝေက မွန်မြတ်ဦးအတွက် စေတနာထားပြီး လုပ်နေတာပါလို့ ငါတို့အနေနဲ့ နားလည်ပေးလို့ရပေမယ့် မွန်မြတ်ဦးကတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆတ်ဆတ်ထိခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကြားထဲကနေ ငါဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် အနေရခက်တာ ကြာပြီ ဇော်မင်းဦး’

‘အေးကွာ... မင်းနဲ့ နီနီခိုင်ဝေတို့က ဘယ်လို’

ရေစက်၊ ဘယ်လိုဆုတောင်းတွေကြောင့် သံသရာလည်နေသလဲ မသိဘူး။ သူ့ကို မင်းချစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ စွဲလမ်းခဲ့တယ်။ မင်းပဲစိတ်ဒုက္ခရောက်ရတယ်။ ဒီမှာတင် မပြီးဘူး။ သူက မင်းကို ကူညီ။ သူ့အနားမှာ မင်းကနေပေး။ သူပြောသမျှ လုပ်ချင်တာမှန်သမျှကို မင်းက ခေါင်းငုံ့ခံ၊ သူနဲ့မပတ်သက်ဘဲ ညီမလေးဖြစ်တဲ့ ကိစ္စအထိအောင် သူက မင်းအပေါ် ရက်ရက်စက်စက်တွေးနေတုန်းပဲနော်

‘ဒေါ်လေးတို့ ဦးလေးတို့ကရော သူပြောသွားတာတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာများပြောကြသေးလဲ ဇော်မင်းဦး’

လူကြီးတွေလည်း သူနှင့်မွန်မြတ်ဦးတို့ကိစ္စကို ပစ်ပစ်ခါခါ တွေးလိမ့်မည်မထင်ပေ။

‘ဂျာနယ်မှာ ဒီလိုပဲ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ရေးနေကြတာပဲ။ သူတို့ချင်းကလည်း အရင်က တည်းက ရင်းနှီးနေခဲ့ကြတာ ပြောစရာလိုဖြစ်လို့ နေမှာပေါ့လို့၊ ဖော့ပြီးပြောတယ်။ သူလည်း ဂျာနယ်က လက်လွှတ်စပါယ်ရေးတာလို့ ထင်ပြီး ရေးတဲ့သူနဲ့ ဂျာနယ်တိုက်ကို တရားစွဲဖို့ပြင်

လောကနတ်စာပေ

ဆင်တာတဲ့။ ဟိုကလူတွေက မွန်မြတ်ဦးကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို အသံဖမ်းထားခဲ့တာ။ ဒီမှာတင် နီနီခိုင်ဝေ ထူပူသွားပြီး အိမ်ကို ရောက်လာတော့တာပဲ မင်းနိုင်အောင် ဇော်မင်းဦးကတော့ ဖြစ်စဉ်တွေကို တစ်ခုချင်း ပြောပြနေ၏။

ဇော်မင်းဦးတို့ မိသားစုသဘောထားကတော့ နီနီခိုင်ဝေလောက် မတင်းမာပေ။ ဇော်မင်းဦး ဝေဖန်သလို သူ့အပေါ် ဘယ်လိုအပြိုးတွေကြောင့် နီနီခိုင်ဝေ ဒုက္ခလိုက်ပေးနေသည်မပြောတတ်ပေ။

မွန်မြတ်ဦးအပေါ် စေတနာထားသမျှတို့သည် သူ့အား အနာတရဖြစ်စေရုံမက၊ သူ့သိက္ခာကို ထိပါးနေတာကို နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက် သတိမှရပါလေစ။

‘အေးကွာ... မွန်မြတ်ဦးကလည်း နီနီခိုင်ဝေကို အစကတည်းက ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကြည်လင်တာမဟုတ်ဘူး။ သူပြောသမျှ ငါ့မကောင်းကြောင်းတွေကို မတတ်သာလို့သာ ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေခဲ့တာ။ အခုချိန်မှာတော့ ငါ့ကိုယ်စား ညီမလေးက နီနီခိုင်ဝေကို လက်တုံ့ပြန်တာပဲ ဇော်မင်းဦး’

လောကနတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

‘မေမေတို့ကို ပြောသွားတာတွေက တော်တော် စုံတယ်။ ဘာတွေပြောသလဲဆိုတာကို ငါပြန် မပြောချင်တော့ဘူး။ မင်းလည်းသိပြီးသားနေ မှာပါ။ အဓိကအချက်ကတော့ မင်းနဲ့မွန်မြတ်ဦး ကို အဖြစ်မခံဖို့ပဲ။ လူကြီးတွေကလည်း ချက် ချင်းကြီးတော့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိတာနဲ့ ညီမလေးကို ကြည့်ပြောပေးပါ့မယ်လို့ပဲ ပြော လိုက်တယ်။ မင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး မေမေတို့က သိပ်မလှုပ်တော့ အပြစ်တောင်တင်သွားသေး တယ် မင်းနိုင်အောင်’

မွန်မြတ်ဦး ပြန်ရောက်လာပါက ဒီအကြောင်း တွေကို သိသွားပြီး နီနီခိုင်ဝေနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှာ ကို သူ စိုးရိမ်မိသည်။

မွန်မြတ်ဦးကတော့ နောက်မဆုတ်ဘဲ ဒီထက်ပို ပြီး ရှေ့တိုးလုပ်မှာ သေချာနေ၏။ နီနီခိုင်ဝေနှင့် မဆုံခင် မှာ မွန်မြတ်ဦးကို အရင်တွေ့ပြီး ပြောင်းဖျမှဖြစ်တော့ မည်ဟု သူ နားလည်လိုက်၏။

‘မင်းနိုင်အောင်’

တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်သော်လည်း နေ့စဉ်တွေနေ ကြုံနေတော့ နီနီခိုင်ဝေနှင့် မလွတ်သာတော့ပေ။ သူ့ရှောင် နေတာကိုလည်း နီနီခိုင်ဝေ ရိပ်မိပုံရ၏။

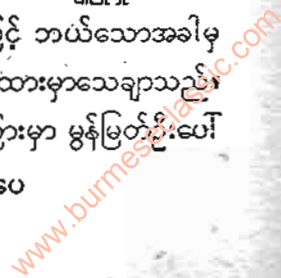
‘ဘာများခိုင်းစရာရှိလို့လဲ နီနီခိုင်ဝေ’

‘နင်နဲ့ငါ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင် တယ်’

ဂျာနယ်တွေမှာ ပါသောသတင်းများ၊ မွန်မြတ်ဦး တို့အိမ်ကို ရောက်သွားခဲ့သောအကြောင်းများနှင့် ပတ် သက်ပြီး ပြောတော့မည်ဆိုတာကို သူ သိလိုက်၏။

‘ငါ အားနေပါတယ် နီနီခိုင်ဝေ’

တစ်ချိန်က နီနီခိုင်ဝေ၏ ဇစ်လူမျိုးမှု အထင် မကြီးမှုကို သူ ခံခဲ့ရ၏။ သူ့အနေဖြင့် ဘယ်သောအခါမှ စိတ်ဒုက္ခမပေးနိုင်ဟု နီနီခိုင်ဝေထင်ထားမှာသေချာသည်။ မထင်မှတ်ဘဲ သူနှင့်နီနီခိုင်ဝေတို့ကြားမှာ မွန်မြတ်ဦးပေ။

လာခဲ့သည်။

သူ နီနီခိုင်ဝေကို မဖြစ်စေသည့်ကြားမှ သူနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

‘ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ သတင်းသမားတွေက နှင့် နောက်ကို လိုက်နေမှာပဲနော် မင်းနိုင်အောင်’ ရိသဲ့သဲ့ပြောလိုက်သော စကားဟု သူ နားလည် လိုက်သည်။

‘အထူးအဆန်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး နီနီခိုင်ဝေ၊ မွန်မြတ်ဦးက ပြီးစလွယ်ပြောဖြစ်ခဲ့တဲ့ စကား ရယ်၊ သူပုံတွေနဲ့ ငါက ဆရာတာ ပူပူနွေးနွေး နဲ့ သွားတိုက်ဆိုင်တာပါ၊ ဒီရက်ပိုင်းမှာ သူတို့ တွေ့နဲ့ ငါမဆုံဖြစ်ဘူး။ ဆုံဖြစ်တဲ့အခါမှာလည်း သူတို့မေးချင်တဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေဖို့ လုံးဝ စိတ်ကူးမရှိဘူး။ ပြီးရင် သူ့အလိုလို ရပ်သွား မယ့်ကိစ္စတွေပါ။ သွေးပူနေတုန်းမို့ သတင်း အဖြစ် သူတို့ စိတ်ဝင်စားကြတာပါ’

‘နှင့်ကို ငါမေးမယ် မင်းနိုင်အောင်၊ နင်နဲ့မွန် မြတ်ဦးတို့ ငါတားနေတဲ့ကြားက တကယ်ပဲ ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြတာလား’

နီနီခိုင်ဝေကို ဆက်ပြီးမှသာသုံးနေလည်း အပိုပဲ

လောကနတ်စာပေ

ဆိုတာ သူ သဘောပေါက်၏။ သူ့အနေဖြင့် ဝေဝိုက်ပြီး ပြောခဲ့ရင်လည်း မွန်မြတ်ဦးကတော့ တည့်တည့်ရှင်းရှင်း ပဲ ပြောဖြစ်မှာ သေချာနေ၏။

‘ဟုတ်တယ် နီနီခိုင်ဝေ၊ သူ ဒီဘဝ၊ အခြေအနေ မရောက်ခင်ကတည်းက ငါတို့ချင်း သံယောဇဉ် ရှိခဲ့ကြတာ။ နင်က နင်စေတနာနဲ့ ငါတို့နှစ် ယောက် နီးနီးကပ်ကပ်ဖြစ်မှာကို စိုးနေခဲ့တာ’ ‘ဪ... ဒီမိန်းကလေးက ငါ့ရှေ့မှာတော့ ခေါင်းတွေညိတ်ပြီး ငါ့ကိုအရူးလုပ်ခဲ့တဲ့သဘော ပေါ့။ အခုတော့ ငါအရူးဖြစ်ရုံတင် မကဘူး၊ ယေသွားပြီ။ ငါက တကယ်မိန်းမကြမ်းကြီး ဖြစ်နေတော့တာပေါ့’

နီနီခိုင်ဝေမျက်နှာ တော်တော်လေး တင်းမာ နေ၏။

‘ဒါကတော့ နင်ပြောနေ ဆိုနေတာတွေကို မွန် မြတ်ဦးက ဘယ်လိုပြန်ပြောနိုင်မှာလဲ။ နင်ဖြစ် ချင်တာတခြား၊ ဖြစ်နေတာက တခြားလေ’

‘ဘာလဲ မင်းနိုင်အောင်၊ နင့်ကို လူရာမသွင်း ခဲ့သမျှတွေအတွက် နင်က ငါ့ကိုကောင်းကောင်း ကြီး လက်စားချေပြလိုက်တာပေါ့ဟုတ်လား’

လောကနတ်စာပေ

ဒေါသစကားဆိုတာကိုတော့ ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။
နီနီခိုင်ဝေကတော့ သူမအတ္တ၊ မာနများဖြင့် ထင်မိထင်
ရာတွေ ကြီးစိုးနေ၏။

‘မဟုတ်ဘူး နီနီခိုင်ဝေ၊ နင်ပြောသလိုမျိုး နင့်
ကိုလက်တုံ့ပြန်ဖို့ ငါ့မှာ လုံးဝစိတ်ကူးမရှိဘူး။
မွန်မြတ်ဦး ငါတို့နယ်ပယ်ထဲ ရောက်လာရတာ
ကလည်း နင်နဲ့ လိုလိုချင်ချင်ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့်
ပါ။ မွန်မြတ်ဦးကို အသုံးချပြီး နင့်ကိုလက်စား
ချေဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ ငါ မကြံစည်ခဲ့ဘူး’

‘နင်က သေးသေးလေးပါ မင်းနိုင်အောင်၊ ငါ
စိတ်ကို နည်းနည်းလည်း မျက်သွားစေနိုင်တဲ့
ဆူးတစ်ချောင်းပဲ။ နင့်ကို အချိန်မရွေး ငါ ချေပြ
လို့ရတယ်။ ငါ့အကြောင်းကို နင်သိတယ်နော်’

ခြိမ်းခြောက်သောစကား။ သူ့အနေဖြင့် နီနီခိုင်
ဝေစကားကို ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသော်လည်း မွန်မြတ်
ဦးကတော့ သူ့လို ခေါင်းငုံ့ခံတော့မှာ မဟုတ်ပေ။

‘ငါနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ ကာလတစ်လျှောက်လုံးမှာ
နင်လုပ်သမျှ နင်ပြောသမျှတွေကို ငါ ခံလာခဲ့
တဲ့ကောင်ပါ။ နောင်ကိုလည်း နင့်ကို အငြိုး
အတေးနဲ့ လက်တုံ့မပြန်ဘူးဆိုတာ နင်သိစေချင်

လောကနတ်စာပေ

တယ်။ အခုကိစ္စတွေဖြစ်လာရတာကလည်း နင့်
ဘာသာနှင့် ဖန်တီးနေတာ’

‘ဘာလဲ... နင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ညံ့ဖျင်းတာတွေ၊
အသုံးမကျတာတွေကို ငါပြောခဲ့သမျှ ဒီမိန်းက
လေးက အားလုံးပြန်ပြောပြတာပဲ မဟုတ်လား။
သူပြန်ရောက်လာရင်တော့ သူနဲ့စာရင်းရှင်းရလိမ့်
ဦးမယ်’

ပြောလိုက်သောစကားများအရဆိုရင်တော့ မွန်
မြတ်ဦး ပြန်ရောက်လာရင် ထိပ်တိုက်တွေ့ကြဖို့က များ
နေ၏။

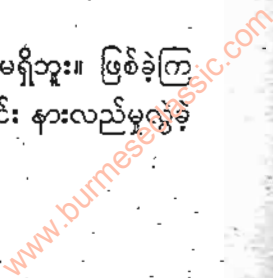
မွန်မြတ်ဦးကလည်း အစွယ်ရှိလာပြီမို့ နီနီခိုင်ဝေ
ပြောသမျှ လုပ်သမျှတွေကို ခေါင်းငုံ့ခံတော့မှာမဟုတ်ပေ။

ပြဿနာဖြစ်လာရင်တော့ နီနီခိုင်ဝေက လက်တံ
ရှည်သည်။ မွန်မြတ်ဦးက ပရိယာယ်တွေ ဘာတွေနား
လည်သူမဟုတ်။ အရိုးခံအတိုင်းပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
တုံ့ပြန်မှာသေချာ၏။

မွန်မြတ်ဦး တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးယုတ်မှာကို
တော့ သူ မလိုလားပေ။

‘မွန်မြတ်ဦးမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိဘူး။ ဖြစ်ခဲ့ကြ
တာတွေကလည်း အချင်းချင်း နားလည်မှုလွှဲခဲ့

လောကနတ်စာပေ

ကြတာပဲ။ ဒီပြဿနာတွေကြောင့် အားလုံးရဲ့ လုပ်ငန်းကိုင်ငံန်းတွေကို မထိပါးစေချင်ဘူး။
 'ဘာလဲ မင်းနိုင်အောင်၊ နင့်ဘုရင်မ ကျဆုံး သွားမှာကို နင်တုန်လှုပ်သွားတာ မဟုတ်လား' နင်တို့ချင်း စကားပြောရာကနေ အဆင်မပြေ ပိုဖြစ်မယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က သွေးထိုးမယ်။ နင့်အတွက်လည်း မကောင်းဘူး။ မွန်မြတ်ဦး အတွက်လည်း မကောင်းဘူး နီနီခိုင်ဝေ၊ နင် ဘာလို့ အဲဒီလောက် အတ္တမာနတွေ ကြီးလွန်း နေရတာလဲ။ ဒီထက်ပိုပြီးအကျယ်မဖြစ်ရအောင် မွန်မြတ်ဦးကို ငါရအောင် ထိန်းပေးပါ့မယ်' မွန်မြတ်ဦးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါတွက်တာချက် တာ အရမ်းမှားသွားခဲ့တယ်။ အရမ်းလည်း ညံ့ ရာကျခဲ့တယ်။ နင်က လက်စားမချေပါဘူးလို့ ပြောနေပေမယ့် ငါတကယ်ပဲ အလဲထိုးခံလိုက် ရတယ်'

တကယ်တော့ ပစ်မှတ်ကတော့ သူ့ရော မွန်မြတ် ဦးပါ နှစ်ဦးစလုံးဖြစ်နေ၏။

'ကောင်းပြီ နီနီခိုင်ဝေ၊ နင်ကြိုက်တာ လုပ်လို့ ရတယ်။ ငါ့အနေနဲ့ကတော့ မွန်မြတ်ဦးကိုရ

လောကနတ်စာပေ

အောင် ငါထိန်းမယ်။ နင့်အပိုင်းကတော့ နင့် သဘော နင့်ဆန္ဒအတိုင်းပဲ။ ငါအလုပ်ကနေ တစ်လခွင့်ယူမယ် နီနီခိုင်ဝေ'

သူနှင့်မွန်မြတ်ဦးကိုတွဲပြီး မြင်နေတွေ့နေရင် နီနီ ခိုင်ဝေ၏ဒေါသက ပိုလို့ဆိုးမည်။

'ကောင်းတယ်၊ နင်က ငါ့အတွက် ဘယ်တော့မှ အရေးပါတဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးနှင့်နေရာ ကို အချိန်မရွေး လူစားထိုးလို့ရတယ် မင်းနိုင် အောင်၊ နင်မရှိလည်းဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မွန် မြတ်ဦးကတော့ နင့်ထက်ပိုပြီး အရေးပါနေတာ တော့ အမှန်ပဲ'

'နင်ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ။ တစ်ခုတော့ ငါပြော ချင်တယ်။ နင့်သောကနဲ့နင် လောင်မြိုက်ပြီး ထင်ရာတွေကို လျှောက်မလုပ်မိပါစေနဲ့ နင့်ကို ငါ မမုန်းချင်ဘူး။ ဒါပဲဟာ'

သူကတော့ နီနီခိုင်ဝေ၏ လုပ်ငန်းမှနေပြီး စွန့် ခွာလိုက်ရပြီဆိုတာကို နားလည်လိုက်မိ၏။ နယ်မှပြန် ရောက်လာမည့် မွန်မြတ်ဦးနှင့် အရင်တွေ့ဖို့လိုမည်ပဲ...။

✘ ✘ ✘

လောကနတ်စာပေ

သူ့ဘဝကတော့ အလုပ်လက်မဲ့ အလိုလိုဖြစ်သွား
၏။ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူ့အရည်အချင်းဖြင့် ဝင်တိုး
လို့ရနိုင်သော်လည်း လောလောဆယ်မှာ ဒီအလုပ်တွေ
နှင့် သူ မပတ်သက်ချင်ပေ။ အရေးကြီးသည်ကတော့
မွန်မြတ်ဦးအတွက်ပဲဖြစ်၏။

နီနီခိုင်ဝေနှင့်အချင်းမများသင့်တာ မများဖို့ သူ
ကြိုးစားရပေမည်။

‘ဟော... မောင်မင်းနိုင်အောင်ပါလား။ သမီး
တို့တစ်တွေနဲ့ တော့လွဲလေးလွဲသွားတာ’

‘မွန်မြတ်ဦး ပြန်ရောက်လာပြီလား ဒေါ်လေး’

‘ဟုတ်တယ် မင်းနိုင်အောင်၊ မနေ့က ညနေခင်း
မှာ ပြန်ရောက်လာတာ။ မိမိမော်လည်း ဂျပန်
က ပြန်ရောက်လာလို့ သူတို့နှစ်ယောက် အပြင်
ထွက်သွားကြတာ’

ဒီနေ့ သို့မဟုတ် မနက်ဖြန်မှ အစောဆုံးပြန်
ရောက်မည်ဟု သူ သိထားသည်။ အခုတော့ သူသိထား
သည်ထက် တစ်ရက်စောပြီး မွန်မြတ်ဦးက ရန်ကုန်ပြန်
ရောက်နေ၏။

အခုလည်း လက်မတင်လေးမှာပင် မွန်မြတ်ဦး
နှင့် လွဲသွားရပြန်သည်။

‘ဇော်မင်းဦးရောဂိုလား ဒေါ်လေး’

‘မင်းသူငယ်ချင်း ရေချိုးနေတယ်’

မိမိမော်နှင့်ထွက်သွားသည်ဆို၍ အသက်ရှူချောင်
သွား၏။ ဒါကလည်း သေသေချာချာ အတပ်မပြောနိုင်
ပေ။ မွန်မြတ်ဦးနှင့် မိမိမော်တို့ နီနီခိုင်ဝေဆီကိုရောက်ရင်
ရောက်သွားကြလိမ့်ဦးမည် ထင်၏။

‘မိမိမော် ပြန်ရောက်နေတယ် မင်းနိုင်အောင်၊
မင်းကို သတင်းတစ်ခုပြောစရာရှိတယ်’

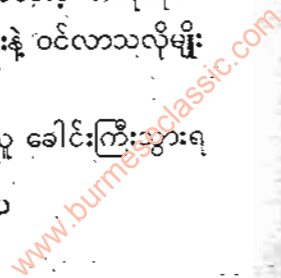
‘ငါကလည်း မင်းနဲ့ စကားပြောချင်လို့ ထွက်
လာတာ၊ တစ်နေရာသွားရအောင်’

နီနီခိုင်ဝေ၏အလုပ်မှ သူထွက်လာဖြစ်ခြင်းကို
မွန်မြတ်ဦးလည်း သိဦးမှာမဟုတ်သလို၊ ဇော်မင်းဦးလည်း
သိနိုင်မည်မထင်။

လူကြီးတွေရှေ့မှာတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို သူ
မပြောချင်ပေ။

‘နီနီခိုင်ဝေကိုတော့ ကံတရားက မျက်နှာသာ
မပေးတော့ဘူး။ သူ့အတွက်တော့ အကုသိုလ်
ဂြိုဟ်ဆိုးက အဖော်အပေါင်းနဲ့ ဝင်လာသလိုမျိုး
ဖြစ်နေပြီ မင်းနိုင်အောင်’

ဇော်မင်းဦးစကားကြောင့် သူ ခေါင်းကြီးသွားရ

သည်။

‘ဘာလဲ... နီနီခိုင်ဝေနဲ့ မွန်မြတ်ဦးတို့ တွေဖြစ်ကြပြီလား’

ပြဿနာတစ်စုံတစ်ခု အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပြီဟု နားလည်လိုက်ပြီး မေးလိုက်မိသည်။

‘ငါသိသလောက်တော့ ညီမလေးပြန်ရောက်လာပြီး သူတို့ချင်း မတွေ့ဖြစ်ကြသေးဘူးထင်တယ်။ နီနီခိုင်ဝေအတွက် အကုသိုလ်ဝင်တယ်ဆိုတာကို ပြောဖော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းပဲ’

‘ကိုပြောဖော်နဲ့ ပတ်သက်တာ ဟုတ်လား ဇော်မင်းဦး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း အကုန်လုံးတော့ မသိဘူး။ ညီမလေးနဲ့ မိမိမော်တို့ ပြောနေဆိုနေကြလို့သာ ကြားလိုက်ရတာ။ ကိုပြောဖော်က ဟိုမှာ အရှေ့တိုင်းသူ ဖက်ရှင်မယ်တစ်ယောက်နဲ့ တော်တော်လေး ငြိစွန်းနေတာလို့ပြောတယ်။ ဒီအတိုင်း သာဆိုရင်တော့ နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက် ရင်ကွဲပက်လက်ဖြစ်မယ့်ကိန်းပဲ’

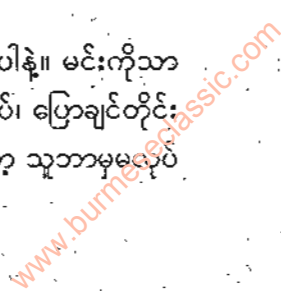
မထင်မှတ်ထားသော အမင်္ဂလာစကားမို့ နီနီခိုင်ဝေအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ၏။

‘ဒါဆိုရင်တော့ အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ပြဿနာတွေကပိုပြီး ရှုပ်ထွေးသွားနိုင်တယ်၊ ဒီအကြောင်းကို သူသိရင် သိသွားနိုင်တယ်။ ငါကလည်း မနေ့ကမှ သူနဲ့စကားအချေအတင်ပြောပြီး အဲသည်ကနေ ထွက်လိုက်တယ်။ တကယ်တော့ ငါက ခွင့်တစ်လယူဖို့ ပြောတာပါ။ ဒီလိုဖြစ်မယ်မှန်း ကြိုသိရင် ငါအလုပ်ကနေ မထွက်ဖြစ်ပါဘူး’

‘ညီမလေးကတော့ အကြောင်းစုံသိသွားပြီ။ မေမေတို့ကိုလည်း တကယ်တရားဝင်ပြောပြီ။ အရမ်းလည်း ဒေါသဖြစ်နေတယ်။ မိမိမော်ပါ ပြန်ရောက်လာတော့ နီနီခိုင်ဝေ မလွယ်ဘူး မင်းနိုင်အောင်’

‘မဖြစ်ဘူး ဇော်မင်းဦး၊ ငါ သူတို့နှစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာမှဖြစ်မယ်၊ နီနီခိုင်ဝေနဲ့ သူတို့အရင်တွေဖြစ်ရင် ပြဿနာတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဖြစ်မှာ သေချာတယ်’

‘အရမ်းကြီးလည်း စိုးရိမ်မနေပါနဲ့။ မင်းကိုသာ နီနီခိုင်ဝေက လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်၊ ပြောချင်တိုင်း ပြောလို့ရမှာ၊ ညီမလေးကိုတော့ သူဘာမှမလုပ်’

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

နိုင်၊ မပြောနိုင်ပါဘူး'

လူတကာတွေထက် နီနီခိုင်ဝေ၏စိတ်ကို သူ
အသိဆုံးဖြစ်သည်။

မွန်မြတ်ဦးအနေဖြင့် စကားတွေမကျွံမိဖို့ အရေး
ကြီး၏။ မပါးနပ်ဘဲ ပေါက်ကွဲပြရင်တော့ ပြဿနာတွေ
၏အကျိုးဆက်က ပိုပြီးရှုပ်ထွေးသွားနိုင်သည်။

၄။

ပထမဆုံး နီနီခိုင်ဝေ၏ရုံးခန်းသို့ သူ လှမ်းဆက်
ကြည့်လိုက်၏။ သူ အလုပ်မဆင်းတော့တာကို ဟိုကလူ
တွေ သိလောက်ကြပြီထင်၏။

'ငါပါ မာလာ၊ နီနီခိုင်ဝေရှိနေလား'

'မရှိဘူး ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ စောစောတုန်းက
သူ့ဆီဖုန်းဆက်လို့ စကားပြောပြီး အပြင်ထွက်
သွားတယ်'

'မွန်မြတ်ဦးရော အဲဒီကို ရောက်လာသေးလား
မာလာ'

'မရောက်ဘူး ကိုမင်းနိုင်အောင်'

သူ့စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းပေါ့သွားသလိုတော့

ရှိ၏။

သူ ထပ်ကြိုးစားပြီး ဆက်ကြည့်ရမှာက ဖွန်

မြတ်ဦးကိုငင်သော ဟန်းဖုန်းပဲဖြစ်၏။

ဟန်းဖုန်းတစ်ကော ထပ်ခေါ်မယ်နော်

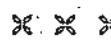
ဖုန်းပိုင်ရှင်ကို အသိပေးပြီးမှ မွန်မြတ်ဦးဆီလှမ်း
ခေါ်လိုက်၏။ ပထမအကြိမ်လည်းခေါ်မရ၊ ဒုတိယ၊
တတိယအကြိမ်များလည်း ထိုနည်းနယ်ပင်။ မွန်မြတ်ဦး
၏ဟန်းဖုန်းက စက်ပိတ်ထားပါသည်ပဲ ဖြေကြားနေ၏။

မွန်မြတ်ဦးသွားလေ့သွားရှိသည့် နေရာတွေက
အနည်းအကျဉ်းပင် ရှိ၏။ သူသိထားသလောက်တော့
လိုက်ရှာကြည့်မိသည်။ မွန်မြတ်ဦး၏အရိပ်အယောင်ကို
မတွေ့ရပေ။

မိမိမော်က အဖော်အဖြစ်ပါနေမှတော့ သူ ရှာ
ဖွေဖို့ တော်တော်ခက်ခဲသွား၏။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့အခန်းပြန်ပြီးနားနေလိုက်
၏။ မွန်မြတ်ဦးတို့နှစ်ယောက်ကို ရှာဖွေရသောကြောင့်
ပင် အနည်းငယ် ပင်ပန်းသွားရ၏။

အိပ်ရာပေါ်လှဲလိုက်သည်နှင့် တခဏအတွင်းမှာ
ပင် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပြန်သည်။

သူ့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ အိပ်မောကျသွား
သည်မသိပေ။

လောကနတ်စာပေ

လူခေါ်ဘဲ(လ်)ကြောင့် သူ လန်နိုးသွားရ၏။
အချိန်ကိုကြည့်လိုက်တော့ ညနေစောင်းလှဖြစ်
နေသည်။

တစ်နေ့လုံး ဘယ်တွေ့လျှောက်သွားနေတာလဲ
ကိုကို၊ အိမ်ကိုလာသွားသေးတယ်ဆို

တွေ့တွေ့ချင်းမှာ မွန်မြတ်ဦးကစကားနာထိုး၏။
အမယ်လေး၊ ဖြစ်နေလိုက်ကြတာနော်၊ ခွဲနေရ
တာ တစ်ပတ် ဆယ်ရက်ပဲရှိပါသေးတယ်

လျှောက်သွားတာကတော့ ဟုတ်တယ်။ ဟန်း
ဖုန်းကိုလှမ်းဆက်မရတာနဲ့ မွန်မြတ်ဦး သွားတတ်
လာတတ်တဲ့နေရာတွေကိုလျှောက်ရှာတာလေ

သူ့ဖုန်းက ဘက်ထရီဒေါင်းနေတာ ကိုမင်းနိုင်
အောင်၊ ဒါကြောင့် ဆက်မရတာ ကိုမင်းနိုင်
အောင်ဆို နှစ်ခေါက်ရောက်တယ်။ နှစ်ခေါက်

စလုံး လူမရှိတာနဲ့ပဲ၊ မိမိမော်တို့နှစ်ယောက်ကို
ကာရာအိုကေမှာ သီချင်းဝင်ဆိုဖြစ်တာလေ
ကာရာအိုကေဆိုဖြစ်တာကို သူထည့်မစဉ်းစား

ဖြစ်ခဲ့ပေ။ မိမိမော်ကတော့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လာပြီး
အစွမ်းကုန် ကဲဖို့ပြင်ဆင်ထားပုံရ၏။

ကဲ... ကိုကို၊ ဝေဖိုးချိုး၊ အဝတ်အစားလဲ

လောကနတ်စာပေ

လိုက်၊ ညီမလေးတို့ထိုင်စောင့်နေမယ်။ မိမိမော်က ညစာကျွေးမှာတဲ့ ကိုကို' နီနီခိုင်ဝေနှင့်တွေ့ပြီးပြီလားဆိုတာကို မေးလိုက်ချင်သည်။

စားရင်းသောက်ရင်းကျမှပဲ အေးအေးဆေးဆေး မေးတော့မည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်၏။

မွန်မြတ်ဦးကို အကဲခတ်ကြည့်တော့ နီနီခိုင်ဝေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘာမှမဖြစ်သည့်ဟန်အမူအရာမျိုး တွေလိုက်ရသည်။

*ဘာဖြစ်လို့ ခြေထောက်အညောင်းခံပြီးလျှောက် ရှာရတာလဲ ကိုကို။ အခန်းမှာပဲ ပြန်စောင့်နေရင် လွဲဖြစ်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ညီမလေးတို့နှစ်ယောက် ရောက်လာဖြစ်မှာကို သိရဲ့သားနဲ့' 'ကိုကို... မွန်မြတ်ဦးတို့အိမ်ကိုရောက်တယ်၊ ဇော်မင်းဦးနဲ့ စကားခဏပြောပြီးတာနဲ့ ညီမလေးတို့ကို တွေ့အောင် လိုက်ရှာတာလေ' 'ဒါနဲ့ ကိုမင်းနိုင်အောင်က မမနီနီခိုင်ဝေဆီကနေ ထွက်လိုက်ပြီဆို'

လောကနတ်စာပေ

မိမိမော် ရုတ်တရက် မေးလိုက်သော စကားကြောင့် သူ လန့်သွားမိသည်။ ဇော်မင်းဦးပြောပြလိုသိတာလား။ နီနီခိုင်ဝေနှင့်တွေ့ပြီးလို့ သိတာလားဟု ဇေဝေဝေ ဖြစ်မိသည်။

'ညီမလေးကို အပူတပြင်း လိုက်ရှာဖြစ်တယ် ဆိုတာက ကိုကိုနဲ့မတွေ့ခင် နီနီခိုင်ဝေနဲ့ညီမလေးတွေ့ဖြစ်မှာစိုးလို့ပဲ၊ သူနဲ့တွေ့ပြီးပြီလား ညီမလေး'

'တွေ့ပြီးပြီ ကိုကို၊ သူ့ဆီဖုန်းလွမ်းဆက်လိုက်တာ။ အခန်းမှာ လူတွေ့ရှေ့မှာ စကားမပြောချင်တာနဲ့ အပြင်မှာပဲ တွေ့ဖြစ်ကြတာ'

သူ မျှော်လင့်ထားမှုတွေ၊ အလေးထားမှုတွေက တော့ ပြိုပျက်သွားလေပြီ။

မွန်မြတ်ဦးမျက်နှာမှာ ဒေါသရိပ်တို့ရှိနေ၏။ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ကျေနပ်သော အပြုံးရိပ်များသာရှိနေ၏။

'ဒါဆို ညီမလေးတို့ စကားများဖြစ်ကြမှာပေါ့' နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက်ဆုံဖြစ်မှတော့ ဘယ်သူက အလျှော့ပေးမည့်ပုံ မပေါ်ပေ။

'အင်း... မိမိမော်သာ အနားမှာရှိမနေရင် မိမိမော်သာ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်မလာရင်တော့'

လောကနတ်စာပေ

ပွဲကြီးပွဲကောင်းဖြစ်မှာ။ စကားများဖြစ်ကြတာ
တော့ မဟုတ်ဘူး။ စကားတွေ အများကြီးတော့
ပြောဖြစ်ကြတယ်။

‘အိမ်ကလူကြီးတွေပြောပြတော့ မွန်မြတ်ဦး
တော်တော်ဒေါသဖြစ်တယ်။ ဘေးကနေပြီး စဉ်း
စားကြည့်တယ်။ ဒေါသနဲ့သွားတွေ့တာထက်
ခေါင်းအေးအေး စိတ်အေးအေးထားပြီး မမနီနီ
ခိုင်ဝေကို ရင်ဆိုင်လိုက်တာက ပိုအကျိုးရှိမယ်
လို့ ထင်တယ်လေ။ မွန်မြတ်ဦးကို သေသေချာ
ချာ နားဝင်အောင်ရှင်းပြပြီးတော့မှ ခေါ်သွားပြီး
တွေ့လိုက်တာပဲ ကိုမင်းနိုင်အောင်’

မိမိမော် အချိန်မီ မြန်မာပြည်သို့ ရောက်လာခြင်း
ကိုပင် ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်နေ၏။

‘မွန်မြတ်ဦးကို တွေ့ချင်လို့ လိုက်ရှာနေတယ်ဆို
တာကလည်း ဒီကိစ္စအတွက်ပဲ။ သူ့ဘက်က ဆွ
ပေးတိုင်း မွန်မြတ်ဦးက စကားတွေကျွဲပြီး ရန်
များမှာ အာယာတတွေဖြစ်ကြမှာကို စိုးရိမ်မိတာ
ပါပဲ’

‘စကားတွေက ကျွဲရုံတင်မဟုတ်ဘူး။ အဆုံးထိ
အောင်ကို ပြောဖြစ်ခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့ ဒေါသတော့

လောကနတ်စာပေ

မပါပါဘူး’

သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆတ်ဆတ်ထိမခံတတ်သော
မွန်မြတ်ဦးက အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တည်ငြိမ်
ပြလိုက်တာလား မပြောတတ်ပေ။

‘ကိုမင်းနိုင်အောင် သိချင်သိနေမှာပေါ့။ နင်ပြော
ပြလိုက်ဦးလေ မွန်မြတ်ဦး’

‘ဂျာနယ်မှာပါတဲ့ကိစ္စ မေမေတို့က ဘာမှမဖြစ်
သလို နေပြလိုက်တဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မကျေ
နပ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူပြောသမျှတစ်လျှောက်လုံး
ခေါင်းညိတ်ခဲ့တာတွေကိုလည်း သူ အကြိတ်
အခဲဖြစ်တယ်။ သူတစ်ယောက်တည်း ပေါက်
ကွဲပြနေတာ ။ ညီမလေးကတော့ ဘာမှမဖြစ်
သလိုနေပြလိုက်ပါတယ်။ သူ့က ညီမလေးကို
စိန်ခေါ်တယ်။ တကယ်သတ္တိရှိတယ်ဆိုရင် ကို
ကိုကို လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်ပြလိုက်ပါလား
တဲ့။ စိတ်ထဲမှာ ထောင်းခနဲဖြစ်သွားပေမယ့်
အေးအေးဆေးဆေးပဲ ပြောလိုက်ပါတယ်။ကိုကို
နဲ့ညီမလေးတို့ လက်ထပ်မှာပါ။ အဲဒီမင်္ဂလာပွဲ
ကိုတော့ ဒေါသတွေနဲ့ မတက်မိပါစေနဲ့လို့ ပြော
ဖြစ်ခဲ့တယ်’

လောကနတ်စာပေ

‘ကိုကိုတို့ လက်ထပ်မယ့် ဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်တယ်ကိုကို၊ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ကိုကို
 မေမေကိုသွားခေါ်ပြီး နှစ်ဖက်မိဘတွေတိုင်ပင်
 ပြီးတာနဲ့ မင်္ဂလာရက်သတ်မှတ်ဖို့ မေမေတို့ကို
 ပြောပြလိုက်ပြီ’
 ‘ညီမလေး အနိုင်ယူပြီးပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား၊
 လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာက...’

မထင်ထားသော စကားကို ကြားရ၏။
 သူ ဆက်စပ်ရှင်းပြမည့်စကားကို လက်မခံဘဲ
 မွန်မြတ်ဦးက ကြားဖြတ်ပြီး...။

‘ဘာလဲ ကိုကို၊ အောင်မြင်စပြုနေတဲ့အချိန်မှာ
 လက်ထပ်လိုက်လို့ ညီမလေး နာမည်ကျသွားမှာ
 ပဲလို့ သူစိန်ခေါ်ခဲ့သလို ကိုကိုက မြင်နေတာ
 လား။ ညီမလေးရဲ့ပရိသတ်က ညီမလေးရဲ့အနု
 ပညာကိုသာ ချစ်မြတ်နိုးကြတာပါ’

‘ဟုတ်တယ် ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ မိမိမော်အကြံ
 ပေးတုန်းက ဒီကိစ္စမပါပါဘူး။ စကားမများဖို့၊
 ပြဿနာမဖြစ်ဖို့၊ အေးအေးဆေးဆေး ရင်ဆိုင်ဖို့
 ပဲပြောဖြစ်ခဲ့တာ။ မမနီနီခိုင်ဝေက အဲဒီစကားမျိုး
 ပြောလိုက်တော့ မိမိမော်လည်း ဒေါသဖြစ်သွား

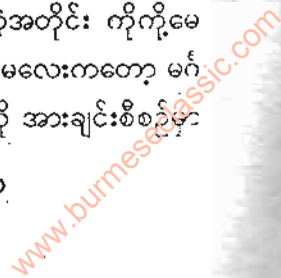
တယ်။ ဒါပေမဲ့ မွန်မြတ်ဦး တုံ့ပြန်လိုက်တာ
 အရမ်းကောင်းသွားတယ်။ ပြီးတော့ အချိန်က
 လည်း အချိန်ကောင်းပဲ၊ ကိုပြောဇော်က ဂျပန်က
 ဖက်ရှင်မယ်တစ်ယောက်နဲ့ ဒီလထဲမှာ လက်
 ထပ်ဖြစ်တော့မှာ။ သူ စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့ မင်္ဂ
 လာပွဲက ပျက်နေပြီ’

ဒီစကားတွေကို လိုချင်သောကြောင့် နီနီခိုင်ဝေ
 တစ်ယောက် အကွက်ဆင်ပြီး ပြောလိုက်တာပဲဆိုတာကို
 သဘောပေါက်လိုက်၏။

သူ့အတွက်ကတော့ မွန်မြတ်ဦးဖြစ်စေချင်သည့်
 ဆန္ဒများက အချိန်စောလွန်းသေးသည်ဟု မြင်မိသည်။

‘ခက်တယ် ညီမလေး’
 ‘ဘာခက်တာလဲ ကိုတို့၊ ညီမလေးကို လက်
 မထပ်ချင်လို့ ခက်တယ် ပြောတာလား။ ညီ
 မလေးရဲ့ဆန္ဒတွေကို ယဉ်ယဉ်လေးနဲ့ ငြင်းချင်
 တဲ့သဘောလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး’
 ‘ဒါဆိုရင် ညီမလေးပြောတဲ့အတိုင်း ကိုကိုမေ
 မေကို ပြန်ခေါ်ပေတော့။ ညီမလေးကတော့ မင်္ဂ
 လာပွဲကို မဖြစ်ဖြစ်အောင်ကို အားချင်းစိစဉ်မှာ

နော်...

‘ဟုတ်တယ် ကိုမင်းနိုင်အောင်၊ ရှေ့ရေးတွေကို စဉ်းစားပြီး ဘာမှတွေဝေမနေနဲ့။ ကိုမင်းနိုင်အောင်ကို အမြဲတမ်း နှိမ့်ချဆက်ဆံတတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ စကားတွေကို ပြောင်းပြန် လှန်ပစ်ရမယ်။ ကိုမင်းနိုင်အောင်မှာရော၊ မွန်မြတ်ဦးမှာပါ အနုပညာအရည်အချင်းတွေ ကိုယ်စီရှိနေကြတာပဲ။ နှစ်ယောက်လက်တွဲပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့လျှောက်ပြလိုက်စမ်းပါ။ ကိုမင်းနိုင်အောင် တို့နှစ်ယောက်နေဖို့အတွက် ခြံနဲ့တိုက်ကို မိမိမော် လက်ဖွဲ့မယ်’

သူ့ကို ဒုက္ခတွေ့စေတော့ဆိုပြီး နီနီခိုင်ဝေပြောလိုက်သော စကားတွေက အရာမရောက်ခဲ့။ သူ့အတွက် မထင်မှတ်ထားသော စကားတွေပင် ဖြစ်လာနေသေးတော့၏။ သူ့အတွက် ကံကောင်းခြင်းတွေရခဲ့ပေမယ့် နီနီခိုင်ဝေအတွက်ကတော့ ကံဆိုးခြင်းတွေသာ ရရှိခဲ့သည်ပဲ။

၅။

မွန်မြတ်ဦးကတော့ မင်္ဂလာကိစ္စကို အားချင်း ဖြစ်အောင် တကယ်စီစဉ်တော့၏။ မေမေနှင့် ညီမလေးများကို သွားခေါ်ဖြစ်တော့လည်း မွန်မြတ်ဦးရော မိမိမော်ပါ ကားမောင်းပြီးလိုက်ခဲ့ဖြစ်၏။

မေမေကတော့ သူနှင့်မွန်မြတ်ဦးတို့ မင်္ဂလာသတင်းကြောင့် ဝမ်းသာလို့မဆုံး။ မွန်မြတ်ဦးတို့အိမ်မှာပင် မေမေတို့ တည်းခို၏။ မင်္ဂလာရက်သတ်မှတ်ပြီး သော်လည်း မင်္ဂလာဆောင်ပြီးမှ ပြန်ဖို့ မေမေတို့ကို မွန်မြတ်ဦးက ဆွဲထား၏။

‘ဒယ်ဒီ မာမိတို့က နင့်ကို ဓာတ်ပုံထဲမှာပဲ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးကြတာ။ ဂျပန်ကိုလိုက်လည်ဖို့ ခေါ်ခိုင်းပေမယ့် အရင်ကတည်းကလည်း နင်မလိုက်ဖြစ်ဘူး။ နင်တို့ အလုပ်တွေနဲ့ ရှုပ်နေတော့ တော်’

တော်နဲ့ ရောက်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီခြံနဲ့တိုက်ကို တော့ ဒယ်ဒီတို့ရယ်၊ ဘွားဘွားရယ်၊ ပြီးတော့ ငါ့မှာရှိတဲ့ ပိုက်ဆံရယ်ပေါင်းပြီး ဝယ်လိုက်တာ။ ငါ့သူငယ်ချင်းအတွက် တစ်သက်တာ အမှတ် တရ လက်ဖွဲ့တာပေါ့ဟာ'

ခြံနှင့်တိုက်နှင့်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများကို သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထဲသို့ ထည့်ပေး၏။

မိမိမော်တို့အတွက် အရေးမကြီးလှသော်လည်း သူ့အတွက်ကတော့ ကာလတန်ဖိုးအရ အနားကပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပေ။

'တွေ့လား ကိုကို၊ ညီမလေးတို့နှစ်ယောက် အတွက်ကတော့ အားလုံး ရေကန်အသင့်ကြာ အသင့်ပဲ။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ပစ္စည်းတွေလို တော့ ညီမလေးတို့ဘာသာ ဝယ်ကြတာပေါ့'

'ပရိဘောဂပစ္စည်းတွေအတွက်တော့ ကိုကိုစု ထားတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ဖြည့်လိုက်ပါ့မယ် မွန် မြတ်ဦး'

သူတို့နှစ်ယောက်အတွက်ကတော့ မျှော်လင့်ချက် များ ပြီးပြည့်စုံပြီး အားလုံးမင်္ဂလာရှိနေပြန်၏။

'နင်တို့နှစ်ယောက် ဒီအိမ်မှာ အမှိုက်ရှင်းရင်း

လောကနတ်စာပေ

လင်းရင်း ခဏနေရစ်ကြဦး၊ ငါ ကားနဲ့အပြင် ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်'

'ဘာသွားလုပ်မှာလဲ မိမိမော်'

'ဒီနေ့ မနက်စာကို ငါတို့သုံးယောက် ဒီအိမ်မှာ စားလိုက်ကြရအောင်၊ အဲဒီအတွက် စားစရာ သောက်စရာတွေ ငါထွက်ဝယ်မှာ'

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ခွင့်ပြုစကားကိုတောင် နား မထောင်နိုင်တော့ဘဲ မိမိမော် ထွက်သွား၏။

မှန်ရာပြောကြေးဆိုရင်တော့ သူနှင့်မွန်မြတ်ဦးတို့ နှစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ကြာတာမျိုး မရှိခဲ့ပေ။

တစ်အိမ်လုံးမှာ နှစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့တာ ပဲဆိုသော အသိကြောင့်ပင် သူ ရင်ခုန်လာရသည်။

'မိမိမော်ကလည်း ကြာလိုက်တာနော်။ ဒီမှာ ရှင်းလို့လင်းလို့ ပြီးတာတောင် ပြန်မရောက်လာ နိုင်ဘူး'

တကယ်တမ်းမှာတော့ အိမ်ကအားလုံး ရှင်း ထားပြီးသား။ အမှိုက်သရိုက် အနည်းငယ်ကိုသာ သူနှင့်

လောကနတ်စာပေ

မွန်မြတ်ဦးတို့ လှည်းကျင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

‘မွန်မြတ်ဦး’

‘ဘာလဲကိုကို’

‘တခြား မဟုတ်ဘူး။ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြ တယ်ဆိုပေမယ့် ညီမလေးရဲ့ပါးပြင်ကို တစ်ခါမှ မနမ်းရသေးဘူးနော်’

သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် ဒီလိုအတွေ့မျိုးက အထူးအဆန်းတော့ မဟုတ်ပေ။ ချစ်သူက တယု တယတွေပွေ့ပြီး အကြင်နာပေးသောအခါမှာတော့ မွန်မြတ်ဦးမျက်နှာလေး ရှက်သွေးဖျန်းသွားခဲ့၏။

‘တော်ကြာ မိမိမော် ပြန်ရောက်လာဦးမယ် ကိုကို’

‘ဖက်ထားပါရစေ ညီမလေးရာ၊ ဒီဘဝမှာတော့ ကိုကိုတို့နှစ်ယောက် တကယ်ဝေးဖို့မရှိတော့ပါ ဘူး’

‘ညီမလေးတို့က ပျော်နေပေမယ့် မမနီနီခိုင်ဝေ ကတော့ ကိုပြေဇော်ရဲ့သတင်းတွေကြောင့် ကြေ ကွဲပြီး အခံခက်နေမှာ သေချာတယ်’

မွန်မြတ်ဦး ပြောလိုက်မှပင် နီနီခိုင်ဝေ၏မျက်နှာ ကို မြင်ယောင်မိသည်။ သူနှင့်မတွေ့ဖြစ်ကြသော်လည်း

မွန်မြတ်ဦးနှင့်ကတော့ လုပ်ငန်းသဘောအရ ဆက်ဆံတွေ့ နေရ၏။

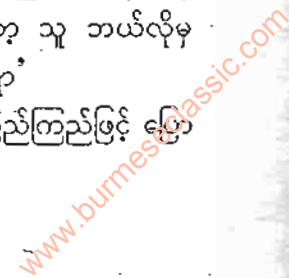
‘ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ သူ ဘယ်လိုနေလဲ။ ကိုကိုတို့ သတင်းကိုကြားသလို၊ သူ့ရဲ့ သတင်းဆိုးကို လည်း သိနေမှာ သေချာတယ်’

‘ဒီမိန်းမက အရမ်းဟန်ဆောင်ကောင်းပြီး မာန် ကြီးလွန်းတယ်။ သူ့အလုပ်တွေကိုတော့ လုံးဝ အထိခိုက်မခံဘူး။ ရင်ထဲမှာ ဘာပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ၊ ဟန်မပျက်နေနိုင်တဲ့ သတ္တိကိုတော့ချိုးကျူးရမလို ပဲ ကိုကို’

‘ကိုကိုစိုးရိမ်တာ တစ်ခုရှိတယ်။ ဘာပဲပြောပြော ကိုကိုနဲ့ မွန်မြတ်ဦးတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို သူ ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုကိုတို့ထင်မထား၊ မတွေ့ထားတဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေနဲ့ စိတ်အနှောင့် အယှက်များပေးမလား မသိဘူး’

‘သူ့အကြောင်းကို ညီမလေးတို့နှစ်ယောက်စလုံး သိနေကြတာပဲ မဟုတ်လား။ ညီမလေးတို့တကွ တပြားဖြစ်အောင် အထိတော့ သူ ဘယ်လိုမှ မစွမ်းဆောင်ပါဘူး ကိုကိုရာ’

မွန်မြတ်ဦးကတော့ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ပြော

၏။ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ နီနီခိုင်ဝေ တစ်ခုခုနှောင့်ယှက်
လာမှာကို တွေးပြီး ပူနေမိ၏။

‘တကယ်လို့များ နီနီခိုင်ဝေ ပြောသလို ကိုကိုကို
လက်ထပ်လိုက်ရလို့ ညီမလေးရဲ့ အောင်မြင်မှု
တွေ ရပ်တန့်သွားခဲ့ရင်တော့ ကိုကို စိတ်ကောင်း
မှာ မဟုတ်ဘူး။ တိုက်ဆိုင်မှုဆိုတာတော့ ဖြစ်
လေ့ဖြစ်ထရှိတယ်’

‘တကယ်လို့ သူပြောတဲ့စကားအတိုင်း တိုက်
ဆိုင်သွားပြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်ပဲထားဦး။ ညီမလေး
ကတော့ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဆိုတော့ ကိုကိုချစ်တဲ့ အချစ်နဲ့ ဘာကိုမဆို
ပြုံးပြုံးကြီး စွန့်လွှတ်ရဲတယ် သိလား’

‘နားလည်တတ်လွန်းတဲ့ ညီမလေးရယ်’
ရင်ထဲမှာ နွေးထွေးဝမ်းမြောက်သွားရ၏။

မွန်မြတ်ဦးကို ပိုလို့တင်းကျပ်အောင် ဖက်တွယ်
ထားလိုက်၏။ ပါးပြင်ပေါ်မှနံ့သာများကိုလည်း အကြိမ်
ထပ်မျှ ထိတွေ့နေလိုက်၏။

‘အဟမ်း... အဟမ်း’

လောကနတ်စာပေ

တမင်လုပ်ယူနေသော ချောင်းဟန်သံကြောင့်ပင်
သူနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ လူချင်းခွဲလိုက်ရ၏။

မိမိမော်ကတော့ စပ်ဖြူလုပ်ပြနေ၏။ မွန်မြတ်
ဦးက သူ့ပခုံးစွန်းကို လက်သီးဆုပ်ပြီး ရှက်ရှက်ဖြင့်
ခပ်ဖွဖွလေး ထုလိုက်၏။

‘အနှောင့်အယှက်ပေးတယ်လို့ နင်တို့နှစ်ယောက်
စလုံး မထင်သွားနဲ့ဦး။ ငါ အသံမပေးဘဲ ဒီ
အတိုင်းကြီး ရပ်နေတာ ဆယ်မိနစ်လောက်ရှိ
သွားပြီ။ ဒီပစ္စည်းတွေ ကိုင်ထားရတာ လက်အံ
သေသွားလွန်းလို့ အသံပြုလိုက်ရတာပါ’

‘နင်ကလည်းကြာလိုက်တာ’
‘အပိုလုပ်မနေနဲ့ မိန်းမ။ ငါကြာတာ နင်တို့
ကောင်းစားရေးအတွက်ပဲ မဟုတ်လား’

‘မိမိမော်ကလည်း...’
သူကတော့ ဘာမှဝင်မပြောဘဲ ရယ်ကျဲကျဲလုပ်
နေတာ။

မိမိမော်ဝယ်လာသည့် ပစ္စည်းတွေထဲမှာ သတင်း
စာတစ်စောင်နှင့် ဂျာနယ်နှစ်စောင်ပါလာ၏။

‘ဒီသတင်းစာ၊ ဂျာနယ်တွေက ဘာလုပ်ဖို့လဲ
မိမိမော်’

လောကနတ်စာပေ

ဂျာနယ်မျက်နှာဖုံးမှာတော့ ကောက်စာအဖြစ် စာလုံးပြူးပြူးဖြင့် သူနှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့၏ လက်မှတ် ထိုးသော သတင်းကိုရေးထားလေ၏။

‘ပထမတော့ စားတဲ့သောက်တဲ့နေရာမှာအလွယ် တကူ ခင်းလို့ရအောင် ဝယ်တာ။ ဂျာနယ်တွေ မှာလည်း ကိုမင်းနိုင်အောင်တို့ လက်မှတ်ထိုးတဲ့ သတင်းတွေချည်းပဲ။ ဒီသတင်းစာကတော့ ဖတ် ကြည့်ပြီးမှ တမင်ဝယ်လာခဲ့တာ’

‘ဟုတ်သားပဲ၊ ညီမလေးတို့ ရုံးတက်လက်မှတ် ထိုးတာကို မင်္ဂလာဦးအကြိုအနေနဲ့ မိမိမော်က သတင်းစာထဲမှာ ဆုတောင်းထည့်ထားတယ်။ နင်နဲ့မင်္ဂလာအကြိုဆုတောင်းပါလို့ ဝယ်လာခဲ့ တာ မဟုတ်လား’

မွန်မြတ်ဦး စကားကြောင့်ပင် သတင်းစာကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။ သူတို့အတွက် ထည့် ထားပေးသော မင်္ဂလာအကြိုဆုတောင်းကို ဖတ်နေစဉ်မှာ ပင် မိမိမော်က ပြောလိုက်၏။

‘တိုက်ဆိုင်တယ်လို့ ပြောရမလား မသိဘူး။ ဂျပန်မှာ မင်္ဂလာဆောင်ဖြစ်တဲ့ ကိုပြေဇော်တို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် ဆွေမျိုးတွေထည့်တဲ့ မင်္ဂ

လောကနတ်စာပေ

လာဆုတောင်းသတင်းလည်း တစ်နေ့တည်းပါ လာတယ်။ အဲဒီ မင်္ဂလာဆုတောင်းနှစ်ခုလုံး ကို မမနီနီခိုင်ဝေဖတ်ပြီး မချီတင်ကဲဖြစ်နေမှာ သေချာတယ်’

‘အခုချိန်လောက်ဆိုရင် ငါတို့ထက်စောပြီး သူ ဖတ်ပြီး နေလောက်ရောပေါ့ မိမိမော်’ မိမိမော်နှင့် မွန်မြတ်ဦးတို့ ပြောနေကြသော စကားသံများကို အတိုင်းသားကြားနေရသည်။

ကိုပြေဇော်တို့အတွက်တော့ တိတ်ဆိတ်စွာပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်လေ။

လောကနတ်စာပေ

၆။

တရားရုံးမှာ လက်မှတ်ထိုးပြီးသွားတော့ တစ်
ကိစ္စအေးသွားပြီဟု စိတ်တစ်ဝက်သက်သာရာရ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်နေဖို့ ပူစရာမလိုတော့ပေ။ မင်္ဂ
လာအခမ်းအနား မလုပ်ခင်မှာပင် မိမိမော် ဝယ်ပေးထား
သော တိုက်ခန်းပရိဘောဂပစ္စည်းတွေ အသင့်ရှိနေရမည်။

လိုချင်သောပစ္စည်းများနှင့် ဈေးကို သူအရင်
ကြည့်ထားလိုက်၏။ သူ့ရော မွန်မြတ်ဦးပါ အားသော
တစ်ရက်ကျမှ သွားဝယ်ဖို့စီစဉ်ထားလိုက်သည်။

သူ့အလုပ်အကိုင် အတည်တကျမဖြစ်ခင်တုန်း
ကတော့ မွန်မြတ်ဦးတို့အိမ်မှာပဲ ဖြစ်နေ၏။ နီနီခိုင်ဝေ
ကျေးဇူးကြောင့် သူ့နေနိုင်စားနိုင်သောအခါ အခန်းငှား
နေဖြစ်သည်။

‘စာတစ်စောင်ညှပ်ထားပါလား’

လောကနတ်စာပေ

ပရိဘောဂပစ္စည်းများဝယ်ဖို့ စုံစမ်းပြီး ပြန်အလာ
မှာပင်။ သူ့အခန်းတံခါးသော့မှာ စာတစ်စောင်ချိတ်ထား
သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

မွန်မြတ်ဦး လာသွားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။
သော့မဖွင့်သေးဘဲ စာရွက်ခေါက်ကို ဖြန့်ဖတ်လိုက်၏။
မင်းနိုင်အောင်...

ငါ့လက်ရေးကိုတွေ့လို့ နင် အံ့သြသွားလား။
နင်မရှိတုန်းမှာ နင့်အခန်းကို ငါရောက်လာပြီး
ရေးထားပေးခဲ့တာ။

နင်နဲ့တွေ့ချင်တယ် မင်းနိုင်အောင်၊ နင်နဲ့စကား
ပြောချင်တယ်။

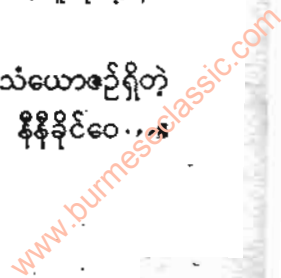
ငါတို့တွေက သံယောဇဉ်ရှိခဲ့တာ အခုမှမဟုတ်
ဘဲ၊ နင် ငါ့ကို လာတွေ့နိုင်မယ်မဟုတ်လား။
လာတွေ့မယ်လို့ စိတ်ကူးရတာနဲ့ ငါ့ဟန်းဖုန်း
ကို လှမ်းဆက်လိုက် မင်းနိုင်အောင်။

အခုချိန်အခါမျိုးမှာ ငါ့မှာ ရင်ဖွင့်စရာဆိုလို့ ငါ
ပြောတာတွေကို နားထောင်ပေးမယ့်လူဆိုလို့ နင်
တစ်ယောက်ပဲရှိတာလေ။

နင်သံယောဇဉ်ရှိတဲ့

နီနီခိုင်ဝေ...

လောကနတ်စာပေ

နီနီခိုင်ဝေ ရေးပေးထားခဲ့သောစာကို ဖတ်ပြီး တွေ့ဝေသွားရ၏။ သော့ဖွင့်ပြီးသော်လည်း အခန်းထဲမဝင် ဖြစ်သေးပေ။

ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားလို့မရ အောင်ဖြစ်ရ၏။

လမ်းလျှောက်ရင်းက စဉ်းစား၏။ အိပ်ရာထက် ပေါ်လဲလျောင်းရင်းက စဉ်းစား၏။ ပက်လက်ကုလား ထိုင်ပေါ်ထိုင်ရင်းက စဉ်းစား၏။

သွားတွေချင်စိတ်ပေါ်လိုက်၊ မဝဲမရဲစိတ်ဖြစ် လိုက်နှင့် ဆောက်တည်ရာမရချင်တော့ပေ။

အင်္ကျီအဝတ်အစားလဲပြီး တံခါးသော့ခတ်ကာ အောက်သို့ ဆင်းမိပြန်၏။ သူ့အကြည့်များက တစ်စုံတစ် ခုကို ရှာဖွေနေမှန်း ကိုယ်တိုင်သိနေ၏။

တယ်လီဖုန်းနား ရောက်သွားတော့...

‘ဖုန်းဆက်မလို့လား ငါ့တူ’

အရေးအကြောင်းရှိရင် သူ့အခန်းသို့ လှမ်းခေါ် နိုင်သောဖုန်း။ ဖုန်းပိုင်ရှင်ဦးလေးကြီးက သူ့ကို သိနေ၏။

‘ဟုတ်တယ် ဦးလေး၊ ဘယ်သူ့ဆီဆက်ရင် ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ’

လောကနတ်စာပေ

သူ့စကားကြောင့်ပင် ပိုင်ရှင်ဦးလေးကြီး ကြောင် အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

သူပြောလိုက်တာက သူ့အဓိပ္ပာယ်နှင့်သူ။

မွန်မြတ်ဦးဆီ အရင်ဆက်ရင် ကောင်းမလား။ နီနီခိုင်ဝေဆီပဲ အရင်ဆက်ရင် ကောင်းမလားဟု ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေခြင်းပင်။

‘ကျွန်တော်ဆက်တော့မယ် ဦးလေး’

‘အေး... အေး... ဆက်ပေါ့ကွယ်’

တခဏအတွင်းမှာပင် သူ့စိတ်တွေ ရူးသွပ်သွား ပြီလား မပြောတတ်ပေ။ မွန်မြတ်ဦးဆီဆက်မည်ဟု စိတ် ကူးပြီးမှ လက်ကရောက်ဖြစ်တော့ နီနီခိုင်ဝေ၏ ဟန်းဖုန်း နံပါတ်ဖြစ်နေပြန်၏။

စကားပြောခွက်ကို မကိုင်ဘဲ စဝီကာခလုတ်ကို သူနှိပ်ပြီး ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

‘ဟဲလို... အမိန့်ရှိပါရှင်’

နီနီခိုင်ဝေ၏ အသံဆိုတာကို သူ သိနေ၏။ ဖုန်း ကိုလည်း ကောက်မကိုင်ရဲပြန်။

‘ဟိုဘက်က စကားပြောနေတယ်လေ။ မင်း တစ်ခုခုပြောဦးမှပေါ့’

မူမမှန်သော သူ့ပုံသဏ္ဍာန်ကြောင့် ဦးလေးကြီး

လောကနတ်စာပေ

ပြောလိုက်မှ စကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်တော့
၏။

‘ဟဲ့လို... နီနီခိုင်ဝေ၊ ငါပါ။ မင်းနိုင်အောင်ပါ’
‘ဟာ... မင်းနိုင်အောင်၊ နင်ဆက်လိမ့်မယ်လို့
ငါလုံးဝမထင်ထားဘူး။ ခဏလေးနော် မင်းနိုင်
အောင်၊ ဒီမှာ ကြော်ငြာရိုက်တာ လက်စကြီး
ဖြစ်နေလို့’

နီနီခိုင်ဝေတစ်ယောက် အလုပ်လုပ်နေမည်ဆိုတာ
ကိ သူ သိ၏။ ကြော်ငြာရိုက်နေတာဆိုတော့ အနီးအနား
မှာ မွန်မြတ်ဦးလည်း ရှိနေမည်။ သူ ဖုန်းဆက်တာကို
လည်း မွန်မြတ်ဦး သိလောက် ကြားလောက်ပြီထင်၏။

‘ပြော... မင်းနိုင်အောင်၊ အားလုံးကို ခဏနား
ထားလိုက်တယ်၊ နင်နဲ့ အေးအေးဆေးဆေး
ပြောလို့ရအောင်လေ’

ဒီလောက် လေကြောရှည်နေပုံထောက်ရင်တော့
မွန်မြတ်ဦးက တော်တော် နီးနီးကပ်ကပ် ရှိနေပေလိမ့်
မည်။

‘အနားမှာ မွန်မြတ်ဦးရှိနေလား နီနီခိုင်ဝေ’
‘ရှိတာပေါ့၊ မင်းနိုင်အောင်၊ နင်ဆက်တာက
ငါ့ဆီကို မဟုတ်ဘူးလား မင်းနိုင်အောင်၊ မွန်

မြတ်ဦးရဲ့ဟန်းဖုန်းကလည်း ဒီတိုင်းအားနေတာပဲ’
‘နင်ရေးထားတဲ့ စာကိုဖတ်ပြီး နင့်ဆီဆက်လိုက်
တာတော့ ဟုတ်တယ် နီနီခိုင်ဝေ၊ ခဏလေးဟာ
ငါ မွန်မြတ်ဦးနဲ့ စကားခဏပြောဦးမယ်’
‘နင် ငါ့ကိုလာတွေ့ဖို့အတွက် လွမ်းဆက်လိုက်
တာမဟုတ်လား မင်းနိုင်အောင်’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မွန်မြတ်ဦး
နဲ့ စကားနည်းနည်းပြောချင်လို့ပါ’

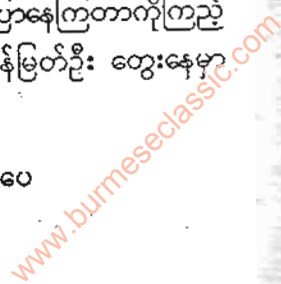
လိုတာထက်ပိုပြီး ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မော
လိုက်သံကို အတိုင်းသားကြားနေရ၏။

‘ဘာလဲ မင်းနိုင်အောင်၊ ငါ့ကိုလာတွေ့ဖို့အတွက်
မွန်မြတ်ဦးဆီက ခွင့်ပြုချက်တောင်းရတဲ့ အနေ
အထားမျိုးဖြစ်နေပြီလား မင်းနိုင်အောင်’

‘မွန်မြတ်ဦးကို ဖုန်းခဏပေးလိုက်ပါ နီနီခိုင်ဝေ’
‘အေးပါ...’

‘မွန်မြတ်ဦးရေ... မင်းနိုင်အောင်က ဖုန်းပြော
ချင်လို့တဲ့’ ဟူသောအသံကို ကြားနေရ၏။

သူနှင့်နီနီခိုင်ဝေတို့ ဖုန်းပြောနေကြတာကိုကြည့်
ပြီး ‘ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ’ ဟု မွန်မြတ်ဦး တွေးနေမှာ
သေချာ၏။

‘ကိုကိုလားဟင်’

‘ဟုတ်တယ် မွန်မြတ်ဦး၊ ကိုကိုပြောတာ ပထမ ဆုံးနားထောင်ဦး၊ နီနီခိုင်ဝေ မကြားလောက်တဲ့ နေရာကိုသွားပြီးတော့ ဖုန်းပြောလိုက်ပါ။ ကိုကို ပြောတာ သဘောပေါက်တယ်နော်။ ဒါမှ လွတ် လွတ်လပ်လပ် ပြောလို့ရမှာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ကိုကို’

မွန်မြတ်ဦးအသံတွေက စိုးရိမ်ကြောင့်ကျခြင်း

တွေ စွက်နေ၏။

‘ကိုကိုပြောတာကို သေသေချာချာနားထောင်၊ ကိုကို အပြင်ကပြန်လာတော့ သော့မှာစာတစ် စောင် ချိတ်ထားတာတွေ့တယ်။ ဖတ်ကြည့် လိုက်တော့ နီနီခိုင်ဝေရဲ့စာဖြစ်နေတယ်။ ကိုကိုနဲ့ စကားပြောချင်လို့ သူ့ကိုလာတွေ့ဖို့ ဖုန်းလှမ်း ဆက်ပါတဲ့’

‘ဪ... ဒါကြောင့် ကိုကို ဖုန်းဆက်တာကိုး’

‘ကိုကို သူနဲ့တွေ့ရမလား ညီမလေး’

သူ မေးလိုက်ပေမယ့် မွန်မြတ်ဦးက ချက်ချင်း

ပြန်မဖြေ။

‘ပြောလေ... ညီမလေး သူနဲ့သွားတွေ့ရမလား’

လောကနတ်စာပေ

‘တွေ့လိုက်ပါ ကိုကို၊ ကိုကိုလည်း ဖုန်းလှမ်း ဆက်ပြီးနေပြီ မဟုတ်လား’

‘ဖုန်းဆက်လိုက်ပြီးမှ ကိုကို မှားသွားပြီဆိုတာ သိလိုက်ရတာ။ ညီမလေးနဲ့ အတူတူရှိနေမယ်ဆို တာကို သတိမေ့သွားတယ်’

‘မွန်မြတ်ဦးနဲ့ ဖုန်းပြောပြီးမှ ကိုကိုမတွေ့တော့ ဘူးဆိုရင် မကောင်းဘူးလေ၊ သွားတွေ့လိုက်ပါ၊ သူပြောမယ့်စကားတွေကိုနားထောင်ပေးလိုက်ပါ’

‘အခုချက်ချင်းပဲ သူနဲ့တွေ့လိုက်မယ်နော် ညီ မလေး’

‘တွေ့ပါ ကိုကို၊ ကိုကိုနဲ့တွေ့ဖို့အတွက် ဒီက အလုပ်တွေကို သူ သိမ်းနေပြီ။ ကိုကိုဘယ် လောက်ကြာကြာ မွန်မြတ်ဦးတော့ မိမိမော်လက် ဖွဲ့ပေးထားတဲ့ အိမ်ကလေးကပဲ စောင့်နေမယ်။ သူနဲ့တွေ့ပြီး စကားပြောပြီးတာနဲ့ ကိုကိုလာခဲ့နော်’

မွန်မြတ်ဦး၏ လေသံကိုနားထောင်ကြည့်ခြင်း အားဖြင့် မွန်မြတ်ဦးဆီသာ အရင်ဆက်ဖြစ်ခဲ့ပါက သွား မတွေ့ဖို့ တားမြစ်မှာ သေချာ၏။

‘ညီမလေး ဘာမှစိတ်မပူနဲ့။ သူနဲ့တွေ့ပြီးတာနဲ့ ကိုကို အမြန်ပြန်လာခဲ့မယ်’

လောကနတ်စာပေ

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

‘နေဦး ကိုကို၊ ညီမလေး မှာစရာရှိသေးလို့’

‘ပြောလေ ညီမလေး’

‘ကိုကိုအနားမှာ ညီမလေးအမြဲရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ စကားကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မေ့မထားပါနဲ့ ကိုကို’

စိတ်မချသော စကား။ သူ့ခြေလှမ်းများကို နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်လောက်အောင် ပြုနိုင်သော စကားဟု နားလည်လိုက်၏။

နီနီခိုင်ဝေနှင့် မဖြစ်မနေ သွားတွေ့ရပေမယ့် သူ့စိတ်တွေ လေးလံလို့နေရသည်ပဲ။

✘ ✘ ✘

မွန်မြတ်ဦးနှင့် ဖုန်းပြောပြီးတော့ နှစ်ယောက် တွေ့ရမည့်နေရာကို နီနီခိုင်ဝေက ပြော၏။

ဖုန်းချပြီးပြီးချင်း သူ ကားငှားလိုက်၏။ လမ်း တစ်ဝက်မှာပင် သူစီးသောကားက ဘီးပေါက်သွားသည်။

လက်စနှင့်မို့ ကားပြောင်းစီးမနေတော့ဘဲ ဘီး အသစ်လဲတာကို စောင့်နေလိုက်သည်။ ဘီးပေါက်သွား သည့်နိမိတ်ကြောင့် သူ ရင်ပူရသည်။ သူ သွားရမည့်ခရီး အတွက် စိတ်ထင်ရသည်လေ။

သူရောက်သွားချိန်မှာတော့ နီနီခိုင်ဝေ၏ကား လေးရောက်နေသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏။

အနားသို့ ရောက်သွားသောအခါ ချို့တဲ့သော အပြုံးဖြင့် နီနီခိုင်ဝေ ဆီးကြိုလေ၏။

‘ငါစာရေးထားခဲ့ပေမယ့် ဖုန်းဆက်မယ့်လို့’

လည်း မထင်မိဘူး။ နင်လာလိမ့်မယ်လို့လည်း တရားသေ မတွေးရဲခဲ့ဘူး။ ငါနဲ့တွေ့ဖို့လာခဲ့တဲ့ နင့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မင်းနိုင်အောင် နီနီခိုင်ဝေ၏မျက်နှာသည် အခါတိုင်းလို ခက်ထန်မနေ။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော အရိပ်အငွေ့တွေကြောင့် အားငယ်နေသည့် မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်နေ၏။

‘နင့်မှာ ပြောစရာတွေရှိတယ်ဆို ပြောပါ နီနီ ခိုင်ဝေ၊ ငါ နားထောင်ပေးပါ့မယ်’

‘ပြောစရာတွေကတော့ ရင်ထဲမှာ အများကြီးပဲ မင်းနိုင်အောင်၊ ဒါပေမဲ့ နင်ဒီနေရာကို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ လွတ်လပ်ခြင်းအပြည့်နဲ့ လာခဲ့တယ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ငါ သဘောပေါက်ပါတယ်။ အဓိကကျတာတွေကိုပဲ အကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပါ့မယ်’

သူ့အဖို့မှာတော့ နီနီခိုင်ဝေပြောမည့် စကားတွေ အတွက် ဘယ်လိုကြိုတင် အကာအကွယ်ယူရပါ့မလဲဟု စဉ်းစားနေမိ၏။

‘နင်တို့ရဲ့ မင်္ဂလာသတင်းတွေအားလုံးကို ငါ ကြားတယ် မင်းနိုင်အောင်၊ မြင်လည်း မြင်နေရတယ်။ မိမိမော်က ခြံနဲ့တိုက်လက်ဖွဲ့တာလည်း

ငါသိတယ်။ ငါရဲ့အမင်္ဂလာသတင်းကိုတော့ နင် သိပြီးလောက်ရောပေါ့ မင်းနိုင်အောင်’

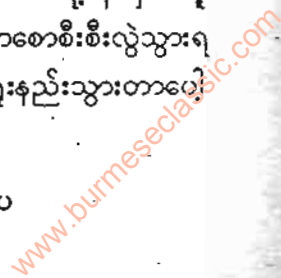
ကိုပြောစော်နှင့် ပတ်သက်သောသတင်းဟု သူ နားလည်လိုက်သည်။ ဟန်မဆောင်ပါဘဲ ရင်ထဲကခံစားရ သည့်အတိုင်း ပြောလိုက်မိသည်။

‘ငါကြားတယ် နီနီခိုင်ဝေ၊ အဲဒီအတွက် ငါ တကယ်စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါတယ်’

‘သိပ်တော့ မထူးဆန်းပါဘူးဟာ။ ငါက ရာ သက်ပန် မောင့်ကိုယုံကြည်ခဲ့တယ်။ ငါ့လိုမိန်းမ မျိုးကို သူ ခွဲသွားရက်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ အတ္တ ကြီးကြီးနဲ့ ယုံကြည်ခဲ့တာ။ ဒါကြောင့်လည်း နင့်နှင့်သီးသီး ငါကြေကွဲနေရတာ။ ယုံကြည်ဖြစ် တဲ့ ငါကိုယ်တိုင်က အတ္တတွေများနေခဲ့တာကိုး’

လက်နက်ချ ချိုးနှိမ်သောစကားကို နီနီခိုင်ဝေ ပြောနေ၏။ နာကျင်ခံခက်နေရခြင်းကို သူ ကိုယ်ချင်းစာမိ သည်။

‘ကံကြမ္မာက ဆုံခွင့်မပေးတာပဲလို့ နင်မှတ်ယူ လိုက်ပါ။ ဒီလိုလူမျိုးနဲ့ စောစောစီးစီးလွဲသွားရ တာလို့ နင်တွေးရင် အရှုံးနည်းသွားတာပေါ့ နီနီခိုင်ဝေ...’

‘ဟုတ်တယ်၊ နင်ပြောသလို ငါရှုံးသွားတာ။ ရှုံးတာမှ အများကြီးပဲ။ နင်ကတော့ ကံကောင်းပါတယ်။ မွန်မြတ်ဦးရဲ့အချစ်နဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီးကို နင် ရလိုက်တာပဲ’ သူ့ကိုထေ့သော၊ ရိသောစကားမျိုးတော့မဟုတ်

ပေ။

‘နင် ကျန်းမာရေးရော ကောင်းရဲ့လား၊ နီနီခိုင်ဝေ၊ နင့်မျက်နှာကညှိုးနေသလိုပဲ’

‘ဟုတ်တယ် မင်းနိုင်အောင်၊ အမြဲတမ်း ဓာနကြီးပြီး သူများတွေအထက်မှာပဲနေချင်တဲ့မိန်းမ။ ပြိုကျသွားတာမှ မြင်ရက်စရာတောင် မကောင်းဘူး’

နီနီခိုင်ဝေပြောနေသောစကားများကို လိုက်ခံစားပြီး သရုပ်ခွဲနေချင်တော့ပေ။

‘နင့်ကို ငါနားလည်တယ်။ ဒါကြောင့် နင့်ကို ငါ လာတွေ့တာပဲ’

‘ကျေးဇူးတင်တယ် မင်းနိုင်အောင်၊ နင့်ကို ခေါ်တွေ့ရတာက နင် ငါ့ဆီမှာပြန်ပြီး နေပေးပါ။ ငါ့အနားမှာ နင်ရှိနေပေးပါ။ ငါ့မှာ အနွံတန်တတ်တဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုလို့ နင်ပဲရှိတာပါ သူ

ငယ်ချင်း’

မထင်မှတ်ဘဲပြောလိုက်သော နီနီခိုင်ဝေ၏စကားတွေကြောင့်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရ၏။

‘ငါကလည်း နင်နဲ့ဝေးဝေးနေချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါမှမဟုတ်ဘူး၊ မွန်မြတ်ဦးကိုလည်း ဒီသဘောပဲရှိနေစေချင်တာ။ ပြီးခဲ့တာတွေအားလုံးကို ငါမေ့ပျောက်နိုင်ပါတယ် နီနီခိုင်ဝေ’

‘နင်နဲ့မွန်မြတ်ဦးတို့ မင်္ဂလာပွဲက တော်တော်လေးပြင်ဆင်လို့ ပြီးနေပြီ မဟုတ်လား။ ပရိဘောဂတွေဝယ်ဖို့ ဆိုင်ထဲဝင်သွားတာကို ငါတွေ့လိုက်တယ်။ နင် ပစ္စည်းတွေမဝယ်ရသေးဘူး မဟုတ်လား’

ဒီလိုသာ နီနီခိုင်ဝေ၏သဘောထားတွေ ပျော့ပြောင်းနေပါက မွန်မြတ်ဦးကိုပါ သူ့ခေါ်လာမိမှာသေချာ၏။ သူ့အလာကို စောင့်နေသော မွန်မြတ်ဦးကတော့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျနေတော့မည်ပဲ။

‘ပစ္စည်းတွေတော့ လျှောက်ကြည့်ပြီးပြီ။ မဝယ်ဖြစ်သေးပါဘူး’

‘ဒါဆိုရင် နင်တို့မဝယ်နဲ့တော့။ နင်တို့မင်္ဂလာဦးအတွက် အဲဒီပရိဘောဂပစ္စည်းတွေကို ငါ

www.burmeseclassic.com

လက်ဖွဲ့ချင်တယ်။ ဒီနေ့တော့ အချိန်မရှိတော့
ဘူး။ မနက်ဖြန်မနက် နင်အိမ်မှာပဲစောင့်နေ၊
ငါ စောစောလာခေါ်မယ်”

ကြောင့် နှုတ်နည်းနေလိုက်ရ၏။
ငြင်းပယ်လိုက်ရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးသော

“မွန်မြတ်ဦးသာသိရင်တော့ ဝမ်းသာမှာပဲ နီနီ
ခိုင်ဝေ၊ သူ့ကိုလည်း နင်အမှတ်မထားပါနဲ့၊ ငါ
အတွက်နဲ့ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်လည်း ငါတောင်း
ပန်ပါတယ်”

“မွန်မြတ်ဦး မမှားပါဘူး မင်းနိုင်အောင်၊ ငါက
သာ တစ်လျှောက်လုံး မှားနေဖြစ်ခဲ့တာပါ”
နီနီခိုင်ဝေပြောလိုက်သော စကားအနက်အဓိပ္ပာယ်

ကို သူ မသိချင်တော့ပေ။

“ငါတို့ အရင်ကလိုပဲ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ဖြန့်
နေကြတာပေါ့ဟာ၊ ငါတို့နှစ်ယောက်က ပြဿ
နာဖြစ်လည်း ခဏပါပဲ။ ဘယ်တော့မှ သွေးတွေ
ခဲ့ကြပါဘူး။ တစ်ယောက် အရေးအကြောင်းကြံ
ပြီဆိုရင် တစ်ယောက်က အနားမှာအမြဲရှိနေတာ
ပဲ မဟုတ်လား”

နှစ်သိမ့်သောစကား။ နီနီခိုင်ဝေအတွက် အား

စရာစကားဟု သူ ရည်ရွယ်ပြီးပြောလိုက်သည်။

နီနီခိုင်ဝေလည်း ကျေနပ်လောက်မည်ထင်၏။

“မွန်မြတ်ဦးကိုလည်း အသေအချာ ရှင်းပြလိုက်
ပါဦး မင်းနိုင်အောင်၊ သူ့ကိုပြောလိုက်ပါ။ နင်
တို့မင်္ဂလာပွဲကို ဒေါသတွေပွေ့ပိုက်ပြီး ငါမလာ
ပါဘူး။ မေတ္တာတရားတွေသာ ပွေ့ပိုက်ပြီး ငါ

လာခဲ့မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြပေးပါ”

“မွန်မြတ်ဦးဆိုတာကလည်း ငါ့စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်
ပွားတစ်ခုပါပဲ။ သူလည်း နင့်ကို နားလည်မှာပါ”

“နင်ပြန်လာနေပြီဆိုတာကို သူ့ဆီဖုန်းလှမ်းဆက်
လိုက်ဦးလေ၊ တော်ကြာ သူ ဟိုတွေးဒီတွေးဖြစ်
ပြီး စိတ်တွေပူနေဦးမယ်”

နီနီခိုင်ဝေ နားလည်ပေးသည့်အတွက် သူ ဝမ်း
မြောက်ပီတိဖြစ်မိ၏။ မျက်ရည်များပင် လည်လာသလား
မပြောတတ်တော့ပေ။

“မဆက်တော့ပါဘူး နီနီခိုင်ဝေ၊ သူ့စောင့်နေတဲ့
နေရာကို ဒီကပြန်တာနဲ့ ငါသွားလိုက်မှာပါ”

“နင်သွားရင်သွားတော့လေ မင်းနိုင်အောင်၊ မွန်
မြတ်ဦးစောင့်နေမှာ မဟုတ်လား။ ငါတော့ ဒီ
နေရာလေးမှာ နေလိုက်ဦးမယ်။ ကောင်းကင်

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

မှာ လထွက်တော့မှပဲ ငါပြန်တော့မယ်
‘မိုးချုပ်တဲ့အထိ နင်နေမှာပေါ့ ဟုတ်လား’
‘အေး... နင် နောက်ဆံမတင်းပါနဲ့၊ ငါနေတတ်
ပါတယ်။ ငါက တစ်ယောက်တည်းသမားပါ
မင်းနိုင်အောင်’

နီနီခိုင်ဝေအား နှုတ်မဆက်ဖြစ်ဘဲ ထွက်လာမိ
တော့၏။

တကယ်ဆိုရင်တော့ နီနီခိုင်ဝေအားမှာ သူ နေ
ချင်သေး၏။

မွန်မြတ်ဦးစောင့်နေမည်ဆိုသော အသိကြောင့်
ပင် နီနီခိုင်ဝေအား သူ ချန်ထားရစ်ခဲ့ပေ၏။

✘ ✘ ✘

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

တိုက်(၂၅)၊ အခန်း(၃၀၄)
၅-လမ်း-ဘီ၊ ယုနေဥယျာဉ်မြို့နယ်
ဒဂုံမြို့သစ်(ဆိပ်ကမ်း)မြို့နယ်။

လောကနတ်စာပေ

သူစိမ်းအသည်းနဲ့
စိမ်းရဲတော့မယ်ဆိုရင်...
ရင်နှလုံး
တစ်တောလုံး ကြော
ပန်းတွေပွင့်ရစေမယ်...။

မောင်ညိုအေး(ပန်းတော)

ပန်းယောင်ဆောင်ပြီး လွမ်းတတ်တယ်

၂၈-အုပ်မြောက်
(အချစ်ဝတ္ထုသစ်)
ထွက်တော့မည်။